

نه بلاو ڪراوه ڪاڻي ماڻپهري بههشت

شاهه گهوهه

له

بنه ماڪاڻي نه هلي نه شهر

نوسيني ماموستاي بهريز

عبدالملك بن احمد بن المبارك رمضان الجزائري

وهرگيراني

عبدالوالي عبدالرحيم علي قزلي

نوسيني پيشه ڪي

ماموستا عبداللطيف احمد مصطفى

ماڻپهري بههشت

ba8.org

ماڻپهري ڪي نيسلامي زانستي پهروهدهي به و نه پيناو بلاو ڪردنه وهي نه و نيسلامهيه ڪه سه نه في
صاڻح - پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لاني (رضي الله عنهم) نه سهري بوون -
وه سهر به هيچ ڪروپ و لايه نيڪي حيزبي نيه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسولمانان و پهروهردەکردنیان لەسەر ريگا راستەكەي ئيسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانهوه بۆ پهپهوه رهسەنه كەي ئيسلام، كه بریتی یه له قورئان و سوننهت، به تېگهشتنی پيشين و پيشهوايانی ئوممهت.

٢. پاک کردنهوهی بیروباوهپ و رهوشتی موسولمانان، له دیارده كانی شیرك و كوفر و تاوان.

٣. پالاولتن و تهصفیه کردنی ئایینی ئيسلام له بیدعه و بۆچونه داهینراوه كان.

٤. وربا کردنهوهی موسولمانان له شوپنه واری خراپی ریوايه ته لاواز و ههلبهستراوه كان.

٥. پته و کردنی برایه تی یه کی راسته قینه لهسەر بناغه فراوانه جیگیره كەي ئيسلام و نههپشتن و كه مکردنهوهی ده مارگیری مهزه بهی و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشنا کردنی كۆمه لگایه له ئيسلامی رهسەن و دروستکردنی تاك و كۆیه تی بۆ تېگهشتن له سه رچاوه كانی كه بریتین له قورئانی پیروژ و سوننه تی صه حیح و ئاشكرا کردنی ئەو شتانهی كه نامۆن به ئيسلام و خراونه ته نیویه وه به چه ندین دهسته واژهی دهنگ و په رنگ و نوسراوی له بواره كانی بیروباوهپ و رهوشت و ئاكار و پهروه رده و زانست و پزیشکی و گه شهی كۆمه لایه تی.

خودایه داوات ئی دهكەین دامه زراومان بکهیت ، و ته و فیتمان بدهیت بۆ هه ر کار و گوفتاریکی جوان و چاک به و شیوه یه یی كه خۆت لێی رازیت.

ستافی مائپهري بههشت

□ صورە الإذن الخطي للمؤلف بترجمة الكتاب للمترجم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه .
وبعد، فبطلب من أخينا الشيخ أبي منار العلمي، فقد
أذنت للأخ عبدالووالي عبدالرحيم علي بترجمة كتابي
«است درر من أصول أهل الأثر» إلى اللغة الكردية
وقعه الله الجميع لما يحب ويرضى .

كتبه عبد المالك بن أحمد رضائي
في مكة ٢٩ رمضان ١٤٢٠ هـ

رێگەدانى نووسەر بە وەرگێرانی کتیبەگەى بۆ وەرگێر

بەناوی خوای گەورەو میهرەبان

سوپاس و ستایش بۆ خوای گەورە وە دروود و سلاو لەسەر

پێغەمبەرمان موحەممەد وە لەسەر ئال و بەیت و یاوەرانی.

لە پاشاندا، لە رێی داواکاری برامان مامۆستا ئەبى مەنارى

عەلەمى، ئەوا رێگەم دا بە برامان عبدالوالى عبدالرحيم على

بە وەرگێرانی ئەو کتیبەم (شەش گەوھەر لە بنەماکانی ئەھلى

ئەشەر) بۆ سەر زوبانى کوردی.

خوای گەورە ھەمو لایەك یارمەتى بدات بۆ ئەو شتانەى كە پێى

خۆشە و لێى پازىە.

عبدالملك بن أحمد رضاني

نوسیویەتى

لە مەككە ٢٩ رەمەزان ١٤٣٠ ك

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

بى گومان ئایینی ئیسلام بریتیه له و په یامه ی که خوای په روهردگار به پیغه مبه ره کهیدا (ﷺ) نارد بووی بۆ به خته وهر بوونی ئاده میزادو پزگار کردنی خه لکی له تاریکیه کانی کوفرو شیرک و خورافهت و نه فامی و جه هالهت و تاوان و بهد په وشتی بۆ پووناکی ئیمان و ته نهها خواپه رستی و هیدایهت و زانست و په وشتی جوان.

وه ئه م دینه ش هاوه له بهرپزه کانی پیغه مبه ره (ﷺ) یه که م کۆمه ل بوون که به خته وهر بوون پیی و به ته واوی له خۆیاندا جیبه جییان کرد. وه ئه مانه تی ئه و دینه شیان وه کو خۆی نه قل کرد بۆ شوین که وته کانی دوا ی خۆیان، وه به م شیوه یه جیل به جیل زانایان و پێشه وایانی ئه هلی سوننهت ئه م دینه پاسته یان گواستۆته وه بۆ دوا ی خۆیان. وه دینه که یان پاراستوو له زیده ره وی توند په وان و گۆرانکاری نه فامان و زیاده کاری ناره واو بیده کاران، وه ئایینی پاسته قینه ش ته نهها ئه وه یه که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و هاوه له بهرپزه کانی له سه ری بوون بۆ دوا ی

خۆیان نەقل کراوە و گەیشتو بە ئیمەش ئەمڕۆ وەك ئیمام مالک فەرمووی: (مالم یکن یومئذ دینا فلا یكون الیوم دینا) .

و لەسەر دەمی ئیمەشدا چەندەها هەولی چەواشەکاری و گۆرانکاری و زێدەکاری دراوە لەناو موسولماناندا تاوای لیھاتوہ زۆرێک لە سوننەت لە خەلکی بوو بە بیدعە و بیدعەشیان لا بوو بە سوننەت، وە لەوہش زیاتر شیرک و ھاوہل بۆخوا دانان و گۆرپ پەرستی و شەخس پەرستی جیگای خۆی کردوہتەوہ لە دلی زۆر لە موسولماناندا وای لیھاتوہ کہ بانگی خەلکی بکریت بۆ تەنھا خواپەرستی و تەنھا پەنا بۆ خوا بردن، لیئ تۆرہ دەبن و قسەت پی دەلین و پڕوپاگاندە ی ئەوہت بۆ دەکەن کہ دینیکی تازەت هیناوە و دژ بە پیاوچاکانیت و پیغەمبەرت خۆش ناویت و بە کرێ گراوی دوژمنانی دینیت!!

پەنا بە خوا لەم چەواشەکاریە و لەم سەر لیشیواویە کہ حالی زۆرێک لە موسولمانان وەك حالی ئەو موشریکانە ی لی بیئ کہ خوا باسی کردوون:

﴿ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ

الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ الزمر: ٤٥ وە هەرودەها خەلکی سەیری لەوہ

دیت کہ بانگیان بکریت بۆ پڕۆیشتن لەسەر ئەو رێگا راستە ی کہ پیغەمبەر (ﷺ) و ھاوہلانی (السلف الصالح) لەسەری بوون، بە لکو دەیانەویت موسولمانان

پەرتەوازە ی گروپ و مەزھەب و حزبیەتی بن!

کەواتە ئەرکی زانایانی ئەھلی سوننە یە کە ھەلسن بە راست کردنەوہی بۆچوون و بیروباوہری خەلکی، وە یەکیک لەو زانایانە ی کە بەم ئەرکە ھەلساوە (شیخ عبدالماک الرضانی) یە خوا بیپاریزی کە کتابیکی نوسیوہ بە ناوی (ست درر فی أصول أهل الأثر) واتە (شەش گەوھەر لە بنەماکانی ئەھلی ئەشەر).

کە تیایدا ئەم بنچینانە ی باس کردوہ:

بنچینە ی یە کە م: دلسۆزی لە ئاینی ئیسلامدا تەنھا لە بەر خوای گەورە.

بنچینە ی دووہ م: ریگا، یە ک ریگایە.

بنچینە ی سییە م: پریازی قورئان و سوننەت بە تیگە یشتنی پیشینی چاک.

بنچینە ی چوارە م: بە دەست ھینانی سەرورە ی و پایە بەرزی بە ھۆی زانستەوہ.

بنچینە ی پینجە م: وە لامدانەوہ ی کە سی بەرامبەر کە بۆچونی جیاوازە بە شیکە لە فرمان کردن بە چاکە و پیگری کردن لە خراپە.

بنچینە ی شەشە م: پالفتە کردن و پەرورە دە کردن.

وہ ھەریە ک لە م بنەمایانە ش کاریگەریە کی گەورە و گرنگی ھە یە لە راست کردنەوہ ی بیروباوہرو دیدو بۆچونی چەوتی موسولمانان.

وہ برای بەرپزیشمان مامۆستا عبدالوالی عبدالرحیم هەلساوە بەوەرگیرانی ئەم پەرتووکه نایابە لە زمانی عەرەبیەوہ بۆ زمانی کوردی بۆ ئەوہی موسوڵمانانی کورد زوبانی خویشمان سودمەندبن لێی.

وہ ئەم کارەش بەراستی کاریکی پیرۆزو پێویست و بەسودەو پێویستە کاری لەم شیوەیە زۆرتر بێت و زیاتر هەول بەدریّت ئەو پەرتووکه راستە بەسودانە بکریّنە کوردی که زانایانی ئەهلی سوننە نوسیویانە.

خوا پاداشتی برای بەرپز مامۆستا عبدالوالی بداتەوہ لەسەر ئەم کارە، وە بەرەکەت برپزێت بەسەر خوویی و نوسینەکهی و خوای گەرە موسوڵمانان سودمەند بکات بەم کتابەو قەبولی بکات.

و اخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين .

عبداللطيف أحمد مصطفى الأمين

٤/٤ صفر ١٤٣١ هـ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

* رِیخۆشکار:

ان الحمد لله, نحمده, ونستعينه, ونستغفره, ونعوذ بالله من شرور
انفسنا ومن سيئات اعمالنا, من يهده الله فلا مضل له, ومن يضل فلا هادي له,
واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له, واشهد ان محمدا عبده ورسوله.

* لە پاش ئەمە:

لە راستیدا هەندیک لەو کەسانەی کە کتابی (مدارك النظر في السياسة بين
التطبيقات الشرعية والانفعالات الحماسية) یان خویندبویەو پێشنیاریان بۆ کردم کە
هەستم بە دەرهینانی ئەو شەش خالەی سەرەتای کتیبە کە کەوه کو رِیخۆشکاریک
نووسی بۆم و هەوک شەش بنەما لە بنەماکانی ئەهلی سوننە دامرشتبو، وە بیکەم
بە دانراویکی ئاسان و سادە بە جیا بۆ ئەوێ بێتە پەخشەنامە یەک لە ناساندنی
پێبازی پێشین بە جۆریک کە هیچ کەسیک نەتوانی دژواری دروست بکات لەسەری،
بەلام چەند سالیک مامەو هێچم نەکرد، بە هیوای ئەوێ کەسیک ئەو کارە بکات
کە زۆر لەمن بەتواناتر بێت تێیداو لە کۆلی منی بکاتەو، لەبەر ئەوێ زانیاریم
پێ گەیشتبو کە کۆمەلێک قوتابی عیلمی بەرپێزی هەلبژاردە هەستابون بە شەرح
کردنی لە هەندیک لەولاتە ئیسلامیەکان.

بەلام کاتیك که داواکاریه کان زۆربون لەسەرم، بەتایبەت لەلایەن
کەسانیکەوہ که ناتوانم داواکارییە کەیان رەت بکەمەوہ، پشتم بە خۆای خۆم
بەست، وە ئەو شەش خالەم دەرھینا ھەر وہ کو خۆی لە گەل ھەندیک پونکردنەوہ،
وہ لەناو ئەو کتابەیی که لەسەر وہە باس کرد بەم شیوہیە بو که دیت:

بنچینەیی یەگەم: ریگا یەك ریگایە.

بنچینەیی دووہم: ریپازی قورئان و سوننەت بە تیگەیشتنی پیشینی چاک.

بنچینەیی سییەم: بەدەست ھینانی سەرورەیی و پایەداری بە ھۆی زانستەوہ.

**بنچینەیی چوارەم: دەمەوانەیی ئاسودەیی و پاراستن لە کوفرو دۆراندن بە
شوینکەوتنی قورئان و سوننەت دەبیت.**

**بنچینەیی پینجەم: بەرپەرچدانەوہی کەسانی دژ بەشیکە لە فەرمان کردن
بە چاکەو قەدەغەکردن لە خراپە.**

بنچینەیی شەشەم: پالائوتە کردن و پەرورەدە کردن.

پاشان پیم باش بو که بنەمایەکی تری بو زیاد بکەم و بیخەمە پال ئەوانی
تر، که بریتییە لە (پاک راگرتن و دلسۆزی لە ئاینی ئیسلامدا تەنھا لەبەر خۆای
گورە)، لەبەر ئەوہی بنچینەیی ھەمو بنەماکانە بەبێ ھیچ دوو دلێک، وە بنەمای
چوارەم که بریتییە لە (دەمەوانەیی ئاسودەیی و پاراستن لە کوفرو دۆراندن بە

شوین کەوتنی قورئان و سوننەت دەبیّت) خستەمە ژێر بنەمای سییەم کە بریتییە لە (بەدەست ھینانی سەرورەری و پایەداری بەھۆی زانستەوہ) بە لەبەر چاوەگرتنی ئەوہی کە ئەو بنەمایەش بەرھەمی ئەم خالەییە، ھەرۆک چەند باریەکی بەپێز ناماژەیان بۆکردم، ھەربۆیە خالەکان ئاواھی لێھات:

بنچینە یەگەم: دۆسۆزی نە ئاینی ئیسلامدا تەنھا لەبەر خۆی گەورە.

بنچینە ی دووہم: رینگا یەک رینگا یە.

بنچینە ی سییەم: رییازی قورئان و سوننەت بە تیگە یشتنی پیشینی چاک.

بنچینە ی چوارەم: بەدەست ھینانی سەرورەری و پایە بەرز ی بە ھۆی زانستەوہ.

بنچینە ی پینجەم: وەلامدانەوہی کەسی بەرامبەر کە بۆچونی جیاوازە بەشیکە

لە فەرمان کردن بە چاکە و رییگری کردن لە خراپە.

بنچینە ی شەشەم: پالڤتە کردن و پەرورەدە کردن.

لە راستیدا من ئەو بنەمایانەم نوسیبو بە مەبەستی نیشان دانی مەنھەجی ئەھلی سوننە و جەماعە کە بە خاوەنی فەرمودە و شوین کەوتە ی ئەتەر و سەلەفیەکان ناسراون.

ئەو مەنھەجە ی کە پێویستە دل و ھۆشی بدییتی لە پەرورەدە کردنی نەفسدا بە شیوہیەکی دادپەرورەرانە، وە بانگەواز کردنی خەلکی بۆی، چونکە بە

ھۆی ئەو مەنەھەجەو ھەوای گەورە دۆستانی خۆی جیاکردەو ھە لە خەلکانی تر، وە بەھۆیەو ھەوای کۆشک و تەلاری بەرزو بەھیزی ئەم دینەیان دروست کرد لەو پەری بەندیدا.

و ھە کاتێک کە بێنیم خەلکانی دژ بەم مەنەھەجە ستەمیکی زۆریان لێ کردو، و ھە کۆمەلێک شتی ناشیرینیان بۆ زیاد کردو ھە شیۆھێ کالایەک کردیان بە بەری ئەو مەنەھەجەدا کە سەرتاپای داپۆشیو پێی، ھەتاوای کردو کە پوناکی ئەو مەنەھەجە بشاریتەو ھەو بەرپەستە، لە کەسانێک کە بەشی خۆیان نەپچریو ھە زانستی شەری، ئەمانەوای لێکردم کە قۆلی لێ ھەلبمالم و ھەستم بە پیشکەش کردنی ئامۆژگاریەک بۆ خەلکی بە گشتی، و ھە بۆ خەلکانی دژ بەو مەنەھەجە بەتایبەتی.

و ھە ئەم کەسی دووھەمە:

یان ترس و پەرگەندەبێک ھە ھە لەدایدا بەرامبەر ئەم مەنەھەجە، ئەویش بەھۆی نەزانێو ھەو بەرپەری ئەو مەنەھەجە، و ھە نەزانینی دەربارەو بەلگە تۆکمەو بەتواناکی، ھەربۆیە ھەرکاتێک ئەو بەلگانەو ناسی ھۆگری دەبێت و سواری کەشتی بەختەو ھەری ئەو مەنەھەجە دەبێت و ئاوپ ناداتەو.

یان پراوہستاو ھە رێگەکەیداو خەلکی لێ دوردەخاتەو، بە ھەموو ھیزی توانایەکیو ھەری دەکات لێ بە مال و دەسەلاتی، بە ھۆی زال بونی ھەواو

ئارەزو بەسەریدا، لەگەڵ ئەوێ زانیاریشی ھەبێ بە ھەیزی بەلگەکانی، وە خێرای کارێگەری لەسەر گەلان و تاک تاکی خەلکی، وە کاتێک کە بەلگە پون و ئاشکراکانی پێ دەگات یەک لە دوا یەک، وە بیرخستنی وەکانی یەک لە دوا یەک، پاشان خۆی لێ لادەدات و دور دەکەوێتە وە لێ، خەلکی چەواشەکاری ئەویان بۆ دەردەکەوێت، وە لاوازی و بێ بەلگەیی بانگەوازەکەیی دەردەکەوێت، ھەتا ئەو کاتە خۆی گەورە پشتی دەشکێنێ و خەلکی ئاسودە دەبن و پرزگاریان دەبیەت لە خراپەیی، خۆی گەورە دەفەرموێت:

﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾ الأنفال: ٤٢ واتە: بە ئەم قورئانە بێتە بەلگەیی رۆن و ئاشکرا بۆ کەسانی موعانید، بۆ ئەوێ ھەلبێژاردنیان بۆ بێ باوہری بەسەر ئیماندا لەسەر بەئاگایی و دلنیاوییەت لێ ئەوێ کە ئەوێ ئەو ھەلبێژاردوہ پرۆپوچ و بەتالەو وە لەلای خۆی گەورە ھێچ بەھانەییەکی نەمیتێت، پاشان دەفەرموێت وە ئەوانەیی ئیمانیاں ھێناوہ زیاتر چا و رۆشن و دلنیا بن لەوێ کە خۆی گەورە بەلگەیی رۆن و ئاشکرای نیشانی ھەردو کۆمەلە کە داوہ، ھەربۆیە بێ باوہر بەوێستی خۆی کوفر ھەلدەبژیری و خۆی گەورەش لە قیامەتدا پشتی دەشکێنێ وە ئیماندار زیاتر سور دەبیەت لەسەر ئیمانە کەیی.

وہ ھۆکاری دەرھێنانی ئەم بابەتە لە سەرچاوەکەیی کە بریتییە لە (مدارك النظر في السياسة) وە کردنی بە کتیبیکی سەر بەخۆ، بۆ ئەوێ دەگەرێتە وە کە من لەو

نوسراوھەدا کە پیشتر ئاماژەم پێ کرد ھەستاوم بە باس کردنی ھەندیک بانگەواز لە پروانگە ی ناوژپاندنی، وە پەخنەگرتن لە پێبەرانی ئەو بانگەوازانە، وە بە ھەرچا و گرتنی خەلکی کە مەعدەنی جۆراو جۆرن، وە پرۆگرامی ئەو بانگەوازانە کە خەلکێک باوھەشی بۆ گرتووھتەو، وە گەورە تییدا پیر بوو، وە مندال لە سەری گەورە بوو، لە بەر ئەم ھۆکارانە ئەم باسەم بەتەواوی دامالیوھ لە ناو ھینانی کەسانی دژ، بۆ ئەوھ ی نەبیتە پێگرتیک لە سودوھرگرتن لەم کتیبە لە لایەن ئەو کەسانە ی کە باوھشیان بۆ ئەو پرۆگرامانە گرتووھتەو، وە من بە ئەندازە ی سودوھرگرتنی خەلکی لەم کتیبە، بە ئومیدی پاداشتم لای خۆی گەورە.

وہ لێرەدا پێویستە سەرنج بدریتە ئەوھ ی کە من بەم کارەم (کە ناو نەھینانیانە) لە بەر ئەو نێە کە من ھاو بۆچونم لە گەل کۆمەلێک کە سدا کە نارازی و نارەحەتن لە خۆیندەوھ ی ئەو کتیبانە ی کەوھ لامدانەوھ یە بۆ کەسانی تر، ئەو کەسانە ی کە سەرشیتییان وای لێ کردن کە لابدەن لە حەق و دوربکەونەوھ لێی خۆیان و شوین کەوتوانیشیان.

نەخیر، ئیمە ھەتا ئەمڕۆش لە سەر ئەو پێبازەین کە لە پیشینە ی چاکمانەوھ بۆمان ماوھتەوھ و ئەوانەش کە شوین کەوتە ی ئەوانن بە چاکە بریتییە لە پەخنە گرتن لەو پێبازو بانگەوازانە ی کە لاینداوھ لە سوننەت، وە خۆیان بەدور ناگرن لە

باسکردنیان و دامالینیان لە بەلگە بە بەرپاکردنی بەلگەکانی قورئان و سوننەت،
وہ ناوھینانی خاوەنی ئەو بانگەوازانە بە ناوھکانیان و نازناو ناوی خیزانیانەوہ.

وہ ھەرکەسیک وا گومان بەریت کاتیک کہ وازدەھینیت لە ناوھینانیان ئەوہ
کاریکی چاکی کردوہ، ئەوا با چاک بزانییت کہ لەراستیدا بەو کارەبی پیزی
کردوہ بەرامبەر کاروپیشەبی کۆچ کردوان و پشتیوانان و شوین کہوتوانیان و
شوین کہوتەبی شوین کہوتوان بە تیپەرپوونی پۆژگارو جیاوازی شارەکان، کہ
گرنگیان داوہ بە جەرھ و تەعدیل، وە خویمان نەپاراستوہ لە باس کردنی ھەزارەھا
پاوی فەرمودە بە ناوھکانیان و بنەچەیان، وەوہصف کردنی ھەندیکیان بە: لاواز
(ضعیف) و (المنکر) وە درۆزن وە دەججال...

بۆچی ناویان بردون؟

وہلام: بۆئەوہی خەلکی بە ئاگابن لییان دەربارەبی دینی خوای گەورە.

بەھەر حال، تیرو تەسەلی ئەم بابەتە خوینەر پیی دەگات لە کاتی باس کردنی
بنچینەبی (بەرپەرچ دانەوہی کہسانی بۆچون جیاوان)، وە (پالائوتەکردن و
پەرورەدەکردن).

لەگەل ئەوہشدا ئەو بنەمایانەم داوہتە پال ئەھلی ئەشەر ھەرۆک ناونیشانی
کتابەکہ، وەک بە ئاگا ھینانەوہیەک بۆ خوینەر بەوہی کہ ئایینی راستەقینە تەنھا
بریتییە لە شوین کہوتنی ریبازی ئەوانەبی کہ پیش ئیمە ھاتون، ئەوانەبی کہ

ناوھىنراون و باس كراون بە چاگە، لەسەر زوبانى راستگۆى بەراست دانراو، بەلكو لە قورئانى پىرۆزدا، نەك لە عىلمى كەلامدا ئەو عىلمەى كە خەلكانى دواى ئەوان بە مىرات وەريان گرتووہ لە ئەھلى كوفرو بى دىن وەك فارس و يۆنانىەكان.

ئىبن عەبدول بەر پەحمەتى خاوى لىبىت دەفەرموئىت: (ئەھلى فىقھو حەدىس لە ھەموو شارەكان كۆكن لەسەر ئەوہى كە ئەھلى كەلام ئەھلى بىدەع و گومراپىن، وە بەلای ھەمويانەوہ لە گشت شارەكان لە چىنى زانايان ناژمىردىن، وە زانايان بە تەنھا برىتىن لە ئەھلى ئەشەر و شارەزابان تىيدا، وە ئاستى ھەرىەكىيان بە پىى شارەزاي و تىگەيشتن و جياكردنەوہى شتەكان دەگورپت).^۱

وہ ئىمامى مالىك پەحمەتى خاوى لىبىت دەفەرموئىت: (ئەگەر كەلام زانست بوايە ئەوا ھاوہلان و تابعىن قسەيان تىدا دەكرد، ھەرەك چۆن قسەيان كرددوہ دەربارەى حوكمە شەرىەكان و ئەو شتەنەى شەرىە دايناوہ، بەلام گومانى تىدا نىە كە كەلام بەتالەو دەلالەت لە بەتالەيش دەكات).^۲

وہ بە عبدالرحمن كورپى مەھدى و تراوہ: (فلانە كەس كتیبىكى نوسىوہ تىيدا بەرپەرچى ئەھلى بىدەع دەداتەوہ. ئەوئىش دەلى: بە چ شتىك؟ بە قورئان و

^۱ بىروانە: جامع بيان العلم و فضله (۹۴۲/۲).

^۲ بىروانە: صون المنطق والكلام عن فن المنطق والكلام للسيوطي (ص: ۵۷)، و الأمر بالاتباع له (ص: ۷۰).

سوننەت؟ وتیان: نا، بەلکو بە زانستی عەقل و وردبۆنەوه. ئەویش دەلی:
سوننەتی نەپیکا، بەلکو بیدعەیهکی بە بیدعەیهک وەلام دایەوه).^۱

و ئەبو موزەفەری سەمعانی پەحمەتی خۆی لیبیت دەفەر مویت: (لە
پاستیدا هەموو گرۆپیک لە بیدعەچیهکان بانگەشەیی ئەوه دەکات کە ئەو
بیروباوەرەیی کە هەیهتی هەمان بیروباوەرە کە پیغمبەری (ﷺ) لەسەر بۆه
لەبەر ئەوهی هەمویان بانگەشەیی شەریعەتی ئیسلام دەکەن، وە پەیوەستن بە
شیعارەکانیەوه، وەوای دەبینن کە ئەوهی پیغمبەر (ﷺ) هیناویەتی هەر ئەوه
حەقە، پاشان پێچکەکان پارچە پارچە کردن دۆای ئەوه، وە کۆمەلێک شتیان
داهینا لەناو دیندا کە خۆا پیغمبەرەکی (ﷺ) پێیان پێ نەداوه، هەر بۆیه هەر
گرۆپەو بانگەشەیی ئەوه دەکات کە بە تەنھا ئەو دەستی گرتۆه بە شەریعەتی
ئیسلامەوه، وە ئەو حەقە کە پیغمبەری خوا (ﷺ) پێی هەستاوه ئەوهیه کە
ئەوان کردویانە بە بیروباوەریان و شوین ئەوه کەوتون، بەلام خۆای گەورە پازی
نابیت کە ئەو حەق و بیروباوەرە پاستە لەگەڵ هیچ کەسیکدا بیت تەنھا لەگەڵ
ئەهلی حەدیس و ئەشەردا نەبیت، چونکە ئەوان ئاینەکیان و بیروباوەریان
وەرگرتۆه خەلف لە سەلف وە سەدە لە سەدەوه هەتا دەگاتە تابەین، وە
تابەینیش وەریان گرتۆه لە هاوێلانی پیغمبەرەوه (ﷺ) ئەوانیش لە

^۱ بروانة: صون المنطق والكلام للسيوطي (ص: ۱۳۱).

پێغه‌مبەرەوه (ﷺ)، وه هیچ پێگه‌یه‌ك نیه بۆ زانینی ئەوه‌ی كه پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) بانگه‌وازی خه‌لكی بۆ كردوه له‌و ئاینه‌ پێكو پێكه‌ و پێگا پاسته‌ ته‌نها ئەو پێگایه‌ نه‌بێت كه ئەصحابی حەدیس گرتویانه‌ته‌به‌ر.

وه به‌لام هه‌موو فیرقه‌کانی تر به‌دوای ئەم ئاینه‌ كه‌وتن له‌ پێگه‌یه‌کی تره‌وه‌، چونكه‌ ئەوان ده‌گه‌پانه‌وه‌ بۆ لای عه‌قل و خه‌یالات و بۆچونه‌کانی خۆیان، وه‌ دینیان له‌وه‌وه‌رده‌گرت، بۆیه‌ هه‌ر كاتێك شتێکیان بیستایه‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت هه‌لیان ده‌سه‌نگاند به‌ پێوه‌ری عه‌قلیان، ئەگه‌ر له‌ گه‌لیدا گونجاوه‌ری ده‌گرن، وه‌ ئەگه‌ر نه‌گونجا له‌ گه‌ل ته‌رازوی عه‌قلیان په‌تی ده‌كه‌نه‌وه‌، وه‌ ئەگه‌ر ناچار بن به‌وه‌رگرتنی ده‌یگه‌رن به‌ لێكدانه‌وه‌ی دورو واتای نابه‌جی، هه‌ر بۆیه‌ لایاندا له‌ حه‌ق. وه‌وێڵ بون له‌ دوی، وه‌ ئاینه‌كه‌یان پشت گوی خست، وه‌ سوننه‌تیان خسته‌ ژێر پێکانیانوه‌، پاك و بیگه‌ردی بۆ خوا له‌وه‌ی كه‌ ئەوان وه‌صفی پێ ده‌كه‌ن.

به‌لام ئەه‌لی حه‌ق، قورئان و سوننه‌تیان كردوه‌ به‌ پێشه‌وای خۆیان، وه‌ ئاینه‌كه‌یان له‌و دوانه‌وه‌وه‌رگرتوه‌، وه‌ هه‌ر شتێکیش كه‌ دێت به‌ بیرو بۆچونیاندا هه‌لی ده‌سه‌نگینن به‌ قورئان و سوننه‌ت، ئەگه‌ر بینیان پێكه‌ له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌تداوه‌ری ده‌گرن، وه‌ سوپاسی خوا ده‌كه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی كه‌ ئەو شته‌ی نیشانداون و درکیان پێ كردوه‌، وه‌ ئەگه‌ر بینیان دژواره‌ له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌ت

وازی لای دەھینن، وە پوو دەکەنە قورئان و سوننەت، وە توھمە دەدەنە پال
نەفسی خۆیان، چونکە لە راستیدا قورئان و سوننەت پێنمونی ناکەن تەنھا بۆ
حەق نەبێت، وە بیرو بۆچونی مۆفـ هەندیک جار پاستی نیشان دەدات، وە
هەندیک جار بەتال^۱.

لەگەڵ ئەمانەدا هەستاوم بە تەخریجی ئاسارە سەلەفیەکان لەگەڵ باس کردنی
پلەکەیی لەپۆی صەحیحی و نەبونی صەحەتی، ئەویش بۆ دەم کۆت کردنی کەسانی
موخالیف بەرامبەر بە بنەماکانی پێشینەیی چاکمان، هەتا هیچ بواریک نەھیلـمە وە
بۆ پەت کردنەوێ حەق بە بیانوی ئەوێ کە بەلگەکانی جیگەر نەبون، وە ئیلا
ئەھلی عیلم هەر لەکۆنەو وەواتوون کە چاوپۆشیان کردووە لە هینانی ئەو
ئەثرانەیی کە (موقوف)ەواتە نادریتە پال پینغەمبەر (ﷺ)، مادام ئەپوات لەسەر
بنچینە شەرعیە ناسراوێکان.

وہ داواکارم لە خوای گەرە کە ئەم کارەم تەنھا لەبەر خاتری ئەو کردبێت،
وہ شوین ئەو حەقە کە وتبیتم کە پینغەمبەرە کەیی (ﷺ) پیدایاردوہ.

نوسینێکی

عبدالملك بن أحمد رضاني

مەدینەیی نەبەوی لە ۲۹ | رجب ۱۴۱۹ هـ

^۱ پروانە: الإنتصار لأهل الحديث (ص: ۴۳-۴۵).

بىنچىنەى يەكەم دەسۆزى لە دىندارىدا بۆ خوا

بنچینهی یەكەم: دڵسۆزی لە دینداریدا بۆ خوا

نیاز پاکی بۆ خوای گەوره لە ئاینهكهیدا بریتیه لە بنچینهی دین و ئەو
جەمسەرەیی که لە چوار دەوری دەسورپیتەوه، وه بریتیه له و یهك خواناسیهی که
خوای گەوره پیغەمبەرانى به هۆیه وه ناردوه، وه په یامیشی ناردوه ته خواره وه،
وه بانگه وازی پیغەمبەرانیش هەر بۆ ئەوه بووه (سهلامی خویان له سەر بیّت) وه
له سەر ئەو ته وحیده جیهادیان کردوه، وه به ته وحید فه رمانیان پئی کراوه، وه
هەر بۆ ئەوه ش هاندراون.

خوای گەوره ده فه رمویت: ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ أَلِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

الزمر: ۲ - ۳

واتای ئایه ته که رۆنکردنه وه وه فرمان کردنه به ئیخلاص، وه ئاماژه کردنه به وهی
که ههروهك چۆن خوای گەوره له هه مو رۆیه که وه ته وا وه وه هرچی صیفاتى ته وا وه
هه یه هه ر بۆ خوا یه ئەوا ده بیّت عیادهت و ئیخلاص تییدا هه ر بۆ ئەو بیّت، چونکه
ئەو ئیخلاصه ده بیته هۆی پاککردنه وه ی دله کان و چاک کردن و دامالینی له هه مو
خراپه یهك، به پیچه وانە ی هاوه ل دانان بۆ خوا که دله کان ره ش ده کاته وه وه به ره وه
هه مو خراپه یهك ده بیات.

وہ دہ فہرمویت: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ﴾ البینة: ۵

واتە: فەرمانیان پێ ئەکراوە (باوەرداران) لە هەموو بەشەکانی شەریعەتدا تەنھا بەو نەبیّت کە لە جی بە جی کردنی عیبادەتیاندا تەنھا مەبەستیان ڕەزامەندی خوا بیّت، لە گەڵ ئەو دەدا خۆیان بە دور بگرن لە هەموو دینەکانی تر، کە پێچەوانەو دژ بە تەوحیدن، ئنجا لە ناو پەرستنه کاندایاسی نوێزو زە کات دە کات لە گەڵ ئەو هی ئەم دوو عیبادەتەش دە چنە ژێر خانە ی ئەو عیبادەتانی کە پیشتر ئاماژە ی پێ کردووە، لە بەر ڕێزو پلەو پایە ی ئەم دوو پەرستنه و ئاماژە دان بەو هی کە هەر کەسیک ئەم دوانە بە شیوہیە کی چاک و بە ئیخلاصه وە جیبه جی بکات ئەو هەستاو بە جیبه جی کردنی هەموو شەریعەتە کان.

وہ بە پیغەمبەرە کە ی (ﷺ) دہ فہرمویت: ﴿ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ

وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾ الأنعام: ۱۶۲ -

۱۶۳

واتە: تۆ ئە ی محمد (ﷺ) بلی نوێزو حە یوان سەر برین و وە ژیان و مردم هەموی بۆ خوا یە، خوا ی گەورە لە م ئایە تە دا یاسی نوێزو حە یوان سەر برینی کردووە ئە ویش لە بەر فەزل و پلە و پایە ی ئەم دوو عیبادەتە، وە دە لالەت کردنی لە سەر

خۆشەویستی خوای گەورەو ئیخلاص تێیدا، وە نزیك بونەووە لە خوای گەورە بە
 دل و زوبان و لاشە، وە بە حیوان سەربەڕین کە بەخشینی ئەو مائەتیە کە لەلای
 نەفس خۆشەویستە، بۆ ئەو خوایە کە خۆشەویستە لە لای، وە ھەر کەسیك لەو
 دوو عیبادەتەدا ئیخلاصی ھەبێت ئەوا لە ھەمو پەرستەکانی تردا ئیخلاصی دەبێت،
 پاشان دەفەر مۆیت ئەو خوایە ھیچ ھاوھەلی نیە لە عیبادەتدا، ھەر وەك چۆن ھاوھەلی
 نیە لە مۆلك و کاروباری بونەووەردا، وە پێیان بلێ ئەم ئیخلاصە شتێك نیە کە من
 لە خۆمەو ھینا بێت و بیدعە یەك بێت خۆم دروستم کرد بێت، بەلكو من فەرمانم پێ
 کراوە لەلایەن خواوە وە من یەكەم کەسم کە تەسلیمی ئەو فەرمانە خا دەجم.

کەواتە ئەم تەوھیدە بە وێنەی بناغە وایە بۆ بینا.

ئێین قەیم پەحمەتی خوای لیبێت دەفەر مۆیت: (ھەر کەسیك بێوێت بیناکە ی
 بەرز بێت ئەوا پێویستە بناغە کە ی پێك و پێك و توند بکات و گرنگی پێ بدات،
 چونکە گومانی تێدا نیە بەرز ی بینا بەرپادە ی توندوتۆلی بناغە کە ی و پتەویەتی، بە
 ھەمان شیوہ کردەو ھەکان و پلەکان بینان، وە بناغە کە ی ئیمانە ...

کەسی شارەزاش ھەمو ھەولی بۆ پێك کردنی بناغە کە یەتی و توندوتۆلی
 دەکات، وە کەسی ناشارەزا بینا بەرز دەکاتەو بەبێ بناغە، ھەر بۆیە ئەو ھەندە ی
 پێ ناچیت دەپوخیت، خوای گەورە دەفەر مۆیت: ﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ

تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنَ اسْتَسْبَغَ بُنْدَهُ عَلَىٰ شِقَا جُرْمٍ هَٰذَا فَاتَّهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ﴿التوبة: ١٠٩﴾

خوای گەورە لەم ئایەتەدا نمونە بە مزگەوت دەھێنێتەووەو باسی جیاوازی نێوان دوو مزگەوت دەکات بە پێی مەبەست و نیازی خواوەنەکەیی و بە دەست ھێنایی رەزامەندی خوای گەورە، وە دەفەر مۆیت: کەسێک بناغەکەیی لەسەر مەبەستیکی چاک و بە ئیخلاصەووە کردبێ، وە بەو جوۆرە بێت کە خوا دەبەوێت، کەواتە ئەو کەسە ھەردو مەرجی قبول بونی کردەووی جیھەجی کردووە لە ئیخلاص و شوپین کەوتنی سوننەت، کەسێک ئا بەم جوۆرە بێت باشترە یان کەسێک کە بیناکەیی لەسەرە رێگاوە لەسەر رۆخی خاکێک دروست کردووە کە خەریکە دەروخیت؟ وە سەر ئەنجامیش خووی و کردەووەکەیی دەروخیتە ناو ئاگری جەھەننەم.

لێرەدا دەلیم: ئەم ئایەتە دابەزیووە لە حەقی ئەو دوو پووانەدا کە مزگەوتییان دروست کرد بۆ نوێژ، بەلام ئەوان لەگەڵ ئەووەی کە ھەستان بە ئەنجام دانی ئەو کارە گەورەو بەرێزە ھیچ سویدیکی پێ نەگەیاندن، چونکە دلەکانیان بەتال بو لە ئیخلاص، نەک ھەر لێیان قەبول نەکرا بەلکو بەھۆیەووە فری درانە ناو ئاگری دۆزەخەووە ھەروەک لە ئایەتەکەدا ھاتووە.

١ الفوائد (ص: ٢٠٤ - عرموش).

پاشان دەفەرموئیت پەحمەتی خوای لیببیت: (وہ ئەم بناغە یە دوو شتە:

– یە کە میان: پاست و دروستی لە ناسینی خوای گەورە و فەرمانەکانی،
ھەر وہا ناو و صیفاتەکانی.

– دوەمینیان: خۆ یە کلایی کردنەوہ لە مل کە چ بون بو خوای گەورە
پیتە مەبرە کە ی (ﷺ) بە تەنھا.

ئەم دوو خالە پتەوترین بناغە یە کە بەندە بیكات بە بناغە بو بیناکە ی، وە
بە پیتی ئەو بناغە یە بینا بەرز دە بیتەوہ چەندی بویت، ھەر یۆ یە بناغە پتە و بکە، وە
تواناییت بپاریزە، وە بەردەوام بە لە سەر خۆ پاراستن...).

وہ تەوھید بە وینە ی رەگ وایە بو درەخت.

ئەین قەیم پەحمەتی خوای لیببیت لە ژیر ناو نیشانی (درەختی ئیخلاص) دا
دەفەرموئیت: (سال درەختە، وە مانگەکان پە لە کانیەتی، وە پۆژەکان چلە کانیەتی،
وە کاتژمێرەکان گە لا کانیەتی، وە ھەناسەکان بە رووبومیەتی، وە ھەرکەسی
ھەناسەکانی لە گوێراییە لی کردندا بیت ئەوا بەرھەمە کە ی درەختیکی باش دە بیت،
وە ھەرکەسیک لە سەر پیتی کردندا بیباتە سەر ئەوا بەرھەمە کە ی تال دە بیت.

الفوائد (ص: ۲۰۴).

وہ چاک بزانه کہ لی کردنەوہی بەروبوم لە پۆژی دوایدا، وە لەکاتی لی کردنەوہیدا تالی و شیرینی بەروبوم دەردەکەوی.

وہ ئیخلاص و یەکخواناسی درەختیکن لەناو دلدا، لقعکانی کردەوہکانن، وە بەرہەمەکە ی خۆشگوزەرانی دونیاو پاداشتی نەبپاوەی پۆژی دواییە، وە ھەرەک چون بەرہەمەکانی بەھەشت نەبپاوە و قەدەغە نەکراوە، بەھەمان شیوہ بەرہەمی ئیخلاص و یەکخواناسیش وایە لە دونیادا.

وہ شیرک و درۆو پیا درەختن لەناو دلدا، بەرہەمەکە ی ترس و دل تەنگی و پەژارە و تاریکی دلە لە دونیادا، وە بەرہەمەکە ی لە دوا پۆژدا زەققوم و سزای نەبپاوەیە، وە خوای گەرە باسی ئەم دوو درەختە ی کردوہ لە سورەتی ئیبراھیمدا).^۱

لیرەدا دەلیم مەبەستی لەو فەرماشتە ی خوای گەرە یە کہ دەفەر مویت: أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي نُورٍ أ كُلُّهَا كُلٌّ يَأْذِنُ رِيحًا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ يُثَبِّتُ اللَّهُ

^۱ الفوائد (ص: ۲۱۴).

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ

الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٤﴾ إبراهيم: ٢٤ - ٢٧

واتە: تۆ نابینی ئەهی محمد (ﷺ) که خوای گەوره نمونه به وشەیه کی چاک و جوان دەهینتەوه که ئەویش وشەیی (لاله الا الله)یه وه دەیشوبهینتە به درهختیکی چاک که ئەویش دارخورمایه، بهوهی که بناغه کهی جیگیره له زهویدا، وه پهله کانی بهرز بونهتهوهو بلاوبونهتهوه به ئاسماندا، بهروبومی پی دهگات ههمو کاتیک به ویستی خوای خۆی، به ههمان شیوه درهختی ئیخلاص و ئیمان بناغه کهی جیگیره له ناو دلی باوهرداردا، به شیوهی بیروباوهرو زانست، وه پهله کانی بریتین له وشەیی جوان و باش، وه کردهوهی چاک و خورهوشتی بهرز، وه بهرز دهبیتهوه بهرهو ئاسمان و دهروات بو لای خوای گهوره، وه بههویهوه باوهردار ههم خۆی سودمه ند دهبیت وه کهسانی تریش، پاشان خوای گهوره نمونه دههینتەوه بو خه لکی ههتا بیر بکه نهوه، چونکه نمونه هینانهوه دهبیته هۆی رونه کردنه وهی شته مهعنهویه کان به شته بهرجهسته ییه کان، وه مه بهستی خوای گهوره به تهواوه تی رونه دهبیته وه لهو نمونانه دا، وه ئەمهش له رهحه تی خواو جوانی فیڕکردنی خوای گهوره یه بو بنده کانی، دهی کهوا یه سوپاس و ستایشی تهواو ته نهها بو لهو خوا یه بیت.

ئەمە سیفەتی کەلیمەتی تەوھیدو جیگیر بونیهتی لەناو دڵدا، پاشان خوای گەورە باسی دژی ئەم وشەییە دەکات کە ئەویش کوفرو رپایە وە دەفەر مویت وە وینەیی وشەیی پیس و خراپ وەك درەختیکی پیس وایە کە تام و چیژی تالو بۆگەنە، وە ناجیگیرە لەسەر زەوی و هیچ رەگیکی نیە لەناو زەویدا جیگیری بکات، ناجیگیرە بەرھەمی نیە ئەگەر ھەیشی بیت پیس و بۆگەنە، بە ھەمان شیۆ وە وشەیی کوفرو سەرپیچی ھیچ جیگیر بونیکی بە کەلکی نابیت لەناو دڵدا، وە بەرھەمە کەیی تەنھا قسەو کرداری خراپ و پیسە، کە ئازاری خواوەنە کەیی دەدات، وە ھەرگیز بەرز نابیتەو وە بۆ لای خوای گەورە، نە سودی بۆ خوای دەبیت، وە نە بۆ کەسانی تریش.

پاشان خوای گەورە ھەوال دەدات بەوہی کە بەندەکانی خوای خو رپاگر دەکات لە دونیادا لە بەرامبەر ھەمو گومانیک کە رپویان تیدە کات دەربارەیی دینە کەیان. بە ھەمان شیۆ خو رپاگریان دەکات لە بەرامبەر ئەو شەھووت و ئارەزووانەیی کە رپو و رپویان دەبیتەو، وە لە سەر ھەر گیشدا لەسەر ئیسلام دەمرن و کۆتاییە کە باشیان دەبیت، وە لەناو گۆردا زوبانیان پاراو دەکات لە کاتی وەلام دانەوہی پرسیارە کانی ئەو دوو مەلائیکە بەدا.

لە کۆتایی نایەتە کەدا دەفەر موی خوای گەوره ستم کاران گومرا دەکات وە لایان دەدات لە رینگەي راست، نەك بە هۆی ئەوهی که خوای گەوره ستمەکار بێت، بەلکو بەهۆی کردار و گوفتاری خرابی خۆیانەوهیه.

ئەم نایەتە بەلگەیهکی پون و ئاشکرای تێدایە لەسەر ئەوهی که چاکسازی بە یەخوا پەرستی دەست پێدەکات، وە هەر بەویش کۆتایی پێدیت، وە لەو نێواندا هەر جەخت لەسەر تەوکید دەکرێتەوه.

وە لەبەر ئەوهی یەخوا پەرستی بە وینەي بناغەیه بۆ بینا، وە بە وینەي رەگە بۆ درەخت، دەبینی یەکەم بابەتە که رۆدەکاتە خەلکی لە کاتی کردنەوهی قورئاندا لەسەر تەتایەوه، که ئەویش ئەو فەرمودەي خوایە که دەفەر مویت:

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة:

۲۱

واتە: ئەي خەلکینه هەستن بە جیبەجی کردنی حەقی خوای گەوره که بریتیه لە پەرستی بەتەنها وە بەو شیوهی که داوای کردووە، ئەو خوایەي که ئێوهش و ئەوانەي پێش ئێوهشی دروست کردووە لە نەبۆنەوه هیناوانیه بون.

پاشان دواى ئەمە راستەوخۆ نەهى لى کردن لەوشتانەى که پيچەوانەو دژن بە تەوھيد، که ئەویش ھاوہل دانانە، لەو فەرمودەى خواى گەورە: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ البقرة: ۲۲

واتە: ھاوہل بۆ ئەو خوايە بريار مەدەن لە کاتی کدا که ئیوہ دەزانن ئەو خوايە ئیوہى دروست کردوہ لە نەبونوہ وە ئەو ھەموو نيعمەتەى بەسەردا رشتون و زەوى بۆ نامادە کردن بە ھەمو پيداويستىە کانى سەرى، وە ئاسمانىشى بۆ کردون بە سەقف و ماىەى رەھمەت و بەرە کەت و ژيانەوہتان، دەى کەوا دەزانن ھيچ ھاوہلى نىە لە کاروبارە کانىدا بۆ ھاوہلى بۆ بريار دەدەن لە پەرستنىدا؟

وہ ئەم قەدەغە کردنە سوڊىكى ئاشکراى تىدايە، لە بەرئەوہى خواى گەورە تەنھا فەرمانى پى نە کردون بە پەرستنى خوئى، بە لکو قەدەغەى کردون لەو شتانەى که ئەو عىبادەتە ھەلدەوہ شىننىتەوہ، که برىتییە لە پەرستنى جگە لە خوئى، ھەر بۆيە چاو ژيرو ژور بکە لە ناو قورئاندا دەبىنى باسى تەوھيدو دژە کەى يەك بە دواى يە کدا دىت، لەوانە خواى گەورە دە فەرمويت: ﴿وَاللَّهُ كُذِّبَ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة: ۱۶۳

خواى گەورە لەم ئايەتەدا ھەوالمەن دەداتى کہ ئەو تاك و تەنھايە، لە زات و ناو و صىفات و کاروبارىدا، کەواتە شەرىكى نىە لە ھيچ کام لەوشتانەدا، کەواتە

هەر خۆی شایەنی پەرستنه، وه خاوهنی رەحمەتیکی فراوانه، که بههۆی ئەو رەحمەتەوه هەمو خۆشیک دەستەبەر دەبیت وه هەمو نارەحەتیه کان لادەچیت، که ئەمەمان زانی ئەوا پێویسته لهسەرمان که هەرچی جوړه کانی پەرستن هیه تابهتی بکهین بهو خواجهوه، وه ئەوپهری ستم و جینگای بێزراویه که واز له عیادهتی ئەو خواجه بهینن بۆ عیادهتی بت و دارو بەردو شیخ و قهبرو دەرگاو پەنجهری سەر گۆرەکان، له کاتیکدا ئەو شتانه ناتوانن هیچ سودیک دابین بکهن، وه هیچ نارەحەتیهک لابهن، وه لهم ئایهتەدا به تهنها ناسینی خوای تیدا جیگیر کراوه، وه نههی له پەرستنی غهیری ئەو کراوه.

﴿ وَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾

النحل: ٣٦

واته: ئیمه بۆ هەمو هۆزو گەلیک پیغمبەر یکهان ناردوه بۆ ئەوهی بانگهوازی گەله کانیان بکهن بۆ یه کخوا پەرستی و دور کهوتنهوه له پەرستنی هەرشتیکی تر جگه له خوای گهوره.

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

الأنبياء: ٢٥

واتە: ئیئمه هەر پیغمبەرێکمان که ناردوه پیش تو په یام و وه حیمان بو ناردوه بهوهی که بهو خه لکه رابگه یه نی که هیچ خوایه که شایه نی په رستن نیه ته نها زاتی الله نه بیئت.

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ النساء: ۳۶

واته به ته نهاو به حق ته نها زاتی الله شایه نی په رسته و هەر ئه و په رستن وه هاوه لی بو بریار مه ده ن له هیچ کام له جو ره کانی عیاده تدا.

شیخ مبارك الميلي - ئەمینداری یه کیه تی زانیانی موسو لمانانی جه زائیر - په حمه تی خوای لی بیئت ده فه رمو بیئت: - (خوای گه وره به ته نها باسی ته وحیدی نه کردوه له شایه توماندا به لکو به ئاشکرا ئاماژه ی نه فی کردنی فره خوایه تی کردوه، وه شه رعه که شی په یوه ست کردوه به که سایه تی نی دراو له گه یان دنی دا^۱). وه هاوه ل دانان یه که م شته له حه رام کراوه کان که خوای گه وره نه هی لی

کردوه، هه روه که له وه فه رموده یه ییدا: - ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ عَالِيكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ الأنعام: ۱۵۱

^۱ رسالة الشرك ومظاهره (ص: ۲۰).

خوای گەورە لەم ئایەتەدا بە پیغەمبەر (ﷺ) دەفەر مویت بەوانە بلی کہ
 حەرەمەکانیان حەلال کردووە، وەرن بە هەوالتان بدمە دەربارە ی ئەو شتانە ی کہ
 خوای گەورە حەرەمی کردووە لەسەرتان بە یە کجاری و بە هەموو جوړەکانیەو، لە
 بیروباوەرو عیبادەت و هەلس و کەوت و خواردن و خواردنەو، بە زۆرو
 کەمیەو، یە کەم شت لە حەرەم کراوەکان شەریک دانانە بو خوای گەورە، ئەویش
 بە پەرستنی دروست کراویک وەک پەرستنی خوای گەورە، یان بە گەورە زانینی
 وەک بە گەورە زانینی خوای گەورە، یان پیدانی هەر تاییەتمەندیەک لە
 تاییەتمەندیەکانی خوای گەورە لە روی پەروەردگاریتی و پەرستراویتییدا بە
 دروست کراویک لە دروست کراوەکانی، وە بە تەنھا پەرستنی خوای گەورەو هاوێل
 دانەنان بو مافیکی خوایە بەسەر بەندەکانیەو.

وە یە کەم ئامۆژگاریە کہ لوقمان پیشکەشی کورپەکە ی کرد هەر وەک پیی وت:

﴿يَبْنِي لَا شُرَكَ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ لقمان: ۱۳

واتە: ئە ی کورپی شیرینم هاوێل بو خوا بریار مەدە، چونکە هاوێل دانان
 ستەمیکی زۆر گەورە یە.

وە گرنگی دانی خەلکی بەم بابەتە لە کەسیکەو بە کەسیکی تر دەگوپیت،
 وە گرنگی دانی هەر یەکیکیان بەو بابەتە کاتیک دەزانریت ئەویش لە کاتی
 گیانەللاو دواین ساتەکانی ژيانداو لە کاتی وەسیەتی مردو بو زیندوو.

هەیانە وەسیەت بۆ خێزانه‌که‌ی ده‌کات دهرباره‌ی مال و سامانه‌که‌ی، هەیانە وەسیەت بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات دهرباره‌ی کار و پله‌ و دەسه‌لاته‌که‌ی، هەیانە وەسیەت بۆ کۆپه‌که‌ی ده‌کات که‌ ئاگای له‌ براکانی بی‌ت... وه‌ باشترینیان ئه‌وه‌ که‌ سه‌یه‌ که‌ وەسیەت بۆ به‌نده‌ ده‌کات دهرباره‌ی په‌روه‌ردگاری، هەر بۆیه‌ ده‌بینی که‌ ته‌و‌حید وەسیه‌تی پی‌غه‌مبه‌ران بووه‌ - سه‌لات و سه‌لامی خویان له‌ سه‌ری‌ت - له‌ کاتی سه‌ره‌ مه‌رگیاندا، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿ وَوَصَّيْنَا بَهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَبْنَئِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ ءَابَاؤُكُمْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُاتِنَا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴾ البقرة: ۱۳۲ - ۱۳۳

واته: ئیوه‌ ئە‌هی نه‌وه‌ی یه‌عقوب - سه‌لامی خوای له‌ سه‌ری‌ت - باو کتان وەسیه‌تی بۆ کردون به‌تایبه‌تی، که‌واته‌ پی‌ویسته‌ به‌ته‌واوته‌ی مل که‌چ بن بۆ ئه‌وه‌ وەسیه‌ته‌، که‌ ئه‌ویش بریتیه‌ له‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ دینه‌ی بۆ هه‌لب‌ژاردون وه‌که‌ ره‌حه‌تیک بو‌تان، ئیوه‌ش هه‌ستن به‌ جیبه‌جی‌ کردنی، وه‌ ئه‌نجامدانی شه‌عیره‌کانی و خۆ رازاندنه‌وه‌ به‌ خو‌ره‌وشته‌کانی، وه‌ به‌رده‌وام بن له‌سه‌ری هه‌تا ئه‌وه‌ کاته‌ی که‌ ده‌مرن،

۱ برونه‌: تخریج الوصایا من خبایا النویا لصدیق حسن خان (ص: ۷۴).

لەبەر ئەوەی هەرکەسیک لەسەر شتیك بژی، ئەوا لەسەری دەمریّت، وە لەسەر هەرشتیکیش بمریت لەسەر ئەوە زیندو دەکریتەوه، وە کاتیک جولە که وایان دەردەبری که لەسەر دینی ئیبراهیم وە لە دوای ئەویش لەسەر دینی یەعقوب سەلامی خویان لیبت، خوی گەروە بە ئینکاریه وە لەسەریان دەفرمویّت کوا ئیوه ئامادەبون لەو کاتەدا که یەعقوب سەلامی خوی لیبت - لەسەرە مەرگا بو وە بە کورەکانی فەرمو وەك تاقیکردنەوهیەك، که چی دەپەرستن لە دوای من، بۆ ئەوەی دلێ ئاو بخواتەوه و چاوهکانی گەش یبت لە دوای بەجی هیشتیان، وە هەستن بە ئەنجامدانی وەسیەتە کهی، ئەوانیش وەلامیان دایه وە بهوهی که ئەو خویە دەپەرستن که پەرستراوی ئەوو باو باپیرانیهتی که بریتین لە ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق - سەلامی خویان لەسەریبت - وە گومانی تیانیه که لەو سەردەمەدا جولە که بونیان نەبو، هەر بۆیه ئایەتە که وەلامیکی رۆن و ئاشکرای تێدایه بۆ جولە که بهوهی که ئیبراهیم و نەوهکانی لە پیغمبەران - سەلامی خویان لەسەریبت - جولە که نەبون و وەسیەتیشیان بە جولە کایەتی نەکردوه بەلکو وەسیەتیان بە تەوحیدو حەنەفیەت کردوه.

هەر بۆیه بانگخوازن بۆ یەکوایه رستی چاکترین و بەرێزترین بانگخوازن، لەبەر ئەوەی بانگەواز کردن بۆ تەوحید بریتیه لە بانگ هیشت کردن بۆ بەرزترین پلەکانی ئیمان، لە ئەبو هورەیره وە بۆمان دەگێریتەوه لە پیغمبەرەوه (ﷺ) که فەرمویەتی: (باوەر حەفتا و ئەوهنده، یان شەست و ئەوهنده بەشە، بەرزترین

بەشی بریتییە لە شایەتی دان بەوەی که هیچ خۆیەک نیە که بەحەق شایەتی پەرستەن بێت تەنھا زاتی اللّە نەبێت، وە کەمترینی بریتییە لە لابردنی ناپەرەحەتی لەسەر پێگای خەلکی، وە شەرم و حەیاش بەشێکە لە بەشەکانی باوەپ^۱.

نەووەوی پەحمەتی خۆی لیبێت دەفەرمویت: (پێغەمبەر ﷺ) ئاگاداری کردوینەتەو بەوەی که بەپزیزترین بەشی ئیمان تەو حیدە، ئو تەو حیدە ی که پێویستە لەسەر هەموو کەسێک، وە هیچ کام لە بەشەکانی تری ئیمان دانامەزیت هەتا ئو بەشە دانەمەزیت^۲.

لیرەدا دەلیم: بەلکو ئو بەشانە ی ئیمان لە دلی مرؤفدا ناروویت، وە بەرەمیشی نابیت لەسەر ئەندامەکانی لەشی تەنھا بەگوێرە ی پەنگدانەو ی ئەم وووشە جوانە نەبیت لە لای بەندە.

وە لەبەر ئەوەی باشکردنی تەو حید لەناو دیندا بەوینە ی باش کردنی دل وایە لەناو جەستەدا، ئەو تەو لە فەرمودە کە ی نوعمانی کوری بەشیردا پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرمویت: (باش بزانی که لەناو جەستەدا پارچە گۆشتیک هە یە ئەگەر باش بێت

^۱ رواه مسلم (۵۸). □

^۲ صحيح مسلم بشرح النووي (۲۸۰/۱ - ط دار أبي حيان).

ئەوا ھەموو جەستەکە باش دەبێت، وە ئەگەر خراپ بێت ئەوا ھەموو لاشەکە خراپ دەبێت، چاک بزانن کە ئەو پارچە گوشتە دلە^۱.

وە بەلگەی ئاشکرای ئەوێ تێدایە کە چاکسازی لە تەوھیدا – کە بنەماکە ی لە دلەو دەست پێ دەکات – بریتییە لە بنچینەی ھەموو چاک سازییەک و لە ھەموویشیان گەورەترە.

وە لەمەو، ئەو بەدەر دەکەوێت کە ھەموو بانگەوازیک کە سازبوە لەسەر بانگەشە ی ئیسلاح، وە لەگەڵ ئەوێ شەخسێ جەخت لەسەر تەوھید ناکاتەو، وە نایکات بە دەست پێک بوو خۆی، توشی لادان دەبێت بە گوێرە ی دوری لە م بنەما گەورە یەو، ھەر وەکو ئەوانە ی تەمەنیان بەسەربرد لە چاکسازی کردن لە ھەلسوکەوتی خەلکی لە نیوان یەکتیدا، (وە ھەلسوکەوتیان) لە گەڵ خوادا – واتە بیروباوەریان دەربارە ی – دورە لە رێبازی پیشینە ی چاکەو.

یان وەکو ئەوانە ی تەمەنیان بەسەر برد لە بەر بەرەکانە ی دەزگاکانی دەسەلات بە مەبەستی چاک کردنی خەلکی لە و رێگە یەو، یان بە چارەسەر کردنی جوورەھا سیاسەت بە مەبەستی دوا ی ھینان بە دەسەلاتیان بەبێ گوێدانە خراپی بیروباوەری خۆیان و بیروباوەری ئەوانە ی کە بانگەوازیان دەکەن.

^۱ رواه البخاري (۵۲) و مسلم (۱۵۹۹).

ئەي چۆنە ئەگەر هاتو – لەبەر ھۆكاری حزبی – سەرزەنشتی بانگ خوازان بکەن بۆ تەوھید بە گومانی ئەوھي كە ئەو كارە كاتی ئوممەت بەفەرۆ دەدات ئوممەتێك كە دوزمەنەكانی پەلاماریان داوھتیی لێ ھەموو شوینێكەوھ! وە ھەلدەستن بە ناشیرین كردنی ئەو كەسانەي كە بەرگری دەكەن لە گەورەي تەوھید بە بیانوی ئەوھي كە بانگەواز بۆ تەوھید موسولمانان پارچە پارچە دەكات ئەگەر كۆشيان نەكاتەوھ تەنھا بت پەرستی نەبیت! وە پارێزگاری كردن لە مافی خوا ناوزەند دەكەن جیا لەناوی خۆي بە مەبەستی خەلك دورخستەوھ لێي، بۆیە دەلێن: (دەمەقالیی!) یان (گفتوگۆی بیزەنتی!!) پەنادەگرین بەخوا لە تورەبونى.

ئەمە بێجگە لەوانەي بانگەواز دەكەن بۆ بیروباوھری خراپ، وە ھەلدەستن بە ناشیرین كردنی كەسانی بەرامبەر، ئەوھ لێرەدا مەودا نیە بۆ باس كردنی، لەبەر ئەوھي ھەرلە بنەماوھ گەندەلە.

ھەر لەبەر ئەمەشە كە پێغەمبەری خوا (ﷺ) جەختی دەكردەوھ لە بانگخوازان كە گزنگی بدەن بەم كارەو بەوھ دەست پێ بکەن، لە ئیبنوعەبباسەوھ خوا لێي پاری بیت بۆمان دەگێریتەوھ كە پێغەمبەری خوا (ﷺ) بە موعازی كۆرپى جەبەلی فەرمو كاتى كە ناردی بۆ یەمەن: (تۆ ئەرۆیت بۆ لای ھۆزێك كە خاوەنی كتیبین (واتە جۆلەكەو گاورن)، كە پێیان گەیشتیت بانگەوازيان بكە بۆ

ئەوێ شایەتی بدەن کە هیچ خۆیەک شایەنی پەرستنی نەبێ بە حەق تەنھا زاتی اللّە نەبێت، وە موخەمەدیش (ﷺ) نۆردراوی خۆیە، _ وە لە پێوایەتیکی تردا هاتووە کە - با یەكەم بابەت کە بانگەوازیان دەکەیت بۆی بریتی بێت لە پەرستنی خوا، - وە لە پێوایەتیکی تردا: کە خوا بە تەنھا بناسن، ئەگەر لەمەدا گوێپراپەلیان کردی، - وە لە پێوایەتیکی تردا: ئەگەر خۆیان ناسی، ئەوا هەواییان بدەری بەوێ کە خۆی گەورە فەززی کردووە لەسەریان پێنج نۆیژ لە شەوو پۆژیکیدا، ئەگەر ئەوان گوێپراپەلیان کردی لەویدا، ئەوا هەواییان بدەری کە خۆی گەورە پێویستی کردووە لەسەریان خێرکردنێک کە لە دەوڵەمەندەکانیان وەردهگیری و ئەدریتهو بە هەژارەکانیان، ئەگەر لەویدا گوێپراپەلیان کردی، ئەوا وریابو و خۆت بپاریزە لەو مالو سامانەیان کە زۆر بە نرخە لایان، (واتە لە کاتی وەرگرتنی زەکات لایان نەچیت کام بەشە چاکە لە مالە کەیان ئەو بەریت، بەلکو با مامناوێت)، وە خۆت بپاریزە لە دوعای ستم لیکراو، چونکە لە نێوان ئەو کەسەو خوادا هیچ بەرپەستیکی نەبێ.^۱

و ئەم فەرمودە پێر شکۆیە هیچ پێگایەکی نەهێشتووە تەو بەو کەسی بانگخواز، خۆی گەورە دەفەرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ

^۱ رواه البخاري (۱۴۵۸، ۱۴۹۶)، ومسلم (۲۹، ۳۰).

وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا

﴿الأحزاب: ۳۶﴾

واتہ: نایبیت وہ ناگوئی نیت بؤ کہ سیك کہ ہلگری سیفہ تی ئیمانہ تہنہا ئہوہ
نہ بیٹ کہ پہلہ بکات لہ گوئی راپہ لئی کردنی خوائ گہورہو پیغہ مہرہ کہی (ﷺ)
وہ خوی بہ دور بگریٹ لہ تورہ بونیان، کہواتہ لایہق بہ ئیماندار نیہ کاتیک کہ
خووا پیغہ مہرہ کہی (ﷺ) فہرمانیکی پی دہ کەن ئیختیار بدات بہ خوی کہ ئہو
فہرمانہ جیبہ جی بکات یان نا، چونکہ باش دہزانی کہ پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ
نہ فسی خوی زیاتر چاکہی بؤ ئہو دہویت، ہہر بؤیہ نایبیت بہ شیك لہ ہہواو
نارہزوی پیش بجات بہ سہر فہرمانیانداو بیکات بہ بہرہ سٹیک لہ بہرہ دم گوئی راپہ لئی
کردنیاندا، پاشان دہ فہر مویت ہہر کہ سیك سہر پیچی فہرمانی خواو پیغہ مہر (ﷺ)
بکات ئہوا با چاک بزانی لہ گوئی راپہ کی ناشکر ادایہ.

ئہی باشہ ئہوہ خہ لکی چیانہ سہریان سوپماوہ لہ م بابہ تہ سہرہ تاییہ دا، لہ
کاتیکدا مافی خوا لہ وہ دا کہ بہ تہنہا پپہر ستری لہ پیشتترین شتہ کہ گہرہ کان
پی پی تیر ئاو بیٹ، وہ زویانہ کان پی پی پاراو بیٹ!؟

ئائەمە مافی خویە بە تەنھا، ئەی باشە چۆن ئەم مافە ئەمڕۆ سوک بوە لەلای سەرانی مەنھەجەکانی بانگخوایەو؟! ئایا مافی خوا راستترین ماف نیە کە دەرگای بۆ کرابیئەو، وە سینەکانی بۆ والا بوبی؟!

ئین قەیم پەحمەتی خوی لیبیئ دەفەرمویئ: (تەوحید کلیلی بانگەوازی پیغەمبەرەنە...) وە فەرمودەکە ی موعازی پیشتەر باس دەکات لەو بارەییەو.^۱

وہ ہەر ئەوہش بانگەوازی ہەر ھەمویان بوہ - ھەلات و ھەلامی خویان لەسەربییئ - دە ی کەواتە خوی گەورە سنگیک فراوان نەکات کە بەو تەوحیدە دل تەنگ و بیزار بیئ!

خوی گەورە دەفەرمویئ: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ۵۹

واتە: ئیئە نوحان نارد - ھەلامی خوی لەسەر بیئ - بۆ لای گەلەکە ی کە بت پەرست بون بۆ ئەوہی بانگیان بکات بۆ پەرستی خوی گەورە بەتەنھا وە پیی راگەیاندن کە بەتەنھا خوا پەرستن، چونکە تەنھا ئەو خویە دروستکارو رۆزی دەرو بەرپۆھبەری کاروبارە کانتانە.

^۱ مدارج السالکین (۴/۳۱۳).

وہ دہفہ رمویت: ﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ

غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ٦٥

واتە: وہ بۆ قەومی عاد پێغەمبەر ھودمان نارد — سەلامی خوای لەسەر بیټ —
ئەویش بە ھۆزە کەمی راگەیاندا ئەھی ھۆزە کەم بە تاك و تەنھا خوا پەرسەن، چونکە
ھیچ پەرسزاویکی تر شایەنی پەرسەن نیە تەنھا ئەو خوایە نەبیټ.

وہ دہفہ رمویت: ﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

مِّنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ٧٣

واتە: وہ بۆ گەلی سەمود صالحمان نارد — سەلامی خوای لەسەر بیټ —، وہ پێی
راگەیاندا ئەھی گەلە کەم عیبادەت تەنھا بۆ خوا ئەنجام بدەن، چونکە هیچ
پەرسزاویکی تر نیە کە بەراستی شایەنی پەرسەن بیټ وە ھەمویان دروست کراون
و هیچ شتیکیان بەدەست نیە.

وہ دہفہ رمویت: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا

لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ٨٥

واتە: وە بۆ لای مەدیەن شووعەیمان بۆ ناردن سەلامی خوای لەسەر بیّت، ئەویش بەهەمان شیۆه بە هۆزە کە ی راکەیاندا کە تەنها عیبادەت بۆ خوا ئەنجام بدەن، چونکە ئەو بتانە ی کە ئەوان دەپپەرستن هیچیان بە دەست نیە و بە لکو دروستکراون.

و بە م شیۆه یە هەرچە نە دە گە لە کان جیاوازی، وە کیشەکانیان جیاوازی، بانگەواز کردن بۆ تەوھید هەمو کاتی لە پیشەوہ یە، ئیتر ئە گەر کیشەیان لە ئابوریدا بیّت هەروە ک خە لکی مەدیەن، یان پە یوہندی بە پرە وشتە وە هە بیّت هەروە ک قەومی لوط - سەلامی خوای لە سەریّت - .

وہ پیۆیستم بە وە نیە کە بلیم: یان کیشە کە یان سیاسی بیّت، لە بەر ئە وە ی هەمو ئە و گە لانە حوکمیان بە بەرنامە ی خوا نە دە کرد.

وہ دروست نیە روناکی ئە م بانگەوازە پیۆزە کز بکریّت و دابپۆشری لە هیچ سەردەمی کدا بە گومانی ئە وە ی کە تەوھید جیگیر بوە لە ناو دلی خە لکید، ئایا گویت لە پارانە وە ی پیشە وای راستگۆیان و یە کخوایە رستان ئیبراھیمی خە لیل - صەلات و سەلامی خوای لە سەریّت - نە بوە، کە ترساوہ لە نە فسی خوی کە شەریک بۆ خوا بپاریا بدات؟ وە دە فەرمویّت: ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا

وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّونَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ (إبراهيم: ۳۵ - ۳۶)

واتە: ئەھى پەروردگار ئەم شارە كە مەبەستى پىي مەككەيە ئاسايش و
خۆشگوزەرانى تىدا بەرقەرار بكەيت، وە خۆم و نەوە كانم بە دور بگريت لەوھى
كە بت بپەرستين، خوايە گيان ئەو بتانە بونەتە ھۆى گومرابونى زۆر پىك لە خەلكى.
موغيرەى كورپى مىقسەم دەلّيت: (ئىبراھىمى تەيمى ئامۆزگارى خەلكى
دەكردوہ لە ئامۆزگارىە كانيدا دەيوت: كى بى منەتە لە تاقى كردنەوہ لە دوای
خەلىلى خوا ئىبراھىم كاتى كە دەيوت: خوايە خۆم و نەوە كانم بپاريزەو بە دورمان
بگرە لەوھى كە بت بپەرستين؟!).

شېخ مبارك الميلى رەحمەتى خواى لىبىت دەفەرموئت: (بىغەمبەر ﷺ)
وازی لە ھەر شە كردن لە بت پەرستى نەھىنا كە بەتەنھا بو.

وہ بى ناگا نەبو لىي لە كاتىكدا كە ئابلوقە درابو لەناو دۆل و شيوە كاندا بۆ
ماوہى سى سالى پەرناپەھەتى.

وہ لە بىرى نەچوئەوہ كاتى كە بە نەھىنى پۆيشت لە كۆچەكەيدا، وە دوژمن
قۆر سوربون لەسەر گرتنى.

وہ گفتوگوى لە بارەيەوہ نەبى كاتىك كە لە مەدينە بانگەوازی ئاشكرابو
لەنئىوان پشتىوانانيدا.

رواه ابن جرير في تفسيره (٤٦٠/٧) - ط دار الكتب العلمية).

وہ دەرگای باس کردنی ئەو بابەتە ی دانەخست لە دوا ی پزگار کردنی مەککە .

وہ بی ئاگا نەبو لی ئە کاتی کدا جیهادی دە کردو سەردە کەوت، وە هیژی دە بردو نە دە گە پایە دواوہ .

وہ بە لایوہ بەس نەبو پەیمان وەرگرتن تەنھا لە سەر شە پکردن لە سەر چەند جارە کردنەو ی پەیمان وەرگرتن لە سەر تەو حیدو وازھێتەن لە ھاوہل دانان .

وہ ئەوہش ژیاننامە نوسراوہ کە یەتی، وە فەرمودە راستە کانیەتی، بە وردی بە دوایدا بچۆ دە بینی راستی ئەو قسانە ی کە بانگە شەمان کرد، وە تێرۆتە سە لی ئەو شتانە ی کە بە کورتی باسمان کرد^۱ .

پاشان ئەم پیغەمبەرە (ﷺ) ھەوآلی پی دەگات — لە پۆژانی بە هیژی تەو حیدو سەربەرز ی ئیسلامدا — کە بتیک ھە یە دە پە رستری ت لە یە مەن پی دەوتری (ذو الخلصۃ)، وە جیی پی ناپرە حەت دە بی ت، وە دلی پی بی تاقەت دە بی ت، ھەر بۆ یە یە کیکی بۆ دە نی ری لە خە لکی یە مەن، جە ریری کوری عبد اللہ پە زای خوا ی لی بی ت دە فەر مویت: پیغە مبەری خوا (ﷺ) پی و ت م: (ئەوہ بۆ ئاسودە م ناکە ی ت لە دە ست (ذی الخلصۃ)؟ و ت م: بە لی باش . ئی تر دە رچوم بە یاوہری سە دو پە نجا سوار چاک لە خە لکی ئە حمەس — کە ھە مو خاوەن ئە سب بون — وە م ن لە سەر پشتی ئە سب خۆ م بۆ پانە دە گیرا، ھەر بۆ یە باسی ئەوہ م کرد بۆ پیغە مبەر (ﷺ)،

^۱رسالة الشرك و مظاهره (ص: ۱۹).

ئەویش بە دەستی کیشای بە سنگدا هەتا شوینەواری دەستیم بینی لەسەر سنگم، وە فەرموی: خۆیە دامەزراوی بکە، وە بیکە بە پێنوماکارو پێنیشاندەر. جەریر دەلی: لە دواى ئەو هەرگیز لەسەر پشتی ئەسپ نەکه وتم! ئنجا وتی: وە (ذو الخصلة) مائیک بو لە یەمەن هی (خثعم و بجيلة) ه بو که کۆمه لیک بتی تیدا بو دەپەرسترا، وە پێی دەوترا که عبه. ئەو بو هاتین و سوتانمان بە ئاگرو تیکمان شکاند، وە کاتیک جەریر هات بو یەمەن پیاویک هەبو لەوئۆ قوماری دەکرد، پێیان وت: نێردراوی پیغه مبهری خوا (ﷺ) لێرەیه، دەستی بتگاتی ئەدات لەملت، لەوکاتەدا که خەریکی قوماڕ بو، جەریر گەیشته سەرسەری، وە پێی وت: یان کەرەستەى قوماڕه که دەشکینى وە شایه تی دەدەیت که هیچ خۆایه ک شایه نی پەرستن نیه به حەق تەنها زاتی الله نەبیت، یان ئە دەم لە ملت. ئەویش شکاندى و وە شایه تی دا، پاشان جەریر که سیکی نارد لە خەلکی ئەحمەس پێی ئەوترا (أبا أرطاة) بو لای پیغه مبهەر (ﷺ) مژدەى پى بدات به وە، کاتی گەیشته به پیغه مبهەر (ﷺ) وتی: ئەى پیغه مبهرى خوا (ﷺ) سویند بیت به و خۆایه ی که تۆى ناردوه به حەق نەهاتم هەتا ئەوشوینەم به جى هیشته که وەك وشتری پەش قەترانى لیهاتبو^۱

^۱ (مەبەستى ئەو یه ئەو شوینە پەش بوبو به هۆی ئاگر تیبەردانیه وە که هەر وهك وشتری پەنگ کراوی لیهاتبو به ماددهى قەتران). هەر وهك خطابى دەلیت بڕوانه: فتح الباری (۸/۸۳).

ئنجادەلی: ئیتر پیغمبەر (ﷺ) دوعای خیری بۆ خەلک و ئەسپەکانی ئەحمەس کرد پینج جار^۱.

دوو سود:

۱- ئیبن حەجەر دەلی دەربارەى ئەو وتەیهى پیغمبەر (ﷺ): (ئایا ئاسودەم ناکەیت): (مەبەستى بە ئاسودەى ئاسودەى دلە، وه هیچ شتیک قورس نەبو لەسەر دلئ پیغمبەر (ﷺ) جگە لە پاشماوەى هاوڵ دانان نەبیّت)^۲.

۲- لە پیشەى پیغمبەرى خوا (ﷺ) ئەو بو که ئەگەر پیداکرى بکردایە لە پارانەو هدا سى جار دەپارایەو، هەر وەك هاتو لە ئیبن مەسعودو غەیری ئەویش، بەلام لیڕەدا پیغمبەر (ﷺ) پینج جار پارایەو لەبەر مەبەستیک کەوای دەخواست، ئەویش ئەو یە که پاراستنى تەو حید گەرەترین شتە که بوی پارابیتەو و سەرخرابیت، باش تیبگە لەو^۳!

ئەى باشە چۆن دلئ بانگەواز کارانیک راحەت بوە که خەلکی فیرى دنیا نەویستی یان خوڕەوشت یان سیاسەت دەکەن و یان جگە لەوانە لە ناو مرگەوتانیکدا که دروست کراو لەسەر مەزارگە، وە لە شوینی خویان ناجولین،

^۱ رواه البخاري (٤٣٥٥-٤٣٥٧)، ومسلم (١٣٦-١٣٧) وغيرهما.

^۲ الفتح (٧٢٨). □

^۳ بپوانه: الفتح (٧٤٨).

بەلکو لەوانە یە خەلکی سست جولابێتن لە غەیری ئەوان وەك غیرەت نواندنێك
لە بەرامبەر پاراستنی تەوحید، كەچی ئەوان بە وپەری پشیویە وە پێی دەلێن:
ئوممەت پارچە پارچە دەكات! پەلە دەكات وە دانا نیە! شیوعیەكان لە دەستی
سەلامەت بون كەچی پیاو چا كەكان لە دەستی سەلامەت نەبون هەتا بە
مردویش...!

ئەي كوا ئیخلاص؟! ئەي كوا ئەھلی ئیخلاص؟! ئەي كوان ئەوانەي كە
تورەبونیان توند دەكەن بە ئەندازەي تورەبونی خوا؟! ئەو هەتا پیغەمبەری خوا
(ﷺ) دەفەرمویت: (خوایە گۆرەكەم نەكەیت بە جی نەزرگایەك بەرستریت،
تورەبونی خوا قورس بو لەسەر گەلێك كە گۆری پیغەمبەرەكانیان كرد بە
مزگەوت).^۱

بەراستی دۆستایەتی بو خوا واتە تورەبیت لە شتێك كە خوا لێی تورەیە، وە
پازی ببیت بە شتێك كە خوا پێی پازییە، وە ئەو تەوحیدەي كە دۆستایەتی لەسەر
دەكەیت، وە ئەو هاوھەل دانانەي كە دژایەتی لەسەر دەكەیت، پیویستە هاوپی
بیت بە درزیای ژیانەت.

^۱ رواه مالك (٤١٤)، و عبدالرزاق (٤٠٦١)، و ابن سعد (٢٤٠/٢-٢٤١)، و صححه ابن عبدالبر في التمهيد (٤٢١٥)، و الألباني في تحذير الساجد (ص ٢٦).

وہ ئەم ئوممەتە دەربارەى تەوحید ھەرچەند چاوپۆشن بێت و وہ لامدانەوہى ھەبێت بۆى بە تەواوەتى، ئەوہ کەموکووپى ھەر پو لە مرقف دەکات بە زۆرى، وہ خراپترین کەم و کووپى کەموکووپى ئیخلاص و نەمانى تەوحیدە، ھەر بۆیە پیغەمبەر (ﷺ) بێدەنگ نەبو لە ریسواکردنى ھاوہل دانان ھەتا لە کۆتا پۆژەکانیشیدا، لەگەل ئەوہى ئوممەت ئەو کاتە گەیشتبویە ئەوپەرى بەھیزی لە بەتەنھا ناسینی خواى خۆى و یەکپیزی پیزەکانى...

لە جوندوبى کوپى عبداللەى بەجەلى خوا لى رازى بێت دەفەرمویت: گویم لە پیغەمبەرى خوا بو (ﷺ) پيش ئەوہى وەفات بکات بە پینچ پۆژ دەیفەرمو: (من بەپرائەتى خۆم دەکەم لەلای خواى گەرە کە لەناوتاندا کەسیکتان خەلیم بێت، بە راستى خوا منى کرۆ بە خەللی خۆى، ھەرۆک چۆن ئیبراھمی کردو بە خەللی خۆى، وہ ئەگەر کەسیکم لە ناو ئوممەتە کەمدا بکردایە بە خەللی خۆم ئەوا ئەبۆبەکرەم دەکرد بە خەللی خۆم، باش بزائن ئەوانەى پيش ئیوہ گۆپى پیغەمبەرەکانیان دەکرد بە مزگوت، ئاگادارتان دەکەمەوہ کە گۆرەکان نەکەن بە مزگوت، من قەدەغەى دەکەم لیتان کە کارى وابکەن).^۱

^۱ رواه مسلم.

بەردەوام پێشەوایانی دین جەخت دەکەنەووە لەسەر ئەم بانگەوازە پیرۆزە، وە
هانی خەلکی دەدەن کە کۆببنەووە لەسەر ئەوێ کە پێشینی چاکی لەسەر بووە
دەربارەیی:

۱- خوای گەورە.

۲- مەلائیکەتەکانی -صلەت و سەلامیان لەسەر بیّت-.

۳- پەیامەکانی.

۴- پیغەمبەرانێ -صلەت و سەلامە خوایان لەسەر بیّت-.

۵- پۆژی دوایی.

۶- قەدەر خێر و شەری.

وە ئەم شەش دانەیان ناوناوہ: بنچینەیی دین.

یهك خوا په‌رستی

له راستیدا له‌لای پێشه‌وایانی شاره‌زا یه‌کلایی بوه‌ته‌وه — له‌ دواى لیکۆلینه‌وه یه‌کی ته‌واو له ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت— که هەر که‌سیک خواى خۆی به ته‌نها نه‌ناسی له په‌روه‌رگاړیټی و په‌رستراویټی و ناوو صیفاته‌کانیدا ئه‌وا خواى نه‌ناسیوه ناسینیک که بیپاریزی له ئاگرى سه‌ختی دۆزه‌خ، وه هەر که‌سیک که‌مه‌ترخه‌م بیټ له به‌شیک له‌م سی به‌شانه ئاینه‌که‌ی به ئیخلاصه‌وه جیبه‌جی نه‌کردوه بۆ خوا.

ته‌وحیدی په‌روه‌رگاړیټی (توحید الربوبیه)

که به‌واتای ئه‌وه دیت به ته‌نها دانانی خوا له کاروباره‌کانیدا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هەر خۆی دروستکاره‌و پۆزی ده‌ره‌و کاروباری دروست کراوه‌کانی به‌رپۆه ده‌بات، وه په‌روه‌رده‌یان ده‌کات به‌و نيعمه‌تانه‌ی که ده‌بیته هۆی ژيانیان، وه باوه‌ر بون به هه‌مو کرداره‌کانی خواى پاک و بیگه‌رد، خواى گه‌وره ده‌فه‌رمویټ: ﴿قُلْ مَنْ

يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ

وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ یونس: ٣١

واته: پێیان بلێ به‌و بێ باوه‌رانه کى رزق‌تان ده‌دات له ئاسمان و زه‌ویدا؟ ئه‌وه خوايه نيه که خاوه‌نی بیستن و بینینه‌و شتی زیندو له‌ناو شتی مردودا ده‌هینیتته

دەرەوہ وە بە ھەمان شیوہ شتی مردو لەناو شتی زیندودا دەھێنیتە دەرەوہ؟ وە کێ کاروبارەکان دەبات بەرپۆھ؟ ئەوا لەوہ لامدا دەلین اللہ، تۆش پێیان بلی ئایا ناتانەوی گویراپەلێ ئەو خوایە بکەن لە فەرمانەکانیداو دوربکەونەوہ لەو شتانەوی کە قەدەغەوی کردوہ.

وہ ئەم بەشەوی تەوھید سودی نابیت بۆ خاوەنەکەوی لەلای خوا مەگەر کاتیک کە ھیدایەتی بدات بۆ دو بەشەکەوی تر: (پەرستراویتی) و (ناوو صیفاتەکان)، لەبەر ئەوہی خوای گەورە ھەوایی داوینەتی بەوہی کە ھاوہل پەیداکەرەکان خویان دەناسی لە پەرورەدگاریتیدا، بەلام سودی نەبو بۆیان، لەبەرئەوہی بە تەنھا عیبادەتیاں بۆ ئەو خوایە نەدەکرد خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَلَّيْن

سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ الزمر: ۳۸

واتە: ئەگەر لێیان پرسیت کێ ئاسمانەکان و زەوی دروست کردوہ ئەوا لە وەلامدا دەلین اللہ.

ئێین قەیم پەحمەتی خوای لێبیت دەفەرمویت: (ئەگەر ئەم تەوھیدە واتە: تەوھیدی پەرورەدگاریتی - بە تەنھا پزگارکەر بواپە ئەوا ھاوہل دانەرەکانی

پزگار دەکرد؛ بەلام مەبەستەکی تەوحیدی پەرستراویتیەکی جیاگەرەوهیە لە نێوان هاوێڵ دانەرەن و یەکخوا پەرستان^۱.

تەوحیدی پەرستراویتی (توحید الألوهیة)

بە واتای ئەوه دیت کە خۆی گەرە بە تەنھا بناسیت لە پەرستندا، لەبەرئەوهی نابیّت زاتیک بپەرستریّت تەنھا ئەو خۆیە نەبیّت کە تاک و تەنھایە لە هەمو ئەو شتەکانی کە پیشتر باس کران، کەواتە نوێژ ئەنجام نادریت وە پارانەوهو حەیان سەربرین نابیّت بکریّت تەنھا بۆ ئەو خۆیە نەبیّت، وە تەواف ناگریّت تەنھا بەدەوری مالهەکی ئەودا نەبیّت، وە داوای فریاکەوتن ناگریّت لە مردوو و کەسانی نادیار، وە پشت نابهستریّت تەنھا بەو خۆیە نەبیّت کە دروست کردن و فەرمان دەرکردن تاییبە تە بەخۆیەوه، خۆی گەرە دەفەرمویت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾
الکوثر: ۲

واتە: تەنھا نوێژ بۆ خۆی خۆت ئەنجام بدە وە حەیان سەربرینشت با هەر بۆئەو بیّت.

وە دەفەرمویت: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾ النمل: ۶۲

^۱مدارج السالكين (۳۲۷/۱).

واتە: کى وهلامى كهسيك ده داتهوه كه زۆر نارەحەتە كاتىك كه لىى
ده پارێتتهوه وه لهو نارەحەتیه رزگارى ده كات؟

وه ده فەرموئە: ﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ المائدة: ٢٣

واتە تەنھا هیواتان بە خوا هەبێت و پشت بە ئەو ببەستن ئە گەر ئیوه باوەردارن.

وه كهسى خوش نهوئیت وهك خوشه و یستی خوا، خوی گهوره ده فەرموئە:

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا

أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾ البقرة: ١٦٥

واتە: خەڵکانێك هەن شتانێك دەكەن بە شەریکی خواو دەیان پەرستن لە
غەیری خوا، وه خوشیان دەوین بە وێنەى خوشه و یستی خوا، بەلام ئەوانەى كه
باوەردارن زۆرترین خوشه و یستیان تەنھا بۆ خوايه.

ئێین قەیم پەحمەتى خوی لیبیت دە فەرموئە: (دەبینى هاوڵ دانەر
قەسەکانى کردارو حالى بە درۆ دەخاتەوه، دەبینى دەلى: ئیمه ئەو شتانه مان
خوش ناوی وهك خوشو یستنى خوا، وه نایانخه ینه ئاستى خواوه. پاشان دەبینى
لەسەریان خوی توپه دەكات بەهەمان شیوه لەسەر حورمه تیان - ئەگەر پيشیل
بكریت - زیاتر لەوهی كه توپه ببیت بۆ خوا! وه دل خوش دەبیت بە باس

کردنیان وە پوی گەش دەبێت پێی، بە تاییبەت ئەگەر باسی شتێک بکریت لێیانەووە کە نەشیان کردووە: وەك بە دەمەووە چونی کە سێک کە لە حەسرە تدايە، وە لابردنی ناپەرەحتیەکان، وە دابین کردنی پێداویستیەکان، وە ئەوان دەرگان لە نێوان خواو بەندەکانی، دەبینی کەسی هاوێڵ دانەر خۆشحال و دل خۆشە، وە دلی دەکەوێتە جۆش، وە هەژاندنی ئالودەبوونیکی گەورە و مل کەچی و دوستایەتی بۆیان، وە ئەگەر باسی خوای بۆ بکەیت بە تەنھا، وە باسی یەكخواپەرستی بۆ بکەیت توشی بێتاقەتی دەبێت و دل تەنگ و پەشۆکاو دەبێت و تانەت لی دەدات بە کەمتەرخەمی دەربارە ی خوایەتی خوا کە لە راستیدا ئەو کەمتەرخەمیە لە ودا هەیه، وە لەوانەشە دوژمنایەتیت بکات.^۱

لێرەدا دەلیم: خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ
 اسْمَاَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ
 يَسْتَبْشِرُونَ﴾ الزمر: ۴۵

خوای گەورە لەم ئایەتەدا باسی حالی هاوێڵ دانەرەکانمان بۆ دەکات کە کاتێک باسی خوایان بۆ دەکریت کە بە تەنھا بپەرستن و وازبەهێنن لە هەمو ئەو بتانەی کە دەیان پەرستن پێی بێتاقەت دەبن و دور دەکەونەووەو پێیان ناخۆشە، بەلام کاتێک کە

^۱ مدارج السالکین (۳۴۱-۳۴۱).

باسی بته‌کان و ئەو شتانەی که دەپەرستن لە غەیری خوا دەکەیت که‌یف خۆش دەبن و پێیان خۆشه به‌شان و بالیاندا هەلبەدەیت.

وہ خوی گەورە دەفەر مویت: ﴿ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ﴾ سبأ: ۲۲ - ۲۳

واتە: پێیان بلێ ئەوی پیغەمبەر (ﷺ) بەو هاوێڵ پەیدا کەرانه که دروست کراوه‌کانی خوا دەپەرستن لە غەیری خوا که نه‌سودی هەیه‌و نه‌ زیان، وه‌ک دەر خستی بێتواناییان و به‌تالی پەرستیان، بانگ بکه‌ن و بپارینه‌وه له‌و بتانه‌ی که به‌گومانی خۆتان کردوتانه به‌ شەریکی خوا، ئەگەر پارا‌ناه‌وه‌که‌تان سودی هەیه، به‌لام هێچ سودی نیه چونکه ئەوانه بچو کترین مولک و ده‌سه‌لاتیان نیه، نه له ئاسمانه‌کان و نه له زه‌ویدا، هێچیان نیه سه‌ربه‌خۆ هه‌روه‌ک چۆن هێچیان نیه وه‌ک شەریک له‌گه‌ڵ خوادا، تهنه‌ا ئەوه‌ ماوه‌ته‌وه که بلێین که له‌وانه‌یه ئەو بتانه یاریده‌ده‌رو و ه‌زیری خوابن وه‌ پارانه‌وه‌یان له‌ خوا سودی ده‌بێت، چونکه ئەوانیش هه‌ندی پێداویستی خوا جیبه‌جی ده‌که‌ن له‌به‌رئه‌وه ده‌گونجی پارا‌ناه‌وه‌یان له‌ خوا سودی هه‌بێت هه‌روه‌ک چۆن خه‌لکی ئەم سه‌رده‌مه‌ش له‌ پیاو چاکان و مردوه‌کان ده‌پارینه‌وه‌وه ده‌لێن ئیمه‌ داوایان لی ده‌که‌ین که له‌ خوا بپارینه‌وه‌وه بۆمان، به‌لام

خوای گەورە ئەم شتەش رەت دەکاتەووە ئەم گومانەش ناهیلئیت، وە دەفەر مویت
خوای بی پئووستە لە ھەمو ئەو پەرستراوانەو نە وەزیری ھەبەو نە یاریدەدەر کە
یارمەتی بدن، لەوانەبە بلین ئەتوانن شەفاعەت بکەن ھەر وەك موشریکەکانی زوو
وہ گۆر پەرستەکانی ئیستا دەبلین، بەلام خوای گەورە ئەم گومانەش ناهیلئیت و
شەفاعەت لە کەس قەبول ناکات مەگەر کەسیک کە خوای رینگەیی پی بدات، ئەمە
ئەو جوۆرە شتانەبە کە ھاوہل دانەرەکان دلیان پئوہی پەبوەستە لە بتەکانیان و
پەرستراوەکانیان لە مژۆف و بەردو دار کە خوا ھەمو پوچ دەکاتەووە بۆ
بنەبر کردنی ھاوہل دانان، لەبەر ئەوہی موشریک دەپارێتەووە عیبادەت دەکات بۆ
غەیری خوا چونکە بە تەمای بە دەست ھینانی سودو لابر دنی زیانە لیان بۆبە
دەیان کات بە شەریکی خوا، کەواتە ئەو شتەیی کە داوای لی دەکریت لە غەیری
خوا نە سودو زیانی بەدەستە نە شەریکی خوابە لە مولکداو نە سەربەخۆ مولکی
ھەبەو نە یاریدەدەر و پالپشتی خوابەو وە ناشتوانی شەفاعەت بۆ کەس بکات
بەبی ئیزنی خاوہن مولک وە ئەو دوغایانەش بەتالە شەرەن وە ئەقلەن بەلکو
بەخراپەش بەسەر موشریکدا دەشکیتەووە، چونکە لە رۆژی داویدا ئەو پەرستراوانە
دەبن بە دوژمنی ئەوانەیی کە پەرستویانن.

وہ لەو رینوماییانەیی کە خوا رینومایی ئیبن قەیمی کردوہ لە تەفسیری ئەم
ئایەتەدا ئەوہبە کە دەلیت: (کەسی ھاوہل دانەر ھەلدەستیت بە عیبادەت کردن
بۆ پەرستراوەکەیی، لەبەر ئەوہی باوہپی وابە کە بەھۆبە سودی پیدەگات، وە

سود گەیاندنیش پونادات تەنھا لە کەسێکەو نەبێت کە یەکیەک لەم چوار
خاسیەتە ی تێدانهبێت:

-یان خاوەنی ئەو شتە بێت کە ئەو کەسە ی کە دەپەرستێت داوای
لێدەکات.

-ئەگەر خاوەن مۆلک نەبو، دەبێت شەریک بێت لەو مۆلکەدا. □

-ئەگەر شەریک نەبێت لەگەڵی، دەبێت یاریدەدەر و پالپشتی بیت. □

-ئەگەر یاریدەدەریش نەبو، دەبێت شەفاعەت کار بێت لەلای. □

خوای پاک و بێگەرد هەر چوار پلە کە پەت دەکاتەو و نایهێڵێت یەک لە دوا
یەک، لە بەرزەو و بۆ نزمتر، هەر بۆیە نەفی مۆلک دەکات، شەریکی، سەرخستن و
پالپشتی کردن، و شەفاعەت کە هاوێڵ دانەر بە گومانی خۆی بپاری بۆ دەدات،
و تەنھا یەک شەفاعەت پێی دەدات کە بەشی هاوێڵ دانەری تێدا نیە، ئەویش
شەفاعەت کردنە لەسەر ئیزنی خۆی.

ئەم ئایەتە بەسە وەک پوناکیەک و بەلگە و نەجات دەریک، وە وەک پالوتنی
تەوحید، وە بنەبڕکردنی پەگ و پێشە ی هاوێڵ دانان بۆ کەسێک کە عاقل بێت و
لێی تێبگات).^۱

^۱مدارج السالکین (۳/۴۳۱).

لێردا دەلێم: حالی هاوڵ دانەر لەویدا که هیچ بەشیکی نیە لە تەکاکردنی تەکاکاراندا زانراوە لە زۆر دەقهو، بە وێنەی ئەو فەرمودەییە پێغه مەبەر (ﷺ) که بە ئەبو هورەیره ی فەرمو کاتی پرسیاری لێ کرد: (بەختە وەرترین که س کییه بە شەفاعەتی تو ئەی پێغه مەبری خوا (ﷺ)؟ فەرمو ی: بەختە وەرترین که س بە شەفاعەتی من هەر که سێکه که بلی: لا اله الا الله بە ئیخلاصه وەو لە ناو کانگای دلێهه)'.^۱

سەرئەنجامی پشت هەڵکردن لە تەوھیدی نێردراوان

شیخ محمد خلیل ھراس پەحمەتی خۆی لیبیت دەفەرمویت: (ئەوھ ی جیگای سەرسورمانە ئەوھ یە که ئەو ئەشعەریانە پێیان وایە که تاییەتی ترینی تاییەتیەکانی پەرستراویتی بریتیه لە تەنھایی لە دروست کردن و داھێناندا! ...! وە زانراویشە که تەنھایی لە دروست کردندا بریتیه لە تەوھیدی پەروردگاریتی، ئەوھ ی که هاوڵ دانەرەکان دانیان پێدا دەنا، بە لام تەوھیدی ھەرە گرنک و گورە - که تەوھیدی پەرستراویتیە - ئەوان گرنکی پێ نادەن، وە باسیشی نیە لە کتیبەکانیاندا، وە لەوانەشە ئەو نھینی تیکە لاوی و تیوہ گلانی زۆرەیان بیت

^۱ رواه البخاري (۹۹).

لە بیدعەیی تەسەوفا، وە دانپێدانانیان بە ھۆکارە شیرکیەکاندا کە ئەنجام دەدریژت لەلای مەزارگەیی شیخەکانیان کە لەناو گۆرپدان! ^۱.

لێرەدا دەلێم: وە ئەمە تیبینی زانیەکی ئەزھەری شارەزا بەو قەومەییە، ئەمەت لەبیر بیژت!

تەوھیدی ناوو صیفاتەکان (توحید الأسماء و الصفات)

کە ئەویش بە واتای ئەو دەیت کە باوەرھێنان بە ھەمو ئەو وەصفانەیی کە خوای بالادەست وەصفی خۆی پێ کردووە ناوی لێناوە، وە ھیچ کەسیک ھاوتای نیە لەو وەصفانەدا چەند گەرەش بیژت ئەو کەسە، بە ھەمان شیۆ بەرز پراگرتنی خوا لە ھەمو ناتەواوی و عەیبیک، لەبەرئەوھیی خوای گەرە تەنھایە لە ھەمو صیفاتەکانی پیرۆزی و گەرەیی و تەواوەتیدا، وە بەرزو بلندەو دورە لە ھەمو صیفەتیکێ ناتەواوو ھاوشیۆ بون، وە لەسەر ئەم دەستپیکەو پێویستە لەسەر ھەمو موسولمانیک کە دان بنیژت بە ھەمو ئەو صیفاتانەیی کە خوای گەرە بریاری داوہ بو خۆی لە قورئانە کیدا، یان لەسەر زوبانی زاناترین کەسی دروست کراوہکان بە خوا کە پێغەمبەرە کە یەتی محمد (ﷺ) بەو جوۆرەیی کە شایستەییە بە

^۱ دعوة التوحید (ص: ۲۳۱).

خوایا؛ لەبەرئەوێ هەوشیۆو هەوشیۆو، وە هەر خۆی هەوال دەدات دەربارە

خۆی وە دەفەر مویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱

واتە: هیچ شتێک هەوشیۆوێ خۆی گەورە نیەو خاوەنی بیستن و بینینە. واتە لەم نایەتەدا خۆی گەورە نەفی ئەو دەکات کە هیچ کام لە دروستکاروێ کانی لە هیچ کام لە صیفاتەکانیدا لە ئەو ناچن وە بە ئۆنە باسی دو سیفەتمان بو دەکات کە ئەوانیش بیستن و بینین.

وە دەفەر مویت: ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ مریم: ۶۵

واتە: خوایا پەروردگاری ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێش کە لەو نیۆندەدا هەیه، لەبەرئەوێ هەوشیۆوێ دروستکاری هەمویان هەر ئەوێ کە بە جوانترین شیۆوێ دروستی کردون، وە بەسیستەمیکی زۆر رێک و پێک کە هیچ ناتەواویەکی تێدا نیە کە بەلگەیه لەسەر بون و عیلم و دەسلاتی خوایا، کەواتە تەنها ئەو خاویە شایەنی پەرستنه هەر بوێ دەفەر مویت دەی کەواتە تۆش هەر ئەو خاویە پەرستنه و ئارام بگره لەسەر گوێراپەلی کردنی، پاشان بی هەوشیۆوێ خۆی بریار دەدات و بە پرسیار کردنی کە مەبەست تێیدا نەفی کردنه دەفەر مویت ئایا تۆ زانیاریت هەیه بەوێ کە خوایا هەوشیۆوێ هەیه؟ بیگومان نەخیر، چونکە هەمو کەسیکی عاقل دەزانی کە غەیری

خوا دروست کراوە و لاوازە و بێ دەسەلاتە و ناتەواوە و هەژارە، بەلام خوا بە پێچەوانە و هەموو صیفاتێکی تەواوی تێدایە و دورە لە هەموو ناتەواویەك و ئەمەش بەلگەیەکی رۆن و ئاشکرایە لەسەر ئەوەی کە تەنها خوا مافی ئەوەی هەیە کە بێهەستین.

وە خوای گەورە خۆی ناساندووە بە دروستکراوەکانی لەرپیی ناوە جوان و صیفاتە بەرزەکانی کە باسیان هاتووە لە قورئانە کەیدا لە سونەتی پیغمبەرە کەیدا (ﷺ)، وە هەر کەسیک بە جوانی لێیان ورد بێتەو ئەوا خوای خۆی دەناسی بەو جوۆری کە خوا خۆی بوخۆی بونی هەیە و سەر بەخۆیە، وە پراگێرکارو پراوەستینەری غەیری خۆیەتی، بێ پێویستە لە هەموو ئەو شتانە ی غەیری خۆی، وە شتەکانی بەدەر لە خۆی هەموو پێویستیان بەو، بەرزە لەسەر و عەرشە کە ی وە لەسەر و هەموو دروستکراوەکانی، ئەبینی و ئەبێستی، پازی دەبێت، وە توپرە دەبێت، خۆشەویستی هەیە وە پق لیبونی هەیە، کاروباری دروستکراوەکانی دەبات بەرپۆ، وە لەسەر و عەرشە کە یە وە یەتی و قسە دەکات و فرمان دەردەکات و قەدەغە ی شت دەکات، وە نێردراوانی دەنێریت بو هەموو پارچەکانی فەرمانرەواییەکانی بەو فەرمودە یە کە ئەیدات بە گوئی هەر کەسیک لە دروستکراوەکانی کە ویستی لەسەر بێت، وە حوکم دەکات بە دادپەرورانه، وە پاداشت دەداتەو لەسەر چاکە و خراپە، وە پشوو درێژەو لێخۆش بوو و سوپاس گوزارەو بەخشنەو چاکە خوازە، خاوەن هەموو صیفاتێکی تەواوە، وە دورە لە

ھەمو ناتەواویەك و عەیبێك، وە لێك چۆی نیە، وە دانایی دیارە لە بەرپۆھەبردنی کاروباری دروستکراوھەکانی، کە چۆن مەزندانە کاروبارەکان دەکات بە ویستی خۆی، کە دژوار نیە لە گەڵ دادپەرورەری و داناییدا، وە داناترین و چاکترین دادوورە، وە لە ھەمو شتێک گەورە ترە، وە لە ھەمو شتێک جوانترە.^۱

ئەبەن قەیم رەحمەتی خۆی لایبیت دەفەر مویت: (چ دەسەلاتێکی ھەیە دەربارە کاروباری خۆی کە سێک کە ھەمو شتێکی بە دەست خۆیە وە نەفسی بە دەستی خۆیە، وە دلی لە نیوان دوو پەنجە لە پەنجەکانیەتی ھەلیدە گێرپیتە وە چۆنی بویت، وە ژیانی بە دەستی ئەو، وە مردنی بە دەستی ئەو، وە خۆش گوزەرانی بە دەستی ئەو، وە بەدبەختی بە دەستی ئەو، وە جولە و وەستانی و قسەکانی و کردووەکانی بە ئیزن و ویستی ئەو، وە ناجوالبیت تەنھا بە ئیزنی ئەو نەبیت، وە ھیچ ئەنجام نادات بە مەشیئەتی ئەو نەبیت، وە ئەگەر بیداتە دەست خۆی ئەو داویەتە دەست بێتوانایی و فەوتان و کەم تەرخەمی و تاوان و سەرپێچی.

وە ئەگەر بیداتە دەست کە سێکی تر ئەو داویەتە دەست کە سێک کە نە سودو نە زیانی بە دەستە، وە نە مردن، نە ژیان و نە زیندوونە وە بە دەستە، وە ئەگەر وازی لێ بەیئنی دوژمنە کە ی زال دەبیت بە سەریدا، وە دەیکات بە دیلی

^۱ بېوانه: الفوائد لابن القيم (ص: ۲۱۶).

خۆی، کەواتە ئەو کەسە بە قەد هیندە ی چاوتروکاندنیک بێ پێویست نیه لێی، بەلکو ئەو پێویستی پێیهتی بە درێژای ژیانی لە هەموو گەردیلە یەک لە گەردیلەکانی لاشە ی لە ناو و دەرەو هە ی، پێویستی تەواوی تەنها بەو، لە گەل ئەو شەدا دژوارە لە گەلێ و پەشتی لێ هەلکردو، وە خۆی دوچاری توپەبونی دەکات بەهۆی سەرپێچی کردنیەو، لە گەل ئەو پەری پێویستی بونی بەو لە هەموو پووێه کەو، کەچی لە یادی ئەو بێ ناگایە، وە ئەوی پەشت گوی خستو، هەرچەندە گەرانەو هەشی بۆلای ئەو، وە لە بەر دەستی ئەودا ئەبێت بوەستی^۱.

و ئەو خوا پاک و بێگەردە خاوەن شکۆو دەسەلات و زالە، وە هەمو دروستکراو هەکان لەو پەری زەللی و هەژاریان، وە ئەو پەری پێویستی و تەنگانە تەنها بۆلای ئەو، وە هیچ کام لە دروستکراو هەکانی بێ بەش نەبون لە چاکە و خەیری ئەو بە قەد چاوتروکاندنیک، بەلام مرۆف و گومان دەبات کە خۆی بو خۆی سەربەخۆیەو بێ پێویستە لە خوای خۆی لە کاتی هەلچون و زال بونی ستمەماری بەسەریدا، خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ

الرُّجُوعِ ﴿ العلق: ۶ - ۸

واتە: نەخیر، مرۆفەکان یاخی دەبن، کاتی کە دەبین و وا هەست دەکەن کە بێ پێویستن لە خواو پێویستیان بە یارمەتی و سەرخستن و چاوەدێری ئەو نیه،

^۱ الفوائد (ص: ۷۴).

لە گەل ئەوهەدا که گەرانهویان بو لای ئەوهو له بەردهم ئەودا رادهوستیترین و لێپرسینهویان له گەل دە کریت .

وه ئەو خوییه خاوهن سۆزیکێ فراوانه، سۆزی دهگاته ههمو شوینیک که زانستی ئەو گرتویه تهوه، خوی گه وره هه وال دەدات ده باره ی مه لائیکه ته کانی که ده لێن:

﴿ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا ﴾ غافر: ۱۷

واته: پهروهردگارا رهحمهت و زانستی تو هه مو شتیکی گرتوه ته وه.

ئین قهیم رهحمهتی خوی لیبیت ده فره مویت: (ته واوترینی خه لک له په رستندا ئەو که سه یه که خوا ده په رستیته به هه مو ناوو صیفاته کانی که نیشان مرۆفه کان دراون).^۲

وه هه ر به مه ش ئەهلی عیلم لیکدانه ویان بو ئەو فره موده ی پیغه مبه ر (ﷺ) کردوه: (خوی گه وره نه وه دو تو ناوی هه یه، له سه د یه ک دانه نه بیته، هه ر که سیته هه ژماریان بکات ده چیته به هه شته وه).^۳

^۱ بروهان: القواعد الحسان لتفسیر القرآن للشیخ عبدالرحمن السعدي (ص: ۱۸).

^۲ مدارج السالکین (۴۲۰/۱).

^۳ رواه البخاري (۲۷۳۶)، و مسلم (۲۶۷۷).

ٹیبین قہیم دہ فہرمویٹ: (ژماردنی ناوہ جوانہ کانی و زانیاری دہ ربارہی،
بنچینہی زانستہ بہ ہمو زانراوہ کان، لہ راستیدا شتہ زانراوہ کان بہ دہر لہو:
یان دروستکراوی ٹہون یا خود فہرمانی ٹہون.

یان زانستہ بہوہی ٹہو بہ دیہیٹناوہ، یان زانیاریہ بہوہی کہ بہ شہر
گپراویہ تی.

وہ سہرچاویہی دروست کردن و فہرمانہ کان لہ ناوہ جوانہ کانیہ وہ سہرچاویہی
گرتوہ... وہ فہرمانہ کانی ہموہی بہرژوہ وندی و حکمت و سؤزو چاکہ یہ.
چونکہ سہرچاویہ کی ناوہ جوانہ کانیہ تی، وہ کارہ کانی لہ دادپہ روہری و
حکمت و بہرژوہ وندی و پہرہمت ناچیتہ دہرہوہ، چونکہ سہرچاویہ کی ناوہ
جوانہ کانیہ تی، وہ ہیچ کہم و کووپی و گالتہ جارپیتی تیدا نیہ، وہ
دروستکراویہ کانی دروست نہ کردوہ بہ بہ تال و بی سودو بہ ہوہنتہ)¹.

وہ دریژہی بہم باسہ داوہ پہرہمتی خوی لیبت لہ غیری ٹہم شوینہ دا.²
وہ ٹیبین قہیم پہرہمتی خوی لیبت دہ فہرمویٹ: (شکوداری زانست
پہیوہستہ بہ شکوداری شتہ زانراوہ کہ... وہ گومانی تیدا نیہ کہ بہرپزترین زانراو
وہ گہورہترین و بہررتین زانراو بریتہ لہو خویہی کہ ہیچ پہرستراویک نیہ

¹ بدائع الفوائد (۱۶۳۱).

² بیوانہ: ٹہو کتابہی: مفتاح دار السعاده (۵۱۰۱۲-۵۱۳، ط علی الحلبي).

شایەنی پەرستن بێت ئەو نەبێت وە پەروردگاری ھەمو جیھانیانە، وە پاگری ئاسمانەکان و زەویییە، پادشای پاست و ئاشکرا، ناوبراو بە ھەمو تەواویییەك، بەدور لە ھەمو کەموکووپی و ناتەواویەك، وە بەدور لە ھەمو لێك چون و وێك چونێك لە تەواوئیتیدا، وە گومانی تێدا نیە کە زانیاری بە ناوو صیفات و کارەکانی بەرپۆزترینی زانیاریەکان و لە پێشترینیانە...

وہ زانیاری دەربارەى بنچینەى ھەمو زانستیکەو سەرەتای دروست بوئیەتى ؛ ھەر کەسێك خوا بناسی ئەوانەى بەدەر لەویش دەناسی، وە ھەرکەسێك خوا نەناسیت ئەو دەربارەى شتەکانى تر زۆر نەزانترە، خۆای گەورە دەفەرموئیت:

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ﴾ الحشر: ١٩

واتە: وەکو ئەوانە مەبن کە خۆایان لەبیر چۆیەو، خواش سزای دان بەوہی کە خۆشیان بیر چۆیەو، واتە ئەوانە بى ئاگا بون لە یادی خواو جیئەجى کردنى فەرمانەکانى و رویان کردە شەھووت و ئارەزوەکانیان، ھەر بۆیە خەسارەومەندبون بەوہی کە لە ھەردو دنیادا بەدبەخت بون و خۆای گەورە وای لیکردن کە بى ئاگابن لە بەرژەوہندیەکانیان.

جوان ورد بەرەوہ لەم ئایەتە دەبینى لە ژێریدا واتایەكى بەرزو گەورە دەبینى، ئەویش ئەوہیە کە ھەر کەسێك خۆای خۆی لەیاد بکات کەسایەتى و نەفسى خۆشى لەبیر دەباتەو، ھەر بۆیە پاستى و بەرژەوہندیەکانى نازانئیت،

بەلگۆ ئەو شتانەى که چاکسازی و سەرکەوتنى تێدایە لە ژيان و دواڕۆژیدا لە بیرى دەچیتەوه، وه وای لێدیت که لە کاربکهویت و فهرامۆش بێت به وینەى و لاخى دابهسته، بەلگۆ لهوانه یه ئاژه لهکان لهو شاره زاترین به بهرژه وهندیه کانیان

وه ئەوهى که مه بهسته: ئەوه یه که زانیاری ده باره ی خوا سه رچاوه ی هه مو زانستیکه، وه بنه مای زانیاری به نده یه به خو شگوزه رانی و ته واویتی و بهرژه وهندی دنیاو دواڕۆژی ...^۱.

وه هه ر که سیك له مه دلنیا بو له دلیدا نه فسی خو ى له لا که متر ده بیّت له وه ی که راحه تی و خو شیه کانی پیش بخت به سه ر ره زامه ندی خوا دا، ئەمه له ناسینی نرخی نه فسی خو یدا.

به لام له ناسینی بایه خى خوا ی خو یدا، ئەوه وای لی ده کات که شه رم له خوا بکات، وه خو شى بویت، وه دلّی په یوه ست بیّت پییه وه، وه تامه زرۆ بیّت بو بینینی، وه ئاسوده بون به هۆیه وه، وه بگه پیته وه بو لای، وه ترسان لیى وه پا کردن له ده ست خه لکی بو لای ئەو، وه خه لکی جیاوازن له م شتانه دا به جوړیک که نایزمیڤیت ته نها ئەو خوا یه نه بیّت که ئەوانی به خو ى ناساند، وه بو دلّه کانیا نی ده رخست له ناسینی شتانیك که شار دویه ته وه له غه یری ئەوان، وه زاناترینی دروستکرا وه کان به خوا پیغه مبه رمان (ﷺ) ده فه رمو یت: (سه ناو وه صفی

^۱مفتاح دار السعادة (۸۶/۱).

تۆ ناتوانم بزميېرم بەلگۈ خۆت چۆن ۋە صەفى خۆت كىردۈە شاينى تۆيە^۱. ۋە
ھەۋالى داۋە كە خۋاى بالادەست لە پۆژى دايدا فيرى جۆرەھا سوپاس گوزارى
دەكات كە ئىستا نايزانى^۲.

ئىبن قەيم رەھمەتى خۋاى لىبىت دەفەرموئىت: (ۋە خۆشەويستى ۋە تامەزىۋىي
پەيۋەستە بە ناسىنى ۋە زانىارى دەربارەى، ھەرچەندە زانىارى دەربارەى تەۋاۋ
بىت ئەۋا خۆشەويستى تەۋاۋتر دەبىت... ھەر كەسى بىرۋاى بە خۋاۋ ناۋو
صىفاتەكانى ھەبىت، ۋە باشتر بىناسى ئەۋا خۆشترى دەۋىت، ۋە تاموچىژى
كە يىشتن بە ۋە نىزىك بونەۋە لىي ۋە تەماشاكردنى پوى ۋە گويىبىستى فەرمودەكانى
زىاتر دەبىت... ۋە تەۋاۋىتى بەندە بە پىي ئەم دوو توانايەيە: زانست ۋە
خۆشەويستى، ۋە باشترى زانست، زانستە دەربارەى خۋا، ۋە بەرزترىن پادەى
خۆشەويستى، خۆشەويستىيە بۆ ئەۋ، ۋە تەۋاۋترىن تاموچىژ بە پىي ئەۋ دوانەيە،
ۋە ھەر خۋا يارمەتى دەرە^۳).

^۱ رواه مسلم (۴۸۶).

^۲ هو في صحيح البخاري (۴۷۱۲)، و صحيح مسلم (۳۲۶). ۋە بىراۋانە: الفوائد لابن القيم (ص ۲۲۱).

^۳ الفوائد (ص: ۷۰). □

مالیکی کوپری دینار پەحمەتی خوای لیبیّت دەفەرمویت: (ئەهلی دونیا لە دونیا دەرچون، وە تامی خۆشترین شتیان نەکرد تێیدا، وتیان: ئەو شتە چیه ئەی باوکی یەحیا؟ فەرموی: ناسینی خوا).^۱

وێ لە بەرئەوه هەرچەند ناسینی بەنده بە خوای خۆی زۆربیّت، تامەرزوی زیاد دەکات بۆ بینینی، ئیبن مەسعود خوا لێی رازی بیّت دەفەرمویت: (باوەردار ناسودەیی بۆ نیه بە بێ بینینی خوا، هەر کە سیکیش ناسودەیی لە بینینی خوادا بیّت خەریکە پێی بگات).^۲

وێ واتاکە: کە ئەو کەسە ئیمانی گەیشته ئەو رادەیه لە شادومان بون بە هۆی خوای گەورەوه، وێ ئارام بونی دل بە هۆیه وه ئەوا پێی گەیشتوه، هەر وهک خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ الرعد: ۲۸

واته: ئەوانه‌ی که باوەردارن وێ دلەکانیان بە یادی خوا ئارام دەبیّت، وێ دل‌تیا بن تهنه‌ها به یادی خوا دلەکان ئارام دەبن.

^۱ رواه الدينوري في المجالسة (٢٢٢، و ١٨٧٩)، و أبو نعيم في الحلية (٣٥٨١٢)، وابن عساکر في تاريخ دمشق (١٥٦، ٤٢٠-٤٢١-٤٢٦-٤٢٧) بأساند يصح بعضها بعضا. وروي من قول عبدالله بن المبارك كما في الحلية لأبي نعيم (١٦٧٨).

^۲ رواه وكيع في الزهد (٨٦)، وأحمد في الزهد (ص ١٥٦)، بشطره الأول، وبتمامه رواه أبو الحسن الأحميني في حديثه (١١٦٣١٢) كما في السلسلة الضعيفة للألباني (١١٦١٢) و هناك صححه هذا الأخير.

ئەي چۆن دەربارەي كەسێك كە دڵی بەجۆشە بۆ بینینی خوا، وە بێتاقەت نایبێت لە دوركەوتنەو وە جیابونەو وە لە هاوڵەکانی؟!

هەروەك عەدی كۆپی عەدی دەلی: (عومەری كۆپی عەبدول عەزیز نوسراویکی بۆناردم نوسیوی: أما بعد، باوەر زۆر فەریزە و شەریعەت و سنورو سوننەتی هەیه، هەر كەسێك تەواوی بكات باوەرپی تەواو كردو، وە هەر كەسێك تەواوی نەكات باوەرپی تەواو نەكردو، ئەگەر بژیم ئەو بۆتانی پون دەكەمەو هەتا كاری پی بكن، وە ئەگەر بمرم ئەو من لەسەر هاوڵی كردنتان سورنیم).^۱

وە لە پیش ئەمانەو هەمویان سەرداری زانایان بە خوا، كە پیغەمبەرانی - سەلات و سەلامی خویان لەسەر بێت - كە چاودێری خوی خویان بە پادەیه ك بەسەریانەو بو كە كاتی هەلبژاردنی دەدانی لە نیوان زیاتر ژیان و مردندا، هەمویان گەیشتن بە ليقای خوی خویان هەلدەبژارد، هەروەك بوخاری باسیکی دارپشتو لە صەحیحە كەیدا: (باسی ئەو هی هەر كەسێك گەیشتن بە ليقای خوی پی خۆش بێت، خواش بینینی ئەوی پی خۆشە)، وە سەنەدییکی هیناوه لە عایشەو خیزانی پیغەمبەر (ﷺ) دەلیت: (پیغەمبەری خوا (ﷺ) كاتی كە لەشی ساغ بو بەردەوام دەیوت: بە راستی هیچ پیغەمبەرێك وەفاتی نەكردو

^۱ رواه البخاري في صحيحه تعليقا (٤٥١ - الفتح) واصله ابن ابي شيبة في كتاب الايمان (١٣٥)، وابن حجر في تغليق التعليق (١٩١)، وصححه هو و العيني في عمدة القاري (١١٤١)، والألباني في تعليقه على الايمان لابن أبي شيبة (ص ٤٥).

هەتاوھەکو جیگەى خۆى پى نیشان نەدرابىت لە بەھەشت پاشان ھەلبژاردنى دەدرىتى. وە كاتىك مردن نزيك بويەوھ لىي وە سەرى لەسەر پانم بو لەھۆش خۆى چو ماوھىەك پاشان بە ئاگا ھاتەوھ، چاوەكانى بپرەيە سەقفەكە، پاشان فەرموى: (خوایە گيان دۆستانی سەرھوھ. وتم: كەواتە ئىمە ھەلبژىرى، وە زانيم ئەوھ ئەو فەرمودەيەيە كە بۆى باس دەكردين، ئنجا دەلىت: ئەوھ كۆتا وشە بو كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەريپرى كە ئەو فەرمودەيەى بو: خوایە گيان دۆستانی سەرھوھ).^۱

ئەى باشە چۆن سروشتى قەومىك وشك ھەلھات و بەرەستەكانيان ئەستور بو لە پىگىرى كردن لە تىگەيشتنى ئەمە؟! وە خەرىكن ھەمو ئەوانەى كە بەرگى دەكەن لە صىفاتەكانى خواى گەورەو ناوھەكانى لە گومانەكانى ئەھلى لەكارخەرەكان (التعطيل) و لىك چوینەرەكان (التمثيل) تاوانباريان دەكەن بەوھى خەرىكى شتى پىروپوچن، وەوايان نەبىنى كە خواى گەورە مافى ھەيە بەسەريانەوھ لەوھدا كە بەربرى بكن لە زاتى پىروزی!!

چۆن فىركردنى ئەو تەوھىدەى كە پىشىنى چاكمانى لەسەر بوھو بەرگى كردن لىي دەمەقالەو گفتوگۆى بىزەنتىيە؟! چۆن بەمە فرىو دەخۆى – بىرەى خوینەرم!! – لە كاتىكدا تۆ بەيەك ئايەتى قورئاندا تىناپەرى ئىللا ئەو ئايەتە

^۱ رواه البخاري (٦٥٠٩)، و مسلم (١٨٩٤/٤).

کۆتای هاتوووە بە یادخستنیووە بە ناویک لە ناوھکانی خوا، یاخود سیفەتیک لە سیفەتەکانی؟!

بەوینەیی: ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ التوبة: ۵

واتە: بەراستی خوای گەورە لیخۆش بو وە میھەرەبانە، ھەرودھا ﴿وَكَانَ اللَّهُ

عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء: ۱۷ واتە: خوای گەورە زاناو دانایە، ھەرودھا ﴿وَاللَّهُ

عَزِيزٌ ذُو انْفِقَاءٍ﴾ المائدة: ۹۵ واتە: خوای گەورە بە دەسلەلات و تۆلە سینە،

ھەرودھا ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

حَلِيمٌ﴾ البقرة: ۲۳۵ واتە: چاک بزانی کە خوای گەورە زانیاری ھەبە بە ھەمو ئەو

شتانەیی کە لەناو ناختاندا ھەبە، دەیی کەواتە بترسن لیبی، وە چاکیش بزانی کە

خوای گەورە لیخۆشبوو و پشوو درێژە، ھەرودھا ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾

الأحزاب: ۲۵ واتە: خوای گەورە خواوێن دەسلەلات و توانایە، ھەرودھا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ

هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ الشعراء: ۶۸ واتە: وە پەرودەدگاری تو خواوێن شکو و بە

بەزەبیبە، ھەرودھا ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ۱ واتە: خوای گەورە چاودیرە

بەسەرتانەو، ھەرودھا ﴿وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ﴾ التغابن: ۶ واتە: خوای گەورە خواوێن

هەمو مۆلکەکانەو دەولەمەندەو سوپاس کراویشە لەسەر ئەو هەمو نەعمەتانە،
هەرەها ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ إِنَّهُ هُوَ بَدِيٌّ وَبَعِيدٌ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ
فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ البروج: ۱۲ - ۱۶ واتە: سزای خۆی تۆ زۆر تونده، هەر ئەو سەرەتای
دروستبونی هەمو شتەکانی کردووە هەر ئەویش دوبارە دروستیان دەکاتەو، وە
هەر ئەو خۆیە لە تاوانەکان خۆش دەبێت و هەرئەو خۆشەویستی بەندەکانیەتی،
خاوەن عەرشی گەورە، هەرچیەکی بیهوێت دەیکات.

هەمو ئەمانەو پەندانەو ئەم ناوە جوانانەو صیفاتە بەرزانە لە کاریگەری
لەسەر دایکەسانی شارەزا پێی، هەتا هەست بە چاودێری خوا بکات لە هەمو
کاروبارەکانیدا، وە بەو هەش شەرمی پێ تەواو بکات، لە سەعیی کۆپی یەزیدی
ئەنصاریهو دەگیرێتەو کە پیاویک وتی: (ئەو پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئامۆژگاریم
بکە. فەرموی: ئامۆژگاریت دەکەم بەو هەمی کە شەرم لە خوا بکەیت هەرەو کە چون
شەرم دەکەیت لە پیاو چاکیکی قەومەکەت).^۱

و ئەبۆبەکرێ صدیق پەزای خۆی لیبێت دەفەرموێت لە کاتی کەداوتار بو
خەلکی دەدەت: (ئەو کۆمەڵی موسوڵمانان! شەرم بکەن لە خوا، سویند بەو

^۱ رواه أحمد في الزهد (٤٦)، و البيهقي في الشعب (٧٣٤٣)، وغيرهما، و قال فيه الألباني: (وهذا اسناد جيد)، السلسلة الصحيحة (٧٤١).

خوایەیی که ئەفسی منی بە دەستە! من کاتیک که دەچم بۆ سەرئاو بۆ شوینیکی چۆل بەردەوام خۆم دادەپۆشم بە پۆشاکەکم وەک شەرمیک لە خوای خۆم)¹.

وہ ہەر لە بەر ئەوہش پیغەمبەری خوا (ﷺ) ھەوایی داوہ بەوہی کہ بەندە ھەلناسی بە ئەنجامدانی ھەندیک تاوان مەگەر کاتی کہ دلی خالی بیت لە ئیمان لە کاتی ئەنجامدانی، لە ئەبو ھورەیرەوہ پەزای خوای لیبت، دەگێریتەوہ لە پیغەمبەری خواوہ (ﷺ) کہ فەرمویەتی: (زیناکار زینا ناکات کاتیک کہ زینا دەکات ئیمان داربیت، وە دز دزی ناکات کاتیک کہ دزی دەکات ئیماندار بیت، وە مەمی ناخواتەوہ کاتیک کہ دەیخواتەوہ ئیماندار بیت، وە پەشیمان بونەوہ ھیشتا پێگەیی پیدراوہ)².

عیکریمە دەلی: بە ئیبن عەبباس و ت: چۆن ئیمانی لی دادەمالری؟ فەرموی: (بە م شیۆرە یە - پەنجەکانی کرد بە ناو یە کداو دوا ی دەرھینایەوہ - وە ئەگەر تەوہی کرد ئەوا ئیمانەکی بۆ دەگەریتەوہ ئا بە م شیۆرە یە، پەنجەکانی کردەوہ بە ناو یە کدا)³.

¹ رواه ابن مبارك في الزهد (٣١٦)، وابن أبي شيبة (١٠٥١-١٠٦)، و هناد في الزهد (١٣٥٦)، و عبدالله بن أحمد في زوائد الزهد (٢١١)، و الخرائطي في مكارم الأخلاق (٢٩٠)، وابن حبان في روضة العقلاء (ص: ٥٧)، و أبونعيم في الحلية (٣٤١)، و البيهقي في الشعب (٧٣٣٧)، وهو صحيح.

² رواه أحمد (٣٧٦٢)، و البخاري (٦٨١٠)، و مسلم (٥٧)، و غيرهم.

³ رواه البخاري (٦٨٠٩).

ھەربۆیە کاتیک کہ نوح سەلامی خوای لەسەر بیئت بانگەوازی گەلە کە ی کردووە و لە میان نەدایە وە زانی ئەوان ئەو وە لە مندانە وە یان لە نە زانیانە وە بە گەرە ی خواوە ھاتو، کہ بە شکر دار ناوی بردو، وە فەر مویە تی: ﴿ مَا لَکُمْ لَا

تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴾ نوح: ۱۳

واتە: ئە ی گەلە کەم ئەو وە چیتانە بۆ لە خوا ناترسن، ئین عە بباس دە فەر مویت: (بۆ بە گەرە یی ئە و نازانن).^۱

وہ لە رپوایە تیکی تر دا لیکدانە وە ی ئەم ئایە تە ی کردو و بە وە ی: (ئە وە چیتانە خوا بە گەرە دانانین بە و جۆرە ی کہ شایستە یە پیی).^۲ لە بەر ئە وە ی دروست کرا وە کان ئە گەر خوایان بە گەرە بزانیایە ئە وە بە ھیچ شی وە یە ک ھا وە لیان بۆ رپار نە دە دا، چونکە خە یرو چاکە ھە موی بە دە ست ئە وە، ئیتر چۆن پە نا دە بە نە بەر غە یری ئە و، ئە وە تا خوای گەرە دە فەر مویت: ﴿ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا

خَزَائِنُهُ ﴾ الحجر: ۱۵۲۱

^۱ رواه ابن جریر فی تفسیره (۹۵/۲۹)، و أبو الشیخ فی العظمة (۷۳)، و البیهقی فی الشعب (۷۱۷)، من طرق یقوی بعضھا بعضا، لاسیما التي بعد هذا الأثر.
^۲ رواه ابن جریر فی تفسیره (۹۴/۲۹) و هو صحیح بما قبله.

واتە: ھەموو شتێک گەنجینە کە لە لای خواوە بە کێی بدات ئەیدات بە کێشی نەدات نایدات بە پێی حیکمەت و ویستی خۆی.

و لە بەرئەوێ لە ھەموو شەپێک پارێزاون بە ھۆی توانا و ھێزو دەسەلاتی ئەو،
خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ وَيُخَوِّفُنَا بِالَّذِيْنَ مِنْ دُونِهٖ ﴾ الزمر: ۳۶

واتە: ئایا لە بەخشنەوی و چاکەو چاودێری ئەو خواوە نیە بۆ بەندە کە،
کەوای لیکردووە بە جوړیەک کە ھەستاو بە پەرستنی و جیبە جی کردنی
فەرمانەکانی، وە دور کەوتنەو لەو شتانە کە قەدەغە کاردووە، بە تاییەت
تەواوترینی بەندەکان لە پەرستنی خوادا، کە موحمەدە (ﷺ) وە خوای گەورە
یارمەتی دەدات لە کاروباری دین و دنیا دا و دەپارێزێت لە ھەموو ئەوانە کە
دەیانەوێت نازاری پێگە یەن، ئنجا دەربارە ی بیاوەرە کان دەفەر موی: ئەوان بە بت
و پەرستراو کانیان دەت ترسێن بەوێ کە زیانت پێگە یەن، کە ئەمەش بە ھۆی
گومرا ی و سەر لێشیوایانەو یە.

ئەگەر خەلکی گەورە ی خویان بزانیایە ئەو ترس و بیم لەناو دلەکانیاندا
ئۆقرە ی دەگرت، ھەتا سەر پێچی کاریکت تێدا نە دەبینن، چونکە ترسی خوا دەبو
بە رێگر لە نیوان ئەوان و ئەنجامدانی ئەو شتانە ی دەبیته ھۆی توپە بونی، ھەر وە ک

سەعیدی کوپی جو بەر دە فەرموئیت: (لە پاستیدا ترسان بریتیه لەو هی که لە خوا بترسیت هەتا ئەو ترسانەت بەر بەست بێت لە نیوان تۆ و تاوانەکانتدا، ئەو ترسانە، وە زیکر بریتیه لە گوپرایەلی کردنی خوا، هەرکە سێک گوپرایەلی خوا بکات ئەو زیکری ئەوی کردو، وە هەرکە سێک گوپرایەلی ئەو نەکات ئەو یادی ئەوی نەکردو، با تەسبیحات و قورئانیش زۆر بخوێنیتەو).^۱

وە لەم وتە یەداواتایەکی وردی تێدایە که پێویست تێبینی بکریت، ئەویش ئەو یە که بەندە سەرپێچی خوا ناکات مەگەر کاتیک که هەست کردن بە چاودێری خوای گەورە لە دلیدا نەمینی، وە بێ ناگا بێ لەو هی که خوا لە گەلیدایەتی دەبیستی و دەبینی، وە زال بێت بە سەریدا حەز و ئارەزوی نەفسی بۆ تاوان، وە دلی رابکیشی بەرەو تاوان چۆن راکیشانی، وە بەلام هەرکاتی بیری که وتەو که خوا ناگای لییەتی و دەبینی دەست هەل دەگری، خوای گەورە دە فەرموی: ﴿الَّذِي

يَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ﴾ العلق: ۱۴

واتە: ئایا نازانی که خوا دەبینی.

وە ئەو وتە یە هی که دەلی رەحمەتی خوای لیبیت: (هەرکە سێک گوپرایەلی خوا بکات ئەو بە دلیایەو یادی خوای کردو) مەبەستی بە یاد: بنچینە ی زیکرو

^۱ رواه أبو نعيم في الحلية (٢٧٦/٤)، باسناد صحيح، و محمد بن حسن البخلي وثقه أحمد بن سيار كما في الثقات لابن حبان (٨١١٩).

بنەوانەکیەتی، کە بریتییە لە زیكری دل، کە گەورەترین ھاندەرە بۆ گوێرایەلی کردنی خوا، ھەرۆک میمون بن مھران پەحمەتی خۆی لیبیت دەفەرمویت: (زیکر دو جۆرە: زیکری زوبان کە چاکە، وە لەوھش باشتر ئەوھییە کە بەندە لەکاتی تاوانکردندا خۆی بیریگەوێتەووە دەستی لی ھەلبگری).^۱

ھەمو کارەکە لە گوێرایەلی کردندا وازھێنان لە تاوان دەگەرێتەووە بۆ ناسینی خوا و ھەست کردن بە چاودێریکردنی و ترسان لیبی، ھەمو ئەمەش لە بەگەرەزانینی خۆی تاک و تەنھاییە.

بەلکو جاری واھییە مەرۆق ھەست بە گەرەھێ خۆا دەکات بەجۆریک کە عیبادەتەکانی لە بەرچاوی دەکەون ھەرچەندە زۆریش بیت وە بەھیچی نازانیت لەبەرئامبەر گەرەھێ خۆادا، ئەمەش پالی پیوھ دەنیت بۆ ئەوھیی کە تیبکوۆشی لە عیبادەتەکانیدا بە چاکی ئەنجامی بدات، بەبی کەم کردن و زیاد کردن بەلکو بەو جۆرە کە شەرعیە.

وردبەرەوھە لە حالی ئەوانەیی کە چیژ لە شەوھەکانیان دەبینن بە گوێرایەلی کردنی خۆی گەرەو زیندو کردنەوھیی بە شەو نوێژ، کە چۆن کۆتای بە عیبادەتەکیان دەھینن بە داوای لیخۆش بون کردن لە کەمتەرخەمیان بە

^۱ رواه ابن أبي الدنيا في الورع (٤٩)، و أبو نعيم في الحلية (٨٧٤) باسناد صحيح.

ترسەو، خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْآيِلِ مَا يَجْعَلُونَ وَيَا لَأَسْعَارِهِمْ
يَسْتَغْفِرُونَ ﴾ الذاریات: ۱۷ - ۱۸

واتە: ئا ئەو چاکە کارانە لەشەودا زۆر کەم دەنوستن وە زۆربەیی شەوکانیان
زیندو دەکردەو بە شەو نوێژو قورئان خویندن و زیکرو پارانەو، وە پیش
هەلھاتی فەجر کە پێی دەوتری پارشیۆ خەریکی داوای لیخۆشبونن لە خوای
گەورە، دەبینی تا پارشیۆ خەریکی شەونوێژن پاشان لە کۆتاییە کەیدا داوای لیخۆش
بون دەکەن، لە تاوان و کەم تەرخەمیەکانیان.

وہ لە عوتبەیی کۆری عەبدەوہ دەلی: پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموی: (ئەگەر
پیاویک لەسەر دەم و چاوی پابکیشری لەو پۆژەوہی کە لە دایک بوہ مەتا ئەو
پۆژەوی کە تەواو بە سالدا دەچیت و دەمریت لە پیتا و پەزنامەندی خوادا ئەوا لە
پۆژی دوایدا لەبەرچاویدا بە هیچی نازانیت).^۱

^۱ رواه أحمد (۱۸۵۴)، و البخاري في التاريخ الكبير (۱۵۱)، و الفسوي في المعرفة و التاريخ (۳۴۰۱)، و
الطبراني في الكبير (۱۲۳۱۷)، و أبو نعيم في الحلية (۱۵۲)، و (۲۱۹/۵)، و البيهقي في الشعب (۷۵۱)،
باسناد جيد. بروانه: السلسلة الصحيحة للألباني (۴۴۶). و رواه ابن المبارك في الزهد (۳۴)، و أحمد
(۱۸۵۴)، و البخاري في التاريخ الكبير (۱۴۱)، و الطبراني (۲۴۹/۱۹) موقوفا على الصحابي محمد بن
أبي عميرة باسناد صححه الألباني في المصدر السابق (۱/ القسم الثاني ص: ۸۰۸) و قال: (و هو في حكم
المرفوع).

وہ لەم پڕیوایەتەوہ ئەوہ دەخواریت کہ نابییت بەندە دور بکەوێتەوہ لە گوێزپایەلی کردنی خوای گەورە، یاخود کہم تەرخەمی بکات لە سوپاس گوزاری کردنی، وەوا ھەست بکات دەربارەیی خوا کہ خۆشحالە پێی کاتی کہ دەبینی خوای گەورە نیعمەتەکانی رشتوہ بەسەریدا، وەوا حساب بکات کہ لێی پازییە بەو تۆزە عیبادەتەیی کہ لە ئەفسی دەیکیشییەتەوہ، خوای گەورە دەفەرمویت:

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿الاعراف: ۹۹﴾

واتە: ئایا بێ باکن لە سزای خوا، ھەرکەسیک بێ باک بییت لە سزای خوا ئەوہ باوہری نیہ بە پاداشتی کردەوہکان، وە باوہرپیشی نیہ بە نێردراوانی خوا. وە ئەم ئایەتە پیرۆزە ھەرەشەییەکی زۆر گەورەیی تێدایە، بەوہی کہ نابییت بەندە ئەمین بییت بەو تۆزە ئیمانەیی کہ ھەییەتی، بەلکو ئەبییت بەردەوام بترسییت لەوہی کہ توشی فیتنەییەک بییت ئەو ئیمانەیی کہ ھەییەتی لە دەستی بدات، وە ھەمیشە داوا بکات لە خوا کہ جیگیری بکات لەسەر ئیمان و بە ئیمانەوہ بمریت، وە تیبکووشییت لەوہی کہ ھەمو ھۆکاریک بگریتە بەر بو رزگاربون لە خراپە لە کاتی رودانی ھەر فیتنەییەک، چونکہ بەندە ھەرچەندە بگاتە پلەیی بەرز لە ئیمان ئەوا سەلامەت نیہ لەوہی کہ توشی فیتنە نہبییت.

^۱ بڕوانە: المنہاج فی شعب الایمان للھلیمی (۵۰۱).

هەرلەبەر ئەمەشە نو النون پەحمەتی خۆی لیبیبت دەفەرمویت: (چاک بزانی ئەوێ که شەرمی بزواندن لەبەرامبەر خوا زانیاریان بو دەربارە ی چاکە ی خوا لەگەڵیان، وە زانیاریان بەوێ که ئەو شتانی که خوا پێویستی کردووە لەسەریان لە سوپاس گوزاری کردنی فەرماوشیان کردووە، وە سوپاس کردنی کۆتای نیە، هەرۆک چون گەورە ی کۆتای نیە).^۱

لەبەرئەووە سەرپێچی خوا ناکات مەگەر ئەوێ که سێک که پێزی خۆی لەلانەبیبت بەو جۆرە ی که پێویستە، هەرۆک خۆی گەرە دەفەرمویت: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ الزمر: ۶۷

واتە: ئەو هاوێ دانەرانی پێزی خۆیان نەگرت بەو جۆرە ی که شایستە ی ئەووە، وە بە گەورەیان نەزانی بەو جۆرە ی لایەق بە گەورە ی ئەووە، بەلکو کاریکیان کرد که پێچەوانە ی ئەوێ بەوێ شتانیکیان کردبە هاوێلی که ناتەواون لە هەمو وەصف و کرداریکیاندا، نە سودیان بە دەستە نەزیان نە هیچ دەبەخشن نە هیچ دەسێننەووە، تەماشای دەکە ی ئەو دروستکراووە ناتەواوانەیان شوبهاند بە خۆی دروست کارو تەواو لە هەمو رۆبە کەووە.

^۱ رواه البيهقي في الشعب (۷۳۴۹).

وہ نہ زانین دەر بارە ی گەورە ی خوا بریتیه لە سەری نە زانین، وہ ئەوەش
ھۆکاری چاوە ترسی بەندە یە بۆ بە زانن و پیشیل کردنی ئەو شتانە ی کہ خوا
حەرامی کردوہ، خوی گەورە دە فەرمویت: ﴿ ذَلِكْ وَمَنْ يُعْظَمَ حُرْمَتِ اللّٰهِ فَهُوَ

خَيْرٌ لَّهُ عِنْدَ رَبِّهِه ﴿ الحج: ۳۰

واتە: ئەو حوکمانە ی کہ بۆمان باس کردون وہ ئەوەش کہ تییادیە تی لە
بە گەورە راگرتنی ئەو شتانە ی کہ خوا حەرامی کردوہ، بەوہ ی کہ ریزی بگرن و بە
چاوی حورمە تەوہ سەیری بکەن، ھەر کە سیک ریزی بگریت و پیشیلی نە کات
خوی گەورە پاداشتی دە داتە وەوہ دە بیئە مایە ی خیر و چاکە بۆی لە دونیاو
دوارۆژدا.

وہ دە فەرمویت: ﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ﴿ النساء: ۱۷

تەو بە ی بەندە کان بۆ خوا دو جوړە: یارمە تی دانسی بۆ تەو بە کردن، وہ قەبول
کردنی، دوا ی ئەوہ ی کہ بەندە تەو بە دە کات. لەم ئایە تە دا ھاو لە مان دە داتی بەوہ ی
کہ ئەو تەو بە یە ی کہ خوا پیوستی کردوہ لە سەر خوی قەبولی بکات ئەویش وە ک
بە خشن دە ی و گەورە ییە ک کہ لە بە رامبەر بەندە کان دە ی نوینی بۆ ئەوانە ییە کہ تاوان
دە کەن بە نە زانی، نە زانین بە سەر ئەنجامی ئەو تاوانە و سزاو توڕە ی خواو نە زانینی بە
چاودیری خواو تە ماشا کردنی خوا بۆی، کەواتە ھەمو سەری پچی کاریک نە زانە بەم

پێشە بیټ، بابشزانیټ ئەو کارە حەرامە، بەلکو زانیاری بە حەرامی ئەو کارە مەرجی بە تاوان دانانی ئەو کارە و سزادانیەتی لەسەری.

لە ئەبی عالیە وە کە دەگێرێتە وە لە ھاو لەانی پێغەمبەرە وە (ﷺ) کە دەیان وت: (هەمو تاوانیک بەندە ئەنجامی دەدات ئەو بە ھۆی نەزانیە وە یە)¹.

بەھەمان شیۆ بە صەحیحی ھاتو لە قەتادە وە وە باسی ئەو دەکات کە ھاو لەانی پێغەمبەر (ﷺ) لەسەر ئەو یە ک دەنگن.²

و ئەمەش لە شارەزای ھاو لەئە وە یە -خو لێیان پازی بیټ- دەربارە ی قورئان، وە زانیاریان دەربارە ی نەفسی مرۆف، وە ئەو کاریگەر یە زۆرە ی کە تەو حید ھە یە تی لە پاکردنە وە ی، ھە تا (السدی) دەربارە ی ئە و فەرمودە ی

خو: ﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ﴾ النساء: ١٧

دە فەرمویت: (ھە تا سەر پێچی خو بکات نەزانە)³.

¹ رواه ابن جرير في تفسيره (٨٩١/٨ - شاکن) باسناد صحيح، و سعيد هو: ابن أبي عروبة، ثقة اختلط باخره، الا ان الراوي عنه هو يزيد بن زريع، سمع منه قبل اختلاطه كما قال الامام احمد بن حنبل. بروانه: المعرفة و التاريخ للفوسوي (١٤٠١٢).

² رواه عبدالرزاق في تفسيره (١٥١١١)، و ابن جرير في تفسيره (٨٩١/٨) باسناد صحيح.

³ رواه ابن جرير في تفسيره (٨٩١/٨ - ٩٠) باسناد جيد.

ئێین تەیممە پەحمەتی خۆی لیبیئت دەفەر مویت: (وہ مەبەست ئەوہیە کە مەمو یاخی یەک لە خوا نەزانە، وە مەمو ئەوانە ی لیبی دەترسن ئەوہ زاناو، گوێراپە ئن بۆ خواوہ ئەو کە سە نەزانیکە ی بە ھۆی ناتەواویە وەہیە لە ترسانە کە پیدای، چونکە ئەگەر ترسە کە ی لە خوا تەواو بوایە سەرپێچی نە دە کرد، وە لە وە شە وەہیە ئەو و تەہیە ی ئێین مەسعود پەرزای خۆی لیبیئت: (بەسە بۆ ترسان لە خوا کە بە زانیاری دابنری، وە بەسە بۆ لە خۆبایبون لە ئاستی خوادا کە بە نە زانی دابنری).^۱

^۱ رواہ ابن المبارک فی الزہد (۴۶)، و بن ابی شیبہ (۲۹۱۱۳). و احمد فی الزہد (ص: ۱۵۸)، و ابو داود فی الزہد (۱۷۸)، و الطبرانی فی الکبیر (۲۱۱۹-۲۱۲)، و ابن بطة فی ابطال الحیل (۹- العین)، و البیہقی فی الشعب (۷۳۲)، و فی المدخل (۴۸۷)، کلہم من طریق المسعودی، وھو وان کان قد اختلف، فان ذلك لا یضر روايتہ هذا، لانھا عن القاسم، وکان قد اتقنھا، فقد سئل یحیی بن معین عن المسعودی، فقال: (کان ثقة... وکان صحیح الروایة فیما حدث بہ عن القاسم ومعن). رواہ الخطیب فی تاریخ بغداد (۲۲۱۱۰).

لکن بقی الانقطاع بین القاسم، و عبدالله بن مسعود، الا ان الجملة الاولى - التي هي موضع الشاهد - قد وردت من رواية اخرى بلفظ: (العلم الخشية). و هي في معناها تماما، رواه أحمد قى الزهد (۱۸۵)، و أبو نعيم في الحلية (۱۳۱۱)، و البیہقی فی المدخل (۴۸۶). من طریق عون بن عبدالله بن عتبہ بن مسعود، عن ابن مسعود، وھو اسناد صحیح، لولا الانقطاع بین عون و ابن مسعود، قال الترمذی فی سننہ (۵۶۱۳): (عون بن عبدالله لم یدرک ابن مسعود)، و انظر كلام الشافعي فيه في السنن الكبرى للبيهقي (۳۳۲۱۵)، و الدارقطني في سؤلات البرقاني (۳۸۵)، و العلائي في جامع التحصيل (ص: ۲۴۹).

وھذہ الروایة تقوی روایة القاسم السابقة، لاسیما وان لها شواہد کثیرة فی الکتاب و السنن و آثار السلف، لا یتسع المقام لسردھا.

لەبەرئەوهی بێرکردنەوه لەو شتەیی که لێی دەترسی و دەکات که پابگی لێی، وە پامان لەو شتەیی که خۆشت ئەوی و دەکات بەدوایدا بگه پێی، ئەگەر لەوه پانهکات و، بە دواي ئەمەدا نه چیت، بەلگه یه له سه رئه وه ی که ئەو که سه به باشی بیری له شتەکان نه کردوه ته وه)¹.

وہ چەندە بەندە زیاتر خوای خۆی بناسی ئەوا زیاتر لێی دەترسی، خوای

گەورە دەفەرمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ۲۸

واته: له ناو بەندەکانی خوادا به ته نهانها زانایان به ته واوی لێی دەترسن.

وہ زاناترینی زانایان پیغه مبهری خوايه (ﷺ) که زۆر دەترسا له وهی سه رپێچی خوا بکات، ئەویش کێیه! لەبەرئەوهی خوای گەورە فەرمانی پێکردوه

به وهی که بلی: ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ الأنعام: ۱۵

واته: پێیان بلی که من دەترسم له وهی که ئەگەر سه رپێچی پهروه ر دگارم بکه م

سزام بدات به سزای رۆژێکی گه وره.

تنبيه: جاء في اسناد أبي نعيم من رواية عون بن عبدالله أنه قال: (قال لي عبدالله). كذا في الحلية (۱۳۱۱). ولولا انني لم اجد من صرح بسماع عون بن عبدالله من ابن مسعود لقلت بذلك، فلعله يكون تصحيحاً أو نحوه.

و على كل حال، فلا أشك في صحة نسبة هذه المقولة لابن مسعود (رضي الله عنه) لما سبق ذكره، وان كان الخطب هنا هينا، و العلم عند الله.

¹مجموع الفتاوى (۲۲۱۷-۲۳).

لەبەرئەوھە ی تاوان لەلای یەكخواپەرستانی شارەزا بە خوا – ئەگەر چی بچوکیش بێت – وەك شاخێك دەبیینن، لەبەر زانیاریان بە گەورە ی خۆی بە دەسەلات و تەنھا، وە جیلی ھاوھەلان چونکە زانترین جیل بون بە مافەکانی خوا لە ھەموو کەس زیاتر دەترسان، عەبدوللای کەوپی مەسعود دەفەرمویت: (ئێوھە کاری ئەوتۆ دەکەن کە لە بەرچاوتاندا لە تالە مو بچوک ترە، کەچی ئێمە لە سەر دەمی پێغەمبەردا (ﷺ) ئەو کارانەمان بە تاواتی گەورە دەزانی).^۱ بوخاری دەلی: واتە بە ھیلاکبەرەکان.

وہ ئەمەش نالیین وەك ھەندیک کە دەلیین: چاکە ی چاکە کاران خراپە ی نزیکەکانە لە خواوہ، بەلکو بریتیه لەو تاوانە ی با لە بنچینەدا بچوک بێت ئەوا لەلای ئەو کەسە ی کە دەیکات گەورە یە کاتی کە بەبیر خۆی دەھینیتەوہ گەورە ی و بە دەسەلاتی ئەو خۆایە ی کە سەرپێچی کردوہ، ھەربۆیە واز دەھینی لە شەرماندا.

ئەوزامی پەحمەتی خۆای لیبت دەفەرمویت گویم لە بیلالی کوپی سەعد بو دەیفەرمو: (مەپوانە بچوکی تاوان، بەلام پەوانە ئەو خۆایە ی کە سەرپێچیت کردوہ).^۲

^۱ رواه البخاري (٦٤٩٢).

^۲ رواه ابن المبارك في الزهد (٧١)، و عبدالله بن أحمد في زوائد الزهد (ص: ٣٨٤)، و العقيلي في الضعفاء (٢٣٢/٣)، و أبو الفضل الزمري في حديثه (٤٠٢)، و أبو نعيم في الحلية (٢٢٣/٥)، و ابن عساکر في تاريخ دمشق (٥٠١/١٠-٥٠٢)، و الذهبي في السير (٩١/٥)، وهو صحيح، وإن كان فيه عنعنة الوليد بن مسلم

جوان ورد بەرەوه لهو ئەتەرەى كه دىت جوان تىدهگەيت له نهينى ترسى ئەو جيله له خواى گەوره، وه پهيوه ندى ئەوه به ئىخلاصه وه بۆ خوا، يەحياى كورپى موعازى پازى دهفەرموئيت: (چۆن كرده وه كانم پزگارم دهكەن، له كاتىكدا من له نىوان چاكه و خراپه دام؟ خراپه كانم هيچ چاكەى تىدا نيه، وه چاكە كانم تىكه له به خراپه، وه تۆش خوايه قه بولت نيه هيچ كارىك ئىخلاص نه بىت تىدا، له دواى ئەمەش هيچ نه ماوه تەنها بەخشندەيت نه بىت).^۱

وه ئەم بەكەم زانىنى نهفسه دلّ پاك دهكات وه له خۆباى بون به هوى كرده وه وه، له بهر ئەوهى له خۆباى بون ئىخلاص ناهيلى له پوى تىبينى كردنى نهفس و دانه پالى هەمو شتەكان بۆ لای خوا، له گەل ئەوهى هەمو چاكە يەك كه توشى مرؤف دەبىت له لايەن خواوه يه، خواى گەوره دهفەرموئيت: ﴿وَمَا يَكُم مِّن

يَعْمَلُونَ فَمِنَ اللَّهِ﴾ النحل: ۵۳

واته: هەمو ئەو نىعمەتانەى كه پىتانە وه يه له لای خوا وه يه.

هەر له بهر ئەوه يه ئىبليس كاتى نه يتوانى لوتى بهنده شوپ بكات له تاواندا وه بىنى لىبرا وه له گوپرايه لى كردنى خواى خوى، دهسته واژەى مه دح و به باش دانان

المدلس، فقد صرح بالتحديث في إحدى طريقي ابن عساكرو الذهبي، ثم هو قد توبع كما تعرفه من مصادر التخریج.

^۱ رواه البيهقي في الشعب (۸۲۴)، و نحوه برقم (۸۲۳).

دەخاتە ناو دلێو، هەتا لەخۆبای بون و پیاو بە دەست هینانی ناوبانگی تیدا دەورژینی، و بەردەوام ئەوانە دەدات بە گویدا، وە چاوی تێپریو هەتا کۆتا پاشماوێ ژیا.

عەبدولای کورپی ئەحمەدی کورپی حەنبەل دەفەر مویت: (سەر مەرگی باوکم هات، منیش لە لای دانیشتم، وە پارچە پەرۆیەکم بە دەستەو بو — و ئەو لە گیان دەرکێشاندا بو — بۆ ئەوێ هەردو شەویلگە ی پی گورجو گۆل بکە مەو، وە لە هۆش خۆی دەچو هەتا واما دەزانی کە مردو پاشان دەهاتەو هۆش خۆی، وە دەیوت: **نا هیشتا! نا هیشتا!** وای دەوت جارێک و دوجار.

لە جاری سێهەمدا پیم وت: ئەی بابە گیان! ئەو چیە ئەو شتە ی کە دەیلێت لەم کاتەدا؟ پی و تم: **کورپی خۆشەویستم نازانی؟**

و تم نەخیر!

وتی: **ئیبلیس — دوربیت لە پەحمەتی خوا!** — **پیللۆه کە ی هەلگرتم و گازی لە پەنجەکانی دەگرت لە داخی من و، دەیوت: ئای ئەحمەد! لە دەستم دەرچوی.**^۱ وە منیش دەموت: **نا هیشتا! هەتا ئەمرم.**^۱

^۱ واتە: ئیبلیس وای نیشان دەدات: کە تۆ پزگارت بو لە دەستم، بۆ ئەوێ لە خۆی بای بیت بە نەفسی خۆی، ئەمەش — سویند بە خوا — فیتنە یەکی ژۆر گەرە یە، وە کاتیکی سەخت و ترسناکە، وە پارێزراویش ئەو کەسە یە کە خوا بیپارێزیت.

و هەرکەسێک یادی ئەمەیی هەبێت و ئەوێش کە پێغەمبەراینی لەسەر بوو -
 ڤهلات و سهلامیان له سه ربییت - له باس کردن و یادخستنه وهی ته وحیدو
 وه وهسیهت کردن پئی ههتا له کاتی سه ره مه رگیشیاندا - وه ک پئیتر باسمان
 کرد - ده زانی نهینی په یوهندی ئەم وشهیه - ئەگەر له دلدا جیگیر بییت - له
 بهردهوام بون و جیگیربون له سه ر ئیسلام له کاتی به جیهیشتنی ئەم دونیا یه دا، وه
 ئەوێش وه رگیراوه له ناوانی به وتهی جیگیر له و ئایه تهی سورتهی ئیبراهیم که
 ئەو فه رموده یه ی خواجه: ﴿يُبَيِّنُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهیم: ۲۷)

واته: خوی گهوره ئەوانه ی که ئیمانیا هیناوه جیگیر و دامه زراو ده کات
 به وتهی جیگیر له ژیا نی دونیاو له رۆژی دوا شدا، به وهی له دنیا دا هیدا یه تیا ن
 ده دات بو ئیمان و ئیسلام و له سه ره مه رگیشدا له سه ر ئەو ئیمان ه ده مر ن و وه
 له یه که م و یستگه ی دوا رۆژدا که ناو گوڤه خوی گه و ره زمان پاراویان ده کات
 له کاتی وه لامدان ه وهی ئەو دو مه لائیکه یه ی که پرسیا ری لیده که ن، وه له

١ رواه ابن علم في جزئه كما في السير (٣٤١١١)، و أبو نعيم في الحلية (١٨٣٩)، و البيهقي في الشعب (٨٢٦)، و ابن الجوزي في مناقب أحمد (ص: ٥٤٦-٥٤٧) ياسناد جيد، قال الذهبي في السير (٥٤٤/١٥)، عند ترجمة ابن علم - راوي هذه القصة - : حكاية عن عبدالله بن أحمد في قول أبيه لا تعد منكراً. وه برواهه ههروه ها السير (٣٤١١١)، فإنه يحتاج الى تحرير، و إن كان معنى القصة لاشئ فيه من الناحية الفقهية، برواهه الشعب للبيهقي (٨٢٧) وما بعدها.

نارەحەتیەکانی ناو گۆر دەپارێزێت، وە لە رۆژی دوایشدا لە گەڵ ئەھلی ئیمان
حەشری دەکات و لە سەختی ئەو رۆژە دەپارێزێت.

ھەر لە بەرئەمەشە ئیبن قەیم رەحمەتی خوای لیبیّت دەفەرموێت: (تەوھید
یەكەم شتە كە بە ھۆیەو ە مرۆف پئی دەچیتە ناو ئیسلامەو، وە كۆتا شتیشە كە
لەسەری دونیای پئی بەجیدەھیلئی ھەروەك پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێت:
(ھەركەسێك كۆتا وشەي: لا اله الا الله بیّت، دەچیتە بەھەشتەو).^۱

و ە تەوھید یەكەم پیویستیەو ە كۆتا پیویستیە، كەواتە تەوھید یەكەم
بابەتەو كۆتا بابەتە).^۲

و ە لە بەر ئەمەش نەریتی خوا دەربارە ی بەندەکانی وا پۆشتو ە كە ھەركەسێك
لەسەر تەوھیدی پاك و پوخت ژیا بیّت، و ە پیسی نەكرد بیّت بە گومانەکانی ئەھلی
(التأویل) (ئەوانە ی كە لیکدانەو ە ی نابەجی دەربارە ی ناو صیفاتەکانی خوا بریار دەدەن)، و
ئەھلی (التعطیل) (ئەوانە ی كە دەلین خوا ھیچ ناو صیفاتێکی نیە)، و ئەھلی (التمثیل)
(ئەوانە ی كە خوا دەشوبهین بە دروست كراو ەکانی)، ئەوا خوای گەورە لەسەر ئەو

^۱ رواه أحمد (۲۳۳/۵)، و ابوداود (۳۱۱۶)، و الحاكم (۱۳۵۱) من حديث معاذ رضي الله عنه و صححه، و وافقه الذهبي.

^۲ مدارج السالكين (۴۴۳/۳).

تەوھیدە دەیمرئینی، بەتایبەت ئەوانەیان کە بانگەواوی بۆ دەکەن و پارێزگاری لێدەکەن.

حافظ عبد الغافر الفارسي پەحمەتی خوای لیبیّت دەفەر مویّت: (گویم لە باوکی صالح بو دەبیوت: چومە لای ابی بکر اللباد لە کاتی سەرەمەرگیدا، گویم لێی بو دەبیوت – لە کاتی کدا گیانی دەدا: ﴿الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ﴾ الحشر: ۲۳

و ئەوانەکانی تری هەموو ژمار هەتا کۆتای).^۱

و ئەو هی کە هەرگیز بیرم ناچیتەو ئەمۆژگاری مامۆستامان موخەمەد ئەمان ئەلجامیە پەحمەتی خوای لیبیّت کە بۆیان باس کردین ئەوانە هی کە ئامادە بون لە لای لە مامۆستا کانمان و کەسانی تریش کە لە کاتی سەرەمەرگیدا دەبیوت: (عەقیدە! عەقیدە! ئەمۆژگاریم بۆتان ئەو هی).

مردنیکی چەند خۆشە! لە راستیدا ئەم مامۆستایە بۆ تەوھید ژیا، وە زۆربە هی قەسەکانی دەربارە هی تەوھید و بەرگری کردن بو لێی، وە خواش بەو کۆتای بە ژیا نی هینا، بە جوریک کە کردی بە ئەمۆژگاری بۆ دوای خۆی، هەر وە ک ئیبراھیمی خەلیل و نەوھەکانی – سەلات و سەلامیان لە سەر بیّت – کردیان، خوای گەورە

^۱ (المنتخب من السياق لتأريخ نيسابور) لإبراهيم الصريفي (ص: ۳۶)، وهذا سند صحيح.

ده فەرموئیت: ﴿ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهَا وَجِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴾ البقرة: ۱۳۲ - ۱۳۳

خۆ دەرخستن (الرياء)

هەروەك چۆن تەوھید بەرامبەرەكەى ھاوێ دانانە، بێگومان ئیخلاصیش بەرامبەرەكەى ڕیایە، وە هەروەك چۆن پوناكى ئیخلاص بەلگەى لە خۆباییبون بە نەفسەو دەكۆژێنیتەو لەناو دلى مۆقدا ئەگەر لەو دلەدا بێت، چونكە بە دلنیاىیەو ئیخلاص هەرگیز لەگەل ڕیادا هەلناكات، خۆای گەورە دەفەرموئیت:

﴿ وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴾ النساء: ۳۸

واتە: ئەوانەى كە مال دەبەخشن بۆ ئەوێ كە خەلكى بیان بینن و مەدح و سەنایان بكەن، نەك مال بەخشینیان بە هۆى ئیخلاص و ئیمانیانەو بێت بە خۆای گەورەو بەتەمای پاداشتی ئەو بن، وە ئەمەش لە هەنگاوەكانى شەیتانە كە بانگەوازی حەزبەكەى بۆ دەكات بۆ ئەوێ لە ئەهلى ئاگر بن وە بەهۆى ئەو كارەو هیان بون بە

هاوول و دوستی شەیتان، وە ھەر کەسێک شەیتان دوستی بێت ئەو خراپترین کەسی کردووە بە دوستی خووی کە بەرەو فەوتان دەیات.

وہ ریا لە دیارترین صیفاتى دوروھ کانه، لە بەرئەوھى ئەوان شتێک نیشان دەدەن کە لە ناخیانداوانیە، خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ النساء: ۱۴۲

واتە: ئەو دوروانە کاتێک کە دین بۆ نوێژ بەو پەری تەمەلێ و بیتاقەتیەو دەین وە کاتێک دین کە خەلکی بیان بینیت وەک نوێژی عەسرو نیوەرۆ کە دنیا روناکەو خەلکی دەیان بینن بەلام بۆ نوێژی عیشاو بەیانی ناچن چونکە دنیا تاریکەو کەس نایان بینیت، وە لە کاتی ئەنجام دانی نوێژە کەشدا زۆر بە کەمی یادی خوای تیا دەکەن.

ھەربۆیە مەرجی قەبول بونی تەوبەیان ئەو بو کە بە ئیخلاصەو دەینداری بکەن، خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ النساء: ۱۴۵ - ۱۴۶

خوای گەورە لەم ئایەتەدا باسی سەرئەنجامی دوروھ کان دەکات، کە لە بنی بنەوھى دۆزەخن وە لە ناو خراپترین سزادان وە لە ژێر بیاوەرە کانهوون،

لەبەرئەوهی هاوشانیان لە بیباوەری و دژایەتی کردنی نیردراوانی خوا، وە زیاد لەوهش لەوان فیلاوی ترو وە توانایان زۆرتەرە دژایەتی ئیمانداران بکەن بە شیوەیهك که هەستی پێنەدەکرا، وە بە هۆی ڕوکهشیانەوه که خۆیان بە موسولمان نیشان دەداوەك موسولمان مامەلەیان لە گەڵ دەکرا و حوکمەکانی ئیسلامیان بەسەردا جییه جی دەکرا، هەرلەبەر ئەمەش شایستەیی ئەوهوبون که سزایان لە بیبوهەران سەخت تریبیت، پاشان دەفەرمویت وە تەنھا شت ڕزگاریان بکات لە سزای خوا ئەوهیه که تەوبە بکەن لە تاوانەکانیان، وە ناخ و ڕوکهشیان چاک بکەن، وە تەنھا پشت بە خوا ببەستن لە بەدەست هیسانی خوۆشی و لابردنی ناخۆشیهکان، وە بە ئیخلاصهوه دینداری بکەن، وە لە کردەوهکانیاندا تەنھا مەبەستیان ڕەزامەندی خوا بیت، هەرکەسیك ئەئەم شتانه لە خویدا جییه جی بکات ئەوا لە دونیاو لە ژیانی بەرزەخ و لە ڕۆژی دوايشدا لە گەڵ باوەرداراندايه.

هەربۆیه هەموو کردەوهیهك مەبەست تێیدا ڕەزامەندی خوا نەبیت قەبول ناکریت، وە ئەو کارەیی ماله بەسەر خاوهنەکهیهوه لە ڕۆژی دوايدا، لە ئەبو هورەیرهوه ڕەزای خوی لیبیت دەفەرمویت: پێغه مبه ر خوا (ﷺ) دەفەرمویت: (خوی گه وره فه رمويه تی: - من ده ولمه ندو بپنیازم لە بەندایه تی سه رجه م دروست کراوه کانم، وە هەرکەسیك کردەوهیهك ئەنجام بدات و هاوێل بریار بدات تێیداواته لە ئەنجام دانی ئەو کارهیدا تەنھا مەبەستی من نەبیت بەلکو مەبەستی

کەسیکی تریش بێت، ئەوا منیش لێی قەبول ناکەم و خۆی و کارەکەشی واز
لێدەهێنم.

وہ لە رێوایەتیکە تردا: (وہ من بەریم لە خۆی و کارەکەشی، و ئەو کارەیی بۆ
ئەو کەسە یە کە کردویەتی بە هاوێڵ لە گەڵ من)^١.

وہ لەبارەیی پیناسەیی ئیخلاصە وەوتراوہ: (ئیخلاص واتە هاوتابوونی
کردەوہکانی بەندە لە پوکارو ناخدا، وە پیا بەوہ دەبێت کە پوکەشی چاکتر بێت لە
ناخی، وە راستگویی لە ئیخلاصدا بەوہ دەبێت کە ناخی ئاوەدانتر بێت لە
پوکەشی)^٢.

بیلالی کورپی سەعد رەحمەتی خوای لیببیت دەفەر مویت: (دۆستی خوا مەبە لە
ئاشکرایدا، وە دوژمنی بیت لە نەهینیدا)^٣.

^١ رواه ابن ماجه (٤٢٠٢) وهو صحيح.

^٢ بپوانه ئەم پیناسەییە و ئەو شە کە لە دواي هاتوہ لە مدارج السالکین (٩١١٢).

^٣ رواه أحمد في الزهد (ص: ٣٨٥)، و الفريابي في صفة المنافق (٩١)، و أبوفضل الزهري في حديثه (٤٠١)، و أبونعيم في الحلية (٢٢٨١٥)، و البيهقي في الشعب (٦٥٤٨)، و ابن عساکر في تاريخ دمشق (٤٨٨١٠-٤٨٩)، و الذهبي في السير (٥١٨١١).

وہو صحیح و إن کان فیہ عنعنە الولید بن مسلم المدلس، فقد صرح بالتحديث في بعض هذه الطرق، ثم هو قد تابعه بقية بن الوليد، كما في إحدى طريقي أبي نعيم.

و ئەم پێناسەییە کۆتای راستگۆی دەرھینراوە لەو فەرمودەییە

خواوە: ﴿وَلَنْ تُخْفُوها وَتُؤْتُوها الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ البقرة: ۲۷۱

واتە: ئەو خێرانەى کە دەیکەن بە نھینی بیکەن و بیدەن بە ھەژارەکان ئەو زۆر باشە بۆ ئیو، چونکە دورە بیټ لە ریاو خۆدەرخستن و زیاتر ئیخلاصی پێو دیارە، وە بۆ ئەو کەسەش کە ھەژارە بەوجۆرە باشترە چونکە لایەنی دەرونی ئەو کەسە پارێزراو دەبیټ لەوہی کە ھەست بکات بە ناتەواوی.

وہ سیفەتیکیشە لە سیفەتەکانی ئەو حەوت کەسەى کە خوای گەورە دەیانخاتە ژیرسیبەری خۆیوہ لە پوژیکدا کە ھیچ سیبەریک نیە تەنھا ئەو سیبەرە نەبیټ کە خوا بریاری دەدات، ھەرۆک پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموئیت: (وہ پیاویک خیریک دەکات و دەیشاریتەوہ، ھەتا دەستی چەپی نازانئیت دەستی راستی چی بەخشیوہ...)^۱

وہ خەلکی چالاکن لە شاردنەوہی خراپەکانیان زۆر زیاتر لە شاردنەوہی چاکەکانیان، لەبەرئەوہی ئەیانەوئیت بەوہ پلەو پایەیان دەست بکەوئیت لە لای خەلکی، بەلکو زۆربەیان دەبینی چالاکن لە بەرچاودا، وە تەمبەلن لە تەنھایدا، ھەربۆیەوتراوہ (ئیخلاص واتە نەگەرئیت بە دوای شایەتیکدا لەسەر کارەکانت تەنھا خوا نەبیټ، وە بەتەمای پاداشت نەبیټ لە غەیری ئەو).

^۱رواه البخاري (٦٦٠)، و مسلم (١٠٣١).

وہ ئەگەر مەزھەب تەبەقەشایە لە شارەدەنەوہی چاکەکانی لە خەلکی ھەرۆک چۆن تەبەقەکۆشی لە شارەدەنەوہی خراپەکانی لایان ئەوہ دەگەشتە پلەوپیایە پاستوکیان، ھەرۆک باوکی حازم سەلەمەھە کۆچی دینار پەحمەتی خۆی لایەت دەفەرمووت: (چاکەکانت بشارەوہ، ھەرۆک چۆن خراپەکانت دەشاریتەوہ).^۱

وہ وتراوہ: ئیخلاص: (بریتتە لە بە تەنھا دانانی خوا لە مەبەستت لە گۆپراپەلی کردنیدا).

وہ وتراوہ: (پالۆتەکردنی کردەوہ لە چاودێری کردنی دروستکراوہکان).

ھەربۆیە بە سەھل وتراوہ: چ شتێک زۆر قورسە لە سەر نەفس؟ فەرموی: (ئیخلاص، لە بەرئەوہی ھێچ بەشیکی تەیدا نیە بۆ نەفس).

أبو بکر المروزی دەلێت: گویم لە پیاویکەوہ بو بە باوکی عەبدوللای وت^۲— وە باسی ئیخلاص و پاستوکی بۆکرد — باوکی عەبدوللای وتی: (ئابەوہ ئەو قەومە بەرز بونەوہ).^۳

^۱ رواه الفسوي في المعرفة والتاريخ (٦٧٩١١)، وأبونعيم في الحلية (٢٤٠١٣)، والبيهقي في الشعب (٦٤٩٦)، وابن عساكر في تاريخ دمشق (٦٨١٢٢) وهو صحيح.

و في رواية للبيهقي في الشعب (٦٥٠٠) بلفظ: (أخف حسنك كما تخفي سيئتك، ولا تكونن معجبا بملك، فلا تدري أشقي أنت أم سعيد).

^۲ وفي طريق: (پرسیاری لیکرد: ئەو قەومە بە چی گەشتنە ئەو ئاستەیی ھەتا مەدح کران).

^۳ رواه ابن الجوزي في مناقب الإمام أحمد (ص: ٢٦٧)، و (ص: ٢٧٤) من ثلاث طرق، يصح بعضها بعضها.

ھەربۆيە پېشەۋايانى ئەم ئوممەتە رەقىيان لە ناوبانگ بو، ۋە ھەزىيان لە باس نەكردن بو، بە ھۆى چاۋدېرى كوردننەۋە بو ئىخلاص و ترسيان لە دلەكانيان لە فېتنەى ستايش و مەدح كردن، خەلكى ئەوتۆ ھەيە كە كۆلەوار بوە بە دەست ئەۋەى كە خەلكى شوپن پېى ھەلدەگرن، ۋە ماچ كوردنى دەستى، ۋە دانانى لە لای سەرەۋە لە ناو كۆرۈ كۆمەلدا، ۋە داواكردن لېى بو ئەۋەى دۇعا بكات بە ئومىدى بەرەكەتى، ۋە ھاوشىۋەى ئەۋە، ۋە ھەركەسىك بەشى لە ئىخلاصدا كەم بېت ئەۋ شتانەى پېخۆشەۋ لەۋانەشە داۋاى بكات.^۱

ھەممادى كۆپى زەيد رەھمەتى خۋاى لېببىت دەفەرموئىت: (لەگەل ئەيۈبدا دەپۆشتم، لە رېگەى ۋاۋە دەيېردم، مەن سەرسام دەبوم پېى چۆن ئەۋ رېگايانە دەزانى؟ راي دەكرد لە دەست خەلكى تا نەيېينن و بلىن: ئەۋە ئەيۈبە).^۲

ھەروەھا دەلىت: (ئەيۈب لە رېگەى ئەۋتۆۋە دەيېردم كە دورتربو! مەنئىش دەموت: ئەم رېگەيە نەزىكترە! ئەۋىش دەيوت: مەن خۆم بەدور دەگرم لەم كۆرپانە، ۋە ئەگەر سالۋى بگردايە ئەۋاۋەلاميان دەدایەۋە بەجۆرېك زۆر زياتر

^۱ بېۋانە: الفوائد لابن القيم (ص: ۲۲۳).

^۲ رواه ابن سعد (۲۴۹۱۷)، و الفسوي في المعرفة والتاريخ (۲۳۲۱۲)، و هو صحيح.

لەو ئەمداوەی خەلکی تر، وە دەبیوت: خۆیەگیان خۆت چاک دەزانی من ئەووم ناویت! خۆیەگیان خۆت باش دەزانی کەمن ئەووم ناویت!^۱.

و ئەبو زورعە یەحیای کورپی ئەبی عەمر دەفەرمویت: (ضە حاکی کورپی قەیس چووە دەرەووەی شار بۆ نوێژە بارانە، وە باران نەباری، وە هیچ هەورێکیان نەبینی، ضە حاکی وتی کوا یەزیدی کورپی ئەسوود؟ - وە لە پێوایەتیکدا - کەس وەلامی نەدایەو! پاشان وتی: کوا یەزیدی کورپی ئەسوودی ئەل جورشی؟ سویندم خواردووە لێی ئەگەر گوێی لە قسەکانمە ئیلا دەبیوت هەستیت. ئەویش وتی: ئەووم منم! فەرموی: هەستە تکامان بۆ بکە لەلای خوا با بارانمان بۆ ببارینیت، ئەویش هەستاو سەری شۆپرکێدووە لە ئیوان هەردو شانیهووە دەستەکانی دەرخواست و بەرزێ کردووە، وە فەرموی: خۆیەگیان ئائەو بەندانەت منیان کردووە بە تکاکار لەلای تۆ. سێ جا نەپاراپیەووە هەتا بارانیکیان بۆ باری خەریک بو بخنکین بە هۆیهووە، پاشان فەرموی: خۆیەگیان ئەم کارە منی دەرخواست و ناویانگم دەرکەوت پزگارم بکە لێی، وە دواى ئەو نەژیا هەفتهیهک نەبیوت هەتا مرد)^۲.

^۱ رواه ابن سعد (٢٤٨١٧)، و الفسوي (٢٣٩١٢ - بشطره الأخير)، وهو صحيح.
^۲ رواه الفسوي في المعرفة و التاريخ (٣٨١١٢)، ومن طريقه ابن عساكر في تاريخ دمشق (١١٢٦٥) و رواه اللالكائي في الكرامات (١٥٠)، و البيهقي في الشعب (٦٥٧٧)، ومن طريقه ابن عساكر أيضا (١١٣٦٥).

وہ کۆکەرەوہترین پیناسە بۆ ئیخلاص کہ بینیبیتم، کہ کۆکەرەوہی ھەمو ئەوانە یە کہ پیشتر باسمان کرد ئەو پیناسە یە یە کہ ئەبو عوسمان سەعیدی کوری ئیسماعیل پەحمەتی خوای لیبیت دەفەرمویت: (پاستگۆی لە ئیخلاصدا لەبیرکردنی بینینی دروستکاروہکانە بە ھۆی بەردەوام تەماشاکردنی دروستکار، وە ئیخلاص واتە بتەویت بە دل و کردەوہو پیشەت پەزنامەندی خوا لە ترسی توپەبوئی، ھەر وەک ئەوہی کہوای نیشان بەدی بە پاستی کردەوہکانت کہ ئەو دەتبینی، ھەتا پیا پڕواتەدەر لەناو دلندا.

پاشان لە یادت بیت منەتی خوا بەسەر تەوہ کہ یارمەتی داویت بۆ ئەو کارانە، ھەتا لە خۆرازی بون بچیتە دەر لەناو دلندا، وە نەرم و نیانی بەکاربھێنی لە کارەکانتا، ھەتا پە لە کردن بچیتە دەر لەناو دلندا، وە پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرمویت: (نەرمو نیانی لە ھەر شتیکدا دابنری ئەوا دەپرازی نیتەوہ، وە لە ھەر شتیک دەربھێنری ئەوا ناشیرینی دەکات).^۱

ئەبو عوسمان دەلی: وە پە لە کردن بریتیە لە شوین کہوتنی ھەواو ئارەزو، وە نەرمونیانی بریتیە لە شوین کہوتنی سوننەت، وە کاتیک کہ تەواو بویت لە کردەوہکەت وە دل داپلەکی لە ترسی خوا لەوہی کہ کردەوہکەت بداتەوہ بە

و رواه أبو زرعة الدمشقي في تاريخه (١٧٠٤ - مختصرا)، و من طريقه ابن عساكر أيضا (١١٢٦٥)، ومن طريقه غيره (١١٣٦٥ - مختصرا أيضا) وفي إسناده أيوب بن سويد وقد توبع.
 ١ رواه مسلم (٢٥٩٤).

نیوچە و انتدوا قەبولی نە کات لیت، خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَاً وَقُلُوبَهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ المؤمنون: ۶۰

واتە: ئەوانە ی کە هەل دەستن بە جیپە جیکردنی ئەو شتانە ی کە فەرمانیان پیکراوە بە پێی توانایان لە نوێژو رۆژو زە کات و حە ج و خیر و شتی تر، لە گەل ئەو هەشدا ئە ترسن لە کاتی نیشان دانەو ه ی کردەو ه کانیا ن و وە ستانیا ن لە حە ضوری خوادا، کە کردەو ه کانیا ن رزگاریان نە کات لە سزای خوا، چونکە خوای خۆیا ن دەناسن، کە شایە نی هەمو جوۆرە عیبادە تی کە بە تەواوترین شیو ه.

و ه هەرکە سیک ئەم چوار خە سلە تە ی کۆ کردەو ه ئەو ه کە سیک ی موخلیصە لە کردەو ه کانیدا - إنشاء الله -^۱.

جوان ورد بەرەو ه لیڤرە دا بزانه چۆن نەرمونیا نی گێڤاوه بە شوین کەوتنی سوننەت، چونکە نەفس حەزی بە شتانیکە، و ه کە حەزی پیکرد داوای دە کات بە پەلە، چونکە بە شتی لەو شتە دا هە یە، وە ئەم ئارەزوه تەنها لە سەر خۆ ی سنورە کە ی دە شکین ی، و ه بە لە سەر خۆ ی مرو ف دە توان ی چاودیری کردەو ه کانی بکات بە چاوی سوننەت بۆ ئەو ه ی شیاوی حە ق بیّت، نە ک بە چاوی هەواو ئارەزو، هەربۆیە ئیبراھیمی خەواص دەفەر مویت: (پەلە کردن پێدە گریّت لە پیکانی حە ق)^۲.

^۱ رواه البيهقي في الشعب (٦٤٧٥).

^۲ رواه البيهقي في الشعب (٦٤٧٧) بسند صحيح.

بەھەر حال لە پاستیدا بابەتى: (ئىخلاص لە دىندارىدا بۇ خوا) بابەتتىكى دورو درىژە، ۋە زۆرى دەۋىت بۇ بەدەست ھىنانى، بەلكو لە گەۋرەترىن بابەتەكانى ئاينە پاكەكەمانە بە تىكراي، ۋە بەلام ئامانجى من لىرەدا ھەۋلدانە بۇ تۆزىك شارەزاي بون ۋە سەرلىدەرچون لىي ۋە لەۋ بنەمايانەى كە بۇ ھىچ كەسىك نىە كە كەمتەرخەمى تىدا بكات، ۋە ئىخلاص — لەگەل ئەمەدا — زۆر لەۋە گەۋرەترە كە كتابىك بتوانى ھەموى باس بكات، يان وتارىك ھەموى لەخۇبگرىت.

بنچینهی دووهم

رِیگا تەنها یەك رِیگایە

بنچینەیی دووھەم: رینگا، یەك رینگایە

چاك بزانه – پەحمەتی خوات لیبیّت – ئەو رینگایەیی كە دەستەبەری
خۆشییەكانی ئیسلامت بۆ دەكات یەك رینگایە و نابیّت بە چەند دانە یەك،
لەبەرئەوێ خۆی گەورە سەرکەوتنی تەنھا بۆ یەك حزب بپارداوێ و فەرمویەتی:

﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ المجادلة: ۲۲

واتە: ئەوانەیی كە دۆستایەتی و دوژمنایەتی تەنھا لەبەر رەزامەندی خوا دەكەن،
ئانەوانە ئەوانەن كە خۆی گەورە ئیمانی لەناو دڵەكانیاندا جیگیر کردوێ
بەردەوام یارمەتییان دەدات و وە رازی بوێ لیبیان و بەهەشتییکی بۆ ئامادە کردون كە
خۆشییەكانی نەبڕاویە، وە ھەرئەوانەش حزبی خوان، چاك بزانه كە تەنھا حزبی
خوا سەرفرازو سەرکەوتون، وە باقی حزبەكانی تر حزبی شەیتانن و سەرشۆرن.

وێ سەرخستنی تەنھا بۆ ئەم حزبە بپارداوێ و فەرمویەتی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ المائدة: ۵۶

واتە: ھەر كەسێك دۆستای خوا و پیغمبەرە كەسێ (ﷺ) و باوەرداران بكات،
ئەوێ ئەو كەسە لە گەل حزبی خوادایە، وە خۆی گەورە سەریدەخات بەسەر ھەمو
نارەحەتیەكانداوێ دەستەبەری ھەمو خۆشییەكانی بۆ دەكات، چونكە بەراستی تەنھا
حزبی خوا سەرکەوتوێ و سەردەخرین.

وێ چەند بگەرێت بەناو قورئان و سوننەتی پێغمەبەری خوادا (ﷺ) ئەوا
 ھەرگیز نایبینی پارچە پارچە کردنی ئوممەت بۆ چەند کۆمەڵ و بە حزباوەتی کردنی
 لە چەند گروپێکدا ئیلا سەرزەنشست کراوە، خۆی گەورە دەفەر مویت: ﴿وَلَا

تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ

بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۱- ۳۲﴾ الروم:

واتە: وێ کو ھاوێل دانەرە کان مەبن، چونکە ھاوێل دانان دژی تەوحیدە، وێ
 پارچە پارچە بونە لە کاتی کدا تەوحید واتە یە کگرتن و خربونەو لە دەور یەک رێپازو
 بەرنامە کە ئایینی ئیسلامە، وێ کو ئەو ھاوێل دانەرانە مەبن کە دینە کەیان ھەرچەندە
 بەتالە کەچی کردویانە بەچەند بەش و گروپ و حزبی، ھەیانە دار دەپەرستی یان
 رۆژ یاخود مانگ، یان دارو بەرد یاخود مەلائیکەو پێغمەبەران و جنۆکە یان پیساو
 چاکان و گۆرو مەزارگە کانیان، ئەم دینانە ھەمو بەتال و گومرین، وێ تەنھا حزب و
 رێگای راست ئیسلامە، کەچی دەبینی ھەریە کەیان دلێ بەو حزبەو بەرنامە یە خۆشە
 کە خۆی لەسەر یەتی و ئەوانە ی تر بە ناحق دەزانێ، خۆی گەورە لەم ئایە تەدا
 ھەرەشە لە ئیمانداران دەکات کە دینە کەیان پارچە پارچە نە کەن و نەبن بەچەند
 حزب و گروپیک.

چۆن پەروەردگارمان پازی دەبێت لە ئوممەتەتەکی بە پارچە پارچە بون دواى ئەوهى پاراستويه تى به قورئانه كەى، وه به پراڤه تى پيغه مبه ره كەى (ﷺ) ده كات لهو كارە ئەگەرۆى ليهات وه هه پره شهى ليده كات له سه رى وه ده فەرموئيت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ الأنعام: ١٥٩

واته: ئەوانهى كه ئايه نه كەيان پارچه پارچه كردوه و بون به چه نه كۆمه ل و لايه نيك، تۆ له هيج شتي كدا له گه ل ئەوانه نيت، وه چاره نوس و سه ره ئه نجامى ئەوانه ده گه رپته وه بو لای خوا، وه لپرسينه وه يان له گه ل ده كات و سه ره ئه نجامى كارى خرابى خويان نيشان ده دات، وه سزای خويان وه رده گرن له سه ر ئەو كارە يان.

له موعاويهى كورپى ئەبو سوفاينه وه ده فەرموئيت: چاك بزانه كه پيغه مبه رى خوا (ﷺ) رۆژيك هه ستا له ناوماندا وه فه رموى: (ئاگا دار بن ئەوانهى پيش ئيوه له ئەهلى كيتاب (واته جوله كه و گاور) پارچه پارچه بون بو حه فتاو دو تا قم، وه ئەم ئوممه ته ش پارچه پارچه ده بێت بو حه فتاو سى تا قم، حه فتاو دويان ده چنه ناو

ئاکری دۆزەخەوه، وه تەنھا یەك دانەیان دەچیتە بەهەشتەوه، ئەویش كۆمەلی موسولمانانە^۱.

ئەمیری سەنعانی پەحمەتی خۆی لیببیت دەفەر مویت: (باس کردنی ئەو ژمارەیه لە فەرمودە کە دا بۆ ئەوه نیه که بلیت ئەوانە ی که تیاده چن زۆرن، وه بەلام بۆ پونکردنەوهی ئەوه یه که پێچکەکانی گومپای فراوانە و چەندەها لقی لیدەبیتەوه، وه پێگای حق یه ک پێگایه، هاوشیۆه ی ئەوه ی که پێشەوایانی تەفسیر باسیان کردوه دەربارە ی ئەو فەرمودە ی خۆا: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ

فَنفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ الأنعام: ۱۵۳

واته: شوین پێچکە کان مه کهون، با له رینگه راسته که لاتان نه دات.

^۱ رواه أحمد (۱۰۲/۴)، و أبوداود (۴۵۹۷)، و الدارمي (۲۴۱/۲)، و الطبراني (۸۸۴/۱۹، ۳۷۶-۸۸۵)، و الحاكم (۱۲۸/۱)، و غيرهم. و هو صحيح، و رواه أحمد (۳۳۲/۲)، و أبوداود (۴۵۹۶)، و الترمذي (۲۶۴۲)، و ابن ماجه (۳۹۹۰)، و أبويعلی (۶۱۱۷، ۵۹۷۸، ۵۹۱۰)، و ابن حبان (۶۲۴۷/۱۴)، و (۶۷۳۱/۱۵)، و الحاكم (۱۲۸/۱، ۶)، و غيرهم من حديث أبي هريرة، وله روايات أخرى كثيرة عن أنس، و عبدالله بن عمرو بن العاص، و غيرهما.

وصحه الترمذي و الحاكم و الذهبي و الجوزجاني في الأباظيل (۳۰۲/۱)، و البغوي في شرح السنة (۲۱۳/۱)، و الشاطبي في الاعتصام (۶۹۸/۲ - الهاللي) و ابن تيمية كما في المجموع (۳۴۵/۳)، و ابن حبان في صحيحه (۴۸۱/۸)، و ابن كثير في تفسيره (۳۹۰/۱)، و ابن حجر في تخریج الكشاف (ص ۶۳)، و العراقي في المغني عن حمل الاسفار (۳۲۴/۰)، و البوصيري في مصباح الزجاجة (۱۸۰/۴)، و الألباني في السلسلة الصحيحة (۲۰۳)، و غيرهم كثير جدا.

وإنما ذكرت هذا لإفحام بعض أهل البدع، الذين يحاولون عبثاً تضعيف هذا الحديث العظيم الذي قال فيه الحاكم رحمه الله: (هذا حديث كبير - أو - كثر ضبطه بعضهم - في الاصول).

کە پێگەی بە کۆ هیناوهوه قەدەغەیی کردوه لە شوین کەوتنی بۆ پونکردنەوهی ئەوهی کە پێچکەکانی گومپرای زۆرو فراوانن و چەندەها لقی لێدەبێتەوه، وه پێگەی هیدایەت و حەقی بە تاک هیناوه بە هۆی ئەوهی تەنهایەو نابیتە چەند دانەیهك^۱.

وه لە ئیبن مەسعودهوه پەزای خوای لیبیت دەفەرمویت: (بیتغەمبەری خوا ﷺ) خەتیکى بۆ کیشاین، پاشان فەرموی: ئەمە پێگەی خوایه. پاشان چەند خەتیکى تری کیشا لە لای راستی، وه لەلای چەپیهوه، پاشان فەرموی: ئەمانە توله پێگان، وه لەسەر هەر توله ریبیهك شەیتانیکی لیبیه بانگەواز بۆ ئەو توله پیبه دەکات). پاشان ئەم ئایەتەیی خویندەوه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ [الأنعام: ۲۱۵۳]

وه دەقی ئەم فەرمودەیه بەلگەیه لەسەر ئەوهی کە پێگا یەك پێگایه.

ئیبین قەیم دەفەرمویت: (وه ئەمە لەبەرئەوهی پێگای گەیهنەر بۆلای خوا یەك دانەیه، وه ئەویش ئەوهیه کە نێردراوی بە هۆیهوه ناردوهوه کیتابی بە هۆیهوه ناردوهته خوار، وه کەس پیبی ناگات تەنھا لەم پێگایهوه نەبیت، وه ئەگەر خەلکی

^۱ حدیث افتراق الامة إلى نيف و سبعون فرقة (ص: ۶۷-۶۸).

^۲ رواه أحمد (۴۳۵۱) وغيره وهو صحيح.

لە ھەموو پێگاکانی ترەو ھاتن وە لە ھەموو دەرگاگان بدەن، ئەوا پێگاگان لێیان گیراوە، وە دەرگاگان لەسەریان داخراوە، تەنھا لەیەك پێگەوہ نەبێت، وە ئەو پێگە یە گەیشتوہ بە خوا، وە دەتگە یە نیت بۆ لای خوا).^۱

لێرەدا دەلێم: وە بەلام زۆری پێچکەکانی دەبێتە ھۆی دروست بونی گومان دەربارە ی پێگە پراستە کە و شەرمە زار بوون و دابرا ن لێی، وە تەنھا ئەوانە لایان دا لێی لە تاقم و کۆمە لە کان کە دلخۆش بوون بە فرە ی، وە ترسان لە تەنھای، وە پەلە یان کرد لە گەیشتن و وە ترسان لە چونە ژێر باری درەنگ گەیشتن.

ئێب ن قەیم دەفەر مویت: (ھەرکە سێک ئەو پێگە پراستە بە دوو درێژ بزانیت ئەوا پۆیشتنی لاواز دەبیت).^۲

پێناسە ی ئەو پێگایە

لە و تە یە کە مە ی ئێب ن قەیمە وە ئەو پێگایە مان بۆ ئاشکرا دەبیت، وە تێدە گە ی ن کە مە بە ست لە پێگا ئا لێرەدا بریت یە لە پایە ی دوہم لە پایە کان ی تە و حید لە دوای شایە تی دان ی أن لا الہ الا اللہ، واتە: شایە تی دان ی ئەوہ ی کە مو حوممە د پێغە مبەری خوا یە (ﷺ)، وە بە ھە مان شیۆہ پایە ی دوہمە لە

^۱ التفسیر القیم (ص: ۱۴-۱۵).

^۲ الفوائد (ص: ۹۰) ط. دار الکتب العلمیة.

پایەکانی قەبول بونی کردەوه، چونکه کردەوه وهه رناگیری – ههروهك زانراوه – به دو مه رج نه بیئت:

۱- ئیخلاص له دینداریدا بۆ خوای گه وره .

۲- به ته نها شوین که وتن بۆ پیغه مبه ری خوا (ﷺ).

وه من ئیستا له باسی ئەوه دا نیم که به لگه بهینمه وه بۆ ئەم یاسا به ناوبانگه ، له بهر ئەوه ی مه به ست له م توێژینه وه یه بریتیه له پونکردنه وه ی ریگای پیغه مبه رایه تی که ناتگه یه نیئت به خوا ته نها ئەو نه بیئت، چونکه (نه زانین ده رباره ی ئەو ریگه یه و نه ه امه تیه کانی و مه به ستی ئە بیته هۆی نا په حه تیه کی زۆرو، له گه ل سویدیکی که م).^۱

وه پونکردنه وه ی ئەوه ی که ئەم ریگه یه یه ک دانه یه، وه دروست نیه قسه کردن به ده م پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) به بانگه شه ی ئەوه ی که ریگا به ره و لای خوا به ژماره ی نه فه سه کانی مرو فایه تیه، یان جگه له وانه له و به نگه شانه ی که پر پوچی زانراوه له پوانگه ی ئەو ئاینه ی که خوا نار دویه تی بۆ ئەوه ی ئەه له که ی یه کپی بگریت، نه ک پارچه پارچه یان بکات، وه خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿وَأَعِصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً

فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ فَأَصْبَحَتْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ آل عمران: ۱۰۳

^۱ الفوائد لابن القيم (ص ۲۲۳).

واتە: دەست بگرن بەو حەبلەى خواوہ ہەرھەموتان وە دەستى لیبەرمدەن و پارچەپارچە مەبن، چونکەوازھینان لەو حەبلەى خواو دورکەوتنەوہ لیبى دەبیتە ھۆى دوبرەکی و جیاواز بون و بیدەسەلاتى و لاوازی، وە بیھیننەوہ یادی خۆتان ئەو ھەمو خۆشى و نىعمەتانەى کە خواى گەورە رشتوبەتى بەسەرتاندا، لەوانە پيش ئەوہى ئەم قورئانە دابەزیت و پەيام بەرى بۆ بنیرریت ئیوہ دوژمنى یەکترى بون بەجۆرێک کە گەورە بچوکى دەچەوسانەوہ، بەھیز لاوازی دەکوشت، مالوسامانى یەکتریتان دەخوارد بە داگیرکردن و بردن و تالانى و بە غەش کردن وە ھەمیشە شەروشۆر لەناوتاندا بو بەلام خواى گەورە بە فەزل و رەحمەتى خۆى ئەم قورئانەى ناردە خوارەوہوہ ھەموتانى کرد بە برا. کەواتە گەرانەوہ بۆ دوبرەکی و جیاوازی گەرانەوہیە بۆ سەردەمى پيش ھاتنى ئىسلام، وە نەخۆشیه نەک چارەرسەر.

وہ تەفسىرى ئەم حەبلە ھاتوہ کە دەستبەرى کۆکردنەوہى موسولمانانە بە:

(کتابى خوا).

ئىبن مسعود رەزای خواى لیبیت دەفەرمویت: (ئەم رېگەيە ئامادەبوى تىدايە، شەیتانەکان ئامادەن تىدا، بانگ دەکەن: ئەى بەندەکانى خواوہرن! ئەمە

پێگە، بۆ ئەوێ خەلکی لابدەن لە پێگە کە ی خۆ! ئێو ش پەشت بەستەن بە
حەبلی خۆ، لە پراستیدا حەبلی خۆ کتایە کە ی خۆیە) ۱.

وہ لەم ئەشەرەوہ دورو سود ھەبە:

یە کە میان: کە پێگە یە کە، وە بەلام شەیتانەکان چوار دەوری دەدەن بە
مەبەستی ئەوێ خەلکی لە چوار دەور دور بخەنەو، وە ھێچ پێگە یە ک
نادۆزیتەوہ بۆ بلاوہ پێکردنیان کە چاک بیئت لەو بانگەشە یە نەبیئت کە دەلیئت
چەندەھا پێگە ھەبە! وە ھەرکە سیئە و نیشانی خەلکی بدات کە حەق داخراو نیە
تەنھا لە دوتوی یە ک پێگە دا، ئەوہ بە دلنیایەوہ ئەو کە سە شەیتانە، وە خۆی

گەورە دەفەر مویت: ﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ یونس: ۳۲

واتە: لەدوای حەق و پراستی ھێچ شتێک نیە تەنھا گومرای نەبیئت.

دووہم: لێکدانەوہ ی (حەبلی خۆ) – کە پێویستە موسولمانان دەستی پێوہ
بگرن بۆ ئەوێ یە کبگرن – بە قورئانە کە ی خۆ، وە ئەمەش دژوار نیە لەگەڵ

۱ رواہ أبو عبید فی فضائل القرآن (ص ۷۵)، و الدارمی (۴۳۳/۲)، و ابن نصر فی السنة (۲۲)، و ابن الضریس
فی فضائل القرآن (۷۴)، و ابن جریر فی تفسیرہ (۷۵۶۶- شاکر)، و الطبرانی (۹۰۳/۱۹)، و الاجری فی
الشریعة (۱۶- الوطن)، و ابن بطە فی الإبانة (۱۳۵)، و ھو صحیح.

وتەكەى ئىبن مەسعود پەزەى خۆى لىبىت كە دەلى: (پىگای پاست: ئەو ىە كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئىمەى لەسەر بە جىھىشت)¹.

لەبەرئەو ى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) قورئان و سوننەتى بۆ بە جىھىشتن، ەروەك فەرمو ىتى: (بۆم بە جىھىشتون لە دۆى خۆم كە ئەگەر دەستى پىو ە بگرن ئەوا ەرگىز گومرا نابن: ئەو ىش: كتابەكەى خواو ە سوننەتەكەم)².

و ە ەروەها لەبەرئەو ى سوننەت و ەكو كتابەكەى خواو ىە لەو ەدا كە ئەو ىش ەروەحىە، پاشان سوننەت لىكدەرەو ى قورئانە، بەلكو باشتىن كەس كەوتەكانى خۆى لىكدابىتەو ە لەناو دروستكراو ەكانىدا پىغەمبەرى خوا ىە (ﷺ)، ەروەك خۆى گەورە دەفەرمو ى: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ النحل: ٤٤

واتە: ئىمە ئەم قورئانەمان بۆ تو ناردو ەتە خواو ەو ە بۆئەو ى كە بۆ خەلكى رون بكەىتەو ە ئەو حوكم و ياساو فەرمانانەى كە خۆى گەورە باسى كردو ە تىيدا ەتە خەلكى لەسەر چاوو ۆشنى بژىن و ەىچ بەهانەىە كىان نەمىتت بۆ ۆزى دۆى و ە

¹ رواه الطبرانى (١٠٤٥٤١٠)، و البيهقي في الشعب (١٤٨٧٤)، و نحوه ابن جرير في تفسيره (٨٨٨) - ٨٩، و ابن وضاح في البدع (٧٦- بدر)، وهو صحيح.

² رواه مالك (٨٨٩٢)، و ابن نصر في السنة (٦٨)، و الحاكم (٩٣١) و حسنه الألبانى في تعليقه على المشكاة (١٦٨). □

نەلین خوا هیچ بەرنامە یە کە ی بۆ ئیمە دانە بە زانداوێ یان بلین ئیمە لەو شتانە تینا گەین کە خوا باسی کردوێ.

وہ عائیشہ خوا لئی پازیبیت دەفەر مویت: (خوڕە وشتی ھەموی قورئان بو).^۱
ھەریوێ پینغە مبهری خوا (ﷺ) فەرمانی بە ئوممەتە کە ی کردوێ کە ئەگەر توشی ناکۆکی و دوبرەکی بون دەست بگرن بە سوننەتە کە یەو، وە فەر مویەتی:
(... وە ھەرکە سیک لە ئیوہ بژی لە دوای من ئەو جیاوازی و دوبرەکیەکی زۆر دەبینی، ئاگادارتان دەکەم بەوہی کە دەست بگرن بە سوننەتە کە مەوہ و پابەند بن پیوہی وە بە سوننەتی جینشینە ھیدایەت دراوہ کانم، بە باشی پە یوہ ست بن پیوہی، وە بە کاکیلە کانتان قە پالی پیدابکەن، وە وریابن لە شتە داھینراوہ کان (کە مە بە ست پئی ئەو شتانە یە کە لە دیندا زیاد کراون)، چونکە ھەمو زیاد کردنیک لە دیندا بیدعە یە...)^۲.

ئین بە ططە پەحمەتی خوی لیبیت لە باسی کۆپای وتە ی پینشین لە سەر یە ک بیروباوہ پ دەفەر مویت: (چاخی یە کە م بەردەوام لە سەر ئەوہ بون بە تیکرا، لە سەر خۆشە ویستی و کۆیو نہوہی دلە کان و پیکە وتن لە سەر یە ک پیناز: قورئانە کە ی خوا ئە یگپرانە وە لە تاوان، وە سوننەتی موستەفا پیشە وایان بو، پراو بۆ چونیان بە کار

^۱ رواہ أحمد (۱، ۱۶۳۶)، و مسلم (۷۴۶). □

^۲ رواہ أبوداود (۴۶۰۷)، و الترمذی (۲۶۷۶)، و غیرەم، وھو صحیح.

نەدەهیتنا، وە هەلپەیان نەدەکرد بۆلای هەواو ئارەزو، بەردەوام ئەو خەلکە لەسەر ئەوهەبون، وە دڵەکان بە پاراستنی خوای خاوەن دەسەلات پارێزراو بو، وە نەفسەکان لە گرفتارییان بە چاودێری ئەو بەندکرابون^۱.

وە راستی کرد پەحمەتی خوای لیبییت، چونکە لەراستیدا ئاینەکە ی خوا یەکە و جیاوازی نیه، خوای گەرە دەفەرمویت: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا

كثيراً﴾ النساء: ۸۲

واتە: ئەگەر ئەو قورئانە لەلایەن غەیری خواوە بوایە ئەوا جیاوازی و ناتەواوی زۆرتان تیدا دەبینی.

وە ئەو رێگەییە کە خەلکی بۆ بانگ دەکەین بریتیه لە ئاشکراترین و پوناکترین و تەواوترین و دەولەمەندترین رێگە، لە عیربازی کوپی ساریه وە پەزای خوای لیبییت دەفەرمویت: پیغمبەری خوا (ﷺ) فەرمویه تی: (ئێوه م بەجیهیشتوه لەسەرۆینەیهکی پوناک و سپی، شەوی وەکو پۆژوایه، لەدوای من کەس سەری لیناشیویت تیدا مەگەر کەسێک کە خۆی بەهیلاکا چوویت)^۲.

^۱ (الإبانة) – القدر (۲۳۷/۱).

^۲ رواه أحمد (۱۲۶/۴)، وابن ماجه (۵)، و (۴۳)، و ابن أبي عاصم في السنة (۴۸-۴۹)، و الحاكم (۹۶/۱)، و صححه الألباني في ظلال الجنة في تخريج السنة (۲۷۱).

و ئەگەر مەزھەبێکی تەواوی بکات یان بپارێزێتەو بە شتێک کە پێغەمبەر (ﷺ) نەیکردبێت هەرۆهەها ھاوئەلەکانی، ئەوا ئەو کارەیان دەیان بات بەرەو تۆلە پێگاکان، بەلکو بەرەو شیوەکانی فەوتان، وە هەر ئەو شە کە پێغەمبەر (ﷺ) ناوی بردووە بە: (داهێنان گومراپییە).

هەر بۆیە ناپەرەزای پێشینی چاک توندە لە بەرامبەر ئەوانە کە شت زیاد دەکەن لە دیندا، یان شتی تێکەڵ دەکەن بە بیرو پای خۆیان.

عومەری کۆپی خەتتاب خوالیی پازی بێت دەفەر مویت: (وریابن لە دانێشتن لەگەڵ ھاوئەلانی پراو بۆچون، ئەوانە دوژمنی سوننەتن، سوننەتم پێپراگە یاندن بۆئەوێ ناگاداری بکەن و بپارێزن، وە لە بیرمان کرد - وە لە پێواپێتێکدا: وە لە دەستیان دەرچو - وە فەرمودەکان کە باش دلی بەدەنی، وە پرسیاریان لێکرا لە شتانی کە نایانن، شەرمیان کرد بۆین: نازانین! وە فەتوایاندا بە بیرو بۆچونی خۆیان، وە گومرا بوون و خەلکیکی زۆریشیان گومرا کرد، وە گومرا بون و لایان دا لە پێگای پاست، وە چاک بزانتن کە پێغەمبەرە کەتان (ﷺ) خوای گەورە نەبێردووە بۆلای خۆی هەتا بەو حەق بپێتوویستی کرد لە پراو بۆچون، وە ئەگەر

پاوبۆچون لەپێشتر بواوە لە سوننەت ئەوا ژێرەوێی خۆفەکان لەپێشتر بو بۆ مەسح کردن لە پشتەگەیی^١.

وہ لەبەرئەوہی ئاین پاوہستاوہ لەسەر شوین کەوتن نەک داھینان، وە بیروبوچون زۆربەیی کات سەرزەنشست کراوہ، چونکە زۆریک لە کاروبارەکانی ئاین عەقل بەتەنھا دەرکی پیناکات و پینمویی ناکات بۆی، بەتایبەت لە کاتیکا کە عەقلەکان جیاوازن لە تیگەیشتنەکانیاندا، وە لەو شتانەیی کە کاریگەریان تێدەکات، وە بیروبوچون لەوانەییە ھەندی جار سوپاس بکریت^٢.

وہ ئیبن مەسعود پەزای خوای لیبیت دەفرمویت: (شوین سوننەت بکەون، وە شت زیاد مەکن، سوننەتاتن بەسە، پەیوہست بن بە قورئان و سوننەتەوہ)^٣.

^١ أخرجه ابن أبي زمنين في أصول السنة (٨)، و اللالكائي في شرح أصول الاعتقاد (٢٠١)، و الخطيب البغدادي في الفقيه و المتفقه (٤٧٦-٤٨٠)، و ابن عبد البر في جامع بيان العلم و فضله (٢٠٠١)، و (٢٠٠٣-٢٠٠٥)، و ابن حزم في الاحكام (٤٢٦-٤٣)، و البيهقي في المدخل (٢١٣)، قوام السنة في الحجة (٢٠٥١). و في بعض أسانيدھا لين، و في الاخرى انقطاع، لكن يقوي بعضها بعضا، فلعله لهذا قال ابن القيم رحمه الله: (و أساند هذه الاثار عن عمر في غاية الصحة). إعلام الموقعين (٤٤١).

^٢ بپوانە تێروتەسەلی ئەو بابەتە لەلای ئیبن قەیم لە إعلام الموقعين (٦٣١).
^٣ رواه وكيع في الزهد (٣١٥)، و عبدالرزاق (٢٠٤٦٥)، و أبوخثيمة في العلم (٥٤)، و أحمد في الزهد (ص ٦٢)، و الدارمي (٦٩١)، و ابن وضاح في البدع (٦٠- بدر)، و ابن نصر في السنة (٧٨)، و (٨٥)، و الطبراني (٨٧٧٠١٩)، و ابن بطة في الابانة الايمان (١٦٨-١٦٩)، و (١٧٤-١٧٥)، و (١٩٢)، و اللالكائي في شرح أصول الاعتقاد (١٠٤)، و (١٠٨)، و البيهقي في المدخل (٣٨٧-٣٨٨)، و الخطيب في الفقيه و المتفقه (٤٣١)، و صححه الالباني في تعليقه على كتاب العلم لأبي خثيمة. □

وہ عەبدولای کورپی عومەر پەزای خوای لیبیت دەفەرمویت: (هەمو بیدعەیک گومراییە، با خەلکیش بە چاکی بزانی)^۱.

وہ مادام باسەکەم دەربارە ی کاریگەری بیدعەیکە لە دابڕینی پێگا لە ئەوکەسە ی بەدوای پێگای راستدا دەگەرێت، ئەوا لێرەدا باسی ئەشەرێک دەکەم لە ئێبن عەبباسە وە لەو بارە یەو، کە بەلگە یە لەسەر فراوانی زانستی هاوێلان، لە عوسمانی کوری حاضرە وە دەفەرمویت: (چومە لای ئێبن عەبباس وە پیم وت: ئامۆژگاریم بکە. ئەویش وتی: بەئێ! پابەندبە بە تەقوای خواوە، وە بەردەوام بون لەسەر پێگە ی راست و ئەشەر، شوینکە و تەبەو شت دامە هێنە)^۲.

جوان ورد بەرەوہ لەمە! ئەو دو شتی بو کۆکردەوہ کە بریتین لە:

– تەقوای خوا: کە لێرەدا بەمانای ئیخلاص دیت، چونکە لەگەڵ شوین کە وتندا هیناویەتی.

– وە شوین کە وتن: کە بەواتای پێگە ی راست دیت، وە کە پیشتر باسمان کرد.

^۱ رواه ابن نصر في السنة (۸۲)، و اللالكائي في شرح أصول الاعتقاد (۱۲۶)، و البيهقي في المدخل (۱۹۱)، وهو صحيح.

^۲ رواه الدارمي (۵۳۱)، و ابن وضاح في البدع (۶۱- بدر)، و ابن نصر في السنة (۸۳)، و ابن بطه في الابانة الايمان (۲۰۰)، و (۲۰۶)، و الخطيب في الفقه و التفقه (۱۷۳۱) من طريق تقوي إحداهما الأخرى.

پاشان ئاگاداری داوھ لەو شتانەیی کە دژوارە لەگەڵ ئەو دوانە، کە ئەویش بیدعەییە، ئابەو شیوھییە دەبینی تیکرایی وتەکانی پیشین کۆکەرەووەو بنەپرە لەگەڵ کورتییە کەیدا.

وہ پیشینی چاک بەردەوام توند بون لەسەر ئەوانەیی کە دەگەرین بەدوای وتەیی پیاوانیک بۆئەوہی پالەپەستۆ بخەنە سەر حوکمەکانی پیغەمبەری خوا (ﷺ)، ھەرچەندە بلند بیّت پلەویایەیی ئەو پیاوہ بەرێزانە.

وہ گومانی تیدا نیە کە بەکارھێنانی ئەدەب لەگەڵ ئەھلی عیلمداو خۆشەویستیان و وہ پیش خستنیان بەسەر ئەوانەیی کە لەدوای ئەوان ھاتون، وہ تۆمەت دانە پال بۆچونی خۆت لە بەرامبەر بۆچونی ئەواندا کاریکە کە زۆر گرنگە، بەلام ئەمە شتیکی، وہ پیش خستنی دەق لە دوو وەحییە کە دوای پونبونەوہی شتیکی ترە.

عوروە بە ئیبن عەبباسی فەرمو: (دایک پۆلە پۆت بۆ بکات! خەلکیت گومرا کرد! فەرمان دەکەیی بە عومرە کردن لەم دە پۆژدا (کە مەبەست پیی دە پۆژی مانگی ذي الحجۃ) یە، لە کاتی کدا عومرەیی تیدا نیە؟! ئەویش فەرموی: ئەیی عورەیی! دەیکەواتە پرسیار لە دایکت بکە. ئەویش وتی: خو ئەبوبەکر و عومەر شتی وایان نەوتوہ، وہ ئەوان زۆر شارەزاترن لەتۆ دەربارەیی پیغەمبەری خوا (ﷺ) وہ لەتۆ زیاتر شوینی دەکەون. ئەویش فەرموی: ئا لیرەوہ بۆتان دین!

ئیمەوتە ی پیغەمبەری خواتان (ﷺ) بۆ دەهینین، ئیووش وتە ی ئەبوبەکرو عومەر؟! - وە لە ریوایەتییکی تردا - : ئەو دوانە - دایک پۆلە پۆت بۆ بکات! - لە پیشتەرن لەلات یان ئەوێی کە لە کتابەکە ی خوادایە، وە ئەووش کە پیغەمبەری خوا بە سونەت گیراویەتی بۆ هاوڕەلەکانی و ئوممەتەکە ی (-).

وە لە ریوایەتییکی تردا: (وایدەبینم تیا دەچن، ئەلئیم: پیغەمبەر (ﷺ) وا دەفەرمویت، کە چی دەلئیت: ئەبوبەکرو عومەر قەدەغەیان کردوہ!!).^۱

شیخ عبدالرحمن کوپری حەسەن پەحمەتی خوای لیئیت دوابەدوای ئەم ئەشەرە دەفەرمویت: (وەوتەکە ی ئین عەبباس ئەوێ تیدایە کە بەلگە یە لەسەر ئەوێ هەرکەسیک بەلگە ی پیگە یشت وەوێ نەگرت بە هۆی چاویلکردنی ئیمامەکە ی، ئەو پێویستە بە توندی ئیدانە بکریت لە بەرئەوێ موخالەفە ی بەلگە ی کردوہ).^۲

هەرودەها فەرمویەتی: (لە راستیدا ئەم کارە ناشیرینەوێ بەلایەک بەربالۆه، بەتایبەت لەلایەن ئەو کەسانە ی کە خوێان ئەدەنە پال زانست، چەندەها فیل و

^۱ رواه إسحاق بن راهوية في المطالب العالیه (۱۳۰۶- الوطن)، و ابن أبي شيبة (۱۰۳۴)، و من طريقه الطبراني (۹۲۱۲۴)، و رواه أحمد (۳۳۷۱۱، ۳۲۳، ۲۵۲)، و الطبراني أيضا (۹۲۱۲۴)، و في الاوسط (۴۲۱)، و الخطيب في الفقه و المتفقه (۳۷۹، ۳۸۰)، و ابن عبد البر في جامعه (۲۳۷۸)، و (۲۳۸۱) و صححه ابن حجر في المطالب، و حسنه الهيثمي في المجمع (۲۳۴۱۳)، و ابن مفلح في الاداب الشرعية (۶۶۱۲).

^۲ فتح المجيد شرح كتاب التوحيد (ص ۳۳۸).

تەلەیان داناوە بۆ پێگری کردن لەوەرگرتنی قورئان و سوننەت، وە پێگریان کرد لە شوین کەوتنی پێغەمبەر (ﷺ) و وە بەگەرە زانینی فەرمانەکانی و نەهیەکانی، وە لەو فیلانەیان ئەو قسەیانە:

(کەس بەلگە بە قورئان و سوننەت ناهێنێتەو تەنھا موحتەهید نەبێت، وە ئیجتیهادیش بەهەموو شیۆهێک نەماوەو دابراوە)!

وە دەلیت: (ئەو کەسە ی کە من چاویکەری دەکەم لەتۆ زانترە بە فەرمودەکانی و ئەو حوکمانە ی کە هەلۆه شیۆنەرەو ن و ئەوانەش کە هەلۆه شاوونەتەو)!

وە هاو شیۆه ی ئەو هەو و تانە ی کە ئامانجە کە ی ازهینانە لە شوین کەوتنی ئەو پێغەمبەرە ی (ﷺ) کە بە هەواو ئارەزوی خۆی قسە ناکات، وە پشت بەستن بە کەسیک کە دەگونجی هەلە بکات، لەگەڵ ئەو ه ی غەیری ئەو لە پێشەوایانی تر موخالەفە ی دەکەن، وە رێگری دەکەن لەوتە کە ی بە بەلگە، وە هیچ پێشەوایە ک نیه ئیلا ئەو ه ی کە پێیەتی هەندیکە لە زانست نە ک هەموی، وە ئەو ه ی کە پێویستە لەسەر هەموو کەسیک (مکلف) کە ئەگەر هاتو بەلگە ی پێگە یشت لە قورئان و سوننەت، وە تیگە یشت لێی کە کردەو ه ی پێبکات، با پێچەوانە شی بکەن ئەوانە ی کە پێچەوانە ی دەکەن، هەروە ک خۆی گەرە دەفەر مویت:

﴿ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴾ الأعراف:

۳

واتە: شوپن ئەو قورئانە بکەون کە بۆتان دابەزیووە لەلایەن پەروردگار تانەو، ئەو پەروردگارە کە دەیهوێت پەروردە کردنتان تەواو بکات ھەربۆیە ئەو پەيامەى بۆناردون کە ئەگەر شوپینی بکەون پەروردەتان تەواو دەبیت و ھە نەعمەتەکانی تەواو دەپژێنیت بەسەرتانداو رێنومایتان دەکات بۆ چاکترین و بەرزترین خوڕەوشت و کردار، ھە شوپن ھەواو ئارەزوی خەلکانی ترمەکەون و دۆستایەتیان مەکەن ھە لەبەر خاتری ئەوان واز لە ھەق بەینن، ھە ئەگەر بێرتان بکردایە تەو ھە بەرژو ھەندى خۆتان بزانیایە، ئەوا زەرەرتان بەسەر سووددا ھەلنەدەبژارد، ھە دوژمنتان بەسەر دۆستا ھەلنەدەبژارد.

و ھە دەفەر مویت: ﴿ أُولَئِكَ يَكْفِيهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ العنكبوت: ۵۱

واتە: ئایا بەسیان نە ھەو بیباو ھەرانە کە چاک دەزانن و دلنیان لە راستگۆی تو، ھە لە راستی ئەو قورئانەى کە بۆت ھیناون، لە کاتی کدا کە بۆیان دەخوینرێتەو، چونکە دەزانن کە ئەو پەغمبەرە نەخویندەوارە (ﷺ)، ھە ھاتنی ئەو قورئانەو ناردنی بەودا گەورەترین بەلگەى ھەسەر راستی ئەو قورئانە، ھە پاشان نەتوانینیان لەبەر ھەمبەر بەر بەرەکانە کردنی بەلگەى کى ترە، ھە پاشان دەرکەوتنی و ئاشکرابونی

و ۋە راگەياندىنى لەلایەن پىغەمبەر ۋە (ﷺ) لە كاتىكدا كە پىشتىۋانى كەم بو ۋە دوژمانى زۆر بون، ۋە ئەو شتانە ھىچ لە گروپىنى كەم نە كەردە ۋە بەلكو لەبەر چاۋى ھەموياندا بانگەۋازى بۆ دە كەردە دەيوت ئەمەوتەى پەرۋەردگارمە، ۋە كەس نەيتۋانى بەرپەرچى بداتە ۋە ۋە يان وتەيەك بەھىنيت كە ۋە كو ئەو بىت، ۋە دەست گرتنى بەسەر ھەمو پەيامەكانى پىش خۆى و داننان بەوشتانەى كە راست بوە تىياندا ۋە درۆ خستتە ۋە ئەو شتانەى كە زياد كرابون و دەستكارى كرابون تىياندا، ھەروەھا رېنمونى ئەو قورئانە بۆ رېگەى راست، لە فەرمانەكانى و نەھىيەكانى، دەبىنى فەرمانى بە شتىك نە كەردە كە عەقل بلىت: خۆزگە فەرمانى پىنە كەردايە، ۋە قەدەغەى شتىكى نە كەردە كە عەقل بلىت: خۆزگە قەدەغەى نە كەردايە، بەلكو ھەمو حوكمەكانى پىرپەپرى دادپەرۋەرى و ھاوسەنگىيە، ۋە بەسە بۆ كەسەك كە حەقى بویت، چونكە بە راستى ئەم قورئانە رەھمەت و بەزەى و يادخستتە ۋە ۋە بۆ ئەوانەى كە باۋەريان ھىناۋە.

ۋە پىشتىر باسى كۆدەنگى كرا لەسەر ئەۋە، ۋە باسى ئەۋە كرا كە كەسى چاۋ لىكەر (مقلد) لە ئەھلى عىلم نىيە، ۋە ھەروەھا ئەبو عومەرى كوپى عبدالبرو جگە لەوئىش باسى كۆدەنگيان كەردە لەسەر ئەۋە).^۱

^۱ فتح المجيد شرح كتاب التوحيد (ص ۳۳۹-۳۴۰).

وہ بەگەورەزانینی سوننەت گەشتبوە ئاستیک لەلای پێشینی چاکمان کہ ئەوان کہ سیک فەرمودەییەکی پێغەمبەری (ﷺ) رەت بکردایەتەوہ دەیاندایە پێش شمشیر، ھەرۆک شافیعی کاتی کہ شکاتی کرد لە بیشری مریسی لە لای قازی ئەبی ئەلبەختەری، وە فەرموی رەحمەتی خواي لیبیت: (وتووێژم کرد لەگەڵ مریسی دەریارەوی تیروپشک^۱، ئەویش وتی - واتە مریسی: ئەی باوکی عبدالله، ئەوہ قومارە!! منیش بردم بۆلای ئەبا ئەلبەختەری وە پیم وت: گویم لە مریسی بو دەبیوت: تیروپشک قومارە! ئەویش وتی: ئەی باوکی عبدالله، شاہتییکی تر بەینە دەیکوژم).

وہ لە ریوایەتییکی تردا: شاہتییکی ترو بەرزی دەکہمەوہ لەسەر تەختەو لە خاچی دەدەم^۲.

^۱ مەبەستی ئەو فەرمودەییە کہ عیمرانی کوپی حوصەین ریوایەتی کردوہ: (کہ پیاوێک شەش بەندەوی ئازاد کرد لە کاتی سەرەمەرگیدا، وە ھیچ سامانیکی تری نەبو جگە لەوان، ھەریوێ پێغەمبەری خوا (ﷺ) بانگی کردن وە کردنی بە سی بەشەوہ، پاشان تیروپشکی بۆکردن، دوانیانی ئازاد کرد، وە چواریانی کردەوہ بە کۆیلە، وە ژۆر بە توندی سەرزەنشتی ئەو پیاوہی کرد). رواہ مسلم (۱۶۶۸).

^۲ رواہ الخلال فی السنە (۱۷۳۵)، و الخطیب فی تاریخہ (۶۰۱۷)، و إسنادہ صحیح.

بنچینهی سییەم

شوین کەوتنی قورئان و سوننەت

بە تیگە‌یشتنی پیشینی چاک

بنەمای سییەم

شوین کەوتنی قورئان و سوننەت بە تیگە یشتنی پێشینی چاک

بگەڕێرەوه بۆ الاعتصام للشاطبي (٢٥٢٢).

ئەوهی کەوا ناکوکی تیدا نیه لەنیوان موسولماناندا لەکۆن و تازەدا ئەوهیه کە ئەو ریگایه‌ی خوای گەوره پێی پازیه بۆ ئیمه بریتیه له ریگای قورئان و سوننەت، وه هه‌مو شتیك بۆلای ئەو ریگایه ده‌گێرنه‌وه‌وه ده‌ستپێکیشان هه‌ر له‌و ریگایه‌وه‌یه، ئەگەر جیاوازیش بن له‌پوه‌کانی هینانه‌وه‌یان به‌به‌لگه‌واته قورئان و سوننەت.

وه خوای گەوره‌ش زه‌مانه‌تی به‌رده‌وامی و دامه‌زراوه‌ی بۆ ئەو کەسه‌ کردوه کە شوین قورئانی پیرۆز ده‌که‌وێت هه‌ربۆیه له‌سه‌ر زوبانی جنۆکه باوه‌رداره‌کانه‌وه فه‌رمویه‌تی: ﴿قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الأحقاف: ٣٠

واته: ئەه‌ی گه‌له‌که‌مان ئیمه‌ گویمان له‌ په‌یام و قورئانیک بو کە له‌دوای موسا سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیته‌ هاتۆته‌ خواره‌وه کە هه‌موو ئەو په‌یامانه‌ی کە پێش ئەم هاتونه‌ته‌ خواره‌وه به‌راستی ده‌زانیت و دلنیا‌ی له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه‌وه ئەو قورئانه‌ رێنمونی هه‌مو مرۆفایه‌تی ده‌کات بۆ راستی و ریگایه‌کی راست و ره‌وان.

ھەرۆك چۆن زەمانەتی ئەوانە دەكات كە شوین پیغەمبەری خوا (ﷺ)

دەكەون، كە خوای گەورە پیی دەفەرمویت: ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
الشوری: ۵۲

واتە: بەراستی ئەو بەرنامەییە کە بۆتۆمان ناردووەتەوێ خوارەوێ رێنمونی دەكات
بۆ رینگایەکی راست و دروست.

بەلام ئەوێ کەوای لە گروپە ئیسلامیەکان کردوێ لە رینگای راست لابدەن
ئەوێە کە کۆلەکەیی سێیەمیان لەبیر کردوێ کە لە ھەردوو ھەجیە کەدا ئاماژەیی
پێدراوێ، ئەویش بریتیە لە تیگەیشتنی پیشینی چاک بۆ قورئان و سوننەت.

وێ بە راستی سورەتی فاتیحە زۆر بەرونی ھەرسی بنچینەکەیی لەخۆ گرتوێ:

كە دەفەرمویت: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ الفاتحة: ۶

واتە: خوایە گیان رێنمونیمان بەکەیت بۆ رینگای راست.

كە ھەردوو بنچینەیی قورئان و سوننەت دەگریتەوێ، ھەرۆك پێشتر باسما
کرد.

وێ کە دەفەرمویت: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ الفاتحة: ۷

واتە: رینگای ئەوانەیی کەوا نەعمەت و بەخشینەکانی خۆت پێداون.

و ئەو تێگەیشتنی پیشین دەگریتەوہ بۆ ئەو ڕیگایە، لەگەڵ ئەوہی کہ هیچ کەسیک گومانی نیە لەوہدا کہ ھەرکەسیک دەست بگریت بە قورئان و سوننەتەوہ ئەوہ بەراستی ھیدایەت دراوہ بۆ ڕیگای راست، تەنھا ئەوہ نەبیّت کہ تێگەیشتنی خەلکی بۆ قورئان و سوننەت ھەندیکی راستەو ھەندیکیشی ھەلەیە، کہ ئەوہش پیویستی بە بنچینەییەکی سییەم ھەیە بۆ لابردنی ئەو خیلاف و بیروا جیاوازانە، ئەویش بریتییە لە گریدانێ تێگەیشتنی ئەوانەیی کہوا پاشینەن بە تێگەیشتنی ئەوانەیی کہوا پیشینەن.

ئین قەیم دەفەرمویّت: (ورد بەرەوہ لە نھینییەکی جوان لە باس کردنی ھۆکارو پاداشت بۆ ئەو سەئاقمە بە کورترین و پوخت ترین دەریزین، لەبەرئەوہی نەعمەت پێبەخشینیان بەستراوہتەوہ بەو ھیدایەتەوہ کہ بریتییە لە زانستی بەسودو کردەوہی چاک)^۱.

وہ دەفەرمویّت: (وہ ھەرکەسیک زیاتر حەق بناسیّت و شوینی بکەوێت ئەو ئەو کەسە نزیکترە لە ڕیگای راست، وە ھیچ گومانیشی تێدا نیە کہ ھاوہلانی پێنەمبەر (ﷺ) ڕەزای خاویان لەسەر بیّت ئەوان لەپیشترن بۆ ئەم وەصفەوہک

^۱ مدارج السالکین (۱/۳۱۱).

لہ پافیزہ کان ... ہر بویہ پیشین لیکنانہ وہی (پنگای راست و نہ ہلہ کہ یان) بہ
 نہ بو بہ کرو عومہ رو ہا وہ لانی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) لیکن اوہ تہ وہ (...)^۱.

وہ نہ مہش دہ قیکہ لہ وہ وہ رہ حمہ تی خوی لیبت لہ سہر نہ وہی کہ باشترین
 کہ سانیک کہ خوی گہ ورہ فہ زلّ و نیعمہ تی زوری پیبہ خشیون لہ زانست و
 کردہ وہی چاک ہا وہ لانی پیغہ مہبرن (ﷺ)، چونکہ نہ وان نامادہی دابہ زینی
 قورئان بون، وہ ناگاداری سوننہت و رینمونیہ کانی پیغہ مہبر (ﷺ) بون و تیہی
 گہ یشتبون و بہ جوانی لیکیان دہ دایہ وہ، ہر وہک ئیبین مہ سعود رہ زای خوی
 لیبت دہ فہ رمویت: (ہر کہ سیئک لہ ئیوہ کہ دہ یہ ویٹ شوین کہ سیئک بکہ ویٹ نہ وا
 با شوین نہ وانہ بکہ ویٹ کہ مردوون، چونکہ کہ سی زیندو و لہ فیتنہ پاریزراو
 نابیت، وہ نہ وانہ ہا وہ لی موہ مہ دن (ﷺ)، وہ نہ وانہ باشترینی نہ م
 ئومہ تہن، وہ خا وہنی باشترین دلن، وہ بہ سود ترین زانستیان پیبہ وہ، وہ
 کہ مترین داواکاریان ہہ بوہ، نہ وانہ گہ لیک بون خوی گہ ورہ ہہ لی بژاردن بو
 ہا وہ لایہ تی کردنی پیغہ مہبرہ کہی (ﷺ) و سہر خستنی ٹاینہ کہی، بویہ ریزو
 گہ ورہی نہ وانتان لہ بہر چا و بیت، وہ شوین ریبازی نہ وان بکہ ون، وہ نہ ون دہی کہ

^۱ مدارج السالکین (۷۲۱-۷۳)، وقد صح هذا التفسير موقوفا على أبي العالیئو الحسن، ذکرہ ابن حبان فی الثقات
 (۲۹۹/۶) تعلیقا، و وصلہ ابن نصر فی السنۃ (۲۷)، و ابن جریر فی تفسیرہ (۱۸۴)، و ابن أبی حاتم فی تفسیرہ
 (۲۱۱-۲۲)، و الحاكم (۲۵۹/۲)، و صححہ هو و الذہبی.

وہ ہر وانہ: الإمامۃ و الرد علی الرافضۃ لأبی نعیم (۷۳)، فقد ورد فیہ مثلہ عن ابن مسعود رضی اللہ عنہ.

ئیمامی ئەحمەد پەحمەتی خوای لیبییت دەفەر مویت: (بنچینەى سوننەت لەلای ئیمە بریتیه لە دەست گرتن بەو بەرنامەیهى که هاوێلانێ پێغەمبەرى (ﷺ) لەسەربووه هەر وەها شوێنکەوتنیان تییدا).^۱

و هەرکە سیکیش پەزنامەندى خوای بە دەست هینابیت لەدوای ئەوان ئەوا بەهۆى شوین کەوتنى ئەوانەو هیه، خوای گەرە دەفەر مویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ
الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ﴾ التوبة: ۱۰۰ ۲

(وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ) ئەوانەن کە پێش ئەم ئوممەتە کەوتن و هەر دەست پێش خەریان کردوو هەر لە ئیمان هینان و کۆچ کردن لەبەر خوا بو مەدینه، هەر وەها تیکۆشاوان و بەردەوام لەسەر ئەو ئاینه بوون کە خوای گەرە ناردوو هیه تییه خوار هه که ئاینی ئیسلامه. (من المهاجرين) ئەوانەن کە دەر کران لە ناو مال و سامانیان و هەر تهمای پاداشتی خوای گەرە بوون و پەزنامەندی ئەویان دەویست و هه به سستیان سەر خستنی دینی هه لێژیروی خواو پاشان پێغەمبەرە کهى بووه (ﷺ).

^۱ رواه اللالكائي في شرح أصول اعتقاد اهل السنة (٣١٧)، و ابن الجوزي في مناقب أحمد (ص: ٢٣) في كلام طويل، وساق الخلال إسناده في السنة (١٦٨)، و اختصره.

^۲ وه برونه: تخريج استدلال مالك بهذه الآية في إعلام الموقعين لابن القيم (٩٤٤-٩٥٠).

بەراستی ئەوانە راستگۆن (والأنصار) وە لە پشتیوانان کە ئیمانیاں هینا و لە دل و دەروونیان و ماله کانیان دا جیگیربوو، وە ئەو کۆچ کردوانیان خوش دەویست کە دەهاتن بۆ لایان وەپیش خۆیانیاں دەخستن ئەگەر لە شتیکیشدا بوایە کە تاییهتی خۆیان بوایە. (والذین إتبعوهم بإحسان) ئەوانەش کە بەچاکی شوین کەوتە ی ئەوانن لە بیرو باوەرو گووتارو کرده وەدا چونکە ئەو پیشینه چاکە لە هەموو زەم کردنیک رزگاریان بوو و ئەوپەری ستایش کراون و باشترین ریزیان لی گیراوه لە لایەن خوای میهره بانەوه. (رضي الله عنهم) خوای گەوره رازی بوو لایان وە ئەو ش گەوره ترين نيعمه ته له بهههشت دا.

(ورضوا عنه) ئەوانیش بهو بەشە رازین کە خوا پێی بەخشیون.

وە دیاری کردنی ماوهی سەر دەمی پیشین هاتو ئەو پیشینهی کە پەوا نیە سەرپێچی بکرین ئەویش بە داهینانی جووره تیگە یشتنیک کە ئەوان ئەو تیگە یشتنه یان نەبویت، وە ک لە فەرمودە کە ی ئیبن مەسعود کە دە فەرمویت: پینغە مبهری خوا (ﷺ) فەرمویه تی: (باشترینی خەلکی خەلکی ئەم سەر دەمه ی منن، پاشان ئەوانه ی کە لەدوای ئەمان دین، وە پاشان ئەوانه ی کە لەدوای ئەمانیش هه وە دین، وە پاشان خەلکانیک دین کە شایه تی دانە کە یان پيش سویند

خواردنەکیان دەکەوێت، وە سوێندەکیان پێش شایەتی دانەکیان دەکەوێت) ^۱. متفق علیه ^۲.

وہ ئیمام عبدالحمید بن بادیس پەحمەتی خوای لیبیت دەفەرمویت: (ئیسلام ئەوھیە کە لە قورئانی پیرۆز سوننەتی پێغەمبەردایە (ﷺ) وە ئەوھش کەوا پێشینەکانی لەسەری بوون لە ئەھلی ئەو سەدەھییە کە شاھیدی باشی و چاکەیان بۆ دراوہ لەسەر زوبانی ئەو کەسە کە راستگۆیە و بە راستگۆ دانراوہ) ^۳. وە بۆ ئەم بنچینەھەش تێپوانین و بەلگە ھەیە لە قورئان و سوننەت، لەوانە: خوای گەرە دەفەرمویت: ﴿ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ

سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولَىٰ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿ النساء: ۱۱۵

واتە: ھەر کەسێک سەرپێچی پێغەمبەر (ﷺ) بکات و دژایەتی ئەو دینە بکات کە ھیناویەتی لەدوای ئەوھ کە بەلگەکانی بۆ روون کرایەوہ لە قورئان و سوننەت، وە شوێن رێبازی غەیری موسوڵمانان کەوت، ئەوا دەیدەینە دەست ئەو رێبازو بەرنامەھیی کە خۆی ھەلبێژاردوہوہ لە سەر ئەنجامیشدا بەھۆی ئەو لادانەھەوہ

^۱ وە ھەرکەسێک بەگومانە لە ژمارەیی سەدەکان با بگەرێتەوہ بۆ کتابی الصحیحة للألبانی رقم (۷۰۰).

^۲ البخاری (۲۶۵۲)، و مسلم (۲۵۳۳).

^۳ آثار الامام عبدالحمید بن بادیس (۷۳/۵).

دەبێخەینە ناو ئاگری دۆزەخەوهو سزای دەدەین، وە دۆزەخیش خراب ترین شویتە
کە چاوه‌ڕێی ئەوان دەکات و چاره‌نوسی ئەوانی بۆ دەگەرێتەوه.

وە شاهی لێره‌دا بریتیه له گریدانی دورکه‌وتنه‌وه له پێیازی موسوڵمانان
له‌گه‌ڵ سه‌رپێچی کردنی پیغه‌مبەر (ﷺ) به‌یه‌که‌وه که ده‌بیته هۆی ئەوهی که
ئەوه‌رپه‌شه تونده جیبه‌جی ببیت، له‌گه‌ڵ ئەوهی که سه‌رپێچی کردنی پیغه‌مبەر
(ﷺ) به‌ته‌نها به‌سه بۆ ئەوه‌رپه‌شه‌یه هه‌روه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ
شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ﴾ محمد: ۳۲

واته: ئەوانه‌ی که بی‌اوه‌ریان هه‌لبژاردو وە خۆیان و خه‌لکانی تریان به‌ره‌و
بی‌اوه‌ری برد ئەویش به‌هۆی رێگریان له‌ رێبازه‌که‌ی خوی گه‌وره به‌ لاشه‌و مال و
سامان وە دژایه‌تی پیغه‌مبهران (ﷺ) کردو سه‌رپێچیان کرد له‌دوای ئەوهی که
هه‌مو به‌لگه‌و نایه‌ته‌کانیان بۆ روون کرایه‌وه نائه‌وانه با باش بزانه‌ به‌و کاره‌یان هیچ
زیانیکیان به‌ خوا نه‌گه‌یانده‌وه چونکه‌ خوی گه‌وره بی‌پێویسته له‌ هه‌مو
دروستکراوه‌کانی، وە هه‌مو ئەو په‌رستن و کارانه‌ی که ئەنجامی ده‌ده‌ن بۆ غه‌یری
خوا هیچی له‌لای خوا قه‌بول نیه‌وه هه‌مو‌ی پوچه‌له‌.

۱ بڕوانه: مجموع فتاوی لابن تیمیة (۱۹۴۱).

وہ ھەر وہا عەبدولای کورپی لوحی لہ موعاویہی کورپی ئەبو سوفاانہ وہ دەگیپتە وہ کہوا لەناوماندا ھەلساوتی: پیغەمبەری خوا (ﷺ) ھەلسا لەناومانداو فەرموی: (وریابن وہ چاک بزائن کہ ئەوانە پیس ئیوہ لە ئەھلی کیتاب بوون بە حەفتا و دوو تاقمەوہ، وہ ئەم گەلەش دەبیت بە حەفتاوسی تاقم، حەفتا و دوویان بۆ ناو ئاگرن، وہ یەکیکیشیان بۆ ناو بەھەشتە، کہ ئەویش (الجماعە) یەواتە: ئەوانە کہ پەیوہستن بە قورئان و سوننەتەوہ بە تیگەیشتنی ھاوہلان^۱.

وہ شاھید لیڕەدا ئەوہیہ کہوا کۆمەلی پزگاربوی بە (جماعە) وەصف کرد، وہ خۆلادان لە دانە پالیان بۆلای قورئان و سوننەت، لەگەل ئەوہشدا کہ بەھیچ شیوہیەک ئەوان لەم دوانە دەرنانچن، وہ نہینی ئەمەش لەوانە یەوریایەک بیت لەسەر (جماعە) کہ بەتەواوی لە قورئان و سوننەت گەیشتون، وہ ھەر وہا کردەوہی پیدەکەن بەوشیوہیہی کہوا خواو پیغەمبەر (ﷺ) دەیانەویت، وہ ئەو کاتەش ہیچ کۆمەلێک نہبون تەنھا ھاوہلانی پیغەمبەر (ﷺ) نہبیت، وہ ھەربۆیەشە زانایان لەفزیکی تری ئەم فەرمودە یەیان بە صەحیح داناوہ کہ حاکم و غەیری ئەویش پڕیوایەتیان کردوہ کہ پیغەمبەر (ﷺ) وەصفی کۆمەلی پزگاربوی

^۱ رواہ ابوداودوغیرہ وهو صحیح، وقد تقدم.

كردوھو فەرمويەتى: (ئەوانەن كەوا لەسەر ئەو مەنھەج و پېيازەن كەمن و ھاۋەلانمى لەسەرن).

وھ ھەروھما عىرباھى كوپى سارىھ دەفەرموئەت: (پېغەمبەرى خوا ﷺ) ئامۆزگارى كردىن ئامۆزگارىھى كى زۆر كاريگەر، بەھۆيە ھە فرمىسك بەچاۋەكاندا ھاتە خوارەوھ، وھ دالەكانىشى پراچلەكاند، ئنجا يەككە ووتى: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ: ئەوھوھكو ئامۆزگارى كەسكە كە مائاھاۋاى دەكات، بەچى ئامۆزگاريمان دەكەيت؟ ئەويش فەرموى: ئامۆزگاريتان دەكەم بەھوى كە لەخوا بترسن، وھ ئامۆزگاريتان دەكەم بە گوپرايەلى و ملگەچى نواندن، ئەگەر بۆ بەندەيەكى ھەبەشيش بوو، چونكە بەپراستى ھەركەسكە لەدواى من بژى ئەوا دوپەرەكى و جياۋازى زۆر دەبينئەت، بۆيە فەرمانتان پيدەكەم كە دەست بگرن بە سونئەتى منەوھ، وھ ھەروھما دەست بگرن بە سونئەتى ھاۋەلە ھىدايەت دراۋەكانەوھ، وھ پەيوەست بن پېيانەوھ بە كاكىلەكانتان توند دانى پيدا بنين، وھورىابن و خۆتان بپاريزن لە شتە داھينراۋەكان، چونكە بەپراستى ھەمو تازە داھينراۋيك بىدعەيە، وھ ھەمو بىدعەيەكيش گومرايەه^۱.

وھ شاھىد ليرەدا برىتتە لە كۆكردنەوھى شوين كەوتنى سونئەتى پېغەمبەر ﷺ و سونئەتى جىنئيشينە ھىدايەت دراۋەكانى^۲، پاشان وردبەرەوھ كە چۆن

^۱ رواھ ابوداودو غىرە، وھو صحىح، وقد تقدم.

^۲ كە ئىبن قودامە پەھمەتى خۋاى لىبئەت لە (لمعة الاعتقاد) دا ئاماژەى پىداۋە (بە ژمارە ۶ - البدن).

پێغەمبەر (ﷺ) وتەكەى خۆى كرد بە ئامۆژگارى بۆ ئوممەتەكەى لەدواى خۆى تا
فێرى راستگۆى ووتەكانیان بن لە پەسەنايەتى ئەم مەنەجەدا، پاشان ورد
بەرەو كەوا چۆن بەرەنگارى ناكۆكى و جياوازى بوەتەو بە پەيوەست بون بەو
مەنەجەو بەو فێربونى ئەو بنچينەى كەوا (تێگەيشتنى پيشينى چاك) ھۆكارى
رەزگار بونە لە پەرتەوازەى و تەفرەقە.

شاطبى رەحمەتى خواى لىبىت دەفرمويت: (ھەرەك دەبينى - پيغەمبەر
(ﷺ) سوننەتى جينشينه رينمونيكراوھەكانى بەستەو بە سوننەتى خويەو، وە
لە شوين كەوتنى ئەو شوين كەوتنى سوننەتى ئەوانە، وە شتى تازە داھينراویش
پيچەوانەى ئەمەيە، لە ھيچ شتيدكا لەو نية، چونكە ئەوھى ئەوان رەزاي خويان
لىبىت كرديوانە بە سوننەت و لەسەرى پۆشتون: يان شوين كەوتن بوە بۆ
سوننەتى پيغەمبەر (ﷺ)، وە يان شوين كەوتن بوە بۆ ئەو شتەى كە ئەوان لىي
تېگەيشتون لە سوننەتەكەيدا (ﷺ) لەوردو درشتى بە شيوەيەك كەلای غەيرى
ئەوان شاراوە بوو، وە ئەوھش لەمە زياتر نية).^۱

وہ ھەموو ئەم دەقانەم ھيئاون و كرdomن بە بەلگە لەسەر پەسەنيىتى ئەو
بوارەى كەويستومە باسى بكەم، چونكە بۆم دەرکەوت كە ئيين ئەبى ئەل عيزلە

الإعتصام (۱۰۴۱).

شەرحی ئەو وتەییە ی طە حاوی ئەوێ لاداوه که دەلیت: (وہ شوین سوننەت و جەماعە دەکەوین، وہ دوردەکەوینەوہ لە دو بەرەکی و جیاوازی و نامۆی)^۱.

جیبە جی کردن:

لە بەر پێویستی پابەند بون بە تیگەیشتنی قورئان بە هۆی سوننەتەو، وە هەر وەها پابەند بون بە تیگەیشتنی قورئان و سوننەت بەو شیوەییە کەوا پیشینە چاکەکان لە سەری بون، لێرەدا بە سەرھاتیک دەھینمەوہ کە لە پۆژانی مەینەتی ئیمام ئەحمەد رەحمەتی خۆی لیبیت پویداوہ، بۆ ئەوێ هەردو مەبەستە کە پون بکاتەوہ لە یەک کاتدا.

ئاجوری رەحمەتی خۆی لیبیت دەفەر مویت: (پیم پراگە یەنراوہ لە - المهدی - یەوہ رەحمەتی خۆی لیبیت کە وتویەتی: باوکم لە کەسی نەداوہ - واتە: الواثق - تەنھا لە مامۆستایەک نەبیت کە لە - مصیصہ - وە هینرابو، وە ماوہ یەک لە بەندینخانە مابویەوہ، پاشان پۆژیک باوکم بیری کەوتەوہ و تی: ئەو مامۆستایەم بۆ بهینن، هینایان کە دەست و پێوہند کرابو، کاتیک لە بەر دەستیداوہ ستینرا سلۆی لی کرد، بە لام ئەو وە لامی سلۆہ کە ی نەدایەوہ.

^۱ (ص ۳۸۲-۳۸۳) ط. المکتب الاسلامی.

مامؤستاکش پیی وت: ئہی پیشہوای باوہرداران! تو ئہدہبی خوای گہورہت
لہگہ لدا بہکار نہہینام، وہ ہرودہا ئہدہبی پیغہمبہریش (ﷺ)، خوای گہورہ

دہفہرمویت: ﴿ وَإِذَا حِجَّتُمْ بِنَحْيَةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ﴾ النساء: ۸۶

واتہ: ئہگہر سلاوتان لیگرا ئہوا بہ جوانترین شیوہولامی سلاوہ کہ بدہنہوہ یان
ہرودہ کو خوای ولامی بدہنہوہ.

وہ ہرودہا پیغہمبہریش (ﷺ) فہرمانی کردہ بہوہلامدانہوہی سہلام!!

ئہویش پیی وت: وعلیک سلام. پاشان بہ (ابن ابی دؤاد)ی وت: پرسیاری لی
بکہ، ئہویش وتی: ئہی پیشہوای باوہرداران! من دہست بہسہرو بہندکراوم، لہ
بہندینخانہدا بہ تہیہموم نویژ دہکہم، وہ ئاوم لی قہدہغہ کراوہو پییم نادہن،
فہرمان بکہ کؤت و زنجیرہکہم بگریئہوہ، وہ فہرمان بکہ ئاوم بدہنی خووم پاک
بکہمہوہو نویژ بکہم، پاشان پرسیارم لی بکہ.

وتی: فہرمانی کردو بہندہکانی کرانہوہ، وہ فہرمانی کرد کہ ئاوی بدہنی،
دہست نویژی گرت و نویژی کرد، پاشان بہ (ابن ابی دؤاد)ی وت: پرسیاری لی
بکہ.

ئنجا مامؤستاکہوتی: پرسیارکردن بو منہ، فہرمانی پیبکہ کہوہلام بداتہوہ،
ئہویش وتی: پرسیار بکہ، مامؤستاکہ روی لہ (ابن ابی دؤاد) کردو پرسیاری لی

کردو وتی: هه‌والم بدهری دهرباره‌ی ئەو شته‌ی که خه‌لکی بۆ لا بانگ ده‌که‌ی، ئایا ئەم شته پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خه‌لکی بۆ بانگ کردوه؟

وتی: نه‌خێر!

وتی: ئە‌ی ئەو شته ئە‌بو‌به‌کری صدیق په‌زای خوای لیبیت له‌دوای ئەو خه‌لکی بۆ بانگ کردوه؟

وتی: نه‌خێر!

ئە‌ی ئایا شتی‌که که عومه‌ری کوپی خه‌تتاب په‌زای خوای لیبیت بانگه‌وازی بۆ کردوه له‌دوای ئە‌وان؟

وتی: نه‌خێر!

مامۆستا‌که‌وتی: ئە‌ی ئەو شته عوسمانی کوپی عه‌ففان په‌زای خوای لیبیت بانگه‌وازی بۆ کردوه له‌دوای ئە‌وان؟

وتی نه‌خێر!

وتی: ئە‌ی ئەو شته عه‌لی کوپی ئە‌بو‌تالیب په‌زای خوای لیبیت بانگه‌وازی بۆ کردوه له‌دوای ئە‌وان؟

وتی: نه‌خێر!

مامۆستا کەوتی: کەواتە شتێک پیغەمبەری خوا (ﷺ) بانگەوازی بۆ نەکردبێت،
وہ ئەبویبەرکەر، وہ نہ عومەر، وہ نہ عوسمان، وہ نہ علی – پەزای خویان لیبیت –
بانگەوازیان بۆ نەکردوہ تۆ خەلکی بۆ بانگ دەکەیت؟! ئەمەش لەوہ زیاتر نیە کە
بلیین: زانیویانە یان نہ یانزانیوہ.

ئەگەر بلییت: زانیویانە بەلام بێدەنگ بون لەسەری، چۆن ئەوان کە زانیویانە و
دروست بوہ بێ دەنگ بن لەسەری بەھمان شیوہش بێ دەنگ بون بۆ ئیمە
دروستە لەسەری،

وہ ئەگەر بلییت: ئەوان نہ یان زانیوہ و من زانیومە، ئەی ناپاکی کورپی ناپاک!
پیغەمبەر (ﷺ) و جینشینە رینوما کراوہ کان شتێکیان نہ زانیبیت تۆ ھاوہ لانت
دەیزانن؟!

موھتەدی وتی: باوکم بینی ھەلسا و سەرسام بو، وہ جلەکانی بە دەمیە وہ ناو
پی دەکەنی، پاشان وتی: راست دەکات، لەوہ زیاتر نیە کە تۆ بلییت: نہ یان زانیوہ
یان زانیویانە.

ئەگەر بلیین: زانیویانە و بێ دەنگ بون لەسەری. ئەوہ بێ دەنگ بونمان
بەسەوہک ئەوان بێ دەنگ بون.

وہ ئەگەر بلیین: ئەوان نہ یانزانیوہ و تۆ زانیوتە. ئەی ناپاکی کورپی ناپاک!

پێغەمبەر (ﷺ) و ھاوھلانی - پەزای خویان لیبیت - شتیکیان نەزانیوھ تۆو

ھاوھلانت زانیوتانە؟!

پاشان وتی: ئەھ ئەحمەد! وتم: بەلێ، وتی: مەبەستم تۆ نیە، بەلکو مەبەستم (ئەبەن ئەبەب دۆاد)ە، ھەلسا بۆلای و وتی: شتیکی بەبە مامۆستایە، وە دەری بەکە لە شارەکەمان).

وہ لە رپوایەتیکی تردا زەھەبی لە (السیر) دا ھیناویەتی (... وە ئەبەن ئەبەب دۆادی لەبەرچاوەت، وە لەدوای ئەو کەسی تری تاقی نەکردوہ).

وہ لە رپوایەتیکی تردا: (موھتەدی دەلێ: وە بەھۆی ئەو وتوویژوہ من پەشیمان بوموہ لەو قسەییە، وە گومان دەبەم کە باوکیشم لەوکاتوہ گەرابیتوہ).^۱

لیرەدا دەلیم: جوان ورد بەرەوہ: ئەو مامۆستایە ئەم کارەھی گەرانوہ بۆ ژیاننامەھ پیشینە چاکەکانمان و وە جیاوازی و ناکوکیەکان راستەوخۆ نەمان، وە

^۱ قال الذهبي: (هذه القصة مليحة، وإن كان في طريقها من يجهل ولها شاهد) السير (۳۱۳/۱).

قلت: وقد رواها الاجري في الشريعة بلاغا (۴۵۵/۱)، ثم أسندها (رقم: ۱۹۳)، وعنه ابن بطة في الابانة الرد على الجهمية (۴۵۲).

وأخرجها أيضا من طريق أخرى ابن بطة تحت الرقم السابق و(۴۵۳)، و الخطيب في تاريخ بغداد (۱۵۱/۴) - (۱۵۲)، و(۷۹-۷۵/۱۰)، وابن الجوزي في مناقب الامام أحمد (ص: ۴۷۵-۴۸۰)، و عبدالغني المقدسي في المحنة (ص: ۱۶۶-۱۷۴) و(۱۶۷-۱۶۹)، وابن قدامة في التوابين (ص: ۲۱۰-۲۱۵).

ھەر وہا ھۆکاری ھیدایەت دانى (واثق و موھتەدى) بون وەك لە بەسەرھاتەكەدا
باس كرا، وە ئەمەش پېنیشان دەرتە لەسەر ئەوھى كە بەپراستی ئەمە
بنچینە یەكی پەسەنە، بۆیە پارێزگاری لێبکە !.

ھەربۆیەشە تا ئیستاش زانایان وتەكەى پېشەوا مالیکى كورپى ئەنەس
پەحمەتى خواى لیبیت دەھیننەوہ كە دەلێت: (كۆتای ئەم كارە چاك نابیت تەنھا
بەوہ نەبیت كە سەرھەتاكەى پى چاك بوہ). وە ئەم وتە گەورە یە مالیک وەرى
گرتوہ لە مامۆستاكە یە وەوہبى كورپى كە یسان^۱.

وریا ییەك:

ئەگەر پېشینە چاكە كانمان لەشتیكدا جیاوازیان ھەبویت ئەوا تەنھا پێگا بۆ
چارەسەر كردنى ئەو جیاوازیە بریتى بوہ لە بەلگەى قورئان و سوننەت، چونكە
خواى گەورە دەفەر مویت: ﴿فَإِنْ نُنزِعْكَ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ النساء: ۵۹

واتە: ئەگەر لە ھەر شتیكدا كێشەو ناكۆكى كەوتە نێوانتانەوہ ئەوا بۆ چارەسەر
كردنى بگەرێنەوہ بۆلای خواى گەورە (قورئانى پیرۆز) و پێغەمبەر (ﷺ) (فەرمودە

^۱ رواھا الجوھرى فی مسند الموطأ (ق ۱۳۸ ب)، من طریق إسماعیل بن أبی أویس، وابن عبدالبر فی التمهید
(۱۰۱۲۳) من طریق أشهب بن عبدالعزیز، كلاهما عن مالك قال: (كان وهب بن كيسان يقعد إلینا ولا یقوم حتى
یقول لنا: اعلموا...) وذكراها و إسنادها صحیح، ودونك هذا التكرار.

صەحیحەکانی)، ئەگەر بەراستی ئیوه باوەرتان بەخوای بە روژی دوای هەیه، وە ئەمەش چاکتر و باشترە بۆ ئیوه.

وەوشە (شیع) لێرەدا نەناسراوە (نکیڕه) یەو لە سیاقی مەرجدا (شرط) دا هاتو، کە ئەمەش هەموو جیاوازی و ناکوکیەك دەگرێتەو لە بوارە بنچینەیی و لاوەکیەکاندا (الاصول و الفروع)، هەرەك مامۆستا محمد ئەمین شەنقیی ئامازەیی پێداو.^۱

و هەرەها ئیبن قەیم دەفەرمویت: (ئەگەر لە قورئانی پیرۆزو سوننەتی پێغەمبەردا (ﷺ) پونکردنەوی ئەو شانەیی تێدا نەبواوە کە جیاوازی و ناکوکی لەسەرەو ئەم دوانەش بەس نەبوناوە، ئەوا فەرمانی نەدەکرد بە گەرانهو بۆلای قورئان و سوننەت، چونکە نایبیت و نەگونجاوێ خوازی گەرە فەرمان بکات بە گەرانهو بۆلای شتێک لە کاتی دوبرهکی و ناکوکیدا لە کاتی کە نەتوانیت ئەو جیاوازیە بەکاتەو نەیهیلتیت).^۲

^۱ أعضاء البيان (۳۳۱).

^۲ إعلام الموقعين (۴۹۱).

بنچینهی چوارەم

بە دەست هینانی سەربەرزى بەهۆی
زانستەوه

بنەمای چوارەم

بەدەست ھێنانی سەر بەرزى بە ھۆی زانستەوہ

ئەم بەشە لە بەنرخترین بەشەکانی ئەو شەش بنەمایە، لەبەرئەوہی مەبەست لەوہ رۆنکردنەوہی بنچینەى کردەوہیە کہ پێویست دەکات بناغەى ھەمو تواناکانی لەسەر بنیات بنریت، ئەگەر گەلێک گورجو گۆلیەکی زۆر ببینن کہ ھیزی کوفرو گومراى تێیدا تێدەکوۆشن، ئەوانیش واگومان دەبەن سەر بەرزىان بۆ دەگەرپێتەوہ تەنھا بەوہى کہوا بەرامبەر ئەو گورجو گۆلیەیان بوەستن بە لێبرانیکی بەھێزتر لەوان، وە بەرامبەریان دەوہستنەوہ بە ھەر ھۆکارێک کہ لە توانایاندا بیّت و ھەیان بیّت، وە زۆر بەخراییش زانستی شەرعى پشت گویّ دەخەن! وە لە پاستیشدا ھەرچۆنێک خۆیان رێک بخەن و پلان دابنێن و زۆر خۆیان گورجو گۆلّ بکەن و خۆیان بپارێزن لە فێلی دوژمن، ئەوا بەھیچ شیوہیەک پێشەوايەتى و سەر بەرزىان پێ نابەخشریت تا ئەو کاتەى کردەوہکانیان لەسەر زانست و عیلم بنیات نەنێن و قەدرى عیلم و ھەلگرانیشى نەزانن، خوای گەورە

دەفەرمویّت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ المجادلة: ۱۱

واتە: خوای گەورە لەناو ئێوہدا پلەو پایەى ئەوانەى کہ ئیمانیان ھیناوە بەرز دەکاتەوہ، وە ھەر وەھا ئەوانەش کہوا خاوەن عیلم و زانستن چەندەھا قات پلەو پایەیان بەرز دەکاتەوہ.

ھەروەھا دەفەر مویت: ﴿رَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ ذُنُوبِهِ﴾ الأنعام: ۸۳

واتە: پلەو پایەو ئاستی ھەر کەسیک کە مەبەستمان بێت بەرز دە کەینەو.

مالیک پەحمەتی خۆی لیبییت دەفەر مویت: بەزانست^۱.

وہ ئەوہش مالیک لە مامۆستا کە یەو و ھەری گرتوہ کە زەیدی کورپی ئەسلەمە
پەحمەتی خۆی لیبییت، کە وتویەتی پەحمەتی خۆی لیبییت: گویم لە زەیدی
کورپی ئەسلەم بو دەربارە ی ئەو ئایەتە: ﴿رَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ ذُنُوبِهِ﴾ الأنعام: ۸۳
دەیفەر مو: (بەپاستی ئەوہ عیلم و زانستە، خۆی گەورە ھەر کەسیکی بویت لە
دنیا دا بەھۆیەو بەرز ی دە کاتەوہ)^۲.

وہ ئەم سەربەرز یەش ھەر لە دنیا دا دەبییت پێش پۆژی دوا ی، ھەر وە ک خۆی
گەورە دەربارە ی ھەلبژیراوی خۆی طالوت بو پێشەوا یەتی کۆمەلێک لە نەوہکانی
ئیسرائیل دەفەر مویت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً

^۱ شرح السنة للبغوي (۲۷۲۱).

^۲ رواه ابن أبي حاتم في تفسيره (۱۳۳۵/۴)، و (۲۱۷۶/۷)، و أبو الفضل الزميري في حديثه (۵۴۵) و ابن عبد البر في جامع بيان العلم و فضله (۱۹۰۱)، وهو صحيح.

مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ
يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿البقرة: ٢٤٧﴾

واتە: پێغەمبەرە کهیان پێی وتن: بەراستی خوای گەورە طالوتی بۆ ناردون وەك پاشایەك بۆتان، ئنجا جولە که كان وتیان: چۆن ئەو بۆ پاشایەتی دەگونجییت بەسەر ئێمەدا لە کاتی کدا ئێمە شایستە ترین و ئەویش هیچ مال و سامانیکی وای نیە، ئەویش لەو لەمدا پێی وتن: بەراستی خوای گەورە هەلی بژاردووە بەسەر ئێوەدا و خوای گەورە توانای هێزو جەستەو زانست و زانیاریشی پێداوە، وە خوای گەورە مولکی خۆی دەبەخشیت بەهەر کەسێک کە خۆی بیهویت، وە بەخشینی خوای گەورە زۆر فراوانەو زانست و زانیاریشی بێسنورە.

وہ لە صەحیحی موسلیمدا هاتوہ^١ لە (عامر بن واثلة) کە نافیعی کوپی عەبدول حاریث گەیشتوہ بە عومەر لە (عسفان)، کە عومەر کردوویەتی بەوالی لە مەککە، وتی کێ والیە بەسەر خەلکی ئەم دۆلەدا؟ وتی: ئیبن ئەبزی، ئەویش وتی: ئیبن ئەبزی کییە؟ وتی: بەندەیه کە لە بەندەکانی خۆمان، ئەویش وتی: واتە بەندەیه کە فەرمان پەرەواییان دەکات؟! وتی: بەراستی ئەو قورئان خوینە، وە زانایە بە زانستی میرات، عومەر وتی: (بە راستی پێغەمبەرە کە تان (ﷺ) فەرموویەتی:

^١ بەژمارە (٨١٧)، وە روایە ایضاً ابن ماجة (٢١٨).

(بە پاستی خوای گەوره بەهۆی ئەم کتیبەوه (قورئان) گەلانیك بەرز دەکاتەوه،
وه چەندانی تریشی پێ نزم دەکاتەوه).

هەربۆیه خوای گەوره هەوال دەدات کەوا پیاو چاکان و لەخوا ترسانی نەوهی
ئیسرائیلی بەرز کردووەتەوه هەتا کردونی بە کاربەدەست بەسەریانەوه و لەناویاندا
فەرمانەکانی خوای گەوره یان جیبەجی کردووە کە دەفەر مویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا
الْتَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَابُ بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ﴾ المائدة: ٤٤

واتە: ئیمە تەوراتمان ناردووەتە خوارەوه کە هیدات و رینومای لەخۆی گرتووە،
بۆئەوهی ئەو پیغمبەرانی که له بهنو ئیسرائیلدا که خواناسی راستەقینه بون و
پیاوچاکان و لەخوا ترسان و زانایان هەربەوه حوکم بکەن و وه پێویست بوە
لەسەریان بیاریزن و کاری پێکەن و وه هەرواش بون و پاراستیان و هیچیان لی
نەگۆری.

وه ئەو پیاو چاک و لەخواترسانەوه صف کراون بەوهی که خاوەن زانستن و
خەلکیشیان فیری ئەو زانسته کردووە، خوای گەوره دەفەر مویت: ﴿مَا كَانَ لِشَرِّ

أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿آل عمران: ٧٩﴾

واتە: هیچ کەسێک نیه کەوا خوای گەوره کتاب و دانای و پیغه مبهرایه تی پی به خشی بی ت پاشان به خه لکی بلیت: وهرن بن به بنده ی من جگه له خوای گهوره، به لکو ده لیت: ته نها به نده ی خوا بن و به ندایه تی بو ئه و بکه ن و به و جوړه ی که له و په یامه دا فیڕ بون وه خه لکیش فیڕ بکه ن.

وه له قورئانی پیروژدا دو ئایه ت هه یه که له وته داوه ک یه ک وان، له یه که میاندا خوای گهوره ده رباره ی ئیبراهیم (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ الأنعام: ٨٣

واته: وه ئه وه به لگه و رپنمو مای ئیمه بو که نارمان بو ئیبراهیم تا گه له که ی پی هوشیار بکاته وه، وه هه ر که سیک که بمانه ویت ئه وا پله و پایه ی بهرز ده که ی نه وه، وه به راستی پهروه ردگارت زور زانا و دانا و کار به جیه.

وه له ئایه تی دوه میاندا ده رباره ی یوسف (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ یوسف: ٧٦

واتە: ھەرکەسێک کە بمانەوێت ئەوا پلەو دەرەجەیی بەرز دەکەینەو، وە لەسەر و ھەموو خاوەن عیلم و زانستیکەو کەسێک ھەیە کە لەو زاناترەو شارەزاترە.

و لەمەشدا نەینیی یەکی زۆر جوان ھەیە لە نەینییەکانی قورئانی پیرۆز کە ئیبن تەیمیە لەوتە یەکی زۆر جواندا باسی کردو، کە دەفەرموێت: (خوای گەورە ئەوێ کردو کە ھەرکەسێکی مەبەست بێت و بیهوێت ئەوا پلەیی بەرز دەکاتەو لە چیرۆک و بەسەرھاتی ئیبراھیم و بەسەرھاتی ون کردی یوسف، و ھەربۆیشە پیشین وتویانە: ئەو بەھۆی زانستەو ھەیە، چونکە ناوھ پۆکی ئایەتە کە بەلگە یە لەسەر ئەو، بەسەرھاتی ئیبراھیم بە عیلم و زانست و بەلگە و گفتوگۆیە بۆلادانی زیانی ناحەزان لەسەر دین، و ھەرچیرۆکی یوسف بە زانیاری بون بە سیاسەت و بەرپۆوە بردنە بۆ دەست خستنی ئەو سودەیی کە داواکراو.

یەکەمیان: زانیاریە کە کە دەبێتە ھۆی لادانی زەرەر و زیان لەسەر دین.

دووەمیان: زانیاریە کە کە دەبێتە ھۆی بەدەست خستن و دەست کەوتنی سودەکان.

یان وتراو: یەکەمیان: ئەو زانیارییە کە بەھۆیەو زەرەر لەسەر دین لادەدرێت، و ھەر سودەکەیی بەدەست دەھێنرێت.

وہ دوہمیان: زانیاری بونیكە بەلادانی زەرەرۆ زیان لەسەر دونیا، وہ بە دەست خستنی سودەکانی.

یان وتراوہ: چیرۆکی ئیبراهیم لە زانستی قسە و گوفتاری بەسودە لەو کاتە ی کەوا پێویستە.

وہ چیرۆکی یوسف لە زانستی کردەوہکانە لەکاتی پێویستدا، وہ پێویستە کەش دەست خستنی سودە و لادانی زەرەرۆ زیانە کە هەندیک جار بەوتە و قسە دەبێت، وہ هەندیک جاریش.....^۱.

وہ هەربۆیەشە ئەوانە ی کە مەترخەمن لە زانستی بەلگەکان و زانستی سیاسەت و بەرپۆوە بردندا بێ دەسەلاتن بەرامبەر ئەم دوو کۆمەڵە جاریک بەوہ ی کە پێویستیان بەوانە کاتیک ئەگەر هاتو دوژمن هێرشێ کردو دینە کە ی تیک دان بەوہ ی دەمە دەمە و دەمە قالەوہ یان دونیا کە ی تیک دان بەوہ ی زولم و ستەمەوہ، وہ جاریکیش پێویستیان پێیان هە یە بۆ ئەوہ ی هەندیکیان پرگار بکەن لە شەپری هەندیک تریان لە دین و دونیادا، وہ جاریکیش لە ژێر سیبەریاندا دەژین کە هیچ بیدعە چیه کی لی نیه کە دەست بگریت بەسەریاندا یان والیه ک کەوا زولمیان لی بکات، وہ ئەمەش نایەتە دی تەنھا بەوہ ی بونی زانایانی خاوەن بەلگە ی بەهیز

^۱ سپێتی یە کە لە ئەصلدا! (واتە هیچ نەنوسراوہ).

نەبیت لە بەرامبەر ئەھلی بیدەعدا، وە ھەروەھا بونی کەسانی خاوەن سیاسەتییکی بەھێز لە بەرامبەر زوڵم و ستەمدا).^۱

بۆیە پێشەوایەتی و سەرۆکایەتی دین و دنیا لە چوارچێوەی (زانست و عیلم) دا دەسورپێتەو، چونکە بنچینە و بنەمایە بۆ ھەردوکیان.

و ھەربۆیە دووبارە ئێین تەیممە دەفەرمویت: (خوای گەورە لە قورئانە پیرۆزە کەیدا فەرمویت: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ الحديد: ۲۵

واتە: ئێمە پێغەمبەرمانمان ناردووە بە بەلگەیی رۆن و ئاشکراو کتاب و تەرازومان لە گەڵدا دا بەزاندون تا بە دادپەرورەرانە دادووری خەلکی بکەن و دادپەرورە بن لە گەڵیان، و ھەروەھا ئاسنیشمان دا بەزاندووە کە ھۆکارەو بە کار دەھێنریت لە کاتی شەرو سودو کەلکی تریشی ھەبە بۆ خەلکی لە کاتی ئاشتی و ئاسودەیدا، ئەمەش بۆ ئەوێ خوای گەورە بۆتانی رۆن بکاتەو تا بزانی کێ بەراستی لە کاتی نەپنی و پەنھاندا دینە کەیی خواو پێغەمبەرە کانی سەردەخات .

^۱ مجموع الفتاوى (۱۴/۴۹۳-۴۹۴).

لەمەوه خوای گەوره هەوال دەدات کە کتیب و تەرازوی ناردووە تە خوارووە تاکو خەلکی لەناو خۆیاندا دادپەرورە بن، هەرۆهە خوای گەوره ئاسنیشی دابەزاندووە هەرۆهە کە باسی کردووە.

بۆیە پاراستن و پراگرتنی دین و پراگەیانندی بە هۆی کتیبی خوای گەوره و

شمشیری سەرخەر دەبێت، ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾ الفرقان: ۳۱

واتە: خوا بەسە کە رێنومایتان بکات و سەرتان بخات.

وێ کتیبی خوای گەوره بنچینەیی سەرەکیە، وێ هەر بۆیە شە یە کە م شتیک کە خوای گەوره بۆ پیغەمبەرە کەیی (ﷺ) نارد بریتی بو لە دابەزاندنی قورئانی پیرۆز، وێ لە مە کە دا مایە وێ فەرمانی پێنە کرد بە بە کار هێنانی شمشیر تا ئەو کاتە ی کە کۆچی کردووە سەرخەر و پشتیوانی بۆ پەیدا بو تا بتوانن جیهاد بکەن^۱.

وێ پیم خۆشە کە خۆینەر ئاگادار بکە مە وێ لێرە دا لە وێ کە دەبینم هەندیک لە وانی موبتەلان بە هەلچونی فیکری هەل دەسن بە قرتاندنی ئەم قسانە ی ئیبن تەیمیە لە کاتی قسە کردن لە سەر ئەم ئایە تە ی سورە تی الفرقان، چونکە قسە کانی دوابە دوای ئەمە دەبێتە هۆی پوخاندن و لە ناو بردنی ئەو مەبەستە ی کە هە یە تی لە قۆزینە وە ی قسە کانی شیخ! هەر بۆیە ئاگادار بە!

^۱ مجموع الفتاوی (۲۳۴/۲۸).

بۆیە ئەوانەى كه وا ده‌بينن ده‌وله‌تى ئىسلامى ته‌نها به‌هۆى سۆزو عاتىفه‌يه‌كى ئىسلامى دروست ده‌بێت، وه به‌فكره‌يه‌ك كه دوره‌و دامالراوه له به‌لگه‌ى شه‌رعى وه ناويان ناوه (فكرى ئىسلامى!)، وه شتىكى ئاوا ئاوه‌پوت كراو له عيلم و زانست كه ناويان ناوه (پۆشنبىرى ئىسلامى!) وه ده‌لێن فيركردن قوناغيكه له‌دواى ئه‌ويت، به‌پراستى ئەوانه به‌دواى سه‌رابه‌وه‌ن، چونكه ئەوان هياو او ئوميديان هه‌يه به‌لام به‌بى گرتنه به‌رى هۆكاره‌كان.

وه يه‌كه‌مىنى ئه‌و دو هيزه‌ش ئه‌و هيزه دينيه‌يه كه خواى گه‌وره به‌هۆيه‌وه به‌لێنى سه‌ركه‌وتنى داوه به ئيمان داران و ده‌فه‌رمووت: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الروم: ٤٧

واته: به‌پراستى سه‌رخستن و يارمه‌تى دانى ئيمانداران وه‌عديكه كه ئيمه پيوستمان كردوه له‌سه‌ر خو‌مان كه جييه‌جىي بكه‌ين.

هه‌رله‌به‌ر ئه‌وه‌شه ئيبين قه‌يم ده‌فه‌رمووت: (جيهاد كردن له‌به‌رامبه‌ر دوژمنانى خواى گه‌وره له ده‌ره‌وه‌دا لقيكه له جيهادى نه‌فس له‌لايه‌ن به‌نده‌وه له پيناوى خواى گه‌وره‌دا، هه‌روه‌ك پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووت: (موجاهيد ئه‌و كه سه‌يه كه‌وا جيهادى نه‌فسى خۆى ده‌كات له گوپرايه‌لى كردنى خواى گه‌وره‌دا، وه كوچ

کردوش ئو کہسہیہ کہ کڑچ دہکات و ئو شتانہ بہجی دہہیلی کہ خوا پیی ناخوشہ)۱.

وہ جیہادی نفس پیش خراوہ بہسہر جیہادی دوژمندا لہ دہرہوہداوہ بنچینہی ئوہ، چونکہ بہ راستی ئو کہسہی کہوا جیہادی نفسی خوی نہکات لہ سہرہتاداو ئو فرمانانہ ئہنجام نہدات کہوا فرمانی پیکراوہ واز نہہینیت لہو شتانہی کہوا نہہی لیکراوہ نہجہنگی لہ بہرامبہریاندا لہ پیناوی خوادا، ئوہا بہہیچ شیوہیہک ناتوانیت جیہادی دوژمنہکہی بکات لہ دہرہوہدا، چون دہتوانیت جیہادی دوژمنہکہی بکات و بجہنگیت لہگہلیدا، لہ کاتیکدا ئو دوژمنہی کہ لہ بہرامبہریدایہ بہہیزترہ لہو، وہ زالہ بہسہریدا، وہ جیہادی نہکردوہ لہگہلیدا نہجہنگاوہ لہپیناوی خوادا؟! بہلکو ناتوانیت بجیتہ دہرہوہ بہرامبہر دوژمنہکہی بوہستیتہوہ تا ئو کاتہی جیہادی نفسی خوی نہکات و لہگہلیدا نہجہنگیت.

وہ ئہم دوو دوژمنہش بہندہ بہ جیہاد کردن لہگہلیداندا تاقی دہکریتہوہ، وہ لہ نیوانیاندا دوژمنی سیہم ہہیہ، ئہم دوو جیہادہش ناکریت تا ئو کاتہی جیہادی ئو نہکریت، وہ ئویش لہو نیوانہداوہستاوہ بہندہ سارد دہکاتہوہ لہ جیہاد کردن لہ گہلیدانداو فیلی لئ دہکات و دواي دہخات لیی، وہ بہردہوامیش

۱ رواہ أحمد (۲۱۱۳) و غیرہ وهو صحیح.

هیاو ئاواتی بۆ دەهینتیت دەربارەى جیهادی ئەوان لە لادان و وازهێتان و
لە دەست دانی لەزەت و خۆشیهکان، وە جیهادی ئەم دو دوژمنەش ناکریت تا
جیهادی ئەو نەکریت، وە جیهادی ئەویش بنچینهى جیهادی ئەم دوانەیه، که
ئەویش شەیتانە، خۆی گەورە دەفەرمویت: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا﴾ فاطر: ۶

واتە: بەراستی شەیتان دوژمنی ئیوهیه، دەیکه وایه ئیوهش بە دوژمنی دابنن.

وە فەرمان کردنیش بەوهی کهوا بە دوژمن دابنریت وریا کردنەوهیه که لەسەر
هەلدان و زیاد کردنی بواری بۆ دژایەتی کردنی و جیهاد کردن لەگەڵی، وەک ئەوهی
کهوا دوژمنیک بیت خاوەن بیتەوه و ماندو نەبیت و کهمترخەمی نەکات لە دژایەتی
و دوژمنایەتی کردنی بەندە بە درێژای و بە بەردەوامی ژمارەى هەناسەکان^۱.

ئەم وتەیه لەوپه‌ری پونی و پۆشنیدایه، که ئەویش پاست کردنەوهی مەنەجی
ئەوانەیه کهوا بەرد دەگره کهسانی تر، وە ماله‌کانیشیان لە شوشه‌یه! وە لە
هەمان کاتدا هۆکاره مادیه‌کان بە گەورە دادەننن تا ئەو ئەندازەیهی کهوا دەبینن
که دوژمنه‌کیان هیزو توانای جیگیر بوه، وە لە پاستیشدا دوژمن ناچیتە ناو
خانوه‌کانیانەوه، واتە موسولمانان ناشکین و ناروخین بەهۆی بەهیزی

^۱ زاد المعاد (۶/۳).

دوژمنه که یانه وه به لکو به هۆی لاوازی ئیمان و بروایانه وه ده شکین، تهنانهت ئەگەر ده ستیشیان به تالّ بیت له هه مو هۆکاره کان - له دوای هه ولّ دان - ئەوا خوای گه وره ده یانپاریزیت.

ئین تهیمیه ره حمه تی خوای لیبیت ده فه رمویت: (له سونه تی خوای گه وره یه که ئەگەر هاتو باوه پداران نه یانتوانی خوایان بپاریزن له وانه ی که وا ئازاری خواو پیغه مبه ر (ﷺ) ده دن، ئەوا به راستی خوای گه وره تۆله بو پیغه مبه ره که ی ده کاته وه ده یپاریزیت لییان، وه که هه ندیک له و شتانه ی که پیشتر باسما ن کرد له چیرۆکی ئەو نوسه ره درۆزنه، وه وه که خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِنَّكَ لَكَنَّاكَ

المُشْتَرِكِينَ﴾ الحجر: ۹۴ - ۹۵

واته: ئەوه ی که وا فه رمانت پیکرا وه رای بگه یه نه وه بلاوی بکه ره وه و پشت هه لبکه له و ها وه لّ دانه رانه، به راستی ئیمه ده تپاریزین له و که سانه ی که وا گالته جارن.

وه هه روه ها ئین قه یم ره حمه تی خوای لیبیت: (سویند به خوا! سویند به خوا دوژمن هیه کات ناتوانیت زه فه رت پی به ریت مه گەر کاتیک که دوستانت وازت

۱ الصارم المسلول (ص: ۱۶۴).

ئى بەيىن و دەورت چۆل بىكەن وەوا گومان نەبەيت كە شەيتان سەرکەوتوۋە زالە بەلكو ئەو خواپەي كە دەتپاريزييت وازى ئى هينايوت و سەرکەوتوت ناكات)¹.

وہ چاك دەزانيت كەوا بى بەش دەبيت لە دۆستايەتى پەرورەدگارت ئەگەرۆز بەيىنى لە جى بەجى كىردنى فەرمان پىكراۋەكان، ھەرۆك چۆن پاريززاوى ئەگەر پاريزگارى بىكەيت لە فەرمان و نەھيەكانى خواى گەرە، بەمەش بىنەماى شتەكان دەگەرپىتەوہ بۆ زانست، لەبەرئەوہى فەرمان و قەدەغەكىردن نازانرييت لەپى زانستەوہ نەبيت.

دلنەوايىەك:

لە زوبەيرى كوپى عەديەوہ دەلييت: چوين بۆلاى ئەنەسى كوپى مالىك دەلييت: سكالو گلەى خۆمان كىرد لەو شتانەى كەوا توشمان بوە لەلايەن حەججەوہ، ئەويش فەرموى: (ھىچ سالىك نايەت ئىللا ئەوہى كە لەدواى دىت خراپترە ھەتا ئەو كاتەى دەگەن بە پەرورەدگارتان. ئەوہم كوى لىبۋە لە پىغەمبەرەكەتان (ﷺ)².

ئىبن حەجەر دەفەرمويت: (ھەندىك جار ئالۆزىەك دىتە ئاراۋە دەربارەى ئەو پەھايىيەى كە ھەندىك كات و زەمەن زۆر خراپترو ناپەرەحت ترە لە كات و زەمەنى

¹ الفوائد (ص ۷۹).

² رواه أحمد (۱۱۷۳)، و البخاري (۷۰۶۸)، و الترمذي (۲۲۰۶).

دوای خۆی، وە ئەگەر هیچ سەردەمىك نەبىت جگە لە سەردەمى عومەرى كۆپى
عەبدول عەزىز، كە ئەۋىش بە كەمىك لە دوای زەمەنى حەججاج بوە، وە ئەو خىرو
خۆشەيش كە لە سەردەمى عومەرى كۆپى عەبدول عەزىزدا ھەبوە زۆر ناوبانگى
ھەيە..... وە ھەندىك وەلامى ئەمەيان داووتەوہ بەوہى كە مەبەست لەو خىرو
فەزلە فەزلە و خەيرى كۆكراوہى سەردەمە لەسەر كۆكراوہى سەردەم ،
لەبەرئەوہى لە سەردەمى حەججاجدا زۆرئىك لە ھاوہلان لە ژياندا بون، وە
لەسەردەمى عومەرى كۆپى عەبدول عەزىزدا ئەمان مردن، وە ئەو سەردەمەى كە
ھاوہلاننى تىادا ژياون خىرو چاكتەرە لەو سەردەمەى دوای ئەوان چونكە پىغەمبەر
(ﷺ) دەفەرمويت: (باشترىنى سەدەكان سەدەى منە.....) وە لە بوخارى و
موسلىمدا ھاتوہ).^۱

پاشان دەلييت: (پاشان دوای ئەوہ شتىكى ترم لە عەبدولائى كۆپى
مەسعودوہ دەست كەوت كە راشكاوانە باسى مەبەستەكە دەكات، كە ئەوہش
لەپىشتەرە بو شويين كەوتن كە يەعقوبى كۆپى شەيبە ھىناويەتى لە پىگەى
حارىسى كۆپى حەصيرەوہ لە زەيدى كۆپى وەھبەوہ كەوتويەتى: (گويم لە
عەبدولائى كۆپى مەسعود بو دەيفەرمو: (ھىچ پۆزئىك دانايەت بەسەرتاندا ئىللا
خراپترو ناخۆشترە لەو پۆزەى كە لە پىش خۆيەوہيەتى، مەبەستم خۆشەختى و

^۱لفظ الصحيحين: (خير الناس قرني...). وقد أشار الشيخ الألباني في تعليقه على التنكيل للمعلمي (٢٢٣/٢) إلى أنه لا أصل للفظ الذي ساقه الحافظ هنا.

بەختەوهری نیه لە ژياندا که توشتان دەبیّت، وە مائیکیش نا که سودی هەبیّت، بەلکو هیچ پۆژیکتان بەسەردا نایەت ئیلا عیلم و زانستی تیادا که متره لەو پۆژەدی که لە پیشیدا پۆیشتو، وە ئەگەر زانایانیش مردن و پۆیشتن و نەمان ئەو کاتە خەلکی هەمویان یەکسان دەبن، فەرمان بە چاکە ناکریت و پرگیری و نەهیش لە خرابە ناکریت، بۆیە لەو کاتەدا خەلکی بەھیلاک دەچن).

وہ لە ریگای شەعبیەوہ لە مەسروقەوہ ئەویش لە ئیبن مەسعودەوہ دەفەرمویت: (هیچ سەردەمیکتان بەسەردا نایەت ئیلا خرابترو ناخۆش تره لە پیش خۆی، وە بەلام من مەبەستم ئەو نیه کهوا پیشەوایەک باشتر بیّت لە پیشەوایەکی تر، وە سالتیک باشتر بیّت لە سالتیکی تر، بەلام زاناو شارەزاگانان دەمرن و نامینن، پاشان جینشین و پیشەوایەکتان دەست ناکەویت، ئنجا قەومیك دین بەپاوە بۆچونی خۆیان فەتوا دەدەن).^۱

دەلیم: لابردنی ئەو ئالۆزیە بە ئەشەر ئەوە بینای چاوانی ئەھلی ئەشەر، بە تاییەتی ئەگەر ئەو شتە پەیوەندی بە بنچینەوہ هەبیّت، لەبەر ئەوہی زۆربەدی خەلکی بەھۆی مال و سەرودت و سامان و دەسەلاتەکە یەوہ دەگاتە جەھەننەم، ئایا گویت لەو ئایەتەدی خۆی گەرە نەبوە که هەوال دەدات دەربارەدی ئەوانەدی

^۱ الفتح (۲۱۱۳) و هناك حسن ابن حجر الأثر، و رواه الفسوي كما في ذيل المعرفة والتاريخ (۳۹۳۱۳)، و ابن عبد البر في جامع بيان العلم و فضله (۱۳۶۱۲) و غیرهما.

که به دەستی چەپ نامەکه یان وەر دەرگرن و پەشیمان دەبنەووە که دەلێن: ﴿ مَا

أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴾ الحاقه: ۲۸ - ۲۹

واته: مال و سامانه کهم هیچ سودی پێنە گەیاندم، وە دەسەلاتە کەیشم بە هیلاکیدایم بردم.

جا ئەگەر لە بەلای بزوتنەووە ئیسلامیەکان - سەرپه‌ای ئەوانی تر - ورد بیتەووە ئەوا دەبینی کۆبووەتەووە لەم دو بابەتە پەرگەز پەرستیەدا:

- تیروانینیك که پێی وایە چاکی و باشی ئوممەتیک بەسەر ئوممەتیک ترەووە پەيوهسته بە چاکیتی دەسەلاتدارەکانیانەووە.

- یان بە زۆری و تیرو پیری ئابوریانەووەیە.

ئایا نابینی زۆربەیان بە هیچ شیوێهێک واز لە تەختی پاشایەتی ناهینن، ئەگەر چاویشی بربیتە دیموکراتیەتی ختورەو خەیاڵ، وە هەندیکێ تریان وا دەبینن کەوا گەرانه‌و‌ه‌ی سەر بەرزی موسولمانان بە پیشکەوتنی شارستانیە، هەربۆیشە بە هیچ شیوێهێک واز لە کورسی و دەسەلات ناهینن!

وە ئەمەش نەیننی ئەو هت بۆ پون دەکاتەووە کە ئێین مەسعود چەندە بە خەمەووە بوە بۆ چارەسەر کردنی ئەم دوشتە جیاواز لەوانی تر، وە سویند بەخوا ئەووە ئەو شارەزاییه‌یە که خوای گەورە بەسەریدا رشتووە، وە - برای موسولمانم

— فەزلى پېشىنەكان بزانە، ۋە دەست بگرە بە پېيازى ئەوانەۋە رزگارت دەبىت و ئىسراحت دەكەيت لە شوبھەكانى سەر پېگا.

ۋە لە كۆتايدا: ھەول بە بۆ عيلم و زانست! ئەى ئەو كەسەى كەوا داواى سەرخستنى ئىسلام دەكەيت، ۋە لە تەمىمى داریەۋە دەفەرموئیت: (خەلكى لە سەردەمى عومەردا پېشپركىيان دەكرد لە دروست كردنى خانوبەرەدا، عومەرىش پى دەفەرمون: ئەى كۆمەلى عەرەبەكان! زەوى زەوى! ئىسلام نابىت تەنھا بە جەماعەت و كۆمەل بون نەبىت، ۋە جەماعەتیش نابىت تەنھا بە ئىمارەت نەبىت، ۋە ئىمارەتیش نابىت تەنھا بە گوپرايەلى كردن نەبىت، بۆيە ھەركەسىك گەلەكەى بەرەو فېربونى فىقھ بەرئیت ئەۋە دەبىتە ھۆى ژيانەۋەى خۆى و ئەوانىش، ۋە ھەركەسىكىش گەلەكەى بۆ غەبرى ئەۋە ھان بدات دەبىتە مايەى بەھىلاكدا چون بۆ خۆى و ئەوانىش).^۱

ۋە لە ھەسەنەۋە فەرموئەتى: (پېشىن ئەيان وت: مردنى زانا كەلېنىكە دەكەوئتە ئىسلامەۋە ھىچ شتىك پېرى ناكاتەۋە ھەتا پۆژو شەۋ بەدواى يەكدا بېن).^۲

^۱ رواه الدارمي رقم (۲۲۱).

^۲ المصدر السابق رقم (۳۴)، و أحمد في الزهد (ص: ۲۶۲)، و ابن عبد البر في جامع البيان (۱۵۳۱)، وهو صحيح، فإن هشام بن حسان تابعه أبو الأشهب جعفر بن حيان العطاردي كما في المصدر الأخير. وفي شرح السنة للبعوي أنه من قول ابن مسعود.

وہ لە هیلالی کۆپی خەببەوہ فەرمویەتی: (پرسیارم کرد لە سەعیدی کۆپی جوبە یروتم: ئەی ئەبو عبدولاً! نیشانە ی بە هیلاک چونی خەلکی چیە؟ وتی: ئەگەر زاناکانیان مردن)^۱.

دەمەوانە ی خۆپاراستن لە کوفرو روخان شوین کەوتنی قورئان و سوننەتە

لەم بەشەدا تەنھا مەبەستم پوکەشەکە ی نیە کە بە خەیاڵدا دیت و بەس، چونکە لانی کەم ئەمە بە قسە لەلای موسولمانان شتیکی زانراوە، بەلام ئەمەوتە یەکە بۆ ئەو کەسانە ی کەوا قەناعەت بە بانگەوازی قورئان و سوننەت ناهینن، کاتیک بینیویانە کەوا هیزی بیباوەری و دوپوی کۆبوەتەو و زال بوە بە بەسەرولاتی موسولماناندا، هەر لە پۆژگاری ئەندەلوس و فەلەستینی لە دەست چووەو، تاوالتانی بۆسنەو هیرسکی بریندار، وە نارەحەتی لەسەر نارەحەتی بەسەر موسولماناندا زیاد دەکات کاتیک کەمتەرخەمیان کرد لە دەست گرتن بە سەرچاوە ی هیزو توانایانەو: قورئان و سوننەت، وە بیپیزو بیی بایەخ بون لای خوای گەرە کاتیک گومانی خراپەیان بەو دوانە برد، کاتیک کەوا دەبینن کە کاریگەریان کەمە لەسەر دل و دەرونەکان، وە بانگەوازی مزگەوت بیھیزە لە

^۱ رواه ابن سعد (۲۶۲/۶)، وابن أبي شيبة (۴۰۱/۵)، والدارمي (۲۵۱)، وأبو نعیم (۲۷۶/۴)، و الخليل في الفقيه والمتفقه (۱۴۸)، وابن عبد البر في جامعه (۱۵۳/۱)، وهو حسن، وإن كان فيه هلال بن خباب، لأن هلالا هو السائل، ومثل هذا يضبط عادة.

جولاندن و زیندوکردنەوھى ئوممەتدا تەنھا بەشیۆھىھىكى لاوازو خاوەنەبیتى كە ناگاتە ئێ و گورجو گۆلیو ھۆكارە جورا و جورانەھى كەوا شیوعیەكان و جولەكەو گاۋرەكان پىپى ھەلەستەن.

وہ ئەم بانگەشەھىہ - ئەگەر راستیەكیشى تیدا بىت - ئەوا بەسە بۆ خاوەنەكەھى كە تاوان بار دەبىت بە ھۆى وەلادانى گەنجان لە گرنكى دان بە دوو وەھىكە لەپروى لەبەر كردن و فیربون و فیركردنیا نەوہ، وە ئەگەر ھەندىكیان خۆیان تەرخان كرد بۆ فیركردنى خەلكى و شارەزا كردنیا ن لە ئاینەكەیان، ئەوا زۆر بەكەمى قورئان و فەرمودە بەكار دەھینن وەك تەبەروك نەبىت، وە گومانى باشە بردن بە قسەكانى خۆیان وای لیکردون كە كەمتەرخەمى و كەمتر ئاۋر لەوتەكانى خواو پیغەمبەرەكەھى (ﷺ) بەدەنەوہ.

سویند بەخوا! ئەمجارەش سویند بەخوا! ئەمجارەش سویند بەخوا كەسانى وەھایان تیدایە كە ئەوئەندەھى خشوعى بۆ دروست دەبىت بەھۆى سرودیکەوہ، ئەوئەندە خشوعى بۆ دروست نابىت لەبەرامبەرۆتەكانى پەرورەدگارى جیھان، وە ئەگەر بالئەندە گویبىستى ببوايە ئەوا ھەمویان پۆل پۆل دەبون و دەگەرانیوہ بۆلای خواى خۆیان.

كوان ئەوانەھى كە شارەزان لە قورئاندا بە لیکدانەوہىھىكى رەسەن؟!

کوان ئەوانەى که پێگای پیشینیان زیندو کردووه به گوئیست کردنى
فرمودهکانى پیغمبەر (ﷺ)، وه کهم کردنهوهى قسهى مروّقه کان؟!

ئایا نازانن که بیباوه‌پان توانایان نابیت به سه‌رتاندا تاوه‌کو ئیوه به‌رده‌وام بن
له خویندنه‌وه‌و ورد بونه‌وه له دو وه‌حیه‌که؟! خوای گه‌وره ده‌فرمویت:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ تُطِيعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ اٰتُوْا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ
وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ عَلٰيكُمْ ءَايٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهُۥ وَاَمَّا يَعْصِمُ بِاللّٰهِ فَعَدَّ

هُدٰى اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠٠﴾ آل عمران: ١٠٠ - ١٠١

واته: ئەى ئەوانەى که باوه‌رتان هیناوه ئە‌گەر گوپ‌رایه‌لى تا قميک له‌وانه بکه‌ن
که پيش ئیوه په‌يامیان بۆ هاتوه‌و خاوه‌ن په‌يامن واته‌جوله‌که‌و گاوهره‌کان ئە‌وا
به‌ره‌و بیباوه‌ریتان ده‌به‌ن له‌دوای ئە‌وه‌ى که ئیوه ئیمان دار بون، ئایا چۆن ئیوه
گوپ‌رایه‌لیان ده‌که‌ن و بیباوه‌رى هه‌لده‌بژیرن له‌ کاتیکدا ئیوه ئایه‌ته‌کانى خواتان
به‌سه‌ردا ده‌خوینریته‌وه‌ که قورئانه، وه‌هه‌روه‌ها پیغمه‌به‌رى خواشتان (ﷺ)
له‌ناودایه، چاک بزنانن که هه‌رکه‌سیک پشست ببه‌ستى به‌ خوای خو‌ى واته‌ گوپ‌رایه‌لى
قورئان و سونه‌ت بکات و گوی نه‌دات به‌ قسه‌ى ئە‌م و ئە‌وه‌ ئە‌وا به‌راستى ئە‌وه‌
که‌سه‌ رینمونی کراوه‌ بۆ رپ‌گایه‌کى راست و دروست.

وه له ده‌قى ئە‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ دوسود هه‌یه:

یەكەمیان: پارێزراوی بۆ شوپێن كەوتوانی هەردوو وەحیەكە لەوێ كە بگەونە كوفرەو، ئێمە كە ئێر پەحمەتی خۆی لێبێت دەفەرمویت: (واتە بێباوەرێ دورە لێتانەو وە حاشا لەوێ كە ئێو بگەونە كوفرەو، چونكە ئایەتەكانی خوا بەردەوام دادەبەزیت بۆ پیغەمبەرەكە (ﷺ) بە شەو و پۆژوو و ئەویش ئەبخوینێتەو بەسەرتانداو وە دەیگەپەنیت پیتان).^۱

وێ دوهمیان: لە راستیدا خۆی گەورە بە تەنها باسی گەورەترین فیلی كردووە كە بێباوەرەكان دایان پەشتووە بۆ موسولمانان كە ئەویش ویستی بێ باوەر كردنیانە، هەر وەك خۆی گەورە لە ئایەتی كی تردا دەفەرمویت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ البقرة: ۱۰۹

واتە: زۆرێك لە ئەهلی كیتاب هەولێ ئەو دەدەن كە لە دواي ئەوێ كە باوەرتان هیناوە بتان گێرنەو بۆ بێباوەرێ ئەویش بەهۆی ئەوێ كە ئەوان حەسویدیتان بێ دەبەن و رقیان لێتانەو حەز دەكەن ئێو شەو وەكو خۆیان بێباوەر بن چونكە چاك دەزانن كە ئەو ئیسلامە حەقە، هەر بۆیە خۆی گەورە دەفەرمویت ئەوان

^۱ تفسیر القرآن العظیم (۱/۹۷) ط. دار الفکر.

واتە ئەهلی کیتاب بە تەواوەتی راستیەکانیان بۆ روون بوو تەووەو دەزانن حەق کامەیه.

هەرۆه ک بلیی که خوی گه وره ده فەرمویت: هەرچه نده فیل و تەلە که یان گه وره بیّت به جوړیک شاخه کان خویان له به ریدا نه گرن خوی گه وره ده فەرمویت:

﴿وَأِنْ كَانَتْ مَكْرَهُمْ لِنَزُولِ مِنْهُ الْجِبَالِ﴾ إبراهيم: ٤٦

واتە: ئە گەر فرت و فیلیان ئەو نده گه وره بیّت به جوړیک که شاخه کان له بهرام به ریدا بتوینتەو.

ئەوا بیروباوەری ئیوه به هیچ شیوه یه ک ناتوینتەو هەتاو هکو ئیوه به رده وام بن له خویندنه وهی وهی که قورئان و سوننه ته.

وه ئەمه نامۆ نیه به لای که سیکه وه که یه قینی هه بیّت له ناو دلیدا به وهی که خوی گه وره سه رچاوهی ژیا نی له ناو وه حیدا داناو وه فەرمویه تی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ الأنفال: ٢٤

واتە: ئەی ئەوانه ی که باوهر تان هی ناو وه لای خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) بده نه وه له کاتی که دا ئەوان بانگه واز تان ده کەن بۆ ئاینیک که به هۆیه وه ده ژیه نه وه ده بیته هۆی به سه ر بردنی ژیا نیکی خو ش و به خته وه ری له هه ر دو ژیا نه که دا. وه گه وره ترینی دو ژیا نه که ژیا نی دلّه، وه زیندو ترینی خه لکی ئەو که سه یه که

زیاتر شوین وەحی دەکەوێت، وە ئەو وەحییە دەیانپاریزێت لە گومرایی، وە بەمەش تیگەیشنتت ورد دەبێت بۆ ئەو فەرمودەییە پیغەمبەر (ﷺ) کە دەفەرمویت: (دووشتم لەدوای خۆم لەناودا جیھێشتون کە لە دوای ئەو دوانە ھەرگیز گومرا نابن: قورئانەکی خاوە و سوننەتەکەم، وە توشی دوبرەکی و جیاوازی نابن ھەتا ئەو کاتە کە دین بۆلام بۆسەر کانی کەوسەر). رواه الحاكم و مالك وهو حسن^۱.

و ئەبو بەکری پاستگۆ ڕەزای خوای لیببیت دەفەرمویت: (ھیچ شتیەکم واز لێ نەھێناوە کە پیغەمبەر (ﷺ) کردبیتی ئیلا منیش ئەو کارەم کردووە، وە دەترسم لەوەی کە ئەگەر شتیەک جیبەجی نەکەم لە فرمانەکانی توشی گومرایی و لادان بێم)^۲.

ئەو ئەبو بەکری پاستگۆی ئەم ئوممەتە لە نەفسی خۆی دەترسی کە توشی لادان ببیت لە ڕێگای پاست بەھۆی ئەوەی کەوا کەمتەرخەمی یەک بکات لە ئەنجامدانی شتیەک لە ڕینمایبەکانی پیغەمبەر (ﷺ) – لەگەڵ ئەو شدا کە زۆر توند بوە لە دەست گرتن بەوردو درشتی سوننەتەکانی پیغەمبەر (ﷺ) – ئەو چۆن چاوی بیدعە چیهکان ئوقرە دەگریت و ناخیان ئاسودە دەبیت، وە بوخاری و موسلیم لە ئەبو ھورەیرە و گێراویانەتەو کەوا فەرمویت: (کاتیەک پیغەمبەر

^۱ بێشتەر تەخریجی ئەم فەرمودەییە کراوە.

^۲ رواه البخاري (۳۰۹۳)، و مسلم (۱۷۵۹).

(ﷺ) کۆچی دوای کردو لە دوای ئەو ئەبو بەکر بو بە جینشین، هەندیک لە
عەرەبەکان کافر بوئەو، عومەر بە ئەبو بەکر و تۆ چون شەپ لە گەڵ خەلکدا
دەکەیت لە کاتی کدا پیغەمبەر (ﷺ) فەرمویەتی: (فەرمانم پێ کراوە شەرو
کوشتار لە گەڵ خەلکیدا بکەم هەتا دەلێن: (لا اله الا الله)، وە هەرکە سێک بلیت (لا
اله الا الله) ئەوا مال و نەفسی لە سەر من پارێزراو دەبیت تەنھا بە حەقی خۆی
نەبیت وە حیسابیشی لە لای خۆی گەورە یە.

ئەویش فەرموی: سویند بە خوا! شەپ و کوشتار لە گەڵ هەرکە سێکدا دەکەم
کەوا جیاوازی دەخاتە نێوان نوێژو زەکاتەو، چونکە زەکات حەقی مال و
سامانە، سویند بە خوا ئەگەر گوری سێک بیت کە دا بێتیا بە پیغەمبەری خوا (ﷺ)
وە ئیستا نەیدەن بە من ئەوا شەپیان لە گەڵدا دەکەم لە سەری. عومەریش
دە فەرموی: سویند بە خوا! ئەو نە دەوی نە برد هەتا بۆم دەرکەوت کە خۆی گەورە
دلی ئەبو بەکر و الا کردو بۆ شەپ کردن لە گەڵیانداو بۆم دەرکەوت کە لە سەر
حەقە!'

ورد بەو لەم سوربوونە لە سەر جیبە جی کردنی فەرمانیک بە هەمو ئەو
ورده کاریانە کە لە سەر دەمی پیغەمبەردا (ﷺ) هەبو، ئەگەر بێتو لە پیش
خستنی بچوکتین شتیش بوبیت.

البخاری (٧٢٨٤)، و مسلم (٣٢).

وہ کاتیکیش پیغەمبەران - سەلات و سەلامی خویان لە سەر بیټ - زیاتر لە خەلکی شوین وەحی دەکەوتن پالپشتی خوایی بە تەواوترین شیوہ لییانە وە نزیک

بو، وەك خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَ أَنَا وَرُسُلِي ﴾ المجادلة: ٢١

واتە: خوای گەورە پریری داوہ بەوہی کەوا تەنہا خوئی و پیغەمبەرانی سەردەخات بەسەر بیباوہرانداندا.

وہ ھەرودھا دەفەر مویت: ﴿ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْأَمْرَ سَلِينِ إِنَّهُمْ هُمُ الْمَنْصُورُونَ

وَأَنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴾ الصافات: ١٧١ - ١٧٣

واتە: بە راستی ھەر لە سەردەتاوہ پریرمان داوہ لە بەرامبەر پیغەمبەرە کائمان کە سەردەکەون بەسەر بی باوہرەنداو وە بەراستی تەنہا سەربازان و شوین کەوتوانی ئییمە سەرکەوتو دەبن.

وہ ھەرودھا دەفەر مویت: ﴿ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴾ غافر: ١٠١

واتە: ئییمە پیغەمبەرانی خویمان و ئەوانەھی ئییمانیان ھیناوە سەردەخەین لە دونیاو لە رۆژی دوایشدا.

^١ بیوانە: الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح لابن تيمية (١٧٩٢) ط. دار العاصمة.

کەوا بو هەرکەسێک بە پاستی شوین ئەوان بکەوێت ئەوا هەمان پشتگیری و
سەرخستنی بۆ هەیه، خوای گەورە دەربارەی موسا و هارون - سەلامی خویان
لِیَبِیْتٍ - و شوین کە وتوانیان دەفەر مویت: ﴿ اٰتَمَّوْا مِنْ اَتْبَعَكُمَا الْغٰلِبُوْنَ ﴾ القصص:

۳۵

واتە: ئیوهو ئەوانەش کەوا شوینتان کەوتون سەرکەوتو دەبن.

و هەرودەها بە عیسا شوین کەوتوانی دەفەر مویت: ﴿ اِذْ قَالَ اللهُ يٰعِيسَىٰ اِنِّي

مُتَوَفِّیْكَ وَرَافِعُكَ اِلَیَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِیْنَ اَتَّبَعُوْكَ فَوْقَ

الَّذِیْنَ كَفَرُوْا اِلَىٰ یَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴾ آل عمران: ۵۵

واتە: کاتیك خوای گەورە بە عیسا فەرمو: ئەه عیسا من تۆ دەمرینم و
بەرزت دەکەمەوه بۆلای خۆم و هە پاك دەکەمەوه لەوانەه کەوا بیباوەر بون و
ئەوانەش کەوا شوین تۆ کەوتون سەریان دەخەم بەسەر بیباوەرەکاندا هەتا رۆژی
دوایی.

ئین قەیم رەحمەتی خوای لیبیت دەفەر مویت: (کە گاوریەکان بەهۆی ئەو
شوین کەوتنەیانەوه ئەو پشکەیان هەبو بیت و کە لەسەر جوله کەکانەوه ن هەتا

پۆژی دواى، کهوا بو مادام موسولمانانیش شوین کهوتنیان زیاتره له گاوارهکان ئەوا له سهرو گاوارهکانهوهن ههتا پۆژی دواى)¹.

وه ئیبن تهیمیه دهفرمویت: (لهبەر ئەوه ههركهسیك شوین پیغهمبەر (ﷺ) بکهویت ئەوا خوای گهوره له کهلدايه به ئەندازهی ئەو شوین کهوتنه، خوای گهوره دهفرمویت: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الأنفال:

٦٤

واته: ئەهی پیغهمبەر (ﷺ) تۆو ئەو ئیماندارانهی کهوا شوین تۆ ده کهون خویان بهسه که پال پشتیان لی بکات.

واته: تۆ خوای گهورهت بهسهو ئیماندارانیش خوای گهورهیان بهسه، وه ههركهسیك له باوهپداران شوین پیغهمبەر (ﷺ) بکهویت ئەوا خوای گهورهی بهسه، وه ئەمهش مانای ئەوهیه که خوای گهورهی له کهلدايه، وه پشت بهستن و پشت گیری تهواو له شوین کهوتنی تهواودايه، وه پشتگیری ناتهواویش له شوین کهوتنی ناتهواودايه، وه ئەگه هاتو ههندیك لهو باوهپدارانهی کهوا باوهپیان پی هیناوهوه شوینی کهوتون وه لهسهر ئەوهش دژایهتی کران ئەوا بهراستی خوای

¹ إغاثة اللهفان (١٩٧٢-١٩٨٠)، وه بیروانه: الجواب الصحيح (١٧٨٢).

گەورە بەسە، وە لەگەڵداپەتی، وە بەشێکی بەر دەگەوێت لەو فەرمودەی خوای
گەورە کە دەفەرمویت:

﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا اللَّهُ مَعْنَا﴾ التوبة: ٤٠

واتە: کاتێک کە پێغەمبەر (ﷺ) بە هاوێڵە کە دەفەرمویت کە ئەبو بەکرە
رەزای خوای لیبییت مەترسەو دڵ تەنگ مەبە چونکە ئیمە خویمان لەگەڵە، ئەمە لە
کاتێکدا کە لەناو ئەشکەوتی (ثور) دان وە هاوێڵ دانەرەکانی قورەیش بەسەر
سەریانەوهن.

و ئەم کەسە دلی پەيوەستە بە پێغەمبەرەوه (ﷺ) با هاوێڵی نەکردبێ
بە لاشە، وە بنچینە لەم دڵەدا، بەو جۆرە کە لە صحیحی بەخاری
موسلیمدا هاتووە لە پێغەمبەری خواوە (ﷺ) کە فەرمویت: (پیاوانێک هەن لە
مەدینە کە ئیوێ هێچ هەنگاوێکتان نەناوێوه هێچ دۆلێکتان نەبڕیوێ ئیلا ئەوانتان
لەگەڵن. وتیان: لەگەڵ ئەوێ لە مەدینەشن؟ فەرمو: بەئێ ئێوان لەمەدینەن،
عوزر پێگای لینگرتون کە بێن لەگەڵمان).^١ ئەوانە بە دلیان لەگەڵ پێغەمبەر (ﷺ)
بون و لەگەڵ هاوێڵانی تیکۆشەری، وە مانای هاوێڵیەتیان پێ دەبەخشرێ لەگەڵ

^١ البخاری (٢٨٣٩)، و مسلم (١٩١١)، وە لە صحیحی موسلیمدا زیادەیک هەیه: (ئیلا هاوێڵەشن
لەگەڵتاندا لە پاداشندا).

ئەودا، وە خوای گەرەش لە گەلیاندا بە ئەندازە ی ئەو هاوہ لایەتی کردنە مەعنەویە^۱.

وہ راستی وتوہ پەحمەتی خوای لیبیت، چونکە لە راستیدا لە قورئاندا هاتوہ کہ بە لگەییە لەسەر ئەوہی کہ ئەوان لە گەلیاندا بون بە ناخیان، ئەویش لەبەر ئەوہی ئەوان کاتیک کہ هاتن بۆ ئەوہی پیغەمبەر (ﷺ) بیان بات لە گەل خۆی بۆ جیھاد کردن گێرایانیہوہ، لەبەرئەوہی ئەوہندەولایخی سواری لەلا نەبوہتا بیانداتی، ئەوانیش گەرانیہوہ دلەکانیان دەسوتاوہ چاوہکانیان پەر فرمیسک بو بەھۆی ئەوہوہ هەتا خوای گەرەوہ صفی کردن بەو فرمایشتە ی: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحْجَمُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ التوبة: ۹۲

واتە: ئەوانە تاوان بار نابن کاتیک کہ هاتن بۆلات وە داویان لی کردی کہ ولایخی سواریان بدەیتی هەتا جیھاد بکەن لە گەل تۆدا لە پیناوی خوادا، وە تۆش لەوہ لامیاندا دەتوت من شتیکم لەلا نیہ هەتا بتان دەمی، ئەوانیش دە گەرانیہوہ بە

^۱ منهاج السنة (۴۸۷/۸-۴۸۸) ط. جامعة الإمام بن سعود.

چاوی پر فرمیسکەووە بە دلێکی پر تەنگەووە بە هۆی ئەوێ ئەوندە مالیان نەبو
هەتا لە رێگای خوادا خۆیان و ماله کەشیان بیه‌خشن.

پاشان دەفەر مویت رەحمەتی خۆی لیبیت: (وہ نگہر پیاوێک بە تەنیا بیت
لە هەندیک شارو لە هەرکاتی کداوہ هەستیت بە جیبەجی کردنی حەقیک کە
پیتەمبەر (ﷺ) هیناویەتی، وە خەلکی سەریان نەخست لەسەری، ئەوا بە
دلنییایەوہ خۆی لەگەڵدایە، وە پشکیکی بەر دەکەویت لەو فەرماشتەتی: ﴿إِلَّا
نُصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَائِفٌ اٰتَيْنِ اِذْ هَمَّا
فِي الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اِلٰهَآ مَعَنَا﴾ التوبة: ٤٠

واتە: ئەگەر ئیوێش سەری نەخەن ئەوا بە دلنییایەوہ خۆی گەورە سەری
دەخات، لە کاتی کدا ئەو بیباوەرانی مەککەو دەریان ناووە لە گەڵ ھاوێلە کەسێ کە
ئەبو بە کرە رەزای خۆی لیبیت رۆیشتن بو ئەشکەوتی سەورووە لەناو ئەشکەوتە کەدا
بون کە ھاوێل دانەرەکان بەسەر سەریانەووە بون، وە ئەگەر تەماشای بەرپیی خۆیان
بکر دایە دەیان بینن، هەربۆیە پیتەمبەر (ﷺ) دلنەوای دەکردو دەیفەر مو: هیچ
خەمبار مەبە ئیمە خوامان لە گەڵە، وە خۆی گەورە پاراستنی و بە سەلامەتی
گەیشتنە مەدینەو خۆی گەورە سەری خست بەسەر هەمو بیباوەرەکاندا، وە ئەوێش
وہ عەدی خوایی بو بۆی.

چونکه سەرخستنی پیغمبەر (ﷺ) بریتیه لە سەرخستنی ئاینه‌که‌ی که هیناویه‌تی له هەرشوێنیک و له‌هەر کاتی‌کدا بێت، وه هەرکه‌سیک شوینی بکه‌وێت ئەوا هاوه‌لیه‌تی له‌سەری به‌و مانایه، وه ئەگەر ئەو هاوه‌له‌ه‌ستیت به‌جی به‌جی کردنی به‌و جوړه‌ی که‌خوا فه‌رمانی کردوه ئەوا به‌ دانییایه‌وه‌خوا له‌گه‌ل ئەوه‌دایه که پیغمبەر (ﷺ) هیناویه‌تی وه له‌گه‌ل ئەو که‌سه‌شدايه که هه‌لده‌ستیت پی‌ی، وه ئەم شوین که‌وتوه‌ی پیغمبەر (ﷺ): **خوای به‌سه، وه خواش به‌سه بو پیغمبەر (ﷺ) هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَأْتِيهَا النَّيُّ حَسْبَكَ اللَّهُ وَمَنْ**

أَتَبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿الأنفال: ٦٤﴾

واته: ئەه‌ی پیغمبەر (ﷺ) خوات به‌سه که پشتگیریت بکات وه ئەوانه‌ش که باوه‌ریان هیناوه‌و شوین تو ده‌که‌ون خوایان به‌سه.

وه له ئیبن مه‌سعوده‌وه هاتوه: (پیغمبەری خوا (ﷺ) نوێژی عیشای کردو پاشان پۆی، وه ده‌ستی عه‌بدولای کوری مه‌سعودی گرت و بردی هه‌تا برديه چۆله‌وانیه‌کی مه‌که‌که پاشان داینیشان پاشان خه‌تیکی راستی بو کیشا پاشان فه‌رموی: له‌وخه‌ته تینه‌په‌ری وه چاک بزانه پیاوانیک ده‌گه‌نه لات، قسه‌یان له‌گه‌ل نه‌که‌ی چونکه ئەوانیش قسه‌ت له‌گه‌ل ناکه‌ن. ده‌لی: پاشان پۆیشت پیغمبەری خوا (ﷺ) بو ئەو شوینه‌ی که خۆی ده‌یویست، له‌ کاتی‌کدا من خه‌ریک بوم

دانیشتبوم لە خەتەکی خۆمدا لەو کاتەدا پیاوانێک هاتن بۆلام دەتوت (الزظن)^۱ نە لاشەیانم دەبینی نە پیستیان، وە دەهاتنە لام و بەلام خەتەکیان تێنە دەپەراند، پاشان دەگەراندە بۆلای پیغەمبەری خوا (ﷺ) هەتا بوبە کۆتای شەو، بەلام پیغەمبەری خوا (ﷺ) هات بۆلام وە من دانیشتبوم، فەرموی: ئەم شەو من هەر نەخەوتوم، پاشان هاتە لام بۆ ناو خەتەکەم وە پانمی کرد بە پشتی بۆخۆی، وە پراکشاو پیغەمبەری خوا (ﷺ) کاتێک کە خەوی لێ دەکەوت دەپیرخان، وە کاتێک من خەریک بوم دانیشتبوم وە پیغەمبەری خوا (ﷺ) پراکشابو لەسەر پانم، دەبینم پیاوانێک پۆشاکێ سەپیان لە بەردایە، هەرخوا خۆی دەزانێ کە چەندە جوان بون، گەشتن پێم، کۆمەلێکیان دانیشتن لەلای سەری پیغەمبەری خوا (ﷺ) وە کۆمەلێکیان لەلای قاچیەو، پاشان لە نیوان خۆیانداوتیان: ئێمە هیچ بەندەیه کمان نەبینیووە کە شتی پێ بەخەرا بێت بەوینە ئێ و شتانە ئێ کە دراوێ بەم پیغەمبەرە: چاوەکانی دەخەون وە بەلام دڵی بەخەبەرە، نمونەیهکی بۆ بەیننەو بەوینە پادشایەکی کە کۆشکێکی دروست کرد، پاشان سفرە ی پازاندەووە خەلکی بانگ کرد بۆ خواردن و خواردنەووەکی، هەرکەسێک وەلامی دایەووە لەخواردنەکی خوارد، وە لە خواردنەووەکی خواردەووە، وە هەرکەسێک وەلامی نەدایەووە سزای دا، یان فەرموی: ئازاری دا. پاشان ئێ و ناوێیان بەجێهێشت، وە پیغەمبەری خوا (ﷺ) لەو کاتەدا خەبەری بویەووە فەرموی:

^۱ قەومیکن لە سودانیەکان یاخود حەشەییەکان لە پەشتتیدا لە سەر و قۆز و لاشەیاندا

گویت ئی بو ئەوانە چیان وت؟ وە دەزانی ئەوانە کئی بون؟ وتم: خواو پیغەمبەرە کە ی (ﷺ) زانانن.

فرموی: ئەوانە مەلائیکەت بون. دەزانی ئەو نمونە یە ی کە هینایانە وە چی بو؟
وتم: خواو پیغەمبەرە کە ی (ﷺ) زانانن. فرموی: ئەو نمونە یە ی کە هینایانە وە:
خوای میهرەبان - پاک و بە دەسەلات - بە هەشتی دروست کرد، وە بە نەدەکانی
بانگ کرد بۆی، هەرکە سیک وە لامی دایە وە دە چیتە بە هەشتە وە، وە هەرکە سیک
وە لامی نە دایە وە سزای دا یاخود نازاری دا).^۱

ئەو هتا دەبینی لە م چیرۆکە گەورە یە دا گوێرایە لی ئیبن مەسعود بۆ پیغەمبەری
خوا (ﷺ) کاتی کە فرمانی پئی کرد بە مانە وە لە شوینی خۆیدا کە بە دوری
گرت لە خراپە ی قەومیک کە هاتن بۆ لای لە ناشرین ترین شیوہ دا، لە گەل ئەو ی لە
نیوان ئەم و ئەواندا تەنھا خەتیک هەبو ئە گەر بای بەاتایە شوینە وارە کە ی نە دەما،
بە لام ئەم خەتە وە کو خەتاکانی تر نیە، ئەو خەتی سوننە تە، هەرکە سیک
پە یوہست بیت پیوہی خوای گەورە دە پیاریزیت لە و شتانە ی دیتە پئی.

دوابة دوای ئەو ی کە بە لگە کانم پون کردوہ تە وە لە سەر ئەو ی خوا ی گەورە
ئوممەتی شوین کە و تە جیگیرو سەرفراز دە کات، ئەوا دە کری لیرە دا پوداویک بەینم
کە شایەتی بۆ هەردو کارە کە دەدات بە یە کە وە، وە باسی پلە و پایە یە کە گەورە ی

^۱ صحیح سنن الترمذی للألبانی رقم (۲۲۹۶).

لەخۆ گرتووە بۆ ئەبو بەکر که خوای گەوره دینه‌که‌ی به‌هۆیه‌وه پاراست و سه‌ری خست له‌ دوا‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، هه‌تا ئەبو هوره‌یره ده‌فه‌رمو‌یت په‌زای خوای لیبی‌ت: (سویند به‌و خوایه‌ی که هیچ په‌رستراویک نیه‌ ته‌نها ئەو نه‌بی‌ت ئەگه‌ر ئەبو به‌کر نه‌بوایه به‌ خه‌لیفه‌ خوا نه‌ده‌په‌رسترا. پاشان جاریکی تر ئەم قسه‌ی کرده‌وه، پاشان بۆ جاری سێیه‌میش وتیه‌وه، پێیان وت، به‌سه‌ ئە‌ی ئەبو هوره‌یره! . ئەویش فه‌رموی: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئوسامه‌ی کورپی زه‌یدی په‌وانه‌ کرد بۆ شام له‌گه‌ڵ سه‌وت سه‌د که‌س، کاتی‌ جه‌یشه‌که‌ گه‌یشه‌ (ذی‌ خه‌شبه) پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کردوه له‌و کاته‌دا عه‌ره‌به‌کانی چوار ده‌وری مه‌دینه‌ پاش گه‌ز بونه‌وه له‌ ئیسلام، هه‌ربۆیه‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کۆبونه‌وه له‌لای وه‌وتیان: ئە‌ی ئەبو به‌کر! ئەوانه‌ پاشگه‌ز بونه‌ته‌وه له‌ ئیسلام، ئەوانه‌ش رو‌یان کردوه به‌ره‌و لای پۆم، وه‌ ده‌شزانی عه‌ره‌به‌کانی چوار ده‌وری مه‌دینه‌ پاش گه‌ز بونه‌ته‌وه له‌ ئیسلام؟! فه‌رموی: سویند به‌و خوایه‌ی که هیچ په‌رستراویک نیه‌ جگه‌ له‌و، ئەگه‌ر سه‌گ په‌لاماری قاچی خه‌یزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بدات و په‌ل په‌لیان بکه‌ن من سوپایه‌ک ناگه‌یتمه‌وه که پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) په‌وانه‌ی کردبێ، وه‌ ئالایه‌ک داناگرم که پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌رزی کردبێته‌وه‌و چه‌قاندبێتی. هه‌ربۆیه‌ ئوسامه‌ به‌ره‌و ئەو‌ی پۆیشته، وه‌ به‌لای هیچ هۆزیکدا تینه‌ده‌په‌ری که بیانویستایه‌ پاشگه‌ز ببنه‌وه له‌ ئیسلام ئیلا ده‌یانوت: ئەگه‌ر ئەمانه‌ تواناو ده‌سه‌لاتیان نه‌بوایه ئەمانه‌ نه‌ده‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه له‌ لایان، وه

بەلام لیبیان دگەرپین هەتا دەگەن بە پۆمەکان. وە گەشتن بە پۆمەکان وە تیکیان شکاندن وە کوشتاری باشیان لیکردن وە گەپانەو وە بە سەلامەتی، وە دامەزراو بون لەسەر ئیسلام).^۱

ئائەو وە پەییووەست بونی ئەبو بەکرە بە سوننەتەو وە سەرەرای ئەو ئازارە بە ئیشە وە فاتی پیغەمبەری خوا (ﷺ) وە مەینەتی پاشگەز بونەو وە عەرەب لە ئیسلام، زیاد لەو وەش وە بەردانی خەلکی بۆی وە ک دەستپیکک لەو ئەقلە وە کە پریار دەدات بە و جۆرە وە کە ئەوان پیریان دا، وە بەلام ئەو شەرعی کە ئەبو بەکر فیروی بو بو لە پیغەمبەرەو وە (ﷺ) ئەو وە بو کە پینمای کرد بۆ کاریک کە پیشنیارەکانی ئەوانی رەزێل کرد، کە ئەویش ترسانی بو رەزای لیبیئ لە دواختنی شتیک کە پیغەمبەر (ﷺ) پیشی خستو، وە سەرئەنجامی پەییووەست بونەکە وە سوننەتەو وە سەرکەوتن بو بەسەر دوژمنداو دامەزاو وە بو لەسەر ئیسلام.

وریایی کردنەو وە یەک:

مامۆستا محمد ئەمین شنقیطی رەحمەتی خوای لیبیئ دەفەر مویت: (زانایان پونیان کردو وەتەو وە کە سەرکەوتنی پیغەمبەران دو جۆرە: سەرکەوتنیک بە بەلگەو

^۱ العواصم من القواصم لابن العربی (ص: ۶۳)، وە ئەگەر دەتەوئ زیاتر بزانی بپوانە: تاریخ الطبری، و سیرة ابن هشام، و الامتاع للمقریزی.

پونکردنەو، وە ئەمەش بۆ ھەمویانە، وە سەرکەوتنێک بە شمشیر و سەرە پم، وە ئەمەش بۆ ئەوانە یە کە بەتایبەتی فەرمانیان پیکراوە لەناویاندا بە جەنگین لە پێناوی خوادا...^۱.

ھەربۆیە بیریاریان داوە بەوھێ کە ئەو باوەردارانە ی کە بێ دەسەلاتن لەناو کۆمەلگاکانیاندا ئەمڕۆ، ئەوانە ی کە فەرمانیان پێ ناکرێ بە شەر کردن، سەرکەوتون بە بەلگە ی زانستی کە ھەمو بەتال و مشت و مریک لەناو دەبات، وە بەلام ئەوانە ی کە توانا دەسەلاتیان ھە یە ئەوا فەرمانیان پێدەکرێ بە شەر کردن بۆ پالپشتی کردنی بەلگەکان بە سەرە پمەکان، وە لەمەشەو دەردەکەوی کە بەلگە ی زانستی سەرکەوتو لە ھەمو کاتیگدا، وە سوپاس بۆ خوا لەسەر ئەو.

و بەھۆی ئەوھێ ئەھلی فەرمودە بەھیزترینی خەلکین لە بەلگەدا، لەبەر ئەوھێ زاناترین کەسن بە قورئان ھەروەک عومەری کوپی خەتتاب دەفەرموویت: (خەلگانیگ مشت و مپتان لەگەل دەکەن بەو ئایەتانە ی کە چەندواتایەکیان ھە یە، ئیوھ بیان گرن بە سوننەت، چونکە ھاوہ لانی سوننەت زاناترین کەسن بە قورئانە کە ی خوا)^۲.

^۱ بڕوانە: أعضاء البيان (۱۳۵۳) وە ئەوھش کە لەدوای دیت.

^۲ رواه الدارمي (۴۹۱)، و الاجري في الشريعة (۹۳)، و ابن بطة في الابانة \ الإيمان (۸۳)، و غیرم.

وه به هۆی ئەوهی زاناترین كهس بون به پێبازی پێغه مبه رایه تی (ﷺ) له هه مو خه لکی زیاتر شوین قورئان سوننه ت كه وتون، هه ربۆیه با هه یچ پاشین (خلف) یه كه به لایه وه جیگای سه رسورمان نه بی ت كه وته ی ئەهلی عیلم كۆك بی ت له سه ر ئەوه ی كه كۆمه لی پزگار بو به ئەهلی فه رموده لیك بده نه وه له وه فه رموده یه یدا: (هه ركه سیك خوی گه وره بیه ویت توشی خه یری بكات شه ره زای ده كات له دین... وه به رده وام كۆمه لیك له ئومه ته كه م سه ركه وتو دیارن له سه ر حه ق... رواه البخاري (٧١)، و مسلم (١٠٣٧).^١

له گه ل ئەوه ی شه راوه نیه له الحصیف په یوه ندی رسته ی یه كه م – كه بریتیه له شه ره زا بون له دین – به وه ی تره وه – كه بریتیه له سه ركه وتوی ئەم كۆمه له – وه ئەمه ش له وته كۆكه ره وه كانی پێغه مبه ری خواجه (ﷺ).^٢

^١ بروانه: الجواب الصحيح (١٨٠١٢).

^٢ بروانه: (شرف أصحاب الحديث) للخطيب البغدادي، والصحيحة للألباني (٢٧٠)، وأهل الحديث هم الطائفة المنصورة الناجية للشيخ ربيع بن هادي المدخلي.

هەرەشەکردن لە پیچەوانەکاری پیغەمبەر (ﷺ) بە گومرایی بون یاخود بی باوهری

مادام خوای گەوره بپیریاری داوه به دامه زراوهی له سەر دین بۆ شوین که وتوانی پیغەمبەرەکهی (ﷺ)، ئەوا به دُنیاپییهوه ئەوانه‌ی که پیچەوانه‌ی ده‌که‌ن به‌ره‌و ترسناکی ده‌یان بات له دینه‌که‌یانداوه ده‌فرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَفِّقِينَ يُصَدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا أَحْسَنًا وَتَوَفِّيْنَا﴾ النساء: ۶۱ - ۶۲

واته: ئەگەر پێیان بوتری وەرن بۆ جییه‌جی کردن و گوپرایه‌لی کردنی ئەو قورئانه‌ی که خوای گەروه ناردویه‌ته‌ خواره‌وه‌وه شوین که وتنی سوننه‌ته‌کانی پیغەمبەر (ﷺ) ده‌بینی ئەو دوروانه پشت لی هه‌لده‌که‌ن و وه‌لامت ناده‌نه‌وه، ئەه‌ی باشه چون له رویان هه‌لدیت کاتیک که توشی به‌لاو نارەحەتیه‌ک دەبن به‌ه‌وی کارو کرده‌وه‌ی خرابی خویانه‌وه‌وه پاشان دین بۆلات و سویندت بۆ ده‌خون به‌الله وه‌ ده‌لین ئیمه‌ ته‌نها چاکه‌و باشه‌مان ده‌ویت وه‌ ده‌مانه‌ویت یه‌ کیک بین له‌وانه‌ی که خوای گەوره یارمه‌تیا‌ن ده‌دات بۆ چاکه‌کردن.

ئىبن قەيم دەفەرموئەت: (خوای گەورە ھەپەشەیان لى دەکات بەوھى کە کاتیک ئەوان توشى ناپەھەتیک دەبن لە ئەقلیانداو لە دین و بینای و لاشەیان و مال و سامانیان بەھۆی پشت ھەلکردنیان لەو پێبازەھى کە پێغەمبەر ھیناویەتى (ﷺ)، وە حوکم کردن لەلای غەیری ئەو، وە گێرپانەوھى حوکم بۆلای، ھەرۆک خوای گەورە دەفەرموئەت: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَنَّهَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾

المائدة: ٤٩

واتە: ئەگەر یشتیان لیکردیت، ئەوا چاک بزانیە کە خوای گەورە دەبەوئەت توشى بەلاو ناپەھەتیان بکات بەھۆی ھەندیک لە تاوانەکانیانەوھ.

وہ پۆزش دەھیننەوہ بەوھى کە ئەوان تەنھا مەبەستیان چاکەو یارمەتى بوہ...^١

وہ داخى سییەم ئەوھى کە ئەم بەلایە لەوانەھى توشى دینى مرؤف ببیت وەوای لیبکات ھەتا ببیاوہر دەبیت، ئىبن تەیمىیە دەربارەھى ئەو فەرمايشتەھى خوای گەورە: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

الْأَلِيمُ﴾ النور: ٦٣

^١إعلام الموقعين (٥٠١).

واتە: با ئەوانەى كە پێچەوانەى فەرمانەكانى پيغەمبەر (ﷺ) دەكەن بترسن
لەوەى كە خۆى گەورە توشى فیتنەو نارەحەتیاى بكات یاخود توشى سزایەكى زۆر
سەختیاى بكات.

دەفەرمویت: (فەرمانى كردووە بەو كەسەى كە سەرپێچى فەرمانەكانى دەكات
كەوریا بێت لە فیتنە: وە فیتنە: بریتىە لە پاشگەزبونەووە لە دین و بیاوهرى،
خۆى گەورە دەفەرمویت: ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ ﴾ البقرة: ۱۹۳.....
واتە: بچەنگن لە گەلیان هەتا فیتنەو ئازاوەیان بەربلاو نەبیتەووە.

ئیمام ئەحمەد لە رىوایەتى فەزلى كورى زیاددا دەفەرمویت: (تەماشای ناو
قورئانم كرد بینیم گوپرایەلى كردنى پيغەمبەر (ﷺ) لە سى و سى شویندا هاتووە،
پاشان ئەم ئایەتەى دەخویندەووە: ﴿ فليحذر الذين يخالفون عن أمره أن تصيبهم
فتنة أو يصيبهم عذاب أليم ﴾ النور: ۶۳. وە بەردەوام دووبارەى دەكردەووە
دەبوت: ئەى فیتنە چیه؟ هاوەر دانانە، لەوانەى ئەگەر هەندىك لەوتەكانى
پيغەمبەر (ﷺ) رەت بكاتەووە بە هۆیهو شتىك لە گومراى بكەویتە ناو دلیهووە،
وە دلەكەى رەش ببیتەووەوە لەناوى ببات، وە خەرىك بو ئەم ئایەتەى
دەخویندەووە: ﴿ فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ﴾

النساء: ۶۵

واتە: سویند بە پەروردگاری تۆ ئیمانیاں دانامەزیت هەتا لەهەمو ئەو کاروبارانەى كە روو دەدات لەنیوانیاندا نەگەرینەو بە بۆلای تۆ وە تۆ نە کەن بە حاکم لە نیوان خۆیاندا.

وہ ئەبو تالیب ئەل میشکانی دەفەرمویت: کاتیک پیاوان وت: خەلکانیک هەن واز لە فەرمودە دەهینن، وە دەپۆن بۆلای بۆچونی سوفیاں؟ فەرموى: (سەرت بسورمى لە خەلکێک گوی بیستی فەرمودە بون، وە سەنەدەکەشى دەزانن وە پاستى سەنەدەکەش دەزانن، وە وازی لیدەهینن و دەچن بۆلای بۆچونی سوفیاں و غەیری ئەو، خوای گەورەش دەفەرمویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ النور: ٦٣ .!

دەزانی فیتنە چیه؟

بیباوهری، خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَأَلْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ البقرة: ٢١٧
واتە: فیتنە گەورە ترە لە کوشتار.

واز دەهینن لە فەرمودە لە پیغەمبەری خواوە (ﷺ) وە هەواو ئارەزووەکانیاں زāl دەبیت بە سەریانداو دەیانبات بەرەو لای پابۆچون، وە ئەگەر سەربپچی کاری فەرمانەکانی وریا کرابیتەووە لە بیباوهری و هاوەرل دانان یاخود لە سزایەکی

سەخت، بەلگەیه لەسەر ئەوهی لەوانەشە سەربکێشیت بۆ بیباوه‌پی و سزای سەخت...^۱.

و لەو وتە بەربلاوانەیی پیشین ئەو ووتەیانە: (خێراترینی خەلکی بۆ پاشگەز بونەوه لە ئیسلام خەلکانی خاوەن هەواو ئارەزون)^۲.

و بەهۆی ئەوهی کە بنچینەیی بیباوه‌پی ئەهلی کیتاب لە روانگەیی سەرپێچی کردنی پیغەمبەرانەوه‌یه خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ التوبة: ۳۱

واتە: ئەهلی کیتاب زاناو راهیبه‌کانیان کردبون بەخوا بەسەر خۆیانەوه‌وه گوێراپه‌لێ ئەوانیان دەکرد لەباتی گوێراپه‌لێ کردنی خوای گەوره، وە عیسای کوری مەریه‌میان دەپه‌رست و کردبویان بەخوا.

و لە دەقی ئەم ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌وه دوو سود بەرچاو ده‌که‌وێت:

یه‌که‌میان: هۆکاری بیباوه‌ریان بریتی بوه له به‌گه‌وره‌ زانینی زاناکانیان هه‌تا چاوپۆشیان کرد له مافی خواو پیغەمبەرە‌که‌ی له‌وه‌دا که بۆ حوکم کردن

^۱ الصارم المسلول (ص: ۵۶-۵۷) و الاثر الأول عن أحمد تجده في الإبانة لابن بطة رقم (۹۷). □

^۲ له ئیبن سیرینه‌وه به‌ سه‌حیحی هاتوه‌ هه‌روه‌ک له‌ المعرفه‌و‌ التاريخ للفسوي (۳۸۸۳-۳۸۸۹) و الابانة لابن بطة (۳۵۳)، و شرح أصول الاعتقاد للکائني (۲۳۴).

بگەرێنەو بە بۆلایان، لە عودەى كورپى حاتەمەو دەفەرمویت: هاتم بۆلای پیغەمبەر (ﷺ) وە لە مەلدا خاچیک هەبو لە ئالتون، فەرموی: (ئەى عودەى! ئەو بته لە خۆت بگەرەو). وە گویم لیبو لە سورەتى بەرپائەى دەخویندەو: ﴿ اَتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ ﴾ التوبة: ۳۱ وە فەرموی: (چاك بزانه كه ئەوان نەیان دەپەرستن، بەلام ئەوان ئەگەر شتێکیان بۆ حەلال بکردنایە ئەوانیش بە حەلالیان دەزانى، وە ئەگەر شتێکیان لەسەر حەرام بکردنایە ئەوانیش بە حەرامیان دەزانى).^۱

وە دوهمیان: قال کردنەو هەپەشەکردن لە کاروکردهو هەى جوله که و گاورو ئاگادار کردنەو هەى لەسەر هەردو جۆرە کهى سەرپیچی بۆ پیغەمبەران که سییەمى نیه، وە ئەو دوانەش:

- کرچوکالى: که بریتیه لە زۆرتيرين بەش بۆ جوله که ئازار دەران و بکوژانى پیغەمبەران.

- پۆچون: که بریتیه لە زۆرتيرين بەش بۆ گاوره کان که پۆ دەچن. □

وە ئەمەش لە ئیجازى قورئانى گەرەو هەى، وە وریای دان لە هەردو کارە که هاتو بەیه که وە لە یەك فەرمودەدا، وە ئەویش ئەو فەرمودەى پیغەمبەرە (ﷺ):

^۱ صحیح سنن الترمذی للألبانی رقم (۲۴۷۱).

لێم گەرین ئەو تان بەسە کە بۆم هیناون، چاک بزائن ئەوانەى پێش ئێو تیا چون بەهۆى زۆرى پرسىارو سەرپێچیان بۆ پێغەمبەرەکانیان، ئەگەر قەدەغەم لێکردن لە کارێک ئەوا لێى دور بکە و نەو، وە ئەگەر فەرمانم پێکردن بە کارێک ئەوا ئەو نەدەى کە دەتوانن جێبەجێى بکەن^۱.

ئەو و تەبەى: (بە زۆرى پرسىارەکانیان). لە رۆچون و قول بونەو دەیه.

و ئەو و تەبەى: (سەرپێچى کردنیان لە فەرمانى پێغەمبەرەکانیان). لە کەرچوکالى و کەمتەرخەمییەو دەیه.

هەربۆیە بوخارى لە کیتابى (دەست گرتن بە قورئان و سوننەتەو) هیناویەتى، و ئەو دەش لەووتە کۆکەرەو هەکانى پێغەمبەرە (ﷺ).

و بەهۆى ئەو دەى کە شوین کەوتن بە و وردە کاریبەى خۆى گەرە ستایشى باوەرداران ناکات تەنھا بەهۆى شوین کەوتنەو، بەلکو ستایشى شوین کەوتن دەکات بە چاکەو دەفەر مویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ التوبة: ۱۰۰.

واتە بریتىە لە شوین کەوتنێک لە رۆکەش و ناخدا، وە هەرکەسێک وابیت وە شەیتان بەشێک لە گوێرایەلى لێچەرى، زو دەگەریتەو وە تەوبە کردنىش سودى

۱ البخارى (۷۲۸۸)، و مسلم (۱۳۳۷).

دەبیئت بۆی، هەر بەو شیۆهیهی که خوای گەوره وه صفی کۆچ کردوان و پشتیوانانی کردوه، له بهر ئەوهی سه‌رپێچی کردنی ئەوان له ناو کانگای دلایانه وه نه‌بوه، وه نه‌ینی ئەم چاودێریه خواییه بۆیان به‌هۆی ئەو شوین که وتنه ته‌واوه‌یه که پێی ناسراون.

جوان ورد به‌روه له هه‌وال پێدانی خوای گه‌وره له پاراستنی دل‌ه‌کانیان له گومرای به‌هۆی راستگوییان له شوین که وتندا له کاتی ناره‌حه‌تیدا خوای گه‌وره

ده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ﴾ التوبة:

۱۱۷

واته: به راستی خوای گه‌وره ته‌وبه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی قه‌بول کردوه لی‌خۆش بونی خۆی ئاشکرا کرد بۆ کۆچ کردوان و پشتیوانه‌کان، ئەوانه‌ی که شوین پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌وتن وه سه‌ریان خست له‌و کاته ناره‌حه‌ته‌دا که پێیدا تێبه‌رین له‌دوای ئەوه‌ی خه‌ریک بوو دل‌ی تا‌مێک له‌وان توشه‌ گومرای و سه‌ر‌لێشی‌وان بیئت.

ده‌با ئا‌گادارو وریابن ئەوانه‌ی که له‌سه‌ر رۆکه‌شی سوننه‌تن به‌بی ناوه‌رۆکه‌که‌ی، وه به‌هه‌مان شیۆه‌ش به‌پێچه‌وانه‌وه.

سەرپێچیکارانێ پێغه مبه‌ران به‌ زووی ده‌دۆرین

هه‌ریه‌ و شیوه‌یه‌ی که‌ شوین که‌ وتوانی پێغه‌مبه‌ران سه‌رکه‌وتن، به‌ دلنیا‌یه‌وه‌

پێچه‌وانه‌ کارانیان سه‌رشۆرین خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ أَوْلِيَّكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ المجادلة: ٢٠

واته‌: به‌ دلنیا‌ی ئەوانه‌ی که‌ دژایه‌تی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌که‌ن، ئا

ئەوانه‌ له‌ پێری سه‌رشۆران و زه‌لیله‌کانن.

وه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (... وه‌ خوای گه‌وره‌ سه‌رشۆری و

زه‌لیلی پریار داوه‌ بۆ ئەوانه‌ی که‌ سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانم ده‌که‌ن).^١

وه‌ لیکدانه‌وه‌ که‌یشی ئەوه‌یه‌ که‌ ئیبن ته‌یمیه‌ ده‌فه‌رمویت: (وه‌ بیدعه‌ هاوتایه‌

له‌گه‌ڵ دۆبه‌ره‌کی، هه‌روه‌ک چۆن سوننه‌ت هاوتای جه‌ماعه‌ته‌وه‌ نه‌وتی: ئەه‌لی

سوننه‌و جه‌ماعه‌. هه‌روه‌ک ده‌وتی: ئەه‌لی بیدعه‌و دۆبه‌ره‌کی).^٢

وه‌ خه‌ڵکانی ژیر یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ گه‌وره‌ترین هۆکاری به‌زین

بریتیه‌ له‌ دۆبه‌ره‌کی، وه‌ گه‌وره‌ترینی - به‌ بێ گومان - دۆبه‌ره‌کیه‌ له‌ دیندا، وه‌

^١ رواه أحمد (٥٠١٢)، و ابن أبي شيبة (٣٢٢/٥)، و غيرهما، وهو حسن، برواه: السير للذهبي (١٥٥٠٩)،

و الفتح لابن حجر (٩٨١٦).

^٢ الاستقامة (٤٢١١) وه برواه نه‌گه‌ر ده‌ته‌وی: اجتماع الجيوش الإسلامية لابن القيم (ص: ٦). □

لەبەرئەوێ جیاوازی بەرھەمی کەمترخەمیە لە گوێرایەلی کردنی خواو پیغەمبەرەکە (ﷺ) خۆی گەورە بەیەکەوێ هیناوانی لە یەك ئایەتدا، وە

دەفەر مویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَعَوْا أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَحْكُمُونَ﴾ الأنفال: ٤٦

واتە: گوێرایەلی خواو پیغەمبەرەکە (ﷺ) بکەن وە جیاوازی پەرتەوازی مەبن چونکە دەبیتە هۆی لەناو چون و رویشتی هیژو تواناتان.

و بە هۆی ئەوێ کە پەییوەست بون بە سوننەتەوێ بریتیە لە کەشتی پزگار بون لە دەریای پەرتەوازیەتیدا، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمانی کردوێ بە پەییوەست بون پیوێ لە کاتی پودانی جیاوازی وە فەرمویتە: (... وە هەرکە سیک بژی لە ئیوێ لە دواي من ئەوا بە دلنیاپییەوێ جیاوازیەکی ژۆر دەبینیت، دەست بگرن بە سوننەتەکە مەوێ بە سوننەتی جینشینە پینومای کراو ژیرەکانەوێ، بە چاکی پەییوەست بن پییەوێ، وە بە کاکیلە کانتان قەپالی پیدا بکەن، وە وریابن لە شتە داھینراوێکان).^١

و خۆی گەورە دەفەر مویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا

جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ آل عمران: ١٠٥

^١ رواه أحمد (١٢٦\٤-١٢٧)، و أبوداود (٤٦٠٧)، و الترمذي (٢٦٧٨)، و ابن ماجة (٤٢-٤٤)، و الدارمي (٤٤\٤٥\١)،

وهو صحيح. □

واتە: وەکو ئەوانە مەبن که پارچه پارچه بون و دوبەرەکی کهوتە ناویانەوہ
لەدوای ئەوہی بەلگەہی رۆن و ئاشکرایان بۆ هات.
واتە ئەو وەحیەیان بۆ هات کہ مایەہی کۆبونەوہیانە، کاتیک کہ وازیان لێهینا
پەرته وازە بون.

وہ ئەمەش دیارو ئاشکرایە لە میژوی جولەکەو گاوردالەگەل
پێغەمبەرەکانیان، گاوردەکان شوین پەہبانیەتیک کہ وتبون کہ خۆیان دایان هینابو
وہ وازیان هینا لە هەندیک لەو فەرمانانەہی کہ فەرمانیان پیکرا بوو خوای گەرەش
دوژمنایەتی و رق و کینەہی خستە نیوانیانەوہ، ہەر وہکو خوای گەرە
دە فەرمویت: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُوكَ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ المائدة: ۱۴

واتە: وە لەوانەہی کہوتیان ئیمە گاورین ئیمە پەیمانمان لی وەرگرتن، کہچی
ئەوان بەشیک لەو شتانەہی کہ ئیمە فەرمانمان پیکرد بون لەیادیان کرد، لە
بەرامبەردا ئیمەش دوبەرەکی و رق و کینەمان خستە نیوانیانەوہ ہەتاوہ کو رۆژی
دوای.

ئىبن تەيمىيە دەفەر مۆيىت: (ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەۋەي كە ئەۋان ۋازيان ھېنا لە ھەندىك لەۋ شتانەي كە فەرمانيان پېكرابو پېي ۋە ئەۋ ۋاز ھېنانە لېي ھۆكار بو بۆ كە ۋتەنەۋەي دوزمنايە تي ۋ پق ۋ كينە كە ھەردوكيان ھەرامە)¹.

ۋە بە ھەمان شېۋە جۈلە كە كان ۋازيان ھېنا لە ھەندىك لەۋ شتانەي كە فەرمانيان پېكرا بو ھەروەكو خۋاي گەۋرە دەفەر مۆيىت: ﴿يَحْرِفُونَ الْكَلِمَةَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَكَسُوا حَظًا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ المائدة: ۱۳

ۋاتە: ئەۋ جۈلە كانە ھەلدەستن بە لادانى ۋتە كان لە شۋىنى خۆيدا ئەۋيش بە گۆرپىن ۋ دەستكارى كردن ۋ لىكدانەۋى نابەجى بۆ فەرمايشتە كانى خۋاي گەۋرە، ۋە ھەندىك لەۋ شتانەي كە بۆيان باس كرابو لە ياديان كردو پشت گوييان خست.

بەلام ۋازھېنانى ئەۋان بۆ ئەۋ بەشەي كە فەرمانيان پېكرا بو سەرچاۋەي گرتبو لەۋ كە تەرخەمىيەي كە پېي ناسراو بون بە ھۆي پق لېبونەۋەيان بۆ ئەۋ ئايەتانەي كە خۋاي گەۋرە ناردۋىيە تە خۋارەۋە، ھەروەك خۋاي گەۋرە

¹ مجموع الفتاوى (۱۰۹/۲۰).

ده فەرمویت: ﴿وَلْيَزِدْكُمْ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقِتَابَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ المائدة: ١٦٤

واتە: زۆر بەی ئەو جوله کانه رقیان دەبێتەوه لەو قورئانەیی که خوای گەوره ناردو بەتە خوارەوه بوت ئەویش بەهۆی یاخی بون و بیباوەرپانەوه، وه دوژمنایەتی و رقی و کینه مان خستە ناویانەوه ههتا وه کو رۆژی دواي. وه ئیبن تەیممیە دەفەرمویت: (وه ئەو جیاوازییە که هەیه لەناو ئەو نەتەوانەیی که ئاینیان نیە زۆر زیاترە لە نەتەوانەیی که ئاینیکیان هەیه، وه هەمو ئەوانەیی که نزیکتر بن لە شوپن کهوتنی پێغەمبەرانه وه ئەوانە که متر جیاوازیان لە نێوانداي، وه ئەو جیاوازییە که نقل کراوه لە فەلاسیفەکانی یۆنان و هندو هاوشیۆه یان شتی که لە ژماردن نایەت مەگەر هەر خوا خۆی بزانی ت چەندە، وه لەدواي ئەمانیش ئەو جیاوازییە که لەلای گەوره ترین نەتەوه لە بیدعە کردندا هەیه که رافیزه کائن، وه دواي ئەمانیش ئەو دۆبەرەکییە که لە نێوان موعتەزیلەو هاوشیۆه یان هەیه، وه دواي ئەمانیش جیاوازی ئەو تاقمانەیی که دەدرینه پال ئەهلی سوننەو جەماعە، وه کو کیلابیەوه ئەل که رامیەوه ئەل ئەشعەریەوه هاوشیۆه یان، وه دواي ئەمانیش جیاوازی ئەهلی فەرمودە، وه ئەهلی فەرمودە که مترینی ئەو تاقمانەن که جیاوازیان هەبیت لە بنچینه کانیاندا، لەبەر

١ بپوانە: مجموع الفتاوى بههه مان شیوه (٢٢٧١٣).

ئەوێ میراتی ئەوان لە میراتی پێغەمبەرایەتی زۆر زیاترە لە میراتی غەیری ئەوان، هەربۆیە خوای گەورە پاراستنی بەو پرده بەتینەیی که دەستیان پێوه گرت، وه فرمویەتی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ آل عمران: ۱۰۳

واتە: هەموو دەست بگرن بەو پرده بەتینەیی که خوای گەورە بۆی داناون که ئەویش قورئانە کە یەتی.

وه یه كێك له گهوههره به نرخه كانی ئەبی موزەفەری سەمعانی ئەو وتە یە یە تی:

(وه یه كێك له و شتانهی که به لگه یه له سه ر ئەوێ که ئەهلی فرموده له سه ر حەقن ئەوێه که ئەگەر بیّت و بپروانیتە هەموو نوسراوه کانیان لە سه ره تایانه وه هەتا کۆتایان، ئەوانه ی زو وه ئەوانه ی که تازەن له گەڵ جیاوازی شارو کات و دوریان لە یه کتریه وه، وه نیشته جیبونی هەریه که یان لە پارچه یه ک له پارچه کانی سه ر زه وی، ده یانبینی له پونکردنه وی بیرو باوه پدا هەمویان له سه ر یه ک شیوه و ئاراسته ده پۆن، له سه ری ده پۆن به جوړیك که لێی لاناده ن وه به پراست و چه پدا ناپۆن، وتەیان له وه دا یه کێکه وه ئەوهش که نقلی ده کەن هەر یه ک شته، نابینی جیاوازی و پارچه پارچه بون هەبیّت له نێوانیاندا له هیچ شتی کدا ئەگەر که میش بیّت، به لکو ئەگەر هەموو ئەو شتانه ی که له سه ر زوبانیان هاتوه وه نقلیان کردوه له پیشینیان وه کۆبکه یته وه ده بینی هەر ده لێی له ناو کانگای یه ک دلّه وه هاتوه، وه له سه ر یه ک زوبانه وه هاتوه، ئایا بۆ له سه ر حەق بونی ئەوان به لگه یه ک هه یه له مه

پون تر؟ خوی گہ وده ده فہ رمویت: ﴿ اَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَاَوْكَانَ مِّنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ

لَوْجَدُوا فِيهِ اٰخِلْفًا كَثِيْرًا ﴿ النساء: ۸۲

واتہ: ئایا بؤ بہ جوانی ورد نابنہ وہ لہ ئایہ تہ کانی قورئان کہ چہ ندہ ریک و پیک و تہ و اوہ ہیچ ناتہ و اووی و دژواریبہ ک لہ نیوان ئایہ ت و حوکم و زانیاری و ہہ و اللہ کانیدا نیہ، خو ئہ گہر بہاتایہ و ئہم قورئانہ لہ لایہ ن غہیری خوی گہ و رہ و ہ بہاتایہ ئہ و ا بہ دلنیباییہ و ہ جیا وازی و ناتہ و اوویہ کی زورئان تیدا دہ بینی.

وہ ده فہ رمویت: ﴿ وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيْعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ﴿ آل عمران: ۱۰۳

وہ بہ لام ئہ گہر پروانیتہ ئہ ہلی ہہ و او ئارہ زوہ کان و ئہ ہلی بیدع دہ یان بینی پارچہ پارچہ و جیا وازن یا خود بون بہ چہ ند تا قم و حزیبیکہ و ہ، نابینی دوانیان لہ سہر یہ ک رپیاز بن لہ بیرو باوہ ردا، ہہ ندیکیان حوکمی بیدعہ ئہ دہ ن بہ سہر ہہ ندیکیاندا، بہ لکو سہ رده کیشن بؤ حوکمی بیباوہ ری دان بہ سہر یہ کتریدا، کور باوکی خوئی کافر دہ کات، وہ پیاو برای خوئی، وہ دراوسی دراوسی کہ ی، دہ یان بینی ہہ می شہ لہ مملانی و دوبہ رکی و جیا وازیدان، تہ مہ نیان کڑتای پی

دیت که چی وتەیان هەرگیز یەك ناگریت: ﴿ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ الحشر: ١٤

واتە: کە دەیان بینی وادەزانی دلەکانیان هەر هەمووی بەیە کەو و یەوێک ئەو هی کە بلی یەك دلێان هەیه، ئەمە لە روکەشدا بەلام لە راستیدا دلەکانیان زۆر لە یە کەو و دورە، ئەمەش لەبەر ئەو یە کە ئەوانە خەڵکانێکن کە هەرگیز بیر ناکەنەوه.

و هەبەست لەمانە هەمووی بریتیه لە پونکردنەوهی ئەو هی کە تێک شکان یەخە ی ئەوانە دەگریت کە سەرپێچی پێغەمبەر (ﷺ) دەکەن وە زوبە زوی دەدۆرین، بەهۆی ئەو دۆبەرەکیە ی کە بالی کێشاو هەبەسەریاندا، وە ئێین سەعدو ئەحمەدو بەیەقی و غەیری ئەوانیش ریوایەتیان کردو هەچەند سەنەدێک لە کۆمەلێک لە هاووانەوه کە فەرمودە ی هەندیکیان تێک هەلکێش بو هە فەرمودە ی هەندیکیان، وە فەرمویانە: پێغەمبەری خوا (ﷺ) عەبدوللای کورپی حوزافە ی سەهمی نارد — کە یەکیکە لە وشەش کەسە — بۆلای کیسرا بانگەوازی بکات بۆ لای ئیسلام وە نوسراویکی لەگەلدا نارد، عەبدوللای دەلی: منیش نوسراو هەکی پێغەمبەری خوا (ﷺ) دایە دەستی، پاشان وەری گرت و دراندی، کاتێک کە ئەم

^١ من الحجة لقوام السنة (٢٢٥١٢).

هەوآلە گەیشتەوہ بە پیغەمبەر (ﷺ) فەرموی: (خوایەگیان مولک و دەسەلاتەکی لەناو بەریت)¹.

وہ کیسرا نوسراویکی نوسی بۆ بازان کہ کاربەدەستی ئەو بو لەیەمەن وە پپی وت کہ دو پیاوی بەھیز لەلایەن خۆتەوہ بنیرە بۆلای ئەو پیاوہی کہ لە حیجازە با هەوآلی ئەوم بۆ بەیننەوہ، بازانیش قارەمان و پیاویکی تری نارد، وە نوسراویکی لەگەڵدا ناردن، وە گەیشتنە مەدینە، وە نوسراوہکی بازانیان دایە پیغەمبەر (ﷺ)، وە پیغەمبەری خوا (ﷺ) پیکەنی، وە بانگەوازی کردن بۆ ئیسلام لەو کاتەدا ئەوان ھەر چوار پەلیان دەلەرزى.

وہ لە پپوایەتیکیدا: کاتی کہ بینی سمیلەکانیان شۆر بوەتەوہ و پومەتەکانیان تاشراوہ، دورکەوتەوہ لییان وە فەرموی: (ھاوار بۆ ئیوہ کی فەرمانی پیکردون بەمە). وتیان: گەرەکەمان - مەبەستیان کیسرا بو - . پیغەمبەر (ﷺ) فەرموی: (بەلام من پەرورەدگارم فەرمانی پیکردوم کہ پیشم بەیلمەوہ، وە سمیلە کورت بکەمەوہوہ فەرموی: ئەمڕۆ بگەرینەوہ لەلای من وە سبەینی وەرنەوہ بۆلام، هەوآلتان دەدەمی بەوہی کہ دەمەوێت. ئەوانیش بۆ سبەینی ھاتنەوہ بۆلای وە

¹ ھەتا ئێرە پپوایەتی بوخاریە لە صەحیحەکەیدا (٦٤) بەلام زیادەى دوعاکە لەلای ئەو (مرسلە) ە.

پێیانی فەرمو: هەوال بەهەن بە هاوێڵەکانەتان کە پەرورەدگاری من گەورەیی ئەو
(کیسرای) لەناو برد ئا لەم شەودا) دواي پرسیاریان کرد بینیان کەوايە^۱.

و لەم چیرۆکەدا ئەو هی تێدایە کە پیغەمبەر (ﷺ) دەیزانی تیاچونی کیسرا
کاتی کە بەربەرەکانەیی پەيامەکەیی کرد، وە حورمەتی ئەو پەيامەیی رەچاوە نەکرد،
چونکە خوای گەورە بریاری داوہ بە بنەبڕ کردنی شوینەواری ئەو کەسەیی قسە بە
پیغەمبەرەکەیی دەلێت و زو لەناو بردنی وە فەرمویەتی: ﴿إِنَّكَ شَانِئَكَ هُوَ

الْأَبْتَرُ﴾ الكوثر: ۳

واتە: ئەو هی دوژمنایەتی تو دەکات وە رقی لێتە ئەو وە جاجی کوێرەو خوا
لەناوی دەبات.

و لە جوانی تەواویتی هەوالە کە ئەو بو کە بکوژی کیسرا کوپەرەکەیی بو،
هەر وە ک ئیبن حەجەر باسی کردوہ لە (الفتح) دا^۲، وە ئەو هەش لە تەواویتی گەورەیی
خوایە لە نانەو هی دوژمنایەتی لە نیوانی تاکەکانی یەک ئوممەتە تەدا، چۆن نا کە
ئەمەیان دوژمنایەتیە لە نیوان ئەهلی یەک مالد؟! کە پشت راست کردنەو هی ئەو

^۱ رواه ابن سعد (۱۰۹/۱-۲۶۰)، وأحمد (۴۳/۵)، و البيهقي في دلائل النبوة (۳۸۷/۴-۳۹۴).

وہ بیروانہ: الصحیحۃ للألبانی (۱۴۲۹)، و تخریجہ علی فقہ السیرۃ للغزالی (ص: ۳۸۸-۳۸۹).

^۲ بیروانہ: (۷۳۳/۷-۷۳۴).

فرمایشتهی خوای گەورەییە: ﴿وَالْقِيَامَ بَيْنَهُمُ الْعَذُوبَةُ وَالْبَعْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ المائدة:

٦٤

و ئەم چیرۆکە ی کیسرا بەراورد بکە بە چیرۆکی قەیسەر کە بوخاری و غەیری ئەویش ڕیوایەتیان کردووە، وە تێدایەتی ئەو وتەییە قەیسەر بۆ ئەبو سوفیان دەربارە ی پێغەمبەری خوا (ﷺ): (... ئەگەر ئەو هی کە تۆ دە یلئیت پراست بێت ئەوا ئەم تەختی پادشایەتیە ی من بە دەست دەهینی، وە من لە پراستیدا دەمزانێ کە ئەو دیت، بەلام نەمەزانی کە لە ئیوہیە، وە ئەگەر من بزانی ئەتوانم پێی بگم ئەوا هەولێ بینینیم دەدا، وە ئەگەر لەلای بومایە ئەوا قاچەکانیم دەشتن...)^١.

ئین تەیمیە دەفرمویت: (وە پێغەمبەر (ﷺ) نوسراوی ناردووە بۆ کیسراو قەیسەر، وە هیچ کامیان موسولمان نەبون، بەلام قەیسەر ڕیزی لە نوسراوہ کە ی پێغەمبەر (ﷺ) و نێردراوہ کە ی گرت، هەربۆیە مولکە کە ی مایەوہ، بۆیە ئەوتریت: مولک و دەسلات ماوہ تەوہ لە ناو نەوہ کانیدا هەتا ئەمڕۆ، وە کیسرا نوسراوہ کە ی پێغەمبەری خوای (ﷺ) دراند، وە گالتەو گەپی کرد بە پێغەمبەری خوا (ﷺ)، هەربۆیە خوای گەورە لە ناوی برد دوا ی کە میک، وە مولک و دەسلاتە کە ی لەت و پەت کرد، وە لە نەوہ ی کیسرا دەسلات و مولکیان بۆ نەمایەوہ، وە ئەمەش – وە

^١ صحیح البخاری (٧).

خوا زاناترە - سەلمانندی ئەو فەرمايشتهی خوايه: ﴿إِنَّ شَانِكَ هُوَ
الْأَبْتَرُ﴾ الكوثر: ۳. هەمو ئەوانەى كە رقیان لێیه تی وه دوژمنایه تی ده كەن ئەوا
به بی گومان خواى گه وره پشتی ده شكینی و شوینه و راری كویر ده كاته وه
ئەیسپرێته وه، وه وتراوه: ئەم ئایه ته دابه زیوه له حەقی عاصی كوپى وائیل یاخود
عوقبه ی كوپى ئەبى موطیع، یاخود كه عبى كوپى ئەشرف، وه ده شزانی خواى
گه وره چى به سەر ئەوانه دا هینا، وه یه كێك له و قسه به ربلاوانه ئەوه یه: (گۆشتی
زانایان ژه هراویه) ئەى چۆن ده رباره ی گۆشتی پیغه مبه ران سه لامى خویان
له سه ر بیته؟! ^۱.

لێرەدا ده لیم: ورد به ره وه له و وته یه ی: (وه مولك و ده سەلات ماوه ته وه له ناو
نه وه كانیدا هه تا ئەمپۆ). له گەڵ وته كه ی هرقل له دواى خویندنه وه ی نوسراوه كه ی
پیغه مبه رى خوا (ﷺ) له رپوايه ته كه ی پیشتردا: (ئەى كۆمه لى پۆم! ئایا
ناتانه ویت سه ركه تو سه رفراز بن وه مولك و ده سه لاتتان پارێزراو بیته وه به یعه ت
بدەن به م پیغه مبه ره (ﷺ)؟! ...).

وه ئیبن ته یمیه ده فه رمویت: (وه هاو شیوه ی ئەمه كه ژماره یه ك له
موسولمانانى دادپه روه و ئەهلی فیهو شارەزا پێیان راگه یاندوین ده رباره ی ئەو

^۱ الصارم المسلول (ص: ۱۶۴-۱۶۵)، وه بپوانه: الفتح لابن حجر (۴/۴۴۱).

ئەزمونەى كە بىنيويانە چەندەھا جار لە گەمارۆ دانى قەلاو شارەكان كە دەكەوتە كەنارەكانى شامەو، كاتىك موسولمانان گەمارۆى بەنى ئەصفەريان دا تىيدا لەوختى ئەواندا، وتیان: ئىمە گەمارۆى قەلايەكمان دەدا ياخود شارىك مانگىك ياخود زياتر لە مانگىك وە بۆمان نەدەگىرا هەتا خەرىك بو نائومىد دەبوین، هەتا خەلكەكەى دەكەوتنە جنىودان بە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) و كەوتنە جنىودان بەداوینى هەربۆیە پزگارکردنى ئاسان دەبو وە زو خۆيان دەدا بەدەستەو، وە پزگار کردنى دوا نەدەكەوت تەنھا پزۆيک يان دو پزۆيان چەند پزۆيک، پاشان شوینەكە پزگار دەكرا بەخیرای، وە دەبو نە پەندو داستانىكى گەورەيان پىدە گىپردا، وەوتیان: هەتا ئىمە مژدەى ئەو مان بەخۆمان دەدا بە زوى پزگار کردنى ئەو شوینە كاتىك كە گويمان لىدەبو قسەيان بە پىغەمبەر (ﷺ) دەوت، لەگەل پىپونى دلەكان لە تورەى لە بەرامبەريان بەھۆى ئەو جنىوانەيان، هەروەك پىپى پاگەياندوم هەندىك لە خەلكانى متمانە كە موسولمانانى پزۆئاوا حالیان لەگەل گاورەكاندا بەھەمان شىۆە، وە لە سوننەتى خۆای گەورەيە كە سزای دوژمنەكانى بدات جارىك بە سزايەك لەلايەن خۆیەو، وە جارىك بە دەستى بەندە باوهدارەكانى).^۱

هەروەھا ئىبن تەيمىيە دەفەرمویت: (سورەتى كەوسەر، چەندە سورەتىكى گەورەيە! چەندە پىپەتى لە سودو ئامۆزگارى لەگەل كورتى ئايەتەكانىدا! وە

^۱ الصارم المسلول (ص: ۱۱۷).

حەقیقەتی واتاکە ی لە کۆتایە کە ییدا دەردەکەوی، خۆی گەورە بێ بەشی کردووە
دوژمنی پێغەمبەرە کە ی (ﷺ) لە هەموو چاکە یەک، هەربۆیە ناوی خۆی و
خانە وادە و مائی کوێر دەکاتە وە وە خەسارە و مەند دەبێت لە پۆژی داویدا، وە
ژیانی کوێر دەکاتە وە وە سودی لێنابینیت، وە تویشی چاک ی لێ دروست ناکات بۆ
دوارپۆژی، وە دلی پەش دەکاتە وە وە دل ناداتە خێر و چاکە، وە سازو نامادە ی
ناکات بۆ ناسینی خۆی وە خۆشەویستی وە باوە پەینان بە نێردراوە کانی، وە
کردە وە کانی کوێر دەکاتە وە هەربۆیە بە کاری ناهێنیت لە گوێرپایە لیدا، وە
دایدە بپێ لە یارمەتیدە ران هەربۆیە هیچ یامەتی دەرو پال پشتیکی دەست
ناکە ویت، وە دایدە بپێت لە هەموو نزیك بونە وە وە کردە وە ی چاکە هەربۆیە هیچ
چێژیکی لێ نابینیت وە هیچ تامیکی شیرینی لێ نابینیت، وە ئەگەر بە پوکەش
کردە وە ی چاک جیبە جیبی بکات ئە وە دلی زۆر دورە لێی، وە ئەمە سزای ئە و
کە سە یە کە دژایەتی بە شیک لە و شتانه دەکات کە پێغەمبەر (ﷺ) هیناویەتی وە
یان پەتی دەکاتە وە بە هۆی هە وە وە ئارەزویە وە یان بە هۆی ئە و کە سە ی کە شوینی
دەکە ویت، یان مامۆستا کە ی یاخود ئە میرە کە ی یان سەرگەرە کە ی، هەروە کە
ئە وانه ی کە دژایەتی ئایە تە کانی صیفات و فەرمودە کانی صیفات دەکات، وە لێکی
دەداتە وە بە پێچە وانه ی ویست و مە بەستی خۆی گەورە و پێغەمبەرە کە ی (ﷺ)،
یاخود لێکدانە وە ی بە و جۆرە ی کە پێک دەکە ویت لە گە ل مە زە بە کە ی وە
مە زە بی تاقمە کە ی، یاخود تە مە ننا ی ئە وە دەکات کە ئایە تە کانی صیفات

دانە بەزیایە، وە فەرمودەکانی صیفات پێغەمبەر (ﷺ) نەیفەر موبایە... وە لە بەھێزترینی نیشانەکانی دژایەتی کردن و پرق لیبونەوہی لێی ئەوہیە کہ کاتیک گوئیستی دەبیت ئەھلی سوننە بە بەلگە دەیھێننەوہ لەسەر ئەو شتانەہی کہ بەلگە یە لەسەری لە حەق بیتاقەت دەبیت پێی، وە دوردەکە ویتەوہ و پادەکات لەوہ، بەھۆی ئەو پرقەہی کہ لەناو دلایەتی لە بەرامبەریداوہ دوری لێیەوہ، کہ واتە چ دوزمنیک بۆ پێغەمبەر (ﷺ) دوزنایەتی گەرترە لە مە.... وە بەھەمان شیوہ ئەوانەہی کہ قسەہی خەلکی و زانستیان پیش دەخەن بەسەر قورئان و سوننەتدا، وە ئەگەر ئەو کەسە پرقە بەرایەتی ئەوہ نەکات کہ پێغەمبەر (ﷺ) ھیناویەتی ئەوہی نەدەکرد، ھەتا ھەندیکیان قورئانیان لەبیر دەچیتەوہ لەدوای ئەوہی کہ لەبەریان کردوہ، وە خەریک دەبیت بەوتەہی فلان و فلان...

دەہی کہ واتە ئاگادار بە ئاگادار! ئەہی پیاو لەوہی کہ پقت لە شتیک بیت کہ پێغەمبەر (ﷺ) ھیناویەتی یاخود پرتی بکەیتەوہ لەبەر خاتری ئارەزوہ کانت، یاخود بۆ سەر خستنی مەزھە بەکەت یان مامۆستا کەت، یاخود بەھۆی خەریک بونت بە خۆشیەکان یان دونیا، چونکہ بەپاستی خوای گەر پپووستی نەکردوہ لەسەر ھێچ کەسێک گوپراپەلی کردنی کەسێک جگە لە گوپراپەلی کردنی پێغەمبەر کەہی و ھەرگرتنی ئەوہی کہ ھیناویەتی، بەجۆریک کہ ئەگەر بەندە سەرپێچی ھەمو دروست کراوہکان بکات وە شوپن پێغەمبەر (ﷺ) کەوت خوای گەر پرسیاری لێ ناکات دەر بارەہی سەرپێچی کردنی کەسانی تر، چونکہ بە دلنیاپەوہ ئەوہی

که گوێرایە ل دەبیت یاخود گوێرایە لی دەکریت تەنها لە بەر شوین کە وتنی بۆ پیغەمبەر (ﷺ) گوێرایە لی دەکریت، وە ئیلا ئەگەر فرمان بدات بە پیچەوانە ی ئەو ی که پیغەمبەر (ﷺ) فرمانی داوێ گوێرایە لی ناکریت.

ئەو بەش بزانه، وە گوێبیست بەوێ گوێرایە ل بە، وە شوین کە وتە بەوێ شت لە خۆتە وە دامەهێنە، چونکە وە جاخ کوێر دەبیت وە کردە وە کانت بە سەرتدا دەدریتە وە، بە لکو هیچ خیریک لە کردە وە یە کدا نیە کە کوێر بیتە وە لە بەرامبەر شوین کە وتندا، وە هیچ خیریک لە بکەرە کە یدا نیە، وە خواش لە هەموان زانترە^۱.

^۱مجموع فتاوی (۵۲۶/۱۶-۵۲۹).

بنچینهی پینجەم

وەلامدانەوهی کەسی سەرپێچی کار
بەشیکە لە فەرمانکردن بە چاکەو
قەدەغەکردن لە خراپە

بنەمای پینجەم

وه لآمدانه وهی کهسی سه رپینچیکار به شیکه له فه رمان کردن به چاکه و رینگرتن له خراپه

به پیوستم زانی که بو تووژینه وه که م ئەم به شه دابریژم، چونکه هه ندیک له کهسانی دهرون لاوازو که م زانست دلایان ته نگ ده بیئت له کاتی خویندنه وهی به رپه رچ دانه وه کان، به گومانی ئەوهی که ئەوه نزیکتره له وه رع و خو پاراستن و پاراستنی داویننی موسولمانان.

وه به چاو گپرانیککی خیرا به میژوی زانایاندا ئەوهت بو درده خات که هیچ سه دهیه که له سه ده کان بیبهش نه بوه له به رپه رچ دانه وهی کهسانی پیچه وانه کار، ئەگه ر ئەو که سه له باشتترینی موسولمانانیش بو بیئت.

وه له بهر ئەوهی ژۆرینهی حزبه ئیسلامیه کان کارده کهن له سه ر زینده به چال کردنی ئەو شتهی که ناو ده بریئت به: (ره خنه ی خو یه تی)، وه له بار بردنی فه رمان کردن به چاکه و رینگری کردن له خراپه وه چۆل کردن گه وره ترین که لینی موسولمانان له و که سانهی که پری ده که نه وه، به بیانوی چاوپۆشین له موسولمانان جاریک، وه کۆکردنه وهی هینو توانا له دژی بیباوه ران جاریک تر، وه جگه له وانه ش له و بیانوه سۆزاویانهی که واده کات بیروهۆشه کان بفریننیئت له خاوه نه کانیا ن له سه رده می لاوازی زانستیدا، که پیوستی ده کات گپرانه وهی

حەق بۆ دوخی خووی: ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾

الأنفال: ٤٢

واتە: با ئەوانەى که تیا دەچن لەسەر چاورۆشنى و زانینی راستیه کان تیا بچن، وه ئەوانەشى که دەژین لەسەر ئەو ئیسلامه راسته لەسەر چاورۆشنى و زانسته وه بژین.

(وه ئەوانەى که زمانیان بەکاردههینن بۆ گوۆرین و نکۆلى کردن له پره خنه گرتنى به تالّ با له هه ندى کيشياندا خيرو چاکه هه بئیت، به لام ئەوه بئیتوانای و لاوازیه له ههولّ و هيممه تدا هه ندىک جار، وه لاوازی تیگه یشتنه له به لگه کانى حەق و راستى هه ندىّ جارى تر، به لکو له راستیدا ئەوه بریتیه له پشت هه لکردن و پاکردن له کاتى به رهنگار بونهوى دوژمن و به جیه یشتنى ئەو شوینانهى که پاسه وانى تیدا ده کریت له دینی خوا، وه پاراستنى، وه له وکاته شدا ئەو که سهى که بیدهنگه له وتنى حەق وه کو ئەو که سه وایه که قسه ده کات به به تالّ له تاواندا.

ئەبو عەلى دەققاق دەفه رموویت: (که سى بیدهنگ له وتنى حەق شه يتانیکی لاله، وه که سى قسه کهر به به تالّ شه يتانیکی قسه که ره).

وه پیغه مبه ر (ﷺ) هه والّ ده دات به پارچه پارچه بونى ئەم ئوممه ته بۆ حه فتاوسىّ تاقم، وه پزگار بون ته نها بۆ یه ک تاقمه که له سه ر پریازی

پىنغەمبەرايەتتە، ئايا ئەوانە دەيانەۋىت ئوممەت كورت بكنەۋە لەيەك تاقم و كۆمەلدا لەگەل بونى ئەو ھەمو جياۋازىيە بيروباۋەرىيە پىشۋانەى كە ھەيە؟! .

يان ئەمە بانگەۋازە بۆ يەككەتتى تىك شكاندىنى وشەى تەۋھىد؟! ناگادارىن!! .

ۋە بەلگەكانىشىيان تەنھا ئەۋقسە پىروپوچانەيانە كە دەلى:

پىزەكان تىك مەشكىنن لە ناۋەۋە! .

تەپوتۆز ھەلمەسىنن لە دەرەۋە! .

دوبەرەكى و جياۋازى مەجولنن لە نىۋان موسولماناندا! .

(كۆك دەبىن لەسەر ئەۋشتانەى كە لەسەرى پىكەۋتوین، ۋە ھەندىكمان پۆزش بۆ ھەندىكمان دەھىننەۋە لەۋشتانەدا كە جياۋازىن لەسەرى!) ۋە بەۋ شىۋەيە .

ۋە لاۋازتىنى باۋەر ئەۋەيە كە بەۋانە بوتىت: ئايا بەتال چىيەكان بىدەنگ بون ھەتا ئىمە بىدەنگ بىن، يان ئەۋانە ھىرش دەكەنە سەر بيروباۋەر لە پىش چاۋ و گوۋى خەلكىدا، ۋە داۋاش دەكرىت بىدەنگ بىن؟ خوايەگيان بەشايەت بە نا... .

وہ پہنای ھەمو موسلمانیک دەدەین بە خوا کہ توش بیٹ بەو بەلگە ی یەھود، چونکہ ئەوان جیاوازن دەربارە ی قورئان، وە سەرپێچی قورئانیش دەکەن، لەگەڵ ئەو شەداوایدە دەخەن کہ کۆک و تەبان، وە خوای گەرەش بە درۆیان دەخاتە وەو دەفەرمویت: ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ الحشر: ۱۴

واتە: وا گومان دەبەیت کہ کۆک و تەبان، کہچی لە راستیدا ئەوان دلەکانیان زۆر لەیەکەوہ دورەو پەرتەوازە یە.

وہ ھۆکاریک لە ھۆکارەکانی لەعنەت لیکردنیان ئەوہبو کہ خوای گەرە باسی کردوہ لەو ئایەتەدا: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾ المائدة: ۷۹
واتە: جولە کہ یە کتر بیان قەدەغە نەدە کرد لە کاتی کدا یە کیکیان تاوانیکی بکردایە.

(ھەربۆیە ئەگەر کہ سیکت بینی کہ وەلامی کہ سیکی پیچەوانە کار دەداتەوہ لە بابەتییکی فیقھیدا کہ فەتوایەکی نامۆی داوہ یان لە قسە یەکی بیدعیدا، ئەو سوپاسی ئەو بەرگری کردنە ی لیبکە بە ئەندازە ی ئەوہی کہ شایستە یەتی.

وہ روشکینی مەکہ بەو قسە بیزاروہی کہ دەلی (بۆچی وەلامی عیلمانیەکان ناداتەوہ؟!)، چونکہ خەلکی جۆرەھا تواناو بەھرن، وە بەرپەرچ دانەوہی بەتال

پنویستە خاوەنەكەى پلەى ھەرچەندىك بىت، وە ھەمو موسولمانىك لەسەر
كەلینىك له كەلینەكانى دینەكەیتى)¹.

وہ بنچینەى ئەم باسە بریتىیە لەو دەقانەى كە ھاتوہ دەربارەى فەرمان كردن
بە چاكە و نەھى كردن لە خراپەوہك ئەو فەرمودەى خواى گەورە: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ
أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾
آل عمران: ۱۰۴

واتە: با لەناو ئیوہدا كۆمەلەىك ھەبن كە فەرمان بكەن بە چاكە و رێگرى بكەن
لە خراپە، وە تەنھا ئەوانە سەر كەوتو سەرفرازان، چونكە ھەلساوان بەجیبەجێكردنى
ئەو كارەى كە پىيان سپێردراوہ.

ئىبن تەیمىيە دەفەرمویت: (وہ فەرمان كردن بە سوننەت و نەھى كردن لە
بىدعە بریتىیە لە فەرمان كردن بە چاكە و نەھى كردن لە خراپە، وە بریتىیە لە يەكێك
لە باشترىنى كردهوہ چاكەكان ...)².

وہ نابیت كۆمەلە ئىسلامیەكانى ئەمرو دلیان تەنگ بىت بە رەخنەگرتن،
لەبەرئەوہى رەخنەگرتن بریتىیە لە بەرپاكردنى دادپەرورەى و شایەتى دان لەبەر
خوا ئەگەر لەگەڵ خۆشمان و ئەھلى دینەكەشماندا بىت ھەرۆك خواى گەورە

¹ كتبه الشيخ بكر أبو زيد في الرد على المخالف من أصول الإسلام (ص: ۷۵-۷۶).

² منهاج السنة (۲۵۳/۵).

ۋە (اللى): برىتتە لە درۆكردن. ۋە پشت ھەلكردن (الإعراض): برىتتە لە شاردنەۋەى حەق ھەروەك ئىبن تەيمىيە دەفەرموئەت^۱.

ئەى چۆن باۋەردار دلى بە بانگەوازىك خۆش دەبىت لەگەل شاردنەۋەى ھەلەكان ئەۋىش بە خۆشاردنەۋە لە ژىروتوۋىژى سىياسى لەدۋاى ئەمە؟!

ۋە گومانى تىدا نىە كە ئەو غىرەتەى كە خۋاى گەرە داىناۋە لەناۋ دلى ھەمو باۋەردارىكدا لەبەرامبەر ئەو شتانەى كە حەرامى كردۋە ئەۋەيە كەۋا دەيجولئىنەت بۆ ھەستان بەو ئەركە، ھەروەك پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئەت: (خۋاى گەرە غىرە دەكات، ۋە باۋەردار غىرە دەكات، ۋە غىرەى خوا لە بەرامبەر ئەو باۋەردارەيە كە ھەلدەسىت بە ئەنجامدانى ئەو كارانەى كە حەرامى كردۋە)^۲

ۋە ئەگەر ھەمو جارىك باۋەردار بىەۋىت ئەو رىگەيە رىك بكاتەۋە پىى دەلەين: ئىستا كاتى ئەۋە نىەۋە بىباۋەران چاۋيان تىبىروين! .

ئەى كەى بە ھەلەكانى دەزانىت؟ ۋە كەى رىگى دەكرىت لىى؟ ۋە كەى نەخۆش چاك دەبىتەۋەۋە لاواز بەھىز دەبىت؟ ۋە ئەبو ھورەيرە دەگىرئىتەۋە لە

^۱ مجموع فتاوى (۲۳۵۱۲۸).

^۲ رواه البخاري (۵۲۲۳)، و مسلم (۲۷۶۱).

پێغەمبەری خواوە (ﷺ) که دەفەرمویت: (باوەردار ئاوێنەى باوەرداره، وه باوەردار برای باوەرداره، یکف علیه ضیعتە، وه پشتی دەگریت و دەپاریزیت)^۱.

وه به هیچ شیوهیهك ئەوه دۆستایهتی نیه بۆ باوەرداران که براكەت سەربخەى لهو به تالەى که له سەریهتی به به لگەى ئەوهی که روبه پوی شويعیه کان بوه ته وه، له ئەنه سه وه ده گێریت ته وه له پێغەمبەری خواوە (ﷺ) که دەفەرمویت: (براکەت سەربخە کاتی که ستم دەکات وه کاتی که ستمی لێده کریت. وتیان: ئەى پێغەمبەری خوا (ﷺ)! ئەوه سەری ده خەین که ستمی لێکرا، ئەى چۆن سەری بخەین که ستم دەکات؟ فەرموی: نایهێلێت وه پێگری لێده کهیت که ستم بکات)^۲.

وه له رېوایه تیکی موسلیمدا له رێگەى جابره وه هاتوه به له فزی (ئەگەر ستمەکار بو با قە دەغەى لێبکات، ئائەوه سەرخستنیه تی)^۳.

ئێین ته میمه له و باره یه وه دەفەرمویت: (وه پێویسته سزادانی هەمو ئەوانه ی که خۆیانده نه نه پالیان یان پارێزگاری ده کهن لێیان یاخود ستایشیان ده کهن یاخود نوسراوه کانیان به گه وره ده زانن یاخود ناسراو بون به یارمه تیدانیا ن و

^۱ رواه أبوداود (۳۰۴۱۲) وهو صحیح.

^۲ رواه البخاری (۶۹۵۲، ۴۴۴).

^۳ صحیح مسلم (۲۵۸۴).

ھاریکاریان یاخود پێی ناخۆش بو باسیان بکریت یان خەریک بو پۆزشی بۆ دەھێنانەو، بەوہی کہ بلێ ئەو قسانە نازانریت کہ باسی چی دەکات؟ یان کی دەلی ئەو ئەو کتابە ی نوسیوہ؟

وہ ھاو وینە ی ئەم جۆرہ پۆزشانہ کہ نایلیت مەگەر کہ سیکی نەزان یان دوپو، بەلکو پێویستە سزادانی ھەمو ئەوانہ ی کہ حالیان دەزانن و یارمەتی پێشکەش ناکات لەسەر لێپێچینەوہیان، چونکہ لێپێچینەوہ لەوانہ لەگەورەترینی پێویستہکانہ، لەبەرئەوہی ئەوانہ عەقل و دینیان خراب کرد لەو خەلکە لە مامۆستایان و زانایان و پادشاو کاربەدەستان، و ئەوانہ ھەولی بلاوکردنەوہی خرابە دەدەن لەسەر پوی زەوی و وہ پێگری دەکەن لە پێبازی خوا^۱.

وہ لە بەرپەرچ دانەوہی کہسی پێچەوانەکار بەرگری کردنہ لە ئیسلام لە دوو سەنگەرہوہ:

(یەکہمینیان: مەترسی دەرہکی کہ بریتہ لە بیباوہری تەواو، کہ پوناکی ئیسلامی نەناسیوہ، بەو فیل و تەلکانہی کہ ئەینیتەوہ لە رپی ئیسلام و موسولماناندا لە جەنگین کہ دەبیتە ھۆی تیکشکاندن ی بەھاداری بیروباوہری و ھەلسوکەوت و سیاسەت و ھوکمکردن یان...)

^۱ مجموع الفتاوی (۱۳۲۱۲).

دوھمینیان: رۆبەرپۆبۆنەوھە تیکشکاندنی ناوھەکی لەناو ئۆممەتدا بە ھۆی بلاوبۆنەوھە دەستەو تاقمانیک کە دەوران دەور دەکات لەناو دلی گەنجانی ئۆممەتدا... چونکە تیکشکاندنی ناوھەکی لەژێر پۆشاکی دیندا بەوینە تیک شکانە لە دەسمایە موسوڵماناندا، وە بەردەوام ئەوانە کە دەپۆن لە ژێر پۆشنای قورئان و سوننەت – کە کۆمەلی پزگاربوان – نۆرتترین بەش و گەورەترین پلەیان ھەبۆھ لە پزگاردنەوھە ناتەواوی موسوڵمانان ئەویش بە گێرپانەویان بۆلای قورئان و سوننەت، ئەویش بە تیک شکاندنی ئەو شتانە کە لەسەری دروست بون ئەو تاقمە جیاوازانە لە شتانیک پزوپوچ لە پوانگە تەرازوی شەرەوھ^۱.

وھ لەو شتە بەنرخانە زانست ئەوھە کە خویندومەتەوھ لە نوسراویکی ئیبن تەیمیە لەباسی جیاوازی کردن لە ھەلسوکەوتدا لەنیوان خەواریج و بیباوەراند، کە ئەو تیکەل کردن و ئالۆزیە لادەبات کە دروست دەبیت لەلای ھەندیک بیرو ھۆشی ناتەواو دەربارە ھەندیک فەرمودە کە ئەوھە لێدەردەکەویت کە خەواریج خراپترن لە بیباوەرەکان بە پەھای، لەگەل ئەوھە ھاوھەلان حوکمی کوفریان نەداوھ بەسەریاندا.

ئەفەرمویت پەحمەتی خوای لیبیت: (بەردەوام میژوی موسوڵمانان لەسەر ئەمە بوھ، بە ھەلگەراوھیان نەزانیون وەکو ئەوانە کە ئەبۆبەکر صدیق پەزای

^۱ اختصار لما کتبه الشيخ بکر في كتابه (حکم الانتماء الى الاحزاب) (ص: ۵۳-۵۴).

خوای لیبتت شہ پی لہ گہ لآ کردن، ٹہ مہ لہ گہ لآ ٹہ وہی پیغہ مہ بری خوا (ﷺ) فرمانی کردوہ بہ شہ پکردن لہ گہ لیان لہ فرمودہ راستہ کاندآ، وہ ٹہ وہ ش کہ پیوایہت کراوہ کہ ٹہ وان واتہ خہ واریح: (خراپترین شہ پکہ رن لہ ژیر پانتای ٹاسماندا، وہ چاکترین کوزراو ٹہ وہ یہ کہ ٹہ وان دہ یکوژن). لہ و فرمودہ یہ ی کہ ٹہ بو ٹومامہ پیوایہ تی دہ کات، وہ ترمذی و جگہ لہ ویش پیوایہ تیان کردوہ^۱، واتہ ٹہ وان دہ رباری موسولمانان زور خراپترن لہ غہیری خویمان، وہ ہیچ کہ س بہ قہ د ٹہ وان خراپ نہ بوہ لہ سہر موسولمانان: نہ جولہ کہ و نہ گاوریش، چونکہ ٹہ وان سوریون لہ سہر کوشتنی ہہ مو موسولمانیک کہ ہاورا نہ بویت لہ گہ لیان^۲ وہ خویتی موسولمانان حہ لال دہ کەن ہہ روہا مال و سامانیان و وہ کوشتنی مندالہ کانیشیان بہ ہمان شیوہ، وہ حوکمی کوفر دہ دہن بہ سہ ریاندا، وہ

^۱ صححه الألبانی فی تحقیقہ لسنن الترمذی برقم (۲۳۹۸)، و لعل سبب تصدیر ابن تیمیہ لہ بصیغۃ التمریض ہو روایتہ لہ بالمعنی کما یظہر من سیاقہ، و هو مسلک معروف عند بعض المتقدمین من المحدثین کالبخاری فی صحیحہ، ولا یعنون بہ — حینئذ — تضعیف الحدیث. بروانہ: الفتح (۴۶/۲، ۲۰۵). و لفظہ عند الترمذی من روایۃ ابی غالب قال: رأى ابو امامة رءوسا منصوبة على درج دمشق، فقال ابو امامة: (کلاب النار، شرقتی تحت ادیم السماء، خیر قتلی من قتلوہ). ثم قرأ: ﴿يَوْمَ بَيَضُ وُجُوهُ وُكُودُ وُجُوهُ﴾ آل عمران: ۱۰۶ الی اخر الایہ، قلت لابی امامة: انت سمعته من رسول الله (ﷺ)؟ قال: (لو لم اسمعه الا مرة أو مرتين أو ثلاثا أو اربعاً حتى عد سبعا ما حدثتكموه). و عند ابن ماجة (۶۲/۱) بلفظ: (وخیر قتیل من قتلوا).

^۲ واتہ: تیدہ کوشن لہ کوشتنی موسولماناندا ہہ روہ ک دیت.

ئەو شیان بەدینداری دەزانی بەھۆی گەورەیی نەزانینانەو ئەو کارە داھینراوانەیان کە گومراکەرە...^۱.

واتە خەواریج کەمتر تاوان بارن لە بیباوەرەکان لە تەرازوی گشتی کۆتایدا، بەسە کە ئەوان (لە بیباوەرە پرایان کردووە)^۲، بەلام بە بەراوردی ئەوێ کە موسوڵمانان دەینالێن بە دەستیانەو، و ئەو بەلاو ناپەرەحەتیانە کە دەیھینن بەسەریاندا ئەو خەواریج شەپەرەنگیزان زۆر زیاترە لە بیباوەرەکان، بەلکو بیباوەرەکان هەولێ لەناو بردنی موسوڵمانان نادەن هەرۆک چۆن ئەوان هەولێ لەناو بردنیان دەن، هەربۆیە سزادانیان پیش خراوە هەر لە دنیادا لە پیش خەلکانی ترەو.

و جوان ورد بەرەو ئەو تێگەیشتنی ئیبن تەیمیە کاتی کە دەلی لە دواي قسەکانی پیشوی بە دو لاپەرە: (و سزادانیان هەر لە دنیادا بۆ ئەوێ کە زیانیان دور بخڕیتەو لە موسوڵمانان، با لە دواپۆژیشدا باشتەین لەوانە کە سزا نەدراون هەرۆک چۆن سزای ئەو موسوڵمانە دەدریت کە دەست درێژی دەکاتە سەر سنوریک لە سنورەکان و ئەھلی زیمە لە جۆلەکەو گاوری سزا نادریت، و موسوڵمان لە دواپۆژدا زۆر باشتەر لەوان).

^۱ منهاج السنة (۲۴۸/۵).

^۲ بڕوانە: مصنف ابن ابی شیبە (۳۳۲/۱۵)، و عبدالرزاق (۱۵۰/۱۰)، و صحیح ابن حبان (۱۳۴/۱۵).

ئەمەت جوان لەبیر بێت، وه به کاکيله کانت قه پى پيدا بکه ئەو کاته هه مو سه ربا زگه کانی به تال له بهر چاوتدا ده پوخیت که دژایه تی کردن و تیکۆشان له دژی ئەهلی بیده ع له کار ده خه ن، وه کو ئەوانه ی که ده لاین: (تیره کانتان پوده که نه برا کانتان، وه عیلمانیه کان و شیوعیه کان زۆر له وه چالا کترن له بلاو کردنه وه ی دوبه ره کی له نیوانتاندان؟!).

ئین ته یمییه ده فه رمو یت: (چونکه پاک کردنه وه ی پښیزی خواو دین و مه نه ج و شه رعه که ی و لادانی سته م و خراپه ی ئەوانه و شه په نگیزیان واجبی کیفایه ته به تیکرایی موسولمانان، وه ئەگه ر خوای گه وره هه ندیک که سی ئاماده نه کردایه و یارمه تی نه دانایه بۆ وه لانانی خراپه ی ئەوانه ئەوا دین خراپ ده بو، وه خراپه ی ئەوان له خراپه ی ده ست به سه را گرتنی دوژمن (ئەوانه ی که شه پکه رن) زۆر زیاتر ده بو، چونکه ئەوان (بیباه پانی شه پکه ر) ئەگه ر ده ستیان گرت به سه ر شوینیکدا ناتوانن دلّه کان خراپ بکه ن و ئەو دلّه ی دینی تیدایه خراپی بکه ن ورده ورده نه بی، به لام ئەوانی تر (ئەهلی بیده ع) یه که م شت له سه ره تاوه دلّه کان خراپ ده که ن، وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رمو یت: (خوای گه وره ته ماشای شیوه تان ناکات هه روه ها مال و سامانتان، به لکو ته نها ته ماشای دلّه کانتان و کرده وه کانتان ده کات) رواه مسلم (٢٥٦٤)....^١

^١ مجموع الفتاوی (٢٣٢١/٢٨).

بۆچی کۆمەڵەی زانیانی موسوڵمانانی جەزائیری گرنگی دا بە بەرپەرچدانەوێ تاکمە لادەرەکان وەك تەریقەتەکانی تەسەووف زیاتر لە گرنگی دانی بە بەرپەرچدانەوێ بیدینەکان لەگەڵ بونی داگیرکاری فەرەنسی؟

ئەم گومانە زۆردیۆت بەسەر زوبانی ئەوانە ی که خۆیان تیۆتەسەل نەکردووە بە
مەنەجی پێشین وە شیخ محمد البشر الإبراهیمی وەلامی ئەم گومانە ی دەداتەو
پەحمەتی خۆی لیبیت وە دەلیت: (وہ تو دورنەکەوتیتەوہ ئەگەر بلایت: لە
پاستیدا بلاوبونەوێ خورافات و پێگا گومراکان لەنیوان ئوممەتدا کاریگەری زۆری
مەبو لە بلاوبونەوێ بیدینی لە ناو پۆلە خویندەوارەکان بە خویندەواری ئەوروپی
کە نەزانن بە حەقیقەتی ئاینەکیان، لەبەرئەوێ ئەوان ھەرلە مندالیەوہ ئەو
بیروبۆچونە ھەلدەگرن کە ئائەم پێگا گومرایانە دینە، وە ئەھلەکی ھەلگری ئەو
دینەن، وە کاتیک کە دەچنە پیش لە زانست و عەقلدا ئەوا نە زانست و نە عەقل
ئەو شتەیان لی قەبول ناکات، ھەریۆیە ئینکاری دەکەن کە حەققەو پاستە (واتە
ئینکاری ئەو شتە پرۆپوچانە دەکەن)، وە لەگەڵئیشیا ئینکاری دین دەکەن بەستەم
و نەزانی، وە ئەمەش یەکیکە لە تاوانکاریەکانی تەریقەتەکان لەسەر ئەم ئاینە.

ئایا نابینی کە لەناو بردنی تەریقەتەکان لەناو بردنی بیدینیە لە ھەندیک لە
پوھکانیەوہو یەکلایکردنەوێ ھەندیک لە ھۆکارەکانیەتی؟!!

وہ من لەم پۆزانە داوتاریکی نوسەریکی تونسیم خویندەوہ کہ بانگ دەکات و
ھاوار دەکات لە کۆمەلەى زانایان کہ ئەم لایەنەیان فەرامۆش کردوہ لە لایەنەکانى
گەندەلى کہ بریتىە لە بیدینى، وە پۆزىشى بۆ زانایانى مزگەوتى زەیتونە
هیناوەتەوہ بەوہى ئەوان - با پالیان داڤیتەوہ لە لایەنەکانى چاکسازى کہ
کۆمەلەى زانایان سەروژىرى تىادەکەن - هەستاون بە دژایەتى کردنى بیدینى بە
جۆرىک کہ سوپاس کراون لەسەرى، بەلام ئەو نوسەرە کارەکەى قەتیس کردون
لەو پیتاوەدا تەنھا لەوتارى جومعەکاندا کہ تىیدا ئیدانەى بیدینى دەکەن و خەلکى
لیناگادار دەکەنەوہ، وە ئەم نوسەرە بەرپزە لە یادی چوہ کہ کۆمەلەى زانایان
هەرگىز بیدەنگ نەبوہ لەبەرامبەر بیدینىدا، بەلکو پەلامارى داوہ لە بەربەستى
شوینەکانىدا، وە بەربەرەکانەى کردوہ لە تەسکترین گۆرەپانىدا، بە هەمان شىوہ
لە یادی چوہ کہ ئەوانەى کہ بەھۆى بیدینىوہ تىک چون نایەنە مزگەوتەکانەوہ،
کەواتە چ کارىگەرى یەکى هەيەوتارەکانى جومعە کہ بۆ نوێژخوینان
دەخوینریتەوہ؟! .

وہ ئایا نەخۆش چاسەر دەبیت بە ئاگادارکردنەوہى لەش ساغەکان لە
نەخۆشى یان لە ھۆکارەکانى نەخۆشى؟

ئەوہ نەبیت کہ زانای پینومنى کاروہکو پزىشک وایە سەرکەوتو نابیت لە
پزگارکردنى نەخۆش لە مردن بە چارەسەرکردنى ئەو شوینانە نەبیت کہ دەبیتە

هۆی مردن و وه چاره سه‌ری پاسته‌وخۆی ئەو میکروبانەى که ده‌بنه هۆی
مردن).^۱

الله أكبر مەنەه‌جی پێش‌ین چه‌نده به‌ هیزه! وه چه‌نده بێنرخه قه‌دری له‌ لای
حزبه‌کان!

که‌واته‌ پوبه‌رپونه‌وه‌ی ئەوانه‌ ده‌بیته‌ هۆی پاراستنی ولاتی موسولمانان له‌ وه‌ی
که‌ له‌ ژیره‌وه‌ خیانته‌ی لیبکریته‌، ئەویش به‌ جیهاد کردن له‌ دژی دوپوه‌کان
ئەوانه‌ی که‌ خۆیان مه‌لاس ده‌ده‌ن له‌ ناو پۆلی موسولمانانداو خۆیان ده‌شارنه‌وه‌،
خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووته‌: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ جَهْدُ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ﴾

التوبة: ۷۳

واته‌: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بجه‌نگی له‌ دژی ئەو دوپوه‌انه‌و تونده‌به‌ له‌ سه‌ریان.

ئێین قه‌یم ده‌فه‌رمووته‌: (وه به‌هه‌مان شیوه‌ جیهادی دوپوه‌کان که‌ته‌نها به‌ وه
ده‌بیت که‌ به‌لگه‌کان پون بکریته‌وه‌و بگه‌یه‌نریته‌...).

هه‌تا ده‌لی: (وه جیهادی دوپوه‌کان زۆر قورستره‌ له‌ جیهادی بێباوه‌رپه‌کان،
وه ئەوه‌ش جیهادی خه‌لکانی تاییه‌تی ناو ئوممه‌ت و میراتگرانی پێغه‌مبه‌رانن، وه
ئەوانه‌ی پێی هه‌لده‌سن چه‌ند که‌ سه‌یکن له‌ جیهاندا، وه ئەوانه‌ی به‌ژداری ده‌که‌ن و

۱ اثار محمد البشير الإبراهيمي (۱۳۲۱-۱۳۳). □

یارمەتی دەدەن تێیدا - با کەمیش بن لە پوی ژمارەو - ئەوا زۆر بە پێژن لە لای
خوای...^۱.

و لە بەرئەوێ ئەوانە خۆیان شار دۆتەو لە ناو پۆلی موسوڵماناندا، لەوانە
حالیان شاراو بەیت لە لای زۆریک لە خەلکی، هەرلە بەر ئەو پونکردنەو
حالیان - بۆ ئەوانە خۆشەویستیان فەرزە لە سەرمان - زۆر پێویستە، هەربۆیە
ئێین تەیمیه دەفەر مویت: (ئەگەر خەلکانیک لە دوپووەکان نەبن، بەلام گوێیان
بۆدەگرتن، وە حالی ئەو دوپوانەیان لێ شیوا هەتا واگومانیان دەبرد کە
قسەکانیان راستن، لەگەڵ ئەوێ پێچەوانە قورئانە، وە بون بە بانگەواز کار بۆ
ئەو شتانە کە دوپووەکان دایان دەهینا، هەر وەک خوی گەرە دەفەر مویت:

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَوُا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ
سَمَّعُونَ لَهُمْ ﴿التوبة: ٤٧﴾

واتە: ئەو دورانە ئەگەر لە گەلتان بچنە دەرەو بۆ جیهاد ئەوا نابنە هۆی زۆر
کردنی ژمارەتان بەلکو کەمترتان دەکەنەو، وە هەولێ ئەو دەدەن کە توشی
فیتنەو ئازاوەتان بکەن و دوپووەکی بچنە نێوانتانەو، وە لەناویشاندا کەسانیک هەن
کە گوێیان بۆ دەگرن و بە دەم داواکانیانەو دەچن و پێیان هەل دەخەلەتین.

^۱ زاد المعاد (٥١٣).

کەواتە پێویستە پونکردنەوێی حالی ئەوانە، بەلکو توش بون بە فیتنەیی ئەوانە زۆر گەورە، چونکە ئەوانەیی کە توشی فیتنەیی ئەوان دەبن ئیمانئێکیان تێدایە کە پێویستی دەکات دۆستایەتی بکریڤن، وە چونەتە ناو بیدعەییە کە لە بیدعەکانی دوپۆرەکان کە دەبێتە هۆی خراپ کردنی دین، هەربۆیە ناگادارکردنەوێ لە شتە داھێنراوەکان کاریکی پێویستە، ئەگەر پێویستیشی کرد کە باس بکریڤن و ناوبریڤن، بەلکو ئەگەر ئەوان ئەو بیدعەنەیان لە دوپۆرەکانیشەوێ وەرئەگرتبێت، بەلام بیلێن و بەگومانی خۆیان وابزانن کە راستە، وە چاکە، وە دینە، ئەگەر واش نەبێت هەربۆیستە پونکردنەوێی حالیان).^۱

وە بەلام پۆبەپۆبونەوێیان لە دەرەو، لەبەرئەوێیە کە دۆژمن نایەتە ناو مالا کەتەوێ مەگەر کاتێک کە پەنجەرەکانی کرابێتەوێیان لاواز بێت، وە تاقمە ئیسلامیە لادەرەکان لە بەرامبەر تاقمە پزگاربۆوێ کە بریتین لە شوینی هاتنە ژۆرەوێ بۆ بیباوەرەکان، ئایا موسولمانان نازانن کە کاریگەری صۆفیەکان چەندبو لە داگیرکردنی ولاتانی ئیسلام وە یارمەتیان بۆ بیباوەرەکان لەو پێناوەدا؟!.

وە ئێبێن تەیممە دەفەرمویت دەربارەیی شیعەیی پافیزە: (وە ئەوان یارمەتی وەرئەگرن لە بیباوەرەکان لە دژی موسولمانان، وە بینیمان وە موسولمانانیش بینیان کە کاتێک کە موسولمانان توشی ناپەرەتی هاتن بەدەس دۆژمنئێکی

^۱ مجموع الفتاوى (۲۳۳/۲۸).

بیباو پەرە ئەوا لە گەلی دەبن لە دژی موسوڵمانان، ھەر وەك پویدا لە گەل
جەنگیزخان پادشای بیباو پەری تەتەرەکان، كە پافیزە یارمەتیان دا لە دژی
موسوڵمانەکان.

وہ یارمەتیان بۆ ھۆلاکۆی کۆپی کۆرەکە ی کاتیك كە ھات بۆ خوێران و
عیراق و شام ئەو زۆر لەو پون و دیارترە كە شاروہ بیت لە کەس، وە ئەوان لە
عیراق و خوێران لە گەورەترین پشتیوانانەکانی بون بە ئاشکراو نھیتی، وە ئەو
وہ زیرە ی خەلیفە ی بەغداد كە پیتی دەوترا: ئیبن عەلقەمی لەوان بو، ھەریۆیە
بەردەوام بو لە فیلل کردن لە خەلیفە و موسوڵمانان، وە ھەولی دەدا بۆ بپینی
نازوقە ی سەربازگەکانی موسوڵمانان و لاواز کردنیان وە پێگری دەکرد لە
کوشتاریان و چەندەھا فیلل و تەلەکە ی دەکرد، ھەتا ھاتنە ناوہ وە وە کەوتنە
کوشتنی موسوڵمانان بە جۆرێك كە وەك دەوتری: دەھزارو ئەوندە مرۆڤ یان زیاتر
یان کە مەتر... وە کاتیك موسوڵمانان تیک شکان لە سالی غازاندا ھەستان بە بردنی
ئەسپ و چەك و دیلەکان و فرۆشتیانە وە بە گاوری بیباو پەرەکانی قوبروص، وە
ھەمو ئەو سەربازانە یان برد کە تێدەپەرین بە لایاندا، وە زیانیان لە سەر
موسوڵمانان زۆر زیاتر بو لە ھەمو دۆژمنەکان...^۱

^۱ منهاج السنة (۱۵۵-۱۵۹)، وە بیوانە: مدارج السالکین لابن القیم (۷۲۱).

لێردا دەلێم: هەربۆیە پیشەواکانمان بەردەوام زۆر لەو زێرەکتەر بون که مەرای بکەن بۆ ئەوانەى که لایان داوه له پێبازی پێشین، بەلکو وایان دەبینی که جیهاد کردن له دژی ئەوانه گەورەترین جیهاده، هەروهک یەحیای کورپی یەحیای مامۆستای بوخاری و موسلیم دەلێت: (پاریزگاری کردن له سوننەت باشتره له جیهاد کردن)^۱.

الهروی ریوایەت دەکات بەسەنەدەکە یەو هەتا نەصری کورپی زەکه ریا که دەفەرمویت: گویم له موحه مەدی کورپی یەحیای ئەل زوھلی بو دەیوت: گویم له یەحیای کورپی یەحیا بو دەیوت: (پاریزگاری کردن له سوننەت زۆر چاکتره له تیکۆشان له پێی خوادا، موحه مەد دەلێت: بە یەحیام وت: پیاوی وا هەیه سەروه ته که ی دەبەخشیت و وه خۆی هیلاک دەکات و تێدەکوشتیت، که چی ئەمه باشتره له وه؟! وتی: بەلێ زۆریش!)^۲.

وه حومهیدی مامۆستای بوخاری دەفەرمویت: (سویند بەخوا! غەزا بکەم له دژی ئەوانەى که فەرمودەکانی پێغه مبهری خوا (ﷺ) پەت دەکەنەوه

^۱ مجموع الفتاوى (۱۳/۴).

^۲ ذم الکلام (ق ۱۱۱-۱). □

خۆشەویست ترە لە لام لەو هی که غەزای ھاوژمارەیان بکەم لە تورکەکان^١.
مەبەستی لە تورکەکان: واتە بێباوەرەکان.

وہوینەئەئەمەم بەرچاوەکەوت لە لای کەسێک کە تەبەقەئە بەررتەرە لە
حومەئیدی، عاصمی کورپی شومەئینخ دەئەئیت: ئەبو سەعیدم بینئی – واتە: خودری
– لەدوا ئەوہی کە گەورە بو بو وہ دەستەکانئ دەلەرزئ وہ دەئیفەرمو:
(کوشتاریان – واتە: خەوارئجەکان – گەورە ترە لە لام لە کوشتاری ھاوژمارەیان
لە تورکەکان)^٢.

^١ رواه الهروي بسنده في ذم الكلام (٢٢٨ – الشبل).

^٢ رواه ابن أبي شيبه (٣٠٣١٥)، وأحمد (٣٣١٣)، هكذا وقع عنده: عاصم بن شميخ بالحاء وهو صحيح، وقد رواه ابنه عبدالله في كتاب السنة (٦٢٥٢) باسناد أبيه نفسه إلا أنه جاء في المطبوع بتحقيق محمد بن سعيد القحطاني: عاصم بن شميخ بالجيم، وقد كنت حسبته خطأ مطبعياً لولا أنني وجدته مثبتاً كذلك مرتين! قال محققه في أولهما (٦٣٤١٢): (عاصم بن شميخ! بمعجمتين مصغرا وتشديد الجيم!! الغيلاني التقريب (٣٨٤١)!!!). فرجعت إلى التقريب فإذا فيه: (عاصم بن شميخ بمعجمتين مصغرا، أبو الفرجل بفتح الفاء والراء وتشديد الجيم...) فعرفت أن هذا الخطأ من تصرف المحقق حين انقلبت عليه خاء اسم أبي عاصم إلى جيم كنيته، مع أن قراءات شميخ بجيم مشددة متعذرة!

و هذه الرواية أعلها المحقق بعكرمة بن عمار، إلا أنني وجدت لها متابعا عند ابن أبي شيبه في المصنف (٣٣١١٥) من طريق يزيد بن هارون قال: أخبرنا العوام بن حوشب قال: حدثني من سمع أبا سعيد الخدري يقول في قتال الخوارج: (لهو أحب إلي من قتال الديلم). ومثل هذه المتابعة تنفع على الرغم من جهالة من روى عنه العوام بن حوشب، كما أجابني به شيخاخي الفاضلان: عبدالمحسن العباد، وربيح المدخلي إذا لم يكن في الإسناد مقال آخر، ولا سيما وأن المجهول من أهل القرون المشهود لها بالخيرية كما نبه عليه ابن كثير في الباعث الحثيث (ص: ٩٧) مع العلم أنه ممن ثبت سماعه من أبي

لێرەدا دەلێم: ھەربۆیە ئێمە ھەبیرە دەفەرمویت دەربارە ئو فەرمودە ی ئەبو سەعید دەربارە ی کوشتاری خەواریج: (وہ لە فەرمودە دا ھاتوہ کہ شەپ کردن لەگەڵ خەواریج لە پێشترە لە شەپکردن لەگەڵ ھاوہل دانەرەکان، وە ھیکمەت تێیدا ئەوہ یە کہ شەپکردن لەگەڵ خەواریج پاراستنی دەستمایە ی ئیسلا مە، وە شەپکردن لەگەڵ ھاوہل دانەرەکان بە دەست ھینانی قازانجە، وە پاراستنی دەستمایە لە پێشترە)^۱.

وہ ئەبو عوبەید قاسمی کوپی سەلام دەفەرمویت: (ئەو کەسە ی کہ شوین سوننەت دەکەوێت وە کە سێک وایە کہ پشکزی لە دەستدا بیئت، وە ئەو کەسە ئەمپۆ لە لای من بە پێز ترە لە کە سێک کہ بە شمشیر شەپ بکات لە پیناوی خوادا)^۲.

وہ ئێمە قەیم دەفەرمویت: (وہ جیھاد کردن بە بەلگە و زوبان لە پێشترە لە جیھاد کردن بە شمشیرو سەرە نێزە کە کان)^۳.

سعید - کما مر - و ليس هو عاصم بن شميخ الذي في إسناد أحمد، لانه ليس في شيوخ العوام، وحديث عكرمة بن جبر، لان ضعفه يسير، فقد قال فيه الحافظ في التقریب رقم (۲۷۶): (صدوق يغلط) والله أعلم.

فائدة: نقل ابن منظور في لسان العرب في مادة: (دلم) عن ابن سيده أن الدليم جبل من الناس من الترك.

^۱ فتح الباري لابن حجر (۳۰۱۱۲).

^۲ رواه الخطيب في تاريخ بغداد (۴۱۰۱۲)، وابن عساكر في تاريخ دمشق (۷۹۱۴۹).

^۳ شرح القصيدة النونية للشيخ محمد خليل هراس (۱۲۱)، وە بېروانە: الجواب الصحيح لابن تيمية (۲۳۷۱).

بەکارهێنانی توندو تیژی لە نكۆلی کردن لە بیدعه چیهکان واتای دۆستایهتی نیه بۆ بیباوه رهکان

لە پاستیدا بنهوانه له فرمان کردن به چاکه و نهههی کردن له خراپه بریتیه له نهرمونینانی ههروهك خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ النحل: ۱۲۵

واته: بانگهواز بکه بۆ رێبازو ئاینی پهروهردگاره کهت به به کارهینانی دانای و نامۆزگاری چاکه و وه بانگهوازو گفتوگۆیان له گه‌لدا بکه به باشترین و چاکترین شیوه.

وه خوای گهوره به موساو هارونی - صلی الله علیهما وسلم - فهرمو: ﴿ اَذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى فَقَوْلَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴾ طه: ۴۳ - ۴۴

واته: برۆن بۆلای فیرعهون، چونکه ئەو به راستی له سنور لایداوه و ئەو په‌ری سته‌مکاری به کاردههینی، چونکه بانگه‌شهی ئەوهی ده‌کرد ' که خوايه، وه ئیوه نامۆزگاری بکهن و به شیوهیه‌کی له‌سه‌رخۆ و نهرمونیان گفتوگۆی له‌گه‌ل بکهن و بیرببخه‌نه‌وه که ئەویش مرۆفه‌و هیچ ده‌سه‌لاتیکی نیه له‌وه زیاتر که خوا پێی داوه به‌لکو بگه‌رپته‌وه‌و بترسیت و وازبه‌هینیت له‌وه‌سه‌رکیشیه‌ی.

وہ لہ عائیشہ وہ خیزانی پیغہمبہر (ﷺ) لہ پیغہمبہری خواوہ (ﷺ) کہ
فہرمویہ تی: (بہراستی لہسہر خوی و نہرمونیانی لہہر شتیکیدا بیٹ ئہ و شتہ
جوان دہکات و دہپرازیئیتہ وہ، وہ لہہر شتیکیدا دہرہینری و لاہیریٹ ئہ و شتہ
ناشرین دہبیٹ)^۱.

بہلام ئہگہر خراپہکاری لانہبرا مہگہر بہ بہکارہینانی جوریک لہ زبری نہبیٹ
ئہوا قہی ناکات بہ بہکارہینانی، ئہگہر لہبہرامبہر موسولمانانیشدا بیٹ، ئایا
نابینیت کہ خوی گہورہ بؤ ئہوشتہ شہرکردنیشی حالال کردوہ، وہ لہسہرو
شہرہوہ لہوہ زبرتر نیہ، وہ دہفہرمویٹ: ﴿ وَإِنْ طَافْنَا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ آفْتَلُوا
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ ﴾
الحجرات: ۹

واتہ: ئہگہر دو کومہل لہ باوہرداران بوبہ شہریان ئہوا با کومہلی گہورہی
موسولمانان کہبریتین لہ کومہلی دایک بہسہرپہرشتی پیشہوای موسولمانان ہہستن
بہ ناشت کردنہوہیان و نیوانیان چاک بکہن، ئہگہر ہہردانہیہ کیان ملی نہدا بؤ
حوکمی خواو وازی نہہینا بہلکو پہلاماری ئہوی تریداو ستہمی لیکرد^۱ ئہوا ئیوہ
دہستہوسان دامہنیشن بہلکو یارمہتی ستہم لیکراوہ کہ بدہن و بچن بہگژ ئہوہی

^۱ رواہ مسلم (۲۵۹۴).

ترداو بیخەنەوه سەر راستە شەقامی دادپەرۆری و مەیهیلن زولم بکات و هەتا مل دەدات بۆ حوکمی خوا، دەبینین ئایەتە کە باسی رودانی پشپۆی دەکات لەنێوان دو عەشرەتدا کە باوەردارن، وە باسی ئەو دەکات کە کۆمەڵی موسولمانان کە یەك کۆمەڵن هەستن بە چارەسەر کردنی ئەو کیشەیه ئەویش بەسەرپەرشتی پیشەوای موسولمانان، کەچی دەبینی کۆلکە خوینەوارەکانی ئەم سەر دەمە دەیکەن بە بەلگە بۆ دروستی حزبايهتی و پارچه پارچه بون، هەر بۆیە دەلیم انا لله و انا الیه راجعون.

و لەوانەیه باوەردار توندبیت لە نکۆلی کردنی لە بەرامبەر براکەیدا زیاتر لە بەکارهێنانی توندی لەگەڵ دوژمنە کەیدا، ئایا نابینی موسا (ﷺ) چەند نەرم بو لەگەڵ فیرعون، وە زۆر توند بو لەسەر براکە ی هارون (ﷺ)، هەتا بە جۆریک بو کە خوای گەورە بۆمان باس دەکات لەو فەرمودە یهیدا: ﴿وَإِذْ يَرْأى اَخِيهٖ يَجْرَهُ

إِلَيْهِ﴾ الأعراف: ۱۵۰

واتە: سەری براکە ی گرت و قژی راده کیشا بەرەو لای خوێ.

ئایا بۆکەس هەیه کە دوستانیهتی و دوژمنایهتی بکات بە بەلگە لەسەری، وە تۆمەتباری بکات بەو هی کە زوبان و دەستی درێژ کردووە لە براکە ی و وە نەرمونیان بوە لەگەڵ تاغوتە کاندای؟!

بەلکو جاری واھەیە پێغەمبەری خوا (ﷺ) توندو تیژی بەکار دەھێنا لەگەڵ ئەو ھاوولانەیی کە شارەزابون کاتێک کە ھەلەییەکیان دەکرد زیاتر لەکەسانی تر، وەھەکو نمونەییەک وەری بگرە ئەو وتەییە کە بە موغازی فەرمو کاتێک کە نوێژەکەیی درێژ کردەو بەخەلکی: (ئایا تۆ دەتەوێت خەلکی توشی فیتنە بکەیت؟!)

و لەبەرئامبەریدا دەووستیتەو ئەو لەسەرخۆییەیی لەگەڵ ئەو کابرا دەشتەکیەیی کە میزی کرد لە مزگەوتەکییدا ھەرۆک باس کراو لە صەحیحی بوخاری و جگە لەویشدا^۱.

و بە ئوسامەیی کورپی زەیدی فەرمو کاتێک کە لە شەپێکدا ھاوول دانەرێکی کوشت لەدوای ئەوہی کە شایەتومانئیی: فەرموئیی: (ئەئیی ئوسامە ئایا کوشت لەدوای ئەوہی کەوتی: لا الہ الا اللہ؟! . ئوسامە دەئیی: بەردەوام ئەو قسەییەیی دەوتەوہ ھەتا خۆزگەیی ئەوہم خواست کە موسوڵمان نەبومایە پێش ئەو پۆژە)^۲.

^۱ رواه البخاري (٦١٠٦) و مسلم (٤٦٥).

^۲ البخاري (٢٢٠).

^۳ رواه البخاري (٤٢٦٩)، و مسلم (٩٦).

وہ ئوسامە سودى لەم توندىيە ۋە رگرت لە ئامۆژگاریدا لە پۆژانى ئەو فیتنانەى
كە پويىدا لەدوای كوشتنى عوسمان پەزای خواى لىبىت، ھەربۆيە فىرى
خۆپاراستنى كرد لە بەرامبەر خويىنى موسولماناندا.

زەھەبى پەحمەتى خواى لىبىت دەفەرموئىت: (ئوسامە سودى ۋە رگرت لەو
پۆژە ۋەى كە پىغەمبەر ﷺ) پىي فرمو: (ئەى چۆن لە بەرامبەر لا الە الا اللە
بوەستم؟! ھەربۆيە دەستى گرتە ۋە، ۋە لە مالە ۋە ماپە ۋە، ۋە چاكىشى كرد).^۱

لیرەدا دەلیم: اللە اكبر! چەندە گەورەيە پەرورەدەى پىغەمبەرایەتى! ۋە
چەندە بىرپىزە پەرورەدەى حزبایەتى! لەو پۆژە ۋەى بنچینەى (ۋە لامدانە ۋەى
سەپىچى كاریان) ھەرام كرد پۆلەكانیان دەست ناپارێزن لە خويىنى موسولمانان،
بەلكو خويىنیان بە فىرۆرشت بەناوى جیھادە ۋە، ۋە ھىچ فیتنەيەك بەرپا نابىت
ئىللا ئەوان سوتەمەنى ئەو فیتنەيەن یان ھەلگىرسىنەرىنى.

ئەمە سەرئەنجامى مەرايى كردنى ھەندىكىانە بۆ ھەندىكىان بە خەيالى
سەرقال بون بە بىباوەرەكانە ۋە!! ھەربۆيە ئىبن تەيمىيە دەفەرموئىت: (باوەردار
بۆ باوەردارو ھەكو دو دەستەكان وايە يەككىيان ئە ۋەى تریان دەشوات، ۋە لەوانەيە
ئەو چاك و پىسيە لانە چىت مەگەر بە جۆرىك لە زېرى نەبىت، بەلام ئەمە پاك و

^۱ السیر (۵۰۰، ۵۰۱). □

خاوینی و نەرمیەك لەگەڵ خۆی دەهێنێ كە سوپاسی ئەو زبیرشەش دەكەین لەگەڵیدا^۱.

كەواتە ئەم نەرمونیانیەى كە زۆریك لە حزبە ئیسلامیەكان بەكارى دەهێنن لەگەڵ ئەو تاك و كۆمەلە بیئەقل و سەركێشانەى – ئەوانەى كە زۆرجار دەبنە هۆى دوژمنكارى دوژمنان لەسەر موسوڵمانان – هیچ پەيوەندى بە دۆستایەتیەوه نیە، چونكە ئەوه دەبیته هۆى ئەوهى كە زیاتر تقوم بون لە گومراییەكانیاندا لەبەر هەست نەكردنیان بەگەرەى تاوان كاریان.

پاشان ئەو توندیە پیاوێكراوێ بەكار دێت لەگەڵ موسوڵماناندا هەندێك جار، سەرچاوەكەى پەرۆشیە بۆیان بەوهى كە ببینرین تێوه چون بە پیسیەكان، وه هەول دانه بۆ توندوتۆل كردنى ریزەكان و وه دروست كردنى بەرەست لەپێى ئەو ناتەواوى و درزانه بۆئەوهى كە دوژمن لیۆهێ نەیهت، ئەمە با چاك بزانییت.

هەربۆیە ناودارو شارەزا شیخ عبدالعزیز بن باز لە ژێر ناوێشانى (ئەو بەلگانەى كە دەریدەخەن هەلەى هەندێك نوسەر) دەفەرمویت: (وه گومانی تێدا نیە كە شەریعەتى ئیسلامەتى تەواوەتى بۆ ئەوه هاتوه كەوشیاری بدات لە پۆچون لە ئایندا، وه فرمانی كردوه بە بانگەواز كردن بۆ پێگای راست بە دانای و

^۱ مجموع الفتاوى (۲۸/۵۳-۵۴).

نامۆزگاری چاکە و گفتوگۆ کردن بە جوانترین شیوه، بەلام ئەم شەریعەتە لایەنی توندو تیژی و توپەری فەرمانۆش نەکردووە لە شوێنی خۆیدا کاتیک کە نەرمونیانی و گفتوگۆی جوان سودی نیە، هەرۆک خۆی گەرە دەفەرمویت: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ التوبة: ۷۳

واتە: ئەهی پێغمەبەر (ﷺ) تیبکۆشەو جیهاد بکە لە دژی بیباوەران و دورووەکان وەرەق و توندو تیبزە لە گەلیان.

وہ دەفەرمویت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ التوبة: ۱۲۳

واتە: ئەهی ئەوانەهی کە باوەرتان هیناوە هەستن بە جەنگین و کوشتار لە دژی ئەو بیباوەرانەهی کە لیتانەووە نزیکن وەرەق و توندو تیبزە وەرەقی خۆتانیان نیشان بدەن و نازای و بەتونای خۆتانیان بۆ بسەلینن، وەرەق بزانن کە یارمەتی تەنھا لە خواوەیە، وەرەقی هەبونی تەقواتان بۆتان دادەبەزیت، هەر بۆیە تەقوای خواتان هەبیت خواش سەرتان دەخات، وەرەق فەرمانە بەشەر کردن لە گەل دوزمینی نزیکدا کاتیکە کە شەر کردن لە گەلیان بەرژەوندی ئیسلام و موسەلمانانی تیدا بیت، وەرەق تەنھا زانایان بریاری لەسەر دەدەن.

وه دهفه رمویت: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ العنكبوت: ٤٦

واته: گفتوگۆ و وتووێژ مه کهن له گهڵ ئەهلی کیتابدا (جوله کهو گاور) به باشترین شیوه نهییت، مه گهر ئەوانه یان نهییت که ستهم ده کهن و سته مکارن.

به لام ئەگەر سوودی نه بو وه سته مکار یان بیباوه پ یان که سی فاسق به رده وام بو له سه ر کاره که ی وه گوپی نه دا به که سی نامۆزگاریکارو بیرخه ره وه، ئەوا ئەوه ی که پێویسته ئەوه یه که دهستی بگرییت و به توندی هه لسوکه وتی له گه ل بگرییت و ئەوه ی که پێویسته به سه ریدا جیبه جی بگرییت له جیبه جی کردنی سنور (إقامه الحد) یان سزادان و لیپرسینه وه یان هه ره شه کردن یا خود سه رزه نشت کردن هه تا له ئاستی خۆیدا بوه ستییت و ازبهییتیت له وشته پرپوچانه ی).^١

له گه ل ئەوه ی که ئەوه ی دهرده که ویت له میانه ی زمان شیرینی حزبه ئیسلامیه کان له گه ل ئەهلی بیده ع و بیده نگی له هه له کانیا ن بریتیه له وه ی که ئەوان کاتیک ریگای به ده س هینانه وه ی سه ره رزی و ده سه لاتیا ن بو موسولمانان ته سک کرده وه له سندوقه کانی هه لپژاردن رقیان له ره خنه هه لگرت، چونکه له وانیه ده نگه کانیا ن له کیس بدات، وه ئا به و شیوه یه خراپه خوشکه کانی یه ک له دوا ی یه ک شوینی ده که ون.

ئهمه وه له به ره ئەوه ی خوا ی گه وه پێویستی کردوه له سه رمان له چاره نو سدا بونی که سانی پیچه وانه کار – که له سه ر ئیسلام مالن – ریگای پالفته کردنمان گرت به ر، چونکه خوا ی گه وه فه رزی کردوه ی له سه رمان شه رعن وه لامدانه وه ی، هه روه ک رونه مکرده وه له م بنچینه یه دا.

^١ مجموع فتاوی و مقالات متنوعه للشیخ عبدالعزیز بن باز (٢٠٢٣-٢٠٢٣).

وہ لەبەرئەوہی خوای گەورە سەرفرازی بریار داوہ بو ئەهلی زانست و
فێرکاری زانست – ھەر وہک پونمکردوہ تەوہ لەو دو بنچینەییە ی پیش ئەمە –
پێگای پەرۆردە کردنمان گرتە بەر، وە باس کردن و پونکردنەوہی لەم چەند
لایەریەییە دا دەبێت کەوا دێت.

بنچینہ ی شہ شہم پالاوتہ کردن و پہرودہ کردن

بنەمای شەشەم

پالۆتە کردن و پەرودە کردن

ئەگەر پونمان کردەووە که سەر بەرزی ئەم ئوممەتە پەیوەستە بە زانست و کارکردنەووە، وە زانیمان که ئەم ئوممەتە توشی دوبرەکی و جیاوازیەکی زۆر هاتووە تێیدا، وە شتانیک هەلۆاسراووە بە ئیسلامەووە که لە ئیسلامدا نیە، وە هیچ پێگەییەکی نیە بۆ پزگاریبون لەو زەلیلێە سەپینراووەی که بۆ کیشاووە بەسەرماندا چەند سەدەییەک تەنها بە گەرانەووە نەبیت بۆ ئاینی راستەقینە، هەرودە ئیبن عومەر لە پیغەمبەرەووە (ﷺ) بۆمان دەگێریتەووە که فەرمویەتی:

(ئەگەر خەریکی کرپن و فرۆشتنی عینە بون (که شیوازەکی بریتیه لە کرپنی شتیک بە بریک پارە بە فەرزووە دوای فرۆشتنەووەی بەکەسی فرۆشیاری یەکەم بە بریکی کەمتر بەلام بەنەقدی)، وە شوین کلکی مانگا کەوتن، وە خۆتان بە کشتوکالەووە خەریک کرد، وەوازتان لە جیهاد هیئا، ئەوا خوی گەورە سەرشۆپی و زەلیلێەک زال دەکات بەسەرتانداووە لای نابات لەسەرتان هەتا دەگەرینەووە بۆلای ئاینەکەتان).^۱

^۱ رواه أبو داود (۳۴۶۲)، وهو صحيح: برواه: الصحيحة للألباني رقم (۱۱).

ئەوا پێویستە خیرای کردن بۆ جیبەجێکردنی ئەوشتانەیی که ئەو زەلیلەمان لەسەر لادەبات، که ئەویش گەرانهوویە بۆلای دوو وەحییە پاکەکه: قورئان و سوننەت بە تیگەیشتنی پێشین چاک ئەوانەیی که بریتین خەلکی سی سەدەکهی یەکه م.

وہ مادام دەستی تیک دان و گۆرین درێژبو بۆ پاکی ئیسلام هەتا پەلای کرد، وە بۆ جوانیەکهی هەتا تیکیدا، هەربۆیە پالۆتەکردنی لە هەمو ئەوانەیی که هاتونەتە ناوی یەکیکە لە کارە هەرە پێویستەکان، مادام ئەو حەققەیی که خوای گەرە پێغەمبەری (ﷺ) بە هۆیەوہ نارد زامنکراوہ مانەوہی هەتا ئەو پوژەیی که زەوی و ئاسمانەکان دەگۆرین، ئەویش بە پاراستنی لەلایەن ئەو خوایەیی که

دەفەر مویت: ﴿ إِنَّا مَخْنُزَلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ الحجر: ۹

واتە: ئێمە که مەبەست لە گەرەوی ئەو خوایەییە که خواوەنی هەمو شتەکانە، ناردومانەتە خوارەوہ ئەم قورئانە که ئەمەش دەری دەخات که قورئان کهلامی خوایە ئەک دروستکراو بی، وە بە زیکر ناوی بردوہ که مەبەست تیدا ئەوویە که هەمو ئەو باس و یاساو حوکمانەیی که لەخۆی گرتوہ دەمیتێتەوہو هیچی لێنایەت وە کهس ناتوانیت بچو کترین شتی تیدا بگۆریت، وە ئێمە هەر خۆمان هەلدەسین بە پاراستنی ئەو قورئانەو دەیهیلینەوہ، که ئەمەش گەرەوی ئەو قورئانە دەردەخات وە راستی دەردەخات که کهلامی خوایە.

وہ ئەگەر نہ خوشی دەستکاری کردن و گۆرپین چوہ ناو گەلیکەوہ، وہ مەنھەجەکانیان دوربو لە پالاوتە کردن، ئەوا توشی سەرگەردانی دەبن و لەگەڵیدا جیاوازی ناکەن لە نیوان حەلال و حەرەمدا، ھەرەوک موسلیم دەگێرێتەوہ لە عیاضی کۆری حماری المجاشعی کہ پیغەمبەری خوا (ﷺ) لەوتاریکیدا فەرموی: (ئاگادارین کہ پەرەردگارم فەرمانی پیکردم کہ ئەو شتانەتان فێر بکەم کہ نایزانن کہ فێری کردوم ئا لەم رۆژەمدا: ھەمو سەرەوتیک کہ داومە بە ھەر بەندەیک ئەوہ حەلالی خۆیتە، وہ من بەندەکانم دروست کردوہ ھەرھەمویان لەسەر یەک خواپەرستی، وہ بەلام شەیتانەکان ھاتن بۆلایان و لایاندان لە ئاینەکیان، وہ ئەو شتانەکی کہ من بۆم حەلا کردبون ئەوان لێیان حەرەم کردن، وہ فەرمانیان پیکردن کہ ھاوئەلم بۆ بپاریار بەدن کہ من ھیچ کاتیک شتی وام نەوتوہ، وہ خوای گەرە تەماشای خەلکی سەر زەوی کردوہ رقی لێیان دەبویەوہ: عەرەب و عەجەمیان، تەنھا چەند کہسانیک نەبیئت لە ئەھلی کیتاب)^۱.

وہ لەبەرئەوہی کہ سەر دەمی نەفامی ئا بەو شیوہیە بون کہ لە فەرمودەکەدا ھاتوہ، خوای گەرە پیغەمبەرەکی موخەممەدی (ﷺ) نارد بۆ پاککردنەوہی ئاینەکی لە خلتەو پیسی، وہ بۆ ئەوہی پەرەردەیان بکات لەسەر ئەو ئیسلامەکی کہ پەرەردگارەکی رازی بوہ لێی بۆی، وہ لەسەر بنچینەکی (پالاوتە

^۱ صحیح مسلم (۲۸۶۵).

کردن و پھروہ ردہ کردن) وہ ئہ گہر حہزت لیئہ بلی: (پیکوپیک کردن و پازاندنہ وہ). بانگہ وازی ئیسلام پاوہ ستا.

لہ تہ و حیددا مروؤف پھروہ ردہ نابیت لہ سہری بہ تہ و اوی ہہ تا پزگاری نہ بیت لہ پاشماوہی نیشتوی ہاوہ لا بو خوا دانان، ہہ ربویہ خوی گہ ورہ دہ فہ رمویت:

﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ

لَهَا ﴾ البقرة: ۲۵۶

واتہ: ہہر کہ سیک بہراثت و بیباوہری خوی رابگہ یہ نی لہ بہ رامبہر ہہ مو ئہ و شتانہی کہ تاغوتن واتہ ئہ و شتانہی کہ خہ لکی دہ پپہ رستن یان شوینی دہ کہون یان گوپراپہ لی دہ کہن لہ غہیری خوا، وہ باوہری خوی رابگہ یہ بیت بہ وہی کہ خوا پھروہ ردگارو پھرستراوی بہ تہ نہایہ بہ حہق، ئہ و ئہ و کہ سہ دہستی گرتوہ بہ پزگار کاریکی چاک و توندو تولوہ وہ کہ شایہ نی پشت پیبہ ستنہ وہ ئہ و کہ سہ لہ سہر ریگاہی کی راستہ ہہ تا روژی قیامت وہ لی جیا نابیتہ وہ.

وہ لہ شہر عدا مروؤف پھروہ ردہ نابیت لہ سہری بہ چاکی ہہ تا پزگاری نہ بیت لہ بیدعہ کان، ہہ ربویہ پیغہ مبہر (ﷺ) بہ ردہ وام لہ ہہ مو و تاریکی جومعہ دا فہرمانی دہ کرد بہ پھوہ ست بون بہ ئاینی راستہ قینہ کہ خوی دہ بینیتہ وہ لہ قورئان و سوننہ تداوہ وریای دہ دا لہ ہہ مو ئہ و شتانہی کہ تیکی دہ دات و پونہ کہی لیلا دہ کات کہ بریتہ لہ بیدعہ کان، موسلیم پیوایہ دہ کات لہ جابرہ وہ کہ فہرموی:

پێغەمبەری خوا (ﷺ) کاتێک کە وتاری دەدا چاوەکانی سور دەبویەو، وە دەنگی بەرز دەبویەو، وە تورپی زیادی دەکرد، ھەر دەتوت ئاگادارکەرەو، وە سوپایە، وە دەیفەرمو: (بەیانێ دوژمن دەیدات بەسەرتاندا، ئیوارە دەیدات بەسەرتاندا).

وە دەیفەرمو: (ھاتنی من و پۆژی دواي وەك ئەم دوانەوايە). وە پەنجەي شایەتومان و ناوەپراستی لەیەك نزیك دەخستەو، وە دەیفەرمو: (لە پاشاندا، چاک بزانی کە چاکترین نامۆزگاری کتایەکەي خوايە، وە چاکترین بەرنامە و ھیدایەت بەرنامەي موھەممەدە، وە خراپترین کار شتە داھینراوەکانە، وە ھەمو شتیکی داھینراو گومراییە).^۱ وە دوبارەکردنەو، ئەم پستیە بەلگەي دارپشتنیەتي و بەلگەي زۆر سور بونە لەسەري.

وە پوختەي ئەم یاسایە: (بریتیە لەو، کە پاککردنەو، ئیسلام لە ھەمو شتیکی کە ھاتووە ناویەو، وە پەرورەدەکردنی خەلکی لەسەر ئەو ئیسلامە پەسەنە، واتە: پالفتەکردنی تەوھید لە ھاوھل دانان، وە سوننەت لە بیدعە، وە فیقھ لە بیرو بۆچونە تازە نەشیاوەکان، وە خوڕەوشت لە ھەلسوکەوتی گەلانی

^۱ صحیح مسلم (۸۶۷).

تیاچوی دزیو، وه فهرموده پاستهکانی پیغمبەر (ﷺ) له فهرموده درۆ و ههلبهستراوه ئاشکراکان... وه بهم شیوهیه^۱

جێبه جێکردن:

شیخ محمد ناصر الدین الألبانی کۆبویه وه له گهڵ یه کێک له سه رکردهکانی حزبه ئیسلامیه کان، وه شیخ شارهزاییهکی وردی هه بو به کارهکانیان، وه پییگه یشتبویه وه که لایهنگرانی ئه و حزبه به ملیۆنه ها که س ده ژمیڕین.

وه له و شتانهی که پرسپاری لیکرد ده ربارهی که من لێرهدا ئاماژهی پێده که م به کورتی ئه وهیه که شیخ پێی وت: (هه مو ئه وانهی که له گه لتن ئه زانن که خوای گه وره له سه رو عه رشه که وه یه تی؟).

وه له دوا ی بێنه و به رده یه کی زۆر، وه پا کردن و خو لادان، ئه وه ی پرسپاره که ی لیکرا وتی: به هیوای ئه وه یین!

شیخیش پێی وت: (وازیه یینه له وه لامی سیاسی!)، ئه ویش وه لامی دایه وه به نه خێر.

شیخیش پێی ده لیت: (ئه وه م به سه لیت!)^۱.

^۱ وه هه رکه سیک ئه یه ویت زیاتر بزانییت به دورو درێژی له م با به تده دا با بگه رپته وه بۆ کتابی (التصفیه و التریبه) که دائراوی برامان علی بن حسن بن عبدالحمید له چاپه تازه که یدا بۆ سالی (۱۴۱۵هـ).

ئەم پرسیارە یاسای پالۆتەکردن و پەرودەکردن دەیسەپننیت کە بریتیه لەوردترین تەرازو کە بانگەشە جیھادیەکانی ئەمڕۆی پێدەناسریت، لەبەرئەوێ هەرکەسێک نەیتوانی بیروباوەرپی لایەنگران و خۆشەویستانی پاک بکاتەوێ پەرودەیان بکات لەسەر بیروباوەرپێکی ساغ، ئەوا ژۆر لەوێ بێتواناترە کە بتوانی بەرھەمەکانی (واتە بەرھەمی بانگەوازە کە ی کە بریتین لە خەڵکێکی تر جگە لە لایەنگرانی) پاک بکاتەوێ لە خورپەوشت و سەرچەم کردەوێ کانیا، کە تێیاندا یە کە رقی لێتیهتی وێ دژایەتی دەکات، ئە ی چۆن بۆ پەرودەکردنیا لە دوا ی ئەوێ خوا ی گەورە دەفەرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا

يَأْتُسِيهِمْ﴾ الرعد: ۱۱

واتە: خوا ی گەورە هێچ قەومێک ناگۆریت هەتا خۆیا ن بە کردەوێ نەیسەلمین کە دەیانەویت خۆیا ن بگۆرن، لە خراپەوێ بۆ چاکە، لە بیاوێرپەوێ بۆ باوێرپەیا ن، وێ لە شیرکەوێ بۆ تەو حید، وێ لە بیدعەوێ بۆ سوننەت، وێ لە بەدرپەوشتیەوێ بۆ خورپەوشتی بەرز، وێ بەو شێوێه.

وێ پاشا ن جیھاد خۆ ی بۆخۆ ی نا بێت مەگەر ئوممەتێکی دل بە یە کە وێ پە یو ەست هە بێت، لەبەرئەوێ یە کگرتن پشستگیری سەرکەوتنە هەر وێ ک خوا ی

^۱ شریط مسجل من سلسلة الهدى والنور رقم (۱۴۷۵) و (۱۴۷۶).

گەورە دەفەرمویت: ﴿ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَصِيرَةٍ وَالْمُؤْمِنِينَ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ﴾

الأنفال: ۶۲ - ۶۳

واتە: ئەو خواپە ئەو خواپەپە کە یارمەتی دایت و بە جۆریک سەرخستیت کە کەس نەیتوانی رۆبەرۆت بپێشەو، وە باوەردارانیشی کرد بە یارمەتی دەرت و کردنی بەھۆی سەرخستنت، وە ھەموویانی لە گەل یە کتر کۆ کردەو و دڵەکانی یە ک خستن کە بوە ھۆی زیادبونی توانایان کە ئەمەش بە ھەولێ کەس نەبو بەلکو تەنھا بە ھێزو ویست و توانای خوای گەورە بو.

وە دڵەکان ئەگەر کۆنەبیتەو لەسەر بیروباوەرپێکی سەلەفی ئەوا خاوەنەکانی لە پەرتەوازەیدان وە کۆبونەوویان لە سندوقەکانی دەنگدان ئەو پەرتەوازەپەیان پڕناکاتەو، خوای گەورە دەفەرمویت لەبەرامبەر ھاوئەلەکانی پیغەمبەر (ﷺ):

﴿ فَإِنِ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ آهْتَدُوا وَإِن لَّوَلُوا فإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ﴾ البقرة: ۱۳۷

واتە: ئەگەر جولەکەو گاوریەکان ئیمانیان ھینا بەو شتانە ی کە ئیو ئیمانتان ھیناوە پێی ئە ی کۆمەلێ باوەرداران، کە ئەویش باوەرھینانە بە سەر جەم پیغەمبەران سەلامی خویان لەسەر بیت ھەر لە ئادەمەو تا خاتەم، وە بەھەمو پەيامە ئاسمانیەکان وە مل کەچی خوابون وە جیاوازیان لەنیوان ھیچ کام لە پیغەمبەراندانە کرد ئەوا ریتمونی کراون بو رپگیای راست کە دەیانگەپەنیتە بەھەشتی نەپراو، بەلام

ئەگەر وایان نە کرد ئەوا پێیان رابگەینە ئەوان دورن لە رەحمەتی خواوە ئەو کارەیان دەبێتە ھۆی ئەوھى کہ ببنە دوژمنی خواو پێغەمبەرە کہى (ﷺ).

وہ ھەرچەندە ئەوھى کہ لەسەرى بێت و کارى بۆ بکات کەف و کولى سىاسەت لە کۆکردنەوہ، ئەوا سەرەتای کاروبارى بیروباوەرە کہى بەرەو توانەوہو، نەمانە، وە کۆتای کۆبونەوہ کہى بەرەو دوبرەکی و یەکتى تاوان بار کردنە، لەبەرئەوھى کۆبونەوھى لاشەکان روناادات تەنھا بۆ ماوہیەکی کاتى نەبێت، لەکاتیکدا ئەوھى لەناو دڵەکاندا بێت پەرت و بلاو بێت، وە ھىچ وەصفىکی تەواو و راستم چنگ نەکەوت بۆ ئەوانە لەو فەرمودەيەى خواى گەرە نەبێت کہ دەربارەى جولەکہ دەفەرمویت: ﴿بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ الحشر: ١٤

واتە: لەنیوان یەکتیدا زۆر رقیان لەیەکتى، ھىچ دەردىک لە لاشەو توانایاندا نیە، بەلام دەردەکہ لە لاوازی ئیمان و کۆنەبونەوہیانە لەسەر یەك شت، ھەربۆیە دەفەرمویت: کاتىک کہ دەیانىنى کۆك و تەبان لە روالەتدا بەلام لەناخدا دڵەکانیان دورە لەیەکتىوہو رقیان لەیەکتى دەبێتەوہو پەرتەوازەن.

وہ کۆى ھەمو باسەکہ ئەوہیە کہ: خواى گەرە بەئىنى داوہ بە دامەزراندن و پیدانى دەسەلاتى چاک بەھەرکەسىک کہ بپەرسىت بەتەنھاو بە بى ئەوھى ھاوھلى بۆ برىار بدات وە فەرموئەتى: ﴿وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا

الَّذِينَ لَيْسَتْ خَلْفَتُهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ
لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي

شَيْئًا ﴿النور: ٥٥﴾

واتە: خۆای گەوره بەلێنی داوه بهوانه‌ی که باوه‌رده‌هێن و کرده‌وه‌ی چاک ده‌که‌ن به‌وه‌ی که ده‌یانکات به‌ده‌سه‌لات دارو خاوه‌ن هێزو توانا هه‌روه‌ک چۆن ئەوانه‌ی پێش ئەوانی‌شی کرده‌ خاوه‌نی هێزو توانا له‌سه‌ر زه‌ویدا، وه‌ هه‌روه‌ها ئاینه‌که‌یان بۆ سه‌رده‌خات و زالی ده‌کات به‌سه‌ر هه‌مو ئاینه‌ به‌تاله‌کانی ترو به‌جۆریک که‌ بتوانن شیعاره‌کانی ئاینه‌که‌یان ده‌ربخه‌ن و ئاشکرای بکه‌ن به‌ بی‌سه‌وه‌ی له‌ هیچ که‌س بترسن، وه‌ ئەو ئاینه‌ش که‌ خۆای گه‌وره‌ منه‌تی خۆی ڕشته‌وه‌ به‌سه‌ر ئەو به‌نده‌ ئیماندارانه‌یدا به‌وه‌ی که‌ سه‌ری ده‌خات بۆیان بریتیه‌ له‌ ئاینی ئیسلام که‌ خۆای گه‌وره‌ پێی رازیه‌و لێی رازیه‌، وه‌ ده‌فه‌رمویت هه‌روه‌ها له‌و ترس و نا‌ره‌حه‌تیانه‌ش رزگاریان ده‌که‌م و ئارام و ئاسایش ده‌خه‌مه‌ ناوولات و شارینه‌وه‌، ئەویش به‌ومه‌رحه‌ی که‌ به‌ته‌نها من بپه‌رستن و هاوه‌لم بۆ بریار نه‌ده‌ن، ئە‌گه‌روایان کرد ئە‌وا خۆای گه‌وره‌ به‌لێنه‌که‌ی خۆی جیبه‌جی ده‌کات.

وه‌ دروست نیه‌ که‌ پال به‌م ده‌قه‌وه‌ بنریت به‌ هینانه‌وه‌ی نمونه‌گه‌لیکی می‌ژوی بۆ به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی، له‌به‌رئه‌وه‌ی موسوڵمان راده‌وه‌ستیت له‌ ئاستی ده‌قدا، وه‌

خوای گەورەش فەرمویەتی: ﴿فَلَا تَصْرِيحُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ النحل:

٧٤

واتە: ئیوێ ئوموێ بوو خوا مەھیننەوێ بوو ئەوێ بیشو بهینن بە دروستکراوێ کانیەوێ، خوای گەورە ھەر خۆی زانیە بە ھەموو شتێکان و ئیوێ نازانن، ھەر بۆیە ناییت ھەر لەخۆمانەوێ قسە بکەین بە بی بونی زانست بە لکو دەبیست گوی بوو ئەو ئوموێانە بگرن کە خوای گەورە باسی کردوێ.

وێ بەلام دیاری کردنی پرسیارە کە ئی شیخ لە بابەتی بونی خوا لە سەر وێ عەرشنەوێ، لە بەرئێوەیە ئێو پرسیارە ئێو دوپیانە یە لە نیوان ئەھلی سوننە و خاوەن ئارەزوێکان، وێ لە بەرئێوەیە کە ئێو پرسیارە بیروباوەرێکی ئاسانە کە کۆمەلگای پیغەمبەر (ﷺ) دەیانزانی ئێو کۆمەلگە یە کە دونیای پرگار کردو پیئشەنگی ئوممەتەکانی کرد، ھەتا کە نێزە کە کانیش دەیانزانی لە وانە ی کە شوانی مەرۆمالات بون.

وێ تاقیکردنەوێ شیخ بەو پرسیارە بوو ئێو حزبە سیاسییە کە واگومان دەبات کە تەواوێ لە ئاینە کە یداوێ لە پوری ئاستی نەزانی ئێو کاتە ی، ئێم تاقیکردنەوێ پێبازێکی سەلە فیانە یە، با ھەرچی خەلە فیشە پێی ناخۆش بیست، ئێو تە موسلیم و جگە لە ویش دەگێرنەوێ لە موعاویە ی کوری حە کە می سولە میەوێ کە دە فەرمو ییت: (ھەندیک مەرۆمالات ھەبو لە نیوان ئو حودو جوانیەوێ کە نێزە کیکی لە لابو لەو ی،

پۆزێك چوم بۆلایان تەماشام كرد گورگ دانەیه‌کی بردوه لێی، وه منیش پیاویکم لەنەوهی ئادەم، وه بێتاقەت بوم پێی، وه زلله‌یه‌كم لێدا، وه پۆشتم بۆلای پیڤه‌مبەر (ﷺ) وه پڕوداوه‌که‌م بۆباس کرد، ئه‌ویش کاره‌که‌ی به‌گه‌وره‌ زانی له‌سهرم واته‌ رونی کرده‌وه بۆم که‌من کارێکی خراپم کرده‌وه، منیش وتم: ئە‌ی پیڤه‌مبەری خوا (ﷺ) ئایا ئازادی نه‌که‌م؟ فه‌رموی: بانگی بکه‌. منیش بانگم کرده‌وه پێی فه‌رمو: خوا له‌ کوێیه‌؟ وتی: له‌ ئاسمانه‌. فه‌رموی: من کی‌م؟ وتی: تۆ پیڤه‌مبەری خوایه‌. فه‌رموی: ئازادی بکه‌ به‌پراستی ئه‌و ئیمانداره‌)¹.

جوان ورد به‌ره‌وه – په‌حمه‌تی خوات لیبیته‌ – له‌م کۆمه‌لگه‌یه‌ی که‌ پیڤه‌مبەر (ﷺ) جیهادی پێده‌کردن، ده‌بینی بیروباوه‌ری تیرو ته‌واو بوبو هه‌تا له‌لای شوانی ئه‌و مه‌پومالاتانه‌ی که‌ هاوه‌لی و هاوده‌میان که‌م بو له‌ خزمه‌ت پیڤه‌مبەری خوادا (ﷺ) هه‌روه‌ک ئه‌م که‌نیزه‌که‌!

وه جوان ورد به‌ره‌وه له‌ حه‌قیقه‌تی کۆمه‌لگاکانی ئیسلامه‌تی ئه‌مڕۆ که‌ ده‌یه‌ویته‌ به‌ هۆیه‌وه‌ سه‌رکه‌ویته‌ بۆ به‌ده‌ست هینانی ته‌ختی ده‌سه‌لات، ئه‌و کاته‌ به‌ جوانی بۆت ده‌رده‌که‌ویته‌ ئه‌و بۆشاییه‌ فراوانه‌ی که‌ هه‌یه‌ له‌نیوان جیهادی ئه‌وان و جیهادی ئه‌مانه‌.

¹ رواه أحمد (٤٤٧٥)، و مسلم (٥٣٧).

ئایا بانگەشە جیهادیەکان توانیان کە شوین کە وتوانیان کۆبکەنەو - چ جایی شوانەکان - لەسەر (خوا لە کوێه؟).

یان ئەو پرسیاریکە کە بوە بە جیگای پیکەنینیک کە تەنھا حزبیەکان وایدەزانن لە زەمەنی کاریگەری شارستانیەکان، وە جیگای گالته پیکردنە لەلای داکۆکی کاری تاقمەکان؟

یان ئەوان تیگەیشتون لە پێویستی حوکم کردن بەو بەرنامەییە کە خوا ناردویەتە خوارووە ئەگەر خواش لە دەس بدەن؟!

کەواتە کە ی خوای گەورە برپیار دەدات بە ئازاد کردنی گەردنیان لە دەست ئەوانە کە زەلیلان کردون، هەر وەک چۆن ئەو کە نێزە کە ی ئازاد کرد لە دوای ئەوێ کە خوای بە چاکی ناسی؟ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ یوسف: ۲۱

واتە: خوای گەورە فەرمانەکانی هەر هەمووی جییه جی دەبیت و هیچ کەسێک ناتوانیت رێگری لیبکات، بەلام زۆر بە ی خەلکی نەزانن هەر بۆیە وادەزانن کە دەتوانن بەرەنگاری فەرمانەکانی ببنەو بەلام ئەوان زۆر لەووە بیتوانترو لاواز ترن.

بەلام حەقیقەتی ئەم پرسیارە بریتیه لە دەرھینانی راستی بانگەوازەکان، وە ئاشکرا کردنی پادە ی ئیخلاسی نیە تەکان، لە بەرئەوێ لە گرنگی دان بە حوکم

کردن بە شەریعت، وە لە گرنگی دان بە بابەتی پراوەستانی خوا لەسەر و
عەرشەووە گرنگی دانە بە مافی خوا، بەلام لە نێوان یەكەم و دوهمدا جیاوازیەك
هەیه، ئەویش ئەوێهێه كە لەیەكەمدا بەنده بەشیکی بۆ نەفسی خۆی تێدایه،
ئەویش ئەوێهێه كە لەسەر زوبانەكان دوباره دەبێتەووە لە گێرانەووەی مافه
خوراوهكان و وە بە دەست هێنانەووەی مافهكان، وە گوزەرانى خۆش كە بەلێنى
پێدراوه بە راستى لەو فەرمودەى خاى گەورەدا: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا

وَأَتَقُوا لَفَنَحْنًا عَلَيْهِم بِرُكْنٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ الأعراف: ٩٦

واته: ئەگەر خەلكى دانیشتوى شارو لادێكان باوهرپهین بهو شتانهى كە
پێویسته باوهرى پێهین و وە تهقواى خاىان ههبیت له جیه جیکردنى فەرمانهكان
و دور كهوتنهووە له قەدەغە كراوهكان، ئەگەر وایان كرد ئەوا ئیمەش بەره كەتى
ئاسمان و زهویان بەسەردا دەرژین.

واته: بەشى بەنده تێكەلاو بوه بە مافی خوا.

وہ بەلام گرنگی دان بە سیفەتى بلندی خوا بریتیه لە گرنگی دان بە مافی خوا
بە تهواوی، كە ئەو كەسەى كە بانگهوازی بۆ دەكات هێچ بەشیکی تێدا نیه بۆ
نەفسی خۆی.

وورد بەرهوه لەم جیاوازیە بۆت دەردەکهوێت قورسی ئیخلاص، لەبەرئەوهی گیزهگیز لە چوار دەوری مەسەلە ی حوکم کردن بەو بەرنامە ی که خوا ناردویەتە خوار، لەگەڵ فەرامۆش کردنی مەسەلەکانی صیفاتە بیگەرەکانی پەروردگار یان دواخستنی یاخود پەراویز خستنی – که ئەویش بەپێزترین شتە که خوا ناردویەتە خوارەوه، چونکه بەپێزی زانست بە هۆی بەپێزی زانراوەکه وهیه وهک پێشتر باسمان کرد – گەورەترین بەلگە یە لەسەر ئەوهی که ئەو بابەتە خلتە یەکی تێدایە، که جهخت دەکاتەوه لە پێویستی گەرانهوه بۆلای بانگەوازی پیغەمبەرەن سەلامی خویان لەسەر بیّت که بە میللهتەکانیان وت: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ۵۹

واتە: بەتەنها خوا پەرستن و هاوێلی بۆ بریار مەدەن، چونکه هیچ خویایەکی تر نیە که بەراستی شایەنی پەرستن بیّت جگە لە زاتی الله. هەربۆیە گرنگی دانیان بە شیرکی گۆرەکان پێش خست بەسەر گرنگی دان بە شیرکی کۆشکەکان – ئەگەر ئەم دەربڕینە راست بیّت – هەربۆیە پێشەواپەتی کردن هیچ کات بنچینه یەک نەبوه لە بنچینهکانی باوەر جوان لێی ورد بەرهوه!^۱

^۱ وه ئین تهیمیه کۆمهڵی قسه ی بهنرخه هیه لهو باره یه وه له منهاج السنه (۱۰۶/۱-۱۱۰) بگه پێروه بۆی، وه دهرباره ی شه پکردن له گه ل سه ره رشتیاران له بهرخاتری دونیاو تیکه ل کردنی به فرمان کردن به چاکه و نه هی کردن له خراپه له (۱۵۲/۵)، وه وێنه ی ئەوه له العقود الدریه که هی ابن عبد الهادی یه (ص: ۱۴۷).

كۆتايى

لەگەل ئەمەدا، داۋا لە خۋاي گەۋرە دەكەم كە دلى تەۋاۋى موسولمانان بكتەۋە، ۋە بانگەۋاز كارانيان بە تايبەتى بۆ ئەۋەى شوپن پىنگاي پيشىنى چاكيان بگەۋن لە كردهۋە كردهم بەم شەش بنچىنەيە، لەبەرئەۋەى هېچ پىنگەيەك نىە بۆ گەيشتن بە خىرو چاكەى دونياۋ دۋارۋژ تەنھا بە شوپن كەۋتنى نەبىت، ھەرۋەھا هېچ مەجالى تىدا نىە بۆ تىپەراندنى بۆ شتى تر، لەبەرئەۋەى ئەۋ شەش بنچىنەيە چەند كۆلەكەيەكە كە ئەۋانەى كە لە پيش ئىمەۋەن لە دىنەكەياندا لەسەرى بينايان دروست كرده بە ھۆيەۋە بيناكەيان دروست بو ۋە راۋەستا، ۋە بىخيان قايم بو، ۋە دەسلەتايان بەتوانا بو، ۋە ئەۋەش لە يارمەتى خواۋەيە بۆيان، كاتى كە بينى دلەكانيان چەسپاۋە لەسەر پاستگۆى و ئىخلاص، ۋە بەھۆيەۋە ئەم ئاينەيان بۆ ئىمە پاراست بە پاكى و صافى ھەرۋەك ئەۋەى ئەمرو دابەزىۋە .

ۋە پاستى فەرمو ئىمامى شارى كۆچ بۆكراۋ مالىكى كوپى ئەنەس رەحمەتى خۋاي لىبىت كە دەفەرموئىت: (چاكي ناكات كۆتاي ئەم ئوممەتە ئەۋە نەبىت كە سەرەتاكەى چاك كرد). ۋە پيشتر باسماۋ كرد، ۋە پاستى فەرمو پاستىنى پاست بىژان كە دەفەرموئىت: ﴿إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ

وَيَغْفِرَ لَكُمْ﴾ الأنفال: ۷۰

واتە: تۆ ئەی پیغمبەر (ﷺ) پێیان راڤگەیهنە ئەگەر دلە کانتات خێرو چاکە ی
تێدا بیّت ئەوا دلنیا بن که خوای گەوره زۆر لهوه زیاتر مال و سامان و
نیعمەتەکانی خوێتان بەسەردا دەرژینیت که لیّتان داوا کراوه و لیّتان وەرگیراوه.
وه سوپاس تهنها بۆ خوا له سههه تاو و له کۆتاییشدا....